



การพัฒนาทักษะการคิดวิเคราะห์ในบทละครพูดเรื่องเห็นแก่ลูก
ด้วยกระบวนการสุนทรียสาธกร่วมกับการใช้สื่อมัลติมีเดีย
สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3



อัครวัฒน์ ศรีวัฒนานนท์

การค้นคว้าอิสระเสนอบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร
เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา หลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต
สาขาวิชาภาษาไทย
ปีการศึกษา 2564
ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยนเรศวร

การพัฒนาทักษะการคิดวิเคราะห์ในบทละครพูดเรื่องเห็นแก่ลูก
ด้วยกระบวนการสุนทรียสาธกร่วมกับการใช้สื่อมัลติมีเดีย
สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3



การค้นคว้าอิสระเสนอบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร
เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา หลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต
สาขาวิชาภาษาไทย
ปีการศึกษา 2564
ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยนเรศวร

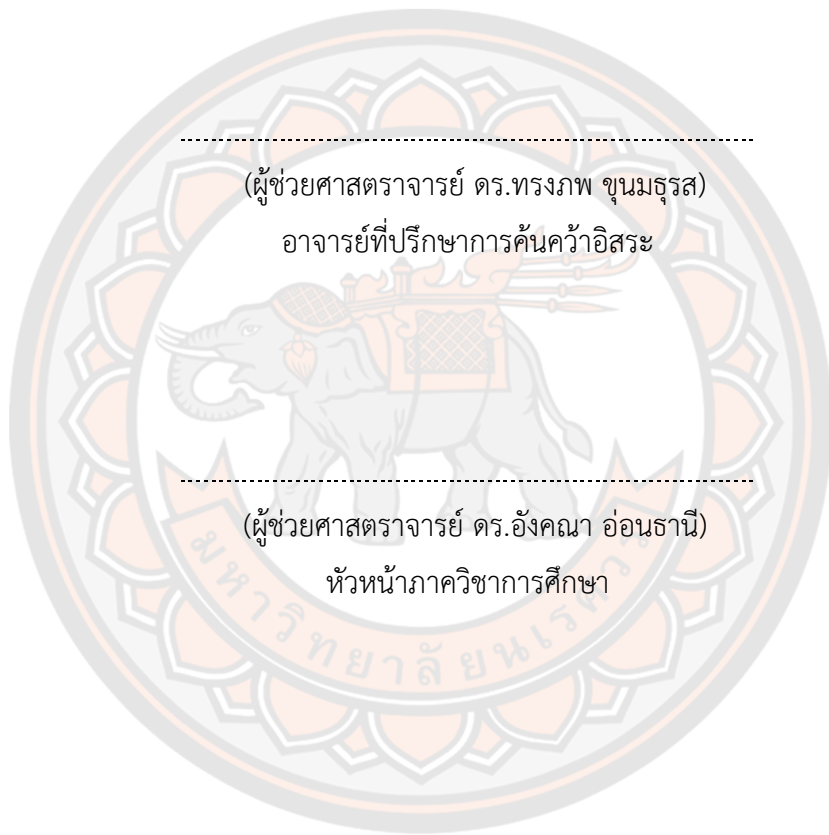
การค้นคว้าอิสระ เรื่อง "การพัฒนาทักษะการคิดวิเคราะห์ในบทละครพูดเรื่องเห็นแก่ลูก
ด้วยกระบวนการสุนทรียสาธกร่วมกับการใช้สื่อมัลติมีเดีย
สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3"
ของ อัครวัฒน์ ศรีวัฒนานนท์
ได้รับการพิจารณาให้นับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาภาษาไทย

.....
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ทรงภพ ขุนมธูรส)

อาจารย์ที่ปรึกษาการค้นคว้าอิสระ

.....
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อังคณา อ่อนธานี)

หัวหน้าภาควิชาการศึกษา



ชื่อเรื่อง	การพัฒนาทักษะการคิดวิเคราะห์ในบทละครพูดเรื่องเห็นแก่ลูก ด้วยกระบวนการสุนทรียสาธกร่วมกับการใช้สื่อมัลติมีเดีย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3
ผู้วิจัย	อัครวัฒน์ ศรีพัฒนานนท์
ประธานที่ปรึกษา	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ทรงภพ ขุนมธุรส
ประเภทสารนิพนธ์	การค้นคว้าอิสระ กศ.ม. ภาษาไทย, มหาวิทยาลัยนเรศวร, 2564
คำสำคัญ	ทักษะการคิดวิเคราะห์, สุนทรียสาธก, สื่อมัลติมีเดีย, บทละครพูดเรื่อง เห็นแก่ลูก

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีจุดประสงค์เพื่อ 1) เพื่อสร้างแผนการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการคิดวิเคราะห์ในบทละครพูดเรื่องเห็นแก่ลูกด้วยกระบวนการสุนทรียสาธกร่วมกับสื่อมัลติมีเดีย และ 2) เพื่อเปรียบเทียบทักษะการคิดวิเคราะห์ก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยกระบวนการสุนทรียสาธกร่วมกับสื่อมัลติมีเดียเรื่องบทละครพูดเรื่องเห็นแก่ลูก และ 3) เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยกระบวนการสุนทรียสาธกร่วมกับสื่อมัลติมีเดีย กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/5 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ อำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ จำนวน 1 ห้อง จำนวน 42 คน ด้วยการสุ่มอย่างง่าย เครื่องมือที่ใช้ 1) แผนการเรียนรู้เรื่องการคิดวิเคราะห์ในบทละครพูดเรื่องเห็นแก่ลูกด้วยกระบวนการสุนทรียสาธกและสื่อมัลติมีเดีย 5 แผน 2) แบบทดสอบทางการเรียนเรื่องการคิดวิเคราะห์ในเรื่องบทละครพูดเรื่องเห็นแก่ลูกเป็นชนิดปรนัยเลือกตอบ 4 ตัวเลือก 40 ข้อ และ 3) แบบประเมินคุณภาพของสื่อมัลติมีเดีย 4) แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ สถิติที่ใช้ ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ร้อยละ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานการทดสอบ t-test dependent

ผลการวิจัยพบว่า

1. แผนการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการคิดวิเคราะห์ในบทละครพูดเรื่องเห็นแก่ลูก ด้วยกระบวนการสุนทรียสาธกร่วมกับสื่อมัลติมีเดียสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x} = 4.72$, $S.D=0.20$)

2. ทักษะการคิดวิเคราะห์หลังเรียนของนักเรียนที่เรียนด้วยกระบวนการสุนทรียสาธกและสื่อมัลติมีเดียเรื่องบทละครพุดเห็นแก่ลูกสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.5
3. นักเรียนมีความพึงพอใจของนักเรียนหลังการจัดการเรียนรู้อยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.01$, S.D=0.14)



Title	THE DEVELOPEMENT FOR CRITICAL THINKING SKILL IN LITERATURE “HENKAELOOK” WITH APPRECIATIVE INQUIRY PROCESS WITH USING MULTIMEDIA FOR MATHAYOMSUKSA 3 STUDENTS
Author	ARKKARAWAT SORNWATTHANANON
Advisor	Assistant Professor Songphop Khunmathurot, Ph.D.
Academic Paper	M.Ed. Independent Study in Thai Language, Naresuan University, 2021
Keywords	Critical skill, Appreciative inquiry, Multimedia, Hen Kae Luk

ABSTRACT

The objectives of this research were 1) to create a lesson plan in order to develop the critical skill in terms of drama dialog by using the Appreciative inquiry process and the multimedia for Mayattayom 3 level students 2) to compare the student’s critical skill before and after learning by the Appreciative inquiry and the multimedia. 3) to acknowledge the students’ satisfaction towards the learning plan by using the Appreciative inquiry process and the multimedia in order to develop the critical skill regarding the drama dialog “Hen Kae Luk”.

The objectives of this research were 1) to create a lesson plan in order to develop the critical skill in terms of drama dialog by using the Appreciative inquiry process and the multimedia for Mayattayom 3 level students 2) to compare the student’s critical skill before and after learning by the Appreciative inquiry and the multimedia. 3) to acknowledge the students’ satisfaction towards the learning plan by using the Appreciative inquiry process and the multimedia in order to develop the critical skill regarding the drama dialog “Hen Kae Luk”.

The samples of this research are Mayattayom 3 students at Chiang Mai University Demonstration School, Chiang Mai, Thailand. The research is conducted on the 2nd semester in 2021. There are 221 samples in 5 classes, which each room has 42 students by using a simple random sampling

The research instrument consists of 1) 5 papers of the lesson plan by using the Appreciative inquiry process and multimedia 2) The multiple choice test on the critical reading on the drama dialog “Hen Kae Luk” . There are 40 questions with 4 choices. 3) the QA evaluation form towards the quality of the multimedia in the drama dialog “Hen Kae Luk”.4) The questionnaire towards the students’ satisfaction on their learning by using the Appreciative inquiry process and the multimedia. In terms of the analysis, the methods of statistics are implemented in this research—mean, percentage, the standard deviation, as well as T-test dependent.

From the result of the research, it is shown that

1. the lesson plan by using the Appreciative inquiry process and multimedia for Mattayom 3 students is in the excellent level. ($\bar{x} = 4.72, S.D=0.20$)
2. Students’ critical skill after learning by using the Appreciative inquiry process and multimedia regarding the drama dialog “Hen Kae Luk” significantly increases comparing to before learning by 0.5 by a statistical calculation.
3. Students are satisfied with this learning method by applying the Appreciative inquiry process and multimedia regarding the drama dialog “Hen Kae Luk” with an excellent level of satisfaction. ($\bar{x} = 4.01, S.D=0.14$)

ประกาศคุณูปการ

การค้นคว้าอิสระฉบับนี้สำเร็จลุล่วงได้โดยได้รับความเมตตาและความกรุณาอย่างยิ่งจาก ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ทรงภพ ขุนมธุรส อาจารย์ที่ปรึกษาและคณะกรรมการทุกท่านที่ให้คำปรึกษา แนะนำตลอดจนแก้ไขตรวจข้อบกพร่องต่าง ๆ ด้วยความเอาใจใส่อย่างยิ่งจนทำให้การค้นคว้าอิสระ สำเร็จ ผู้ศึกษาค้นคว้าขอขอบพระคุณคณะกรรมการทุกท่านเป็นอย่างสูงไว้ ณ ที่นี้

ขอกราบขอบพระคุณผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ขวัญชนก นัยเจริญ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ประภาช เพ็งพุ่ม และผู้ช่วยศาสตราจารย์ อ้อมจจิต แป้นศรี กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิสอบการค้นคว้า อิสระที่ให้ความกรุณาแนะนำในการทำวิจัย ช่วยชี้แนะแนวทางแก้ไขให้สมบูรณ์ขึ้น อีกทั้งผู้วิจัยขอกราบ ขอบพระคุณผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. กฤษยาภาณุฉน์ โดพิทักษ์อาจารย์ภาควิชาการศึกษา คณะ ศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร ผู้เชี่ยวชาญด้านการวัดและประเมินผลการศึกษา ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. คุณอนันท์ นิรมล อาจารย์ภาควิชาเทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร ผู้เชี่ยวชาญด้านเทคโนโลยีการศึกษา ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ลีระ สมนาม อาจารย์ภาควิชาหลักสูตรการสอนและการเรียนรู้ สาขาวิชาภาษาไทย คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ผู้เชี่ยวชาญด้านภาษาไทย ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. บุญรอด โชติวิจิรา อาจารย์ ภาควิชาหลักสูตรการสอนและการเรียนรู้ สาขาวิชาภาษาไทย คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ผู้เชี่ยวชาญด้านภาษาไทย อาจารย์ ดร. พรสุดา อินทร์सान อาจารย์ภาควิชาหลักสูตรการสอนและการ เรียนรู้สาขาวิชาภาษาไทยคณะศึกษาศาสตร์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ผู้เชี่ยวชาญด้านภาษาไทยที่ให้ความ กรุณาให้คำชี้แนะ ตรวจสอบ และแก้ไขเครื่องมือวิจัยที่ใช้ในการศึกษาการค้นคว้าอิสระให้สำเร็จลุล่วง อย่างสมบูรณ์

ขอขอบพระคุณอาจารย์กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ทุกท่านที่คอยให้คำปรึกษาและกำลังใจในการทำ การค้นคว้าอิสระในครั้งนี้ และขอขอบคุณนักเรียนชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 3 ทุกคนที่คอยให้กำลังใจและให้ความร่วมมือในการทำ การค้นคว้าอิสระในครั้งนี้

คุณค่าและคุณประโยชน์ทั้งหลายที่เกิดจากการค้นคว้าอิสระในเล่มนี้ผู้วิจัยขอมอบให้แก่ บุพการี อาจารย์ และผู้มีพระคุณทุกท่าน ผู้วิจัยหวังว่าการค้นคว้าอิสระนี้จะเป็นประโยชน์ต่อการ พัฒนาการเรียน การสอนและผู้ที่สนใจศึกษา

อัศววัฒน์ ศรีวัฒนานนท์

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ค
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	จ
ประกาศคุุณุปการ.....	ช
สารบัญ.....	ซ
สารบัญตาราง.....	ฅ
สารบัญภาพ.....	ฒ
บทที่ 1 บทนำ.....	1
ความเป็นมาของปัญหา.....	1
จุดมุ่งหมายของการศึกษา.....	5
ขอบเขตการวิจัย.....	5
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	7
สมมุติฐานของการวิจัย.....	8
กรอบแนวคิดงานวิจัย.....	9
บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	10
เอกสารที่เกี่ยวข้องกับหลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย หลักสูตรแกนกลาง การศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551.....	11
สาระและมาตรฐานการเรียนรู้รายวิชาภาษาไทย.....	11
คุณภาพผู้เรียนในรายวิชาภาษาไทย.....	12
สาระการเรียนรู้แกนกลาง และ ตัวชี้วัดชั้นปี.....	12

โครงสร้างเวลาเรียน.....	14
เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับวรรณคดีเห็นแก่ลูก	15
ความหมายของบทละครพูด.....	15
ที่มาของบทละครพูดเรื่องเห็นแก่ลูก	16
เนื้อเรื่องย่อวรรณคดีเรื่องเห็นแก่ลูก.....	17
คุณค่าในวรรณคดีเรื่องเห็นแก่ลูก	19
งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับวรรณคดีเรื่องเห็นแก่ลูก	22
เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนารูปแบบการเรียนการสอน	22
ความหมายของการคิดวิเคราะห์.....	22
หลักการพัฒนาทักษะการคิดวิเคราะห์	23
งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการคิดวิเคราะห์	25
เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับวิธีการสอนเกี่ยวกับสุนทรียสาธก.....	29
ความหมายของวิธีการสอนแบบสุนทรียสาธก	29
หลักการทำงานของกระบวนการสุนทรียสาธก	30
งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับกระบวนการสุนทรียสาธก.....	31
เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับสื่อมัลติมีเดีย	33
ความหมายของสื่อมัลติมีเดีย.....	34
องค์ประกอบของสื่อมัลติมีเดีย.....	34
ประโยชน์ของสื่อมัลติมีเดีย.....	35
งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับสื่อมัลติมีเดีย	38
เอกสารที่เกี่ยวข้องกับความพึงพอใจ	39
ความหมายของความพึงพอใจ.....	39

การสร้างเครื่องมือวัดความพึงพอใจ.....	40
ประโยชน์ของความพึงพอใจ.....	41
งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความพึงพอใจ.....	41
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	43
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	43
ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย.....	43
เครื่องมือและการพัฒนาเครื่องมือ.....	43
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	51
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	53
สถิติที่ใช้ในการวิจัย.....	55
บทที่ 4 ผลการวิจัย.....	58
ตอนที่ 1 ผลความเหมาะสมในองค์ประกอบของแผนจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการ คิดวิเคราะห์ในบทละครพูดเรื่องเห็นแก่ลูก ด้วยกระบวนการสุนทรียสาธกร่วมกับ การใช้สื่อมัลติมีเดียสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3.....	58
ตอนที่ 2 ผลการเปรียบเทียบทักษะการคิดวิเคราะห์หลังจากการจัดเรียนรู้ด้วย กระบวนการสุนทรียสาธกร่วมกับการใช้สื่อมัลติมีเดียเรื่องบทละครพูดเรื่องเห็นแก่ ลูกสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3.....	68
ตอนที่ 3 ผลความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยกระบวนการสุนทรียสาธก ร่วมกับการใช้สื่อมัลติมีเดียเรื่องบทละครพูดเรื่องเห็นแก่ลูกสำหรับนักเรียนชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 3.....	69
บทที่ 5 บทสรุป.....	71
จุดมุ่งหมายของการวิจัย.....	71
สรุปผลการวิจัย.....	71

อภิปรายผล	72
ข้อเสนอแนะ	75
บรรณานุกรม	76
ภาคผนวก.....	83
ประวัติผู้วิจัย	226



สารบัญตาราง

	หน้า
ตาราง 1 แสดงตัวชี้วัดสาระและมาตรฐานการเรียนรู้ สาระที่ 1 การอ่าน	13
ตาราง 2 แสดงตัวชี้วัดสาระและมาตรฐานการเรียนรู้ สาระที่ 2 การเขียน.....	13
ตาราง 3 แสดงตัวชี้วัดสาระและมาตรฐานการเรียนรู้ สาระที่ 3 การฟัง การดู และการพูด.....	14
ตาราง 4 แสดงตัวชี้วัดสาระและมาตรฐานการเรียนรู้ สาระที่ 4 หลักการใช้ภาษาไทย....	14
ตาราง 5 ตารางวิเคราะห์แบบสอบวัดทักษะด้านการคิดวิเคราะห์ในวรรณคดีของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3.....	46
ตาราง 6 ผลการพิจารณาความเหมาะสมในองค์ประกอบของแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 เรื่องความเป็นมาของบทละครพูด การพัฒนาทักษะการคิดวิเคราะห์ในบทละครพูดเรื่อง เห็นแก่ลูก ด้วยกระบวนการสุนทรียสาธกร่วมกับการใช้สื่อมัลติมีเดียสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยผู้เชี่ยวชาญทั้ง 5 ท่าน.....	59
ตาราง 7 ผลการพิจารณาความเหมาะสมในองค์ประกอบของแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2 รูปแบบคำประพันธ์และลักษณะของบทละครพูดการพัฒนาทักษะการคิดวิเคราะห์ในบทละครพูดเรื่องเห็นแก่ลูก ด้วยกระบวนการสุนทรียสาธกร่วมกับการใช้สื่อมัลติมีเดียสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา ปีที่ 3 โดยผู้เชี่ยวชาญทั้ง 5 ท่าน	60
ตาราง 8 ผลการพิจารณาความเหมาะสมในองค์ประกอบของแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3 บทวรรณคดีเรื่องบทละครพูดเรื่องเห็นแก่ลูกการพัฒนาทักษะการคิดวิเคราะห์ในบทละครพูดเรื่องเห็นแก่ลูก ด้วยกระบวนการสุนทรียสาธกร่วมกับการใช้สื่อมัลติมีเดียสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยผู้เชี่ยวชาญทั้ง 5 ท่าน.....	62
ตาราง 9 ผลการพิจารณาความเหมาะสมในองค์ประกอบของแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4 คุณค่าทางวรรณคดี การพัฒนาทักษะการคิดวิเคราะห์ในบทละครพูดเรื่องเห็นแก่ลูก ด้วย	

กระบวนการสุนทรียสาธกร่วมกับการใช้สื่อมัลติมีเดียสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยผู้เชี่ยวชาญทั้ง 5 ท่าน.....	64
ตาราง 10 ผลการพิจารณาความเหมาะสมในองค์ประกอบของแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5 การประยุกต์ความรู้จากบทเรียน การพัฒนาทักษะการคิดวิเคราะห์ในบทละครพูดเรื่อง เห็นแก่ลูก ด้วยกระบวนการสุนทรียสาธกร่วมกับการใช้สื่อมัลติมีเดียสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยผู้เชี่ยวชาญทั้ง 5 ท่าน.....	66
ตาราง 11 แสดงผลรวมการพิจารณาความเหมาะสมในองค์ประกอบของแผนจัดการเรียนรู้ การพัฒนาทักษะการคิดวิเคราะห์ในบทละครพูดเรื่องเห็นแก่ลูก ด้วยกระบวนการสุนทรียสาธกร่วมกับการใช้สื่อมัลติมีเดียสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ของผู้เชี่ยวชาญ 5 ท่าน.....	67
ตาราง 12 แสดงผลการเปรียบเทียบทักษะการคิดวิเคราะห์หลังจากการจัดเรียนรู้ด้วยกระบวนการสุนทรียสาธกร่วมกับการใช้สื่อมัลติมีเดียเรื่องบทละครพูดเรื่องเห็นแก่ลูก สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3	68
ตาราง 13 แสดงผลความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยกระบวนการสุนทรียสาธกร่วมกับการใช้สื่อมัลติมีเดียเรื่องบทละครพูดเรื่องเห็นแก่ลูกสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3	69
ตาราง 14 ผลการพิจารณาความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 เรื่องความเป็นมาของบทละครพูดการพัฒนาทักษะการคิดวิเคราะห์ในบทละครพูดเรื่องเห็นแก่ลูก ด้วยกระบวนการสุนทรียสาธกร่วมกับการใช้สื่อมัลติมีเดียสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยผู้เชี่ยวชาญ 5	95
ตาราง 15 ผลการพิจารณาความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2 เรื่อง รูปแบบคำประพันธ์และลักษณะของบทละครพูด การพัฒนาทักษะการคิดวิเคราะห์ในบทละครพูดเรื่องเห็นแก่ลูกด้วยกระบวนการสุนทรียสาธกร่วมกับการใช้สื่อมัลติมีเดียสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยผู้เชี่ยวชาญ 5 ท่าน.....	100

ตาราง 16 ผลการพิจารณาความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3 บทวรรณคดีเรื่อง บทละครพูดเรื่องเห็นแก่ลูก การพัฒนาทักษะการคิดวิเคราะห์ในบทละครพูดเรื่องเห็นแก่ ลูกด้วยกระบวนการสุนทรียสาธกร่วมกับการใช้สื่อมัลติมีเดียสำหรับนักเรียนชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยผู้เชี่ยวชาญ 5 ท่าน.....	105
ตาราง 17 ผลการพิจารณาความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4 เรื่อง คุณค่าทาง วรรณคดีการพัฒนาทักษะการคิดวิเคราะห์ในบทละครพูดเรื่องเห็นแก่ลูกด้วยกระบวนการ สุนทรียสาธกร่วมกับการใช้สื่อมัลติมีเดียสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดย ผู้เชี่ยวชาญ 5 ท่าน.....	110
ตาราง 18 ผลการพิจารณาความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5 การประยุกต์ ความรู้จากบทเรียน การพัฒนาทักษะการคิดวิเคราะห์ในบทละครพูดเรื่องเห็นแก่ลูกด้วย กระบวนการสุนทรียสาธกร่วมกับการใช้สื่อมัลติมีเดียสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยผู้เชี่ยวชาญ 5 ท่าน.....	115
ตาราง 19 ตารางแสดงผลการวิเคราะห์ค่าความยาก (p) และค่าอำนาจจำแนกรายข้อ (r) ของแบบทดสอบวัดความสามารถด้านการคิดวิเคราะห์.....	122
ตาราง 20 แสดงผลการประเมินความเหมาะสมของสื่อมัลติมีเดีย บทละครพูดเรื่องเห็นแก่ ลูก	126
ตาราง 21 ผลการพิจารณาความเหมาะสมของแบบสอบถาม ความพึงพอใจของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้เรื่อง การพัฒนาทักษะการคิดวิเคราะห์ในบท ละครพูดเรื่องเห็นแก่ลูกด้วยกระบวนการสุนทรียสาธกร่วมกับการใช้สื่อมัลติมีเดีย	132
ตาราง 22 แสดงผลการพิจารณาความเหมาะสมของแบบสอบถามความพึงพอใจนักเรียนที่ มีต่อการจัดการเรียนรู้ เรื่องการพัฒนาทักษะการคิดวิเคราะห์ในบทละครพูดเรื่องเห็นแก่ ลูก ด้วยกระบวนการสุนทรียสาธกร่วมกับการใช้สื่อมัลติมีเดีย สำหรับนักเรียนชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 3	138
ตาราง 23 ตารางแสดงคะแนนคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/5 ที่ ได้รับการเรียนการสอนด้วยกระบวนการสุนทรียสาธกร่วมกับการใช้สื่อมัลติมีเดีย	141

สารบัญภาพ

	หน้า
ภาพ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	9
ภาพ 2 สื่อมัลติมีเดีย บทละครพูดเรื่องเหินแก่ลูก ความเป็นมาของบทละครพูด สำหรับ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3	220
ภาพ 3 บทละครพูดเรื่องเหินแก่ลูก ลักษณะคำประพันธ์ในบทละครพูด สำหรับนักเรียนชั้น มัธยมศึกษาปีที่.....	220
ภาพ 4 บทละครพูดเรื่องเหินแก่ลูก เนื้อหาบทละครพูดเรื่องเหินแก่ลูก สำหรับนักเรียนชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 3	221
ภาพ 5 บทละครพูดเรื่องเหินแก่ลูก คุณค่าทางวรรณคดีเรื่องเหินแก่ลูก สำหรับนักเรียนชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 3	221
ภาพ 6 การบ่งบอกบุคลิกภาพของบุคคล	223
ภาพ 7 กิจกรรมบ่งบอกบุคลิกภาพ	223
ภาพ 8 ขั้นตอนสุนทรียสาธกในการทำกิจกรรมกลุ่ม.....	224
ภาพ 9 การนำเสนอผลงานที่ผ่านการค้นคว้าของกลุ่ม	224

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาของปัญหา

ทักษะการคิดวิเคราะห์ถือเป็นทักษะหนึ่งที่มีความสำคัญต่อนักเรียนเพราะเป็นเกณฑ์ในการตัดสินใจเลือกระดับชั้น และเป็นเกณฑ์ตัดสินในการสำเร็จระดับการศึกษา นักเรียนต้องมีความรู้และความสามารถในการศึกษาความรู้จาก ตำรา เอกสารหรืองานเขียนจากสื่อต่าง ๆ ได้ แล้วนำความรู้ไปคิดวิเคราะห์อย่างเป็นขั้นตอน นำไปสู่การสังเคราะห์ การวิจารณ์ และตัดสินประเมินค่าความรู้จนเป็นองค์ความรู้ของตัวเองแล้วถ่ายทอดความรู้ออกมาด้วยการพูดหรือการเขียนที่ถูกต้อง ดังที่กระทรวงศึกษาธิการ (2551, หน้า 6) ได้อธิบายถึงการมุ่งพัฒนานักเรียนให้มีความรู้ตามมาตรฐานการเรียนรู้และได้กำหนดสมรรถนะการเรียนรู้ที่จะทำให้ผู้เรียนสามารถบรรลุมาตรฐานการเรียนรู้ออกมาด้วยกันทั้งหมด 5 ประการ ได้แก่ การสื่อสาร การคิด การแก้ปัญหา การใช้ทักษะชีวิต และการใช้เทคโนโลยี โดยความสามารถในการคิด แบ่งออกเป็น 5 ลักษณะได้แก่ คิดสังเคราะห์ คิดสร้างสรรค์ คิดอย่างมีวิจารณญาณ และคิดอย่างเป็นระบบ เพื่อนำไปใช้สร้างองค์ความรู้และตัดสินใจเกี่ยวกับตนเองและสังคมได้อย่างเหมาะสม ดังนั้นการคิดวิเคราะห์จึงเป็นทักษะสำคัญที่ควรปลูกฝังให้กับนักเรียนและพัฒนาอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้ นักเรียนนำองค์ความรู้ที่ได้รับไปพัฒนาการเรียนรู้ของตนเองให้มีประสิทธิภาพ และนำไปต่อยอดองค์ความรู้ในแขนงวิชาอื่น ๆ ได้

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน กลุ่มสาระการเรียนรู้วิชาภาษาไทย ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ทักษะการคิดวิเคราะห์ถูกจัดอยู่ในสาระการเรียนรู้ที่ 1 การอ่าน มาตรฐาน ท1.1 ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิดเพื่อนำไปใช้ตัดสินใจ แก้ปัญหาในการดำเนินชีวิต และมีนิสัยรักการอ่าน ตัวชี้วัดมัธยมศึกษาปีที่ 3 ข้อที่ 5 วิเคราะห์ วิจัยและประเมินเรื่อง ที่อ่าน โดยใช้กลวิธีการเปรียบเทียบ เพื่อให้ผู้อ่านเข้าใจได้ดีขึ้น และตัวชี้วัดมัธยมศึกษาปีที่ 3 ข้อที่ 8 วิเคราะห์เพื่อแสดงความคิดเห็น ได้แย้งเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน สาระการเรียนรู้ที่ 2 การเขียน มาตรฐาน ใช้กระบวนการเขียนเขียนสื่อสาร เขียนเรียงความ ย่อความ และเขียนเรื่องราวในรูปแบบต่าง ๆ เขียนรายงานข้อมูลสารสนเทศและรายงานการศึกษาค้นคว้าอย่างมีประสิทธิภาพ ตัวชี้วัดมัธยมศึกษาปีที่ 3 ข้อที่ 7 เขียนวิเคราะห์ วิจัย และแสดง ความรู้ความคิดเห็น หรือโต้แย้ง ในเรื่องต่าง ๆ สาระการเรียนรู้ที่ 3 การฟัง การดู และการพูด มาตรฐาน ท 3.1 สามารถเลือกฟังและดูอย่างมีวิจารณญาณ และพูดแสดงความรู้ ความคิด และความรู้สึกในโอกาสต่าง ๆ อย่างมีวิจารณญาณและสร้างสรรค์ ตัวชี้วัดมัธยมศึกษาปีที่ 3 ข้อที่ 2 วิเคราะห์และวิจัย เรื่องที่ฟังและดู เพื่อนำข้อคิดมาประยุกต์ใช้

ในการดำเนินชีวิต และสาระการเรียนรู้ที่ 5 วรรณคดีและวรรณกรรม มาตรฐาน ท 5.1 เข้าใจ และแสดงความคิดเห็น วิจาร์ณ วรรณคดีและวรรณกรรมไทยอย่างเห็นคุณค่า และนำมาประยุกต์ใช้ ในชีวิตจริง ตัวชี้วัดมัธยมศึกษาปีที่ 3 ข้อที่ 2 วิเคราะห์วิถีไทยและคุณค่าจาก วรรณคดีและ วรรณกรรมที่อ่าน ทักษะการคิดวิเคราะห์ในวรรณคดีเป็นกระบวนการที่ทำให้นักเรียนได้วิเคราะห์คุณค่าที่สะท้อนออกมาจากวรรณคดี โดยนักเรียนจะได้รับคุณค่าทางด้านเนื้อหา คุณค่าด้านสังคม และ คุณค่าด้านวรรณศิลป์ในวรรณคดี เพื่อนำมาพัฒนาองค์ความรู้ของตนเองในด้านสติปัญญา ด้าน ศิลธรรมความดีงาม ด้านประสบการณ์ชีวิต ด้านวัฒนธรรมความเป็นไทย และนักเรียนสามารถนำองค์ ความรู้ที่ได้รับมาเปรียบเทียบข้อดี ข้อเสีย จากการวิเคราะห์วรรณคดี และสามารถนำคุณค่าที่ได้รับ นั้นมาใช้เป็นแนวทางในการปฏิบัติตนได้ (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2561, หน้า 103)

ปัจจุบันการเรียนการสอนวรรณคดีไทยในโรงเรียนยังพบว่ายังไม่ประสบความสำเร็จอย่างมาก โดยสุชาติดา ปิติพร (2559, หน้า 1) ได้อธิบายไว้ในงานวิจัยเรื่องการพัฒนาการคิดวิเคราะห์ ในรายวิชาภาษาไทย โดยใช้กระบวนการกลุ่มว่าการเรียนการสอนวรรณคดีไทยในปัจจุบันมุ่งเน้นให้ นักเรียนเข้าใจความหมายและท่องคำศัพท์ หรือให้จดคำศัพท์ และอ่านเอาเรื่อง เพื่อให้ทำข้อสอบได้ ไม่ได้สะท้อนให้เห็นคุณค่าของวรรณคดี จึงทำให้นักเรียนไม่ได้ประโยชน์จากการศึกษาวรรณคดี อย่าง แท้จริง การสอนวิธีการดังกล่าวนี้ไม่ได้ตอบสนองต่อตัวชี้วัดในหลักสูตรแกนกลางที่ต้องการให้ผู้เรียน เข้าใจและแสดงความคิดเห็น วิจาร์ณวรรณคดีและวรรณกรรมไทยอย่างเห็นคุณค่า และนำมา ประยุกต์ใช้ในชีวิตจริง ดังนั้นการสอนวรรณคดีจึงต้องมุ่งเน้นให้นักเรียนได้ฝึกการทักษะการคิด วิเคราะห์อย่างเป็นระบบจึงจะทำให้นักเรียนได้รับความรู้จากการศึกษาวรรณคดีได้อย่างถูกต้องและมี ประสิทธิภาพ เพราะการสอนวรรณคดีนั้น การเข้าใจในคำศัพท์ถือเป็นพื้นฐานของกระบวนการเรียนรู้ หากนักเรียนมีพื้นฐานในด้านคำศัพท์ได้จะส่งผลให้มีมีความเข้าใจในวรรณคดีและจะส่งผลให้มีทักษะ ในการเรียนวรรณคดีระดับที่สูงขึ้นได้ โดยโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ได้จัดการเรียนการสอน วรรณคดีไทยในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 - 6 โดยผู้วิจัยได้สอนในระดับชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 3 ได้พบ ปัญหาในการสอนวรรณคดีไทยกล่าวคือ นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในปีการศึกษา 2562 ใน หน่วยการเรียนรู้ เรื่องการคิดวิเคราะห์จากงานวรรณคดีและงานประพันธ์ ค่าคะแนนทดสอบก่อน เรียนเฉลี่ยอยู่ที่ 52 คะแนน และคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนอยู่ที่ 59 คะแนน และในปีการศึกษา 2563 คะแนนเฉลี่ยก่อนเรียนอยู่ที่ 57 คะแนนและหลังเรียนเฉลี่ยอยู่ที่ 62 คะแนน โดยถือว่ายังไม่ผ่านตาม เป้าประสงค์ที่ทางกลุ่มสาระกำหนดไว้ที่ 70 คะแนนขึ้นไป (หลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยเชียงใหม่, 2563) อีกทั้งผู้วิจัยได้สัมภาษณ์อาจารย์ผู้สอนภาษาไทยใน ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ถึงปัญหาของการวิเคราะห์วรรณคดีในวิชาภาษาไทย ผู้ให้สัมภาษณ์ ได้ให้ ข้อมูลว่าในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ได้เรียนเรื่องการอ่านจับใจความสำคัญ (เป็นพื้นฐานของทักษะ

การคิดวิเคราะห์) นักเรียนสามารถอ่านจับใจความจากวรรณคดีได้ในระดับดี แต่เมื่อเชื่อมโยงไป ความรู้ไปสู่การนำคุณค่าและข้อคิดไปใช้ในชีวิตประจำวัน นักเรียนไม่สามารถเชื่อมโยงองค์ความรู้ที่ได้รับและอธิบายได้ (ผุสดี ชัดนาค, สัมภาษณ์, 6 กรกฎาคม 2564) และเมื่อผู้วิจัยได้สัมภาษณ์ อาจารย์ผู้สอนในระดับมัธยมศึกษาปีที่ 2 ในปีการศึกษา 2563 ถึงปัญหาการสอนการวิเคราะห์ วรรณคดีไทย ผู้ให้สัมภาษณ์ได้ให้ข้อมูลว่าในหน่วยการเรียนรู้เรื่องโคลงสุภาษิต พระราชนิพนธ์ พระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว นักเรียนสามารถสรุปเรื่องราวได้ในระดับดี แต่เมื่อผู้สอนให้ นักเรียนนำความรู้ที่ได้รับไปเขียนวิเคราะห์และประยุกต์คุณค่าที่ได้รับจากเรื่องและออกมาพูดแสดง ความเห็นหน้าชั้นเรียน นักเรียนไม่สามารถเชื่อมโยงองค์ความรู้ที่ได้รับและไม่ได้คิดวิเคราะห์ออกมา ส่งผลให้นักเรียนออกมาพูดแสดงความคิดเห็นได้ไม่ดีและไม่ผ่านเป้าประสงค์ตามที่กลุ่มสาระกำหนดไว้ (ปัทมา ประเสริฐศักดิ์, ผู้ให้สัมภาษณ์, 6 กรกฎาคม 2564) และผู้วิจัยได้สัมภาษณ์นักเรียนที่ได้เรียน ในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ปีการศึกษา 2563 ถึงปัญหาของการคิดวิเคราะห์ในวรรณคดี นักเรียน ได้ให้สัมภาษณ์ว่าสาเหตุที่นักเรียนไม่สามารถคิดวิเคราะห์ได้เนื่องจากในวรรณคดีมีคำยากจำนวนมาก และมีเนื้อหาที่ค่อนข้างมากทำให้นักเรียนไม่สามารถจดจำได้ทั้งหมด และบทประพันธ์ในวรรณคดีต้อง อาศัยการถอดคำประพันธ์ และต้องตีความความหมาย ประกอบกับเวลาเรียนในเนื้อหาค่อนข้างน้อย ทำให้ผู้เรียนไม่สามารถเรียนรู้ได้ทัน เลยส่งผลต่อกระทบต่อการเรียนวิเคราะห์วรรณคดี (กลุ่มนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2, ผู้ให้สัมภาษณ์, 9 กรกฎาคม 2564)

จากปัญหาในเรื่องการเรียนรู้การคิดวิเคราะห์ในวรรณคดีดังกล่าวสะท้อนให้เห็นว่า รูปแบบ การเรียนรู้มีส่วนสำคัญอย่างมากต่อการเรียนรู้ของนักเรียน จากปัญหาที่ผู้วิจัยได้สัมภาษณ์สะท้อนให้ เห็นอย่างชัดเจนว่านักเรียนขาดแรงจูงใจในการเรียนรู้ เนื่องจากนักเรียนได้รับความรู้จากครูผู้สอน เพียงทางเดียว เนื้อหาสาระที่ได้รับเป็นเนื้อหาที่ถูกกลั่นกรองจากหนังสือเรียนและครูผู้สอนมาแล้ว ทำ ให้นักเรียนไม่มีแรงจูงใจที่อยากคิดวิเคราะห์จากตัวบทวรรณคดี ในปัจจุบันได้มีนักวิชาการพัฒนา รูปแบบการเรียนรู้ที่หลากหลาย อาทิ กระบวนการเรียนรู้แบบสุนทรียสาธก การเรียนรู้แบบ ห้องเรียนกลับด้าน การเรียนรู้แบบ SQ4R การเรียนรู้แบบสืบเสาะหาความรู้ ฯลฯ และผู้วิจัยได้เลือก กระบวนการเรียนรู้สุนทรียสาธกซึ่งเป็นกระบวนการเรียนรู้ที่ให้สมาชิกในองค์กรมองหาข้อดีของ ตนเองและคนในองค์กร ร่วมกันคิดวิเคราะห์แก้ไขปัญหาที่พบอย่างเป็นระบบผ่านการคิดและการ ยอมรับจากคนในกลุ่ม แล้วนำแนวทางที่ตกลงกันในองค์กรไปพัฒนาต่อยอดเป็นผลงานขององค์กร เพื่อแก้ไขปัญหาที่พบ ทำให้องค์กรพัฒนาอย่างมีประสิทธิภาพและมีประสิทธิภาพ ผู้วิจัยเห็นว่า กระบวนการสุนทรียสาธกนี้สามารถนำมาพัฒนากระบวนการเรียนของนักเรียนในยุคปัจจุบันได้ สอดคล้องกับงานวิจัยของสิระ สมนาม (2560) ได้ทำวิจัยเรื่องการพัฒนากระบวนการเรียนรู้โดยใช้ แนวคิดเขาวนปัญญาเชิงปฏิบัติร่วมกับกระบวนการสุนทรียสาธก เพื่อส่งเสริมความสามารถในการ วิเคราะห์วรรณคดีสำหรับนักศึกษาระดับปริญญาบัณฑิตของนักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์

มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ผลการวิจัยพบว่าจากการทดลองใช้รูปแบบการเรียนรู้พบว่ากลุ่มตัวอย่างมีคะแนนความสามารถในการวิเคราะห์วรรณคดีหลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ดังนั้นผู้วิจัยจึงสนใจที่จะนำกระบวนการสุนทรียสาธกมาใช้ในการค้นคว้าอิสระในครั้งนี้

นอกจากวิธีการสอนที่มีประสิทธิภาพแล้ว สื่อการเรียนการสอนยังเป็นตัวช่วยที่จะเสริมให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ได้ดี เป็นไปตามเป้าประสงค์ที่ผู้สอนตั้งไว้ โดยเทคโนโลยีสารสนเทศในปัจจุบันได้เจริญก้าวสู่สมัยโลกาภิวัตน์ มีบทบาทอย่างยิ่งต่อการดำเนินชีวิตของผู้คนในหลากหลายด้าน เช่น ด้านเศรษฐกิจ การติดต่อสื่อสาร การคมนาคม รวมไปถึงการศึกษา ได้มีการนำเอาเทคโนโลยีมาใช้เป็นสื่ออำนวยความสะดวกในการศึกษา ได้แก่ บทเรียนออนไลน์ แอปพลิเคชันเกมการเรียนรู้ สื่อมัลติมีเดีย สื่อประสม และบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน โดย พงษ์ศักดิ์ ไชยทิพย์ (2560, หน้า7) ได้อธิบายไว้ว่า สื่อมัลติมีเดียเป็นสื่อการเรียนรู้อะไรหนึ่งที่เหมาะสมเทคโนโลยีหลาย ๆ อย่างเข้าไว้ด้วยกันเพื่อให้เกิดความสมบูรณ์โดยรวบรวมสื่อการสอนหลากหลายประเภทไว้ด้วยกัน ได้แก่ ข้อความ เสียง ภาพ และภาพวิทัศน์ และการปฏิสัมพันธ์ข้อสื่อต่าง ๆ โดยสื่อมัลติมีเดียช่วยเพิ่มแรงจูงใจในการเรียนเพราะนักเรียนได้รับประสบการณ์จากการเรียนรู้จากสื่อมัลติมีเดีย ทำให้ช่วยสร้างแรงจูงใจในการเรียน และบรรยากาศในการเรียน ทำให้ผู้เรียนเกิดความเพลิดเพลิน และทำให้ครูผู้สอนสามารถจัดการเรียนรู้ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ สอดคล้องกับงานวิจัยของ ธารพงษ์ กรรขำ (2563) ได้ทำวิจัยเรื่อง การพัฒนาความสามารถการคิดวิเคราะห์ห้บทอาชยาน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้สื่อมัลติมีเดียร่วมกับการสอนแบบแสวงหาความรู้ โดยผลการวิจัยพบว่า ผลการเปรียบเทียบความสามารถการคิดวิเคราะห์หลังเรียนสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 80 มีค่านัยสำคัญทางสถิติที่ 0.5 แสดงให้เห็นว่าการนำสื่อมัลติมีเดียมาใช้มาสามารถพัฒนาความสามารถทางการคิดวิเคราะห์ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ดังนั้นผู้วิจัยจึงเลือกสื่อมัลติมีเดียมาใช้ในงานวิจัยครั้งนี้

การจัดการเรียนการสอนภาษาไทยโดยนำกระบวนการสุนทรียสาธกมาใช้ร่วมกับสื่อมัลติมีเดียจะทำให้ให้นักเรียนมีความสนใจในการเรียนรู้ และทำให้ผู้สอนสามารถทำให้นักเรียนเข้าใจเนื้อหาที่เรียนมากขึ้น อีกทั้งยังให้นักเรียนได้ฝึกการคิดวิเคราะห์เป็นกลุ่ม และเป็นการกระตุ้นให้นักเรียนมีแรงจูงใจในการเรียนมากยิ่งขึ้น ดังนั้นผู้วิจัยจึงเห็นว่าการนำกระบวนการสุนทรียสาธกมาใช้ร่วมกับสื่อมัลติมีเดียเพื่อพัฒนาทักษะการคิดวิเคราะห์ในบทละครพูดเรื่องเห็นแก่ลูก ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ให้ผู้เรียนมีความรู้และมีความสามารถด้านในเรื่องการคิดวิเคราะห์มากขึ้น

จุดมุ่งหมายของการศึกษา

1. เพื่อพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการคิดวิเคราะห์ในบทละครพูดเรื่อง เห็นแก่ลูก ด้วยกระบวนการสุนทรียสาธกร่วมกับการใช้สื่อมัลติมีเดียสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3
2. เพื่อเปรียบเทียบทักษะการคิดวิเคราะห์ก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียนที่เรียนด้วยกระบวนการสุนทรียสาธกร่วมกับการใช้สื่อมัลติมีเดียเรื่องบทละครพูดเรื่องเห็นแก่ลูกสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3
3. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยกระบวนการสุนทรียสาธกร่วมกับการใช้สื่อมัลติมีเดีย เพื่อพัฒนาทักษะการคิดวิเคราะห์ในบทละครพูดเรื่องเห็นแก่ลูก สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

ความสำคัญของการวิจัย

1. ได้แผนการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการคิดวิเคราะห์ในบทละครพูดเรื่องเห็นแก่ลูก ด้วยกระบวนการสุนทรียสาธกร่วมกับการใช้สื่อมัลติมีเดียสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3
2. ได้ทราบผลความสามารถการพัฒนาทักษะการคิดวิเคราะห์โดยใช้กระบวนการสุนทรียสาธกร่วมกับการใช้สื่อมัลติมีเดียในบทละครพูดเรื่องเห็นแก่ลูก
3. ได้ทราบความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้เรื่อง การพัฒนาทักษะการคิดวิเคราะห์ในบทละครพูดเรื่องเห็นแก่ลูก ด้วยกระบวนการสุนทรียสาธกร่วมกับการใช้สื่อมัลติมีเดีย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3
4. ได้แนวทางในการจัดการเรียนรู้ที่สามารถพัฒนาทักษะการคิดวิเคราะห์ของนักเรียนให้มีระดับที่สูงขึ้น

ขอบเขตการวิจัย

ในการวิจัยในครั้งนี้ผู้วิจัยได้กำหนดขอบเขตการการวิจัยไว้ทั้งหมด 4 ด้าน ได้แก่ ขอบเขตด้านข้อมูล ขอบเขตด้านเนื้อหา ขอบเขตด้านตัวแปรการวิจัย และขอบเขตด้านระยะเวลา โดยในแต่ละขอบเขตได้กำหนดไว้ ดังนี้

1. ขอบเขตด้านประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2564 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ จังหวัดเชียงใหม่ จำนวนนักเรียน 211 คน จำนวน 5 ห้องเรียน

กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ห้องที่ 5 ปีการศึกษา 2564 ภาคเรียนที่ 2 จำนวน 42 คน ซึ่งมาจากการสุ่มอย่างง่ายด้วยการจับฉลาก (simple random sampling) จากจำนวนนักเรียนทั้งหมด 5 ห้อง

2. ขอบเขตด้านเนื้อหา

เนื้อหาในการพัฒนาทักษะการคิดวิเคราะห์โดยใช้กระบวนการสุนทรียศาสตร์ร่วมกับการเรียนการสอนแบบมัลติมีเดียในวรรณคดีเรื่องบทละครพูดเรื่องเห็นแก่ลูกตามหลักสูตรแกนกลาง พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย โดยมีดังนี้

2.1 สารที่ 1 การอ่าน

มาตรฐาน ท 1.1 ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิดเพื่อนำไปใช้ตัดสินใจ แก้ปัญหาในการดำเนินชีวิต และมีนิสัยรักการอ่าน

ตัวชี้วัด ท 1.1 ม3/5 วิเคราะห์ วิจาร์ณ และประเมินเรื่องที่อ่านโดยใช้กลวิธีการเปรียบเทียบเพื่อให้ผู้อ่านเข้าใจได้ดีขึ้น

2.2 สารที่ 2 การเขียน

มาตรฐาน ท 2.1 ใช้กระบวนการเขียนเขียนสื่อสาร เขียนเรียงความ ย่อความ และเขียนเรื่องราวในรูปแบบต่าง ๆ เขียนรายงานข้อมูลสารสนเทศและรายงานการศึกษาค้นคว้าอย่างมีประสิทธิภาพ

ตัวชี้วัด ท 2.1 ม3/7 เขียนวิเคราะห์ วิจาร์ณ และแสดงความรู้ ความคิดเห็น หรือโต้แย้งในเรื่องต่าง ๆ

2.3 สารที่ 5 วรรณคดีและวรรณกรรม

มาตรฐาน ท 5.1 เข้าใจและแสดงความคิดเห็น วิจาร์ณวรรณคดีและวรรณกรรมไทยอย่างเห็นคุณค่าและนำมาประยุกต์ใช้ในชีวิตจริง

ท 5.1 ม.3 /2 วิเคราะห์วิถีไทยและคุณค่าจากวรรณคดีและวรรณกรรมที่อ่าน

เนื้อหาที่ใช้สำหรับการพัฒนาทักษะการคิดวิเคราะห์คือ วรรณคดีในหนังสือเรียนชุดวรรณคดีวิจักษ์ จากกระทรวงศึกษาธิการ ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 เรื่องบทละครพูดเรื่องเห็นแก่ลูกเป็นพระราชนิพนธ์ของพระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัวที่มีคุณค่าในการสอนคนจนได้รับเลือกจากกระทรวงศึกษาธิการให้เป็นวรรณคดีที่มีคุณค่า โดยใช้แผนจำนวนทั้งหมด 5 แผน จำนวน 10 ชั่วโมง

3. ขอบเขตด้านตัวแปรที่ศึกษา

ตัวแปรต้น คือ การจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการคิดวิเคราะห์โดยใช้กระบวนการสุนทรียสาธกร่วมกับการใช้สื่อมัลติมีเดียในวรรณคดีเรื่องบทละครพูดเรื่องเห็นแก่ลูก

ตัวแปรตาม คือ ทักษะการคิดวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 และความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนการคิดวิเคราะห์ในวรรณคดีเรื่องบทละครพูดเรื่องเห็นแก่ลูก

4. ขอบเขตด้านระยะเวลา

ระยะเวลาที่ใช้ในการทดลอง คือ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2564 โดยใช้ระยะเวลา 5 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 2 ชั่วโมง รวมเวลาทั้งหมด 10 ชั่วโมง

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. ทักษะการคิดวิเคราะห์ หมายถึง ความสามารถในการคิด พิจารณา ไตร่ตรองแก้ปัญหา ที่ถูกต้อง และมีความละเอียดในการจำแนกแยกแยะ เปรียบเทียบข้อมูลเรื่องราวเหตุการณ์ต่าง ๆ อย่างชำนาญ โดยมีกระบวนการหาหลักฐานที่มีความสัมพันธ์เชื่อมโยงหรือหาข้อมูลที่น่าเชื่อถือมาสนับสนุนหรือยืนยัน เพื่อพิจารณาอย่างรอบคอบก่อนตัดสินใจเชื่อหรือสรุป ในการจัดการเรียนรู้ในวิชาภาษาไทย เรื่องการคิดวิเคราะห์ในวรรณคดีเรื่องบทละครพูดเรื่องเห็นแก่ลูก ในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยคิดวิเคราะห์ในองค์ประกอบดังนี้ ความสำคัญของเรื่อง ความสัมพันธ์ และหลักการของวรรณคดี

2. การจัดการเรียนรู้โดยกระบวนการสุนทรียสาธก หมายถึง กระบวนการเรียนการสอนที่ช่วยพัฒนาทักษะของผู้เรียนโดยจำลองให้ผู้เรียนได้ทำงานร่วมกันเป็นกลุ่ม โดยให้กลุ่มร่วมกันพัฒนาแก้ไขปัญหาจนไปสู่ความสำเร็จ โดยมีขั้นตอนดังนี้

1) การค้นหา ให้นักเรียนค้นหาความสามารถที่ถนัดทั้งของตนเองและของเพื่อน และอธิบายว่าความสามารถที่ตนเองถนัดนั้นจะส่งผลให้กลุ่มตนเองประสบความสำเร็จอย่างไร เพื่อให้กลุ่มประสบความสำเร็จสมาชิกในกลุ่มต้องทำอะไรบ้างจากการสัมภาษณ์แบบกลุ่ม

2) จินตนาการสร้างฝัน ให้นักเรียนนำความรู้ที่ได้รับจากการเรียนรู้มาสร้างเป็นองค์ความรู้ใหม่ของกลุ่มตนเองและนำองค์ความรู้ที่สร้าง นำไปร่วมกันระดมความคิดและออกแบบแนวทางการแก้ไข

3) ออกแบบ ให้นักเรียนออกแบบวิธีการนำความรู้ไปใช้ในการแก้ไขปัญหาต่าง ๆ ให้เป็นผลงานออกมาเป็นรูปธรรมเพื่อแก้ไขปัญหาที่พบ

4) ติดตามประเมินผล ให้นักเรียนนำผลงานที่คิดค้นออกมานำไปใช้แก้ปัญหาแล้วสังเกตดูผลที่ได้ แล้วนำมาสรุปถึงผลลัพธ์ข้อดีที่กลุ่มของนักเรียนได้ทำร่วมกัน

3. สื่อมัลติมีเดีย หมายถึง การนำเสนอ ได้แก่ รูปภาพ เสียง ภาพเคลื่อนไหว วิดีโอ มาใช้ในการออกแบบในการสอนวรรณคดีเรื่องบทละครพูดเรื่องเห็นแก่ลูก โดยใช้ประกอบกับการสอนโดยใช้รูปแบบสุนทรียสาธกเพื่อให้นักเรียนได้ใช้กระบวนการคิดวิเคราะห์ในการศึกษาวรรณคดี

4. ความพึงพอใจ หมายถึง ความรู้สึกของนักเรียนที่เกิดขึ้นในทางดี ความรู้สึกชอบและความประทับใจที่มีต่อการจัดการเรียนรู้เรื่องการคิดวิเคราะห์ในวรรณคดีเรื่องบทละครพูดเรื่องเห็นแก่ลูก โดยใช้รูปแบบสุนทรียสาธกร่วมกับการใช้สื่อมัลติมีเดีย โดยเป็นแบบสอบถามประมาณค่า 5 ระดับ จำนวน 12 ข้อ

สมมุติฐานของการวิจัย

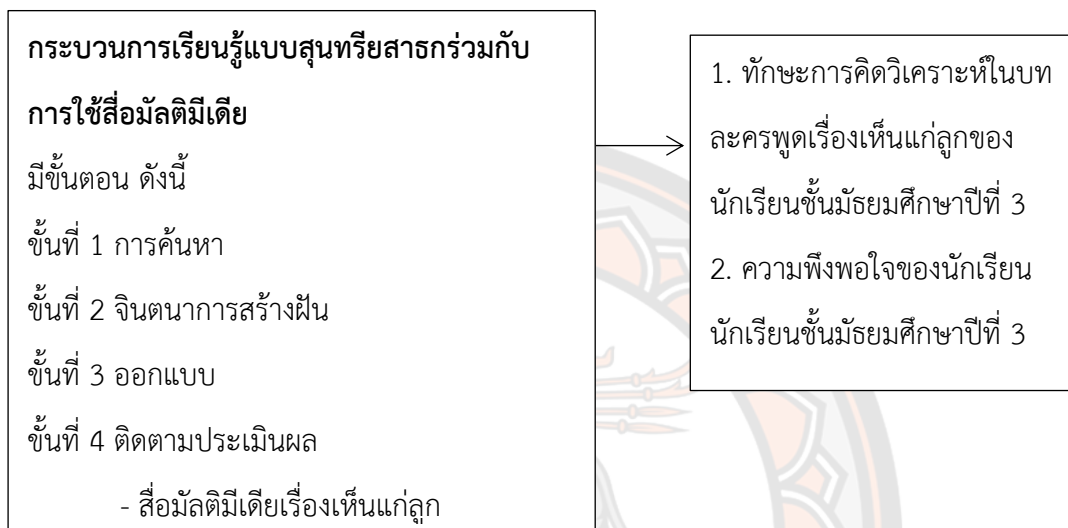
1. แผนจัดการเรียนรู้เรื่องการคิดวิเคราะห์ในวรรณคดีเรื่องบทละครพูดเรื่องเห็นแก่ลูก โดยใช้กระบวนการสุนทรียสาธกร่วมกับการใช้สื่อมัลติมีเดียมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก

2. ผลทักษะทางการเรียนหลังเรียนของนักเรียนที่เรียนด้วยกระบวนการสุนทรียสาธกร่วมกับการใช้สื่อมัลติมีเดียเรื่องบทละครพูดเรื่องเห็นแก่ลูกสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สูงกว่าก่อนเรียน

3. นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยกระบวนการสุนทรียสาธกร่วมกับการใช้สื่อมัลติมีเดียในการคิดวิเคราะห์ในระดับมาก

กรอบแนวคิดงานวิจัย

ในงานวิจัยเรื่องการคิดวิเคราะห์ในวรรณคดีเรื่องบทละครพูดเรื่องเห็นแก่ลูก โดยใช้กระบวนการสุนทรียสาธกร่วมกับการใช้สื่อมัลติมีเดียผู้วิจัยได้วางกรอบแนวคิดในการวิจัยไว้ดังนี้



ภาพ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การค้นคว้าอิสระเรื่อง การพัฒนาทักษะการคิดวิเคราะห์ในบทรูปเรื่องเห็นแก่ลูกด้วยกระบวนการสุนทรียสาธกร่วมกับการใช้สื่อมัลติมีเดียสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ประกอบด้วยเอกสารและงานวิจัย ดังนี้

เอกสารที่เกี่ยวข้องกับหลักสูตรกลุ่มสาระการภาษาไทย หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551

สาระและมาตรฐานการเรียนรู้รายวิชาภาษาไทย

คุณภาพผู้เรียนในรายวิชาภาษาไทย

สาระการเรียนรู้แกนกลาง และ ตัวชี้วัดชั้นปี

โครงสร้างเวลาเรียนรายวิชาภาษาไทย

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับวรรณคดีเรื่องเห็นแก่ลูก

ความหมายของบทรูปเรื่อง

ที่มาของบทรูปเรื่องเห็นแก่ลูก

เนื้อเรื่องย่อวรรณคดีเรื่องเห็นแก่ลูก

คุณค่าในวรรณคดีเรื่องเห็นแก่ลูก

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับวรรณคดีเรื่องเห็นแก่ลูก

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาทักษะการคิดวิเคราะห์

ความหมายของการคิดวิเคราะห์

หลักการพัฒนาทักษะการคิดวิเคราะห์

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการคิดวิเคราะห์

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับวิธีการสอนแบบสุนทรียสาธก

ความหมายของวิธีการสอนแบบสุนทรียสาธก

หลักการทำงานของกระบวนการสุนทรียสาธก

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับกระบวนการสุนทรียสาธก

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับสื่อมัลติมีเดีย

ความหมายของสื่อมัลติมีเดีย

องค์ประกอบของสื่อมัลติมีเดีย

ประโยชน์ของสื่อมัลติมีเดีย

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับสื่อมัลติมีเดีย

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความพึงพอใจ

ความหมายของความพึงพอใจ

การสร้างเครื่องมือวัดความพึงพอใจ

ประโยชน์ของความพึงพอใจ

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความพึงพอใจ

เอกสารที่เกี่ยวข้องกับหลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551

ผู้วิจัยได้ศึกษาหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยพบว่ามีสาระและมาตรฐานที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาทักษะการคิดวิเคราะห์โดยใช้รูปแบบการเรียนรู้แบบสุนทรียสาธกร่วมกับการใช้สื่อมัลติมีเดียในวรรณคดีเรื่องเห็นแก่ลูกของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ดังนี้

สาระและมาตรฐานการเรียนรู้รายวิชาภาษาไทย

สาระที่ 1 การอ่าน

มาตรฐาน ท 1.1 ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิดเพื่อนำไปใช้ตัดสินใจแก้ปัญหาในการดำเนินชีวิต และมีนิสัยรักการอ่าน

สาระที่ 2 การเขียน

มาตรฐาน ท 2.1 ใช้กระบวนการเขียนเขียนสื่อสาร เขียนเรียงความ ย่อความ และเขียนเรื่องราวในรูปแบบต่าง ๆ เขียนรายงานข้อมูลสารสนเทศและรายงานการศึกษาค้นคว้าอย่างมีประสิทธิภาพ

สาระที่ 3 การฟัง การดู และการพูด

มาตรฐาน ท 3.1 สามารถเลือกฟังและดูอย่างมีวิจารณญาณ และพูดแสดงความรู้ ความคิด และความรู้สึกในโอกาสต่าง ๆ อย่างมีวิจารณญาณและสร้างสรรค์

สาระที่ 4 หลักการใช้ภาษาไทย

มาตรฐาน ท 4.1 เข้าใจธรรมชาติของภาษาและหลักภาษาไทย กาเปลี่ยนแปลงของภาษา และพลังของภาษา ภูมิปัญญาทางภาษา และรักษาภาษาไทยไว้เป็นสมบัติของชาติ

สาระที่ 5 วรรณคดีและวรรณกรรม

มาตรฐาน ท 5.1 เข้าใจและแสดงความคิดเห็น วิเคราะห์วรรณคดีและวรรณกรรมอย่างเห็นคุณค่าและนำมาประยุกต์ใช้ในชีวิตจริง

คุณภาพผู้เรียนในรายวิชาภาษาไทย

กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ (2551, หน้า 41) ได้อธิบายไว้ว่าเมื่อนักเรียนจบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ต้องมีคุณภาพ ดังนี้ ด้านการอ่านคือ อ่านออกเสียงบทร้อยแก้วและบทร้อยกรองเป็นทำนองเสนาะได้ เข้าใจความหมายโดยตรงและความหมายโดยนัย จับใจความสำคัญและรายละเอียดของสิ่งที่อ่าน แสดงความคิดเห็นและข้อโต้แย้งเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน และเขียนกรอบแนวคิด ผังความคิด ย่อความ เขียนรายงานจากสิ่งที่อ่านได้ วิเคราะห์ วิเคราะห์อย่างมีเหตุผล ลำดับความอย่างมีขั้นตอนและความเป็นไปได้ของเรื่องที่อ่าน รวมทั้งประเมินความถูกต้องของข้อมูลที่ใช้นับสนุนจากเรื่องที่อ่าน

ด้านการเขียน คือเขียนสื่อสารด้วยลายมือที่อ่านง่ายชัดเจน ใช้ถ้อยคำได้ถูกต้องตามระดับภาษาเขียนคำขวัญ คำคม คำอวยพรในโอกาสต่าง ๆ โฆษณา คติพจน์ สุนทรพจน์ ชิวประวัติ อัตชีวประวัติและประสบการณ์ต่าง ๆ เขียนย่อความ จดหมายกิจธุระ แบบกรอกสมัครงาน เขียนวิเคราะห์ วิเคราะห์ และแสดงความรู้ความคิดหรือโต้แย้งอย่างมีเหตุผล ตลอดจนเขียนรายงานการศึกษาค้นคว้าและเขียนโครงการ

ด้านการฟัง ดู พูด คือพูดแสดงความคิดเห็น วิเคราะห์ วิเคราะห์ ประเมินสิ่งที่ได้จากการฟังและดู นำข้อคิดไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน พูดรายงานเรื่องหรือประเด็นที่ได้จากการศึกษาค้นคว้าอย่างเป็นระบบ มีศิลปะในการพูด พูดในโอกาสต่าง ๆ ได้ตรงตามวัตถุประสงค์ และพูดโน้มน้าวอย่างมีเหตุผลน่าเชื่อถือ รวมทั้งมีมารยาทในการฟัง ดู และพูด

ด้านวรรณคดีหมายถึง สรุปเนื้อหาวรรณคดีและวรรณกรรมที่อ่าน วิเคราะห์ตัวละครสำคัญ วิถีชีวิตไทย และคุณค่าที่ได้รับจากวรรณคดีวรรณกรรมและบทอาขยาน พร้อมทั้งสรุปความรู้ข้อคิดเพื่อนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตจริง

สาระการเรียนรู้แกนกลาง และ ตัวชี้วัดชั้นปี

ในการทำวิจัยในครั้งนี้ผู้วิจัยได้กำหนดตัวชี้วัดและสาระแกนกลางที่สอดคล้องกับหัวข้อเรื่อง การพัฒนาทักษะการคิดวิเคราะห์โดยใช้กระบวนการสุนทรียสาธกร่วมกับสื่อมัลติมีเดียเรื่องเห็นแก่ลูกของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยได้กำหนดตาราง ดังนี้

ตาราง 1 แสดงตัวชี้วัดสาระและมาตรฐานการเรียนรู้ สาระที่ 1 การอ่าน

สาระและมาตรฐานการเรียนรู้	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
สาระที่ 1 การอ่าน มาตรฐาน ท1.1	5. วิเคราะห์ วิจาร์ณ และ ประเมินเรื่องที่อ่านโดยใช้ กลวิธีการเปรียบเทียบ เพื่อให้ผู้อ่านเข้าใจได้ดีขึ้น	การอ่านจับใจความจากสื่อต่าง ๆ เช่น - วรรณคดีในบทเรียน - ข่าวและเหตุการณ์สำคัญ - บทความ - บทกวี - สารคดี - สารคดีเชิงประวัติ - ตำนาน - งานเขียนเชิงสร้างสรรค์ - เรื่องราวจากบทเรียนในกลุ่มสาระการเรียนรู้ ภาษาไทยและกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น

ตาราง 2 แสดงตัวชี้วัดสาระและมาตรฐานการเรียนรู้ สาระที่ 2 การเขียน

สาระและมาตรฐานการเรียนรู้	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
สาระที่ 2 การเขียน มาตรฐาน ท 2.1	7. เขียนวิเคราะห์ วิจาร์ณ และแสดงความรู้ ความ คิดเห็น หรือโต้แย้งในเรื่อง ต่าง ๆ	การเขียนวิเคราะห์ วิจาร์ณ และแสดงความรู้ ความคิดเห็น หรือโต้แย้งจากสื่อต่าง ๆ เช่น - บทโฆษณา - บทความทางวิชาการ

ตาราง 3 แสดงตัวชี้วัดสาระและมาตรฐานการเรียนรู้ สาระที่ 3 การฟัง การดู และการพูด

สาระและมาตรฐานการเรียนรู้	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
สาระที่ 3 การฟังการดู และการพูดมาตรฐาน ท.3.1	2. วิเคราะห์และวิจารณ์ เรื่องที่ฟังและดู เพื่อนำ ข้อคิดมาประยุกต์ใช้ในการดำเนินชีวิต	การพูดวิเคราะห์วิจารณ์จากเรื่องที่ฟังและดู

ตาราง 4 แสดงตัวชี้วัดสาระและมาตรฐานการเรียนรู้ สาระที่ 4 หลักการใช้ภาษาไทย

สาระและมาตรฐานการเรียนรู้	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
สาระที่ 5 วรรณคดีและวรรณกรรมมาตรฐาน ท 5.1	2. วิเคราะห์วิถีไทยและคุณค่า จากวรรณคดีและวรรณกรรม ที่อ่าน	การวิเคราะห์วิถีไทย และคุณค่า จากวรรณคดีและวรรณกรรม

โครงสร้างเวลาเรียน

โครงสร้างเวลาเรียนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

ตาราง 5 แสดงเวลาเรียนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

ชั้น	มัธยมศึกษาปีที่ 3	
สาระการเรียนรู้	พื้นฐาน / ชั่วโมง/ หน่วยกิต	เพิ่มเติม/ ชั่วโมง/ หน่วยกิต
ภาษาไทย	120/3/1.5	40/1/0.5

จากข้อมูลดังตารางผู้วิจัยได้รวบรวมข้อมูลตามตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้ ที่สอดคล้องกับการคิดวิเคราะห์นำมาใช้ในการทำวิจัยเรื่อง การพัฒนาทักษะการคิดวิเคราะห์โดยใช้กระบวนการสุนทรียสาธกร่วมกับการใช้สื่อมัลติมีเดียในวรรณคดีเรื่องเห็นแก่ลูกของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับวรรณคดีเห็นแก่ลูก

ผู้วิจัยได้ศึกษาวรรณคดีเรื่องเห็นแก่ลูก พบว่าวรรณคดีเรื่องเห็นแก่ลูกมีองค์ประกอบสำคัญที่จะนำมาใช้ในการวิจัยเรื่องการพัฒนาทักษะการคิดวิเคราะห์โดยใช้รูปแบบการเรียนรู้แบบสุนทรียสาธกร่วมกับการใช้สื่อมัลติมีเดียในวรรณคดีเรื่องเห็นแก่ลูกของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ดังนี้

ความหมายของบทละครพูด

เบญจมาศ พลอินทร์ (2524, หน้า 45-51) ได้ให้ความหมายของบทละครพูดว่าละครพูดเป็นละครรูปแบบใหม่ ซึ่งไทยนำแบบอย่างมาจากละครตะวันตกที่เรียกว่า Play โดยพระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัวทรง ทรงเผยแพร่ละครพูดให้เป็นที่รู้จักในสังคมไทย และทรงได้รับการถวายพระเกียรติเป็นบิดาแห่งละครพูดของไทย โดยในรัชสมัยพระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัวนับได้ว่าเป็นยุคทองแห่งละครพูดเพราะมีการพูดละครพูดกัน อย่างแพร่หลาย และมีวรรณกรรมประเภทบทละครพูดเกิดขึ้นเป็นจำนวนมาก โดยบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัวทรงพระราชนิพนธ์บทละครพูดอันมีทั้งบทละครที่ทรงสร้างสรรค์และจินตนาการด้วยพระองค์เอง และที่ทรงแปลและดัดแปลงมาจากภาษาต่างประเทศ โดยพระองค์ได้แปลออกมาเป็นอย่างดีซึ่งบทละครเหล่านี้ได้รับความนิยมตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน ดังเห็นได้จากบทละครพูดเรื่องหัวใจนักรบซึ่งได้รับการยกย่องจากวรรณคดีสโมสรให้เป็นยอดของบทละครพูด เมื่อ พ.ศ. 2457

คณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2564, หน้า 19 - 20) ได้ให้ความหมายของคำว่าบทละครพูดว่า พระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัวเป็นพระมหากษัตริย์ผู้ทรงพระปรีชาสามารถยอดเยี่ยมในทางอักษรศาสตร์ ได้ทรงพระราชนิพนธ์วรรณคดีเรื่องต่าง ๆ ไว้มากกว่า 1,200 เรื่อง ทั้งร้อยแก้วและร้อยกรอง ทั้งสารคดีและบันเทิงคดี งานประพันธ์ประเภทหนึ่งที่ทรงพระราชนิพนธ์ไว้เป็นจำนวนมากคือบทละครพูด มีทั้งที่ทรงผูกเค้าโครงเรื่องเองและที่แปลหรือแปลงมาจากภาษาต่างประเทศ บทละครพูดละครพูดคือละครที่แสดงโดยให้ตัวละครสนทนาโต้ตอบกันเหมือนในชีวิตจริง ไม่มีดนตรี การรำ หรือการขับร้องประสม ละครประเภทนี้ตรงกับการแสดงที่เรียกว่า play ของตะวันตก เริ่มมีในประเทศไทยตั้งแต่รัชสมัยพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว แต่ได้รับความนิยมแพร่หลายและเจริญสูงสุดในรัชสมัยของพระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว เนื่องจากพระองค์โปรดการละครเป็นอย่างยิ่งตั้งแต่ยังทรงศึกษาอยู่ ณ ประเทศอังกฤษก็ได้เสด็จทอดพระเนตรละครและทรงแสดงละครเป็นประจำ เมื่อเสด็จนิวัตประเทศไทยได้ทรงตั้งคณะละคร ทรงอำนวยการฝึกซ้อมและบางครั้งทรงร่วมแสดงด้วยบทละครพระราชนิพนธ์ซึ่งมีเป็นจำนวนมาก นั้นนอกจากจะมุ่งให้ความสนุกสนานเพลิดเพลินแล้วยังแฝงแง่คิดและคติธรรมไว้เสมอ ทั้งนี้เพราะพระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัวทรงใช้ละครเป็นเครื่องอบรมจิตใจของประชาชนและสื่อสารที่พระองค์มีพระราชประสงค์ในรัชสมัยของพระองค์มีการจัดแสดงละครพระราชนิพนธ์เป็นประจำเพื่อระดมทุนเป็นค่าใช้จ่ายในกิจการกุศลด้านต่าง ๆ และเพื่อสร้างสาธารณสมบัติบทละครพูดนอกจากจะแต่งขึ้น

เพื่อใช้แสดงแล้วยังให้อ่านได้ด้วยการอ่านบทละครพูดให้เข้าใจลึกซึ้งนั้นต้องอ่านอย่างพินิจพิจารณา เนื่องจากในบทละครพูดไม่มีการบรรยายเหตุการณ์สถานที่บรรยายกาตตลอดจนความรู้สึกนึกคิดของตัวละครไว้อย่างละเอียดเหมือนอย่างในบทละครรำ มีเพียงการบรรยายฉากและลักษณะตัวละครอย่างคร่าว ๆ ไว้ตอนต้นเรื่องและการบรรยายปฏิกิริยาของตัวละครอยู่ในวงเล็บแทรกไว้ระหว่างบทสนทนา ผู้อ่านจะต้องพิจารณาด้วยวิจารณญาณและจินตนาการว่าที่ตัวละครแสดงพฤติกรรมเช่นนั้นพูดเช่นนั้น เขาคิดอย่างไร รู้สึกอย่างไร บทสนทนาของตัวละครจึงเป็นสิ่งสำคัญที่จะไขไปสู่ความหมายของเรื่อง

จิตต์นิภา ศรีไสย์ (2564, หน้า 24) ได้ให้ความหมายของคำว่าบทละครพูดว่า บทละครพูดมีที่มาจากประเทศทางตะวันตกและเริ่มแพร่หลายในประเทศไทยในรัชกาลพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัวและได้รับความนิยมสูงสุดในรัชกาลพระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัวซึ่งพระองค์โปรดการละครมาก ตั้งแต่ยังทรงศึกษา ณ ประเทศอังกฤษได้เสด็จไปทอดพระเนตรละครและทรงแสดงละครด้วย ครั้นเมื่อพระองค์เสด็จนิวัติพระนครได้ทรงตั้งคณะละครขึ้นเพื่อช่วยอบรมจิตใจประชาชน ระดมเงินทุนในการทำการกุศลต่าง ๆ และสร้างสาธารณสมบัติไว้ให้แก่ประเทศไทย พระองค์ทรงพระราชนิพนธ์บทละครพูดเป็นจำนวนมากทั้งที่ทรงแปลหรือแปลมาจากภาษาต่างประเทศ และทรงคิดผูกโครงเรื่องขึ้นเอง บางครั้งทรงอำนวยการซ้อมและทรงร่วมแสดงด้วย ในจำนวนบทละครพูดที่เป็นเรื่องพระราชนิพนธ์ในพระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัวที่ทรงคิดโครงเรื่องเป็นบทละครพูดภาษาไทยเรื่องแรกคือบทละครพูดเรื่องเห็นแก่ลูก

สรุปจากการศึกษางานเขียนเกี่ยวกับความหมายของบทละครพูดสามารถสรุปได้ว่าบทละครพูดหมายถึงบทละครที่เอาไว้ใช้ในการแสดงละครพูดโดยในบทละครจะมีเพียงบทสนทนาของตัวละครเท่านั้น ไม่มีการร้องเพลง หรือเล่นดนตรีประกอบมีเพียง การสนทนาและการแสดงอารมณ์ท่าทางผ่านตัวละครเท่านั้น ซึ่งผู้อ่านจะต้องคิดและพิจารณาตามตัวบทประพันธ์จึงจะสามารถเข้าใจถึงแก่นแท้ของเรื่องได้

ที่มาของบทละครพูดเรื่องเห็นแก่ลูก

คณเษ อ่อนนาง (2561, หน้า 122) ได้อธิบายที่มาของบทละครพูดเรื่องเห็นแก่ลูกว่าบทละครพูดเรื่องเห็นแก่ลูกเรื่องเห็นแก่ลูกเป็นบทละครพูดขนาดสั้นมีความยาวองค์เดียวและมีฉากเดียว ไม่มีดนตรีประกอบ ทรงใช้พระนามในการพระราชนิพนธ์ว่าพระขรรค์เพชร บทละครพูดเรื่องนี้วิธีใช้คำพูดและแสดงกิริยามารยาทให้เห็นถึงคนในสมัยรัชกาลที่ 6 โดยบทละครพูดเรื่องนี้ได้รับการแปลเป็นภาษาต่างประเทศ ได้แก่ ภาษาเกาหลี จีน ญี่ปุ่น นอร์เวย์ ฝรั่งเศส มาเลย์ รัสเซีย สเปน สิงหล อังกฤษ อาหรับ อินโดนีเซียและฮินดี เพื่อเป็นการเฉลิมพระเกียรติในวาระฉลองวันพระบรมราชสมภพครบ 100 ปีของพระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว

คณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2564, หน้า 20) ได้อธิบายที่มาของบทละครพูดเรื่อง เห็นแก่ลูกว่า บทละครพูดเรื่องเห็นแก่ลูกเรื่องเห็นแก่ลูกเป็นบทละครพูดขนาดสั้นมีความยาวเพียงองค์เดียวและมีฉากที่เดียว พระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัวทรงใช้พระนามแฝงในการพระราชนิพนธ์ว่าพระขรรค์เพชร บทละครพูดเรื่องนี้ พระองค์ทรงคิดเค้าโครงเรื่องขึ้นเอง มิได้ทรงแปลหรือดัดแปลงจากบทละครต่างประเทศ หม่อมหลวงปิ่น มาลากุล ผู้ค้นคว้าเกี่ยวกับงานละครของพระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัวอย่างละเอียดได้สันนิษฐานว่าบทละครเรื่องเห็นแก่ลูกอาจเป็นละครพูดภาษาไทยเรื่องแรกที่ทรงพระราชนิพนธ์ขึ้น โดยมีใช่เป็นการแปลแม่บทละครเรื่องนี้ จะแต่งขึ้นมากกว่า 40 ปีแล้ว ความนิยมบางอย่างในสมัยนั้นอาจหมดไป วิธีใช้คำพูดตลอดจนกิริยามารยาทบางอย่างอาจเปลี่ยนไป ถึงกระนั้นก็ตีความรักอันยิ่งใหญ่ของบุพการีที่มีต่อบุตรของตน อันเป็นคุณธรรมสำคัญที่แสดงไว้ในเรื่องรวมไปถึงความรู้สึกผิดชอบชั่วดีและความรักในศักดิ์ศรีล้วนเป็นสิ่งที่มิได้อยู่ในมนุษย์ทุกผู้ทุกนามทุกชาติทุกภาษาและทุกยุคทุกสมัย บทละครพูดเรื่องนี้ นอกจากจะได้รับคัดเลือกให้นักเรียนระดับมัธยมศึกษาได้ศึกษามาเป็นเวลายาวนานแล้ว ยังได้รับการแปลเป็นภาษาต่างประเทศ ได้แก่ ภาษาเกาหลี จีน ญี่ปุ่น นอร์เวย์ ฝรั่งเศส มาเลย์ รัสเซีย สเปน สิงหล อังกฤษ อาหรับ อินโดนีเซียและฮินดี เพื่อเป็นการเฉลิมพระเกียรติในวาระฉลองวันพระบรมราชสมภพครบ 100 ปีของพระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัวอีกด้วย

จิตต์นิภา ศรีไสย์ (2564, หน้า 25) ได้อธิบายที่มาของบทละครพูดเรื่องเห็นแก่ลูกว่าเรื่อง เห็นแก่ลูกเป็นบทละครพูดร้อยแก้ว มีความยาว 1 องก์เนื้อเรื่องมีขนาดสั้น ปมเรื่องไม่ซับซ้อน บทละครพูดเป็นการสนทนาโต้ตอบของตัวละครที่เหมือนในชีวิตจริง มีวิธีบอกให้รู้ว่าตัวละครจะต้องแสดงอย่างไรจากข้อความในวงเล็บ เช่น (ออกไปทางประตูขวา) (แลดูนายล้าอยู่ครู่หนึ่ง แล้วกระแอม บทละครพูดนั้นนอกจากใช้แสดงแล้วยังใช้อ่านได้อีกด้วย

จากการศึกษาวรรณคดีสรุปได้ว่าละครพูดเรื่องเห็นแก่ลูกเรื่องเห็นแก่ลูกเป็นบทละครพูดขนาดสั้นมีความยาวเพียงองค์เดียวและมีฉากที่เดียว พระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัวทรงใช้พระนามแฝงในการพระราชนิพนธ์ว่าพระขรรค์เพชร ได้รับการแปลเป็นภาษาต่างประเทศถึง 13 ภาษาเพื่อเป็นการเฉลิมพระเกียรติในวาระฉลองวันพระบรมราชสมภพครบ 100 ปีของพระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว

เนื้อเรื่องย่อวรรณคดีเรื่องเห็นแก่ลูก

คณะ อ่อนนาง (2561, หน้า 123) อธิบายเรื่องย่อของวรรณคดีเรื่องเห็นแก่ลูกโดยอธิบายว่าพระยาภักดีนฤนาถกับนายล้าเคยเป็นเพื่อนสนิทนายล้า นายล้ามีบุตรสาวชื่อ ลออ เมื่ออายุได้ 2 ขวบ นายล้าถูกตัดสินจำคุกเป็นเวลา 10 ปี ฐานทุจริต พระยาภักดีจึงอุปการะแม่ลออเป็นบุตรบุญธรรม 15 ปีต่อมา นายล้ามาที่บ้านพระยาภักดีในสภาพสิ้นเนื้อประดาตัวหวังพึ่งพาแม่ลออที่กำลัง

จะแต่งงานแต่พระยาภักดีไม่ยินยอมให้นายลำแสดงตนว่าเป็นบิดาของแม่ล่อ เพราะเกรงว่าบุตรสาวจะถูกสังกรรมรังเกียจ จึงเสนอเงินให้แก่นายลำ 100 ชั่ง แต่นายลำไม่ยอม ครั้นแม่ล่อกลับบ้านก็ได้สนทนากับนายลำ นายลำจึงได้รับรู้ความรู้สึกของแม่ล่อที่มีต่อตนในฐานะผู้ให้กำเนิดและไม่อาจลบภาพบิดาที่แสนดีในมโนภาพของแม่ล่อได้ นายลำยอมจากไปโดยไม่บอกความจริงแก่แม่ล่อ

จงชัย เจนหัตถการกิจ (2560, หน้า 17) ได้อธิบายเรื่องย่อของวรรณคดีเรื่องเห็นแก่ลูก โดยอธิบายว่า นายลำ ทิพเดชะ เพื่อนเก่าของพระยาภักดีติดหนี้ต้องโทษถูกจำคุกเป็นเวลาสิบปี เมื่อพ้นโทษก็ไปค้าขายฝืนกับจีนกิมจินเด็กที่พิษณุโลก ในที่สุดก็ถูกจับกุม ส่วนนายลำหมอบความช่วยเหลือให้พ้นคดี นายลำหมดตัวจึงคิดมาบอกความจริงกับลูกว่าตนคือพ่อของแม่ล่อ เพื่อหวังฟังฟังลูกซึ่งกำลังจะแต่งงานกับนายทองคำลูกเจ้าคุณธนชิตซึ่งมีฐานะดี นายลำจึงมาหาพระยาภักดีเพื่อขอพบแม่ล่อซึ่งแม่वलภรรยา นายลำมาฝากฝังให้พระยาภักดีในฐานะคนที่เคยรักกันดูแลก่อนที่นางจะเสียชีวิต พระยาภักดีเตือนนายลำไม่ให้บอกความจริงแก่แม่ล่อเพราะเกรงว่าจะทำให้แม่ล่อต้องอับอายและถูกสังกรรมรังเกียจ นายลำไม่เชื่อพระยาภักดีจึงยื่นข้อเสนอให้เงินหนึ่งร้อยชั่งนายลำก็ไม่รับ พระยาภักดีโกรธหยาบแสบหางม้าเพื่อจะพาตนนายลำ พอดีแม่ล่อกลับมาและเข้ามาทักทายนายลำและคุยถึงพ่อของเธอที่พระยาภักดีบอกว่าตายไปแล้วว่าเป็นคนดีใครบอกว่าเป็นคนไม่ดีจะไม่ยอมเชื่อเด็ดขาดนายลำเกิดความรู้สึกผิดชอบชั่วดีจึงเปลี่ยนจาก ความเห็นแก่ตัว เป็น ความเห็นแก่ลูก จึงไม่บอกความจริงและได้มอบแหวนของแม่वलฝากพระยาภักดีให้แก่แม่ล่อเป็นของขวัญไว้และพระยาภักดีได้มอบรูปถ่ายแม่ล่อให้นายนายลำก็ลาจากไปอย่างเงียบ ๆ

จิตต์นิภา ศรีไสย์ (2564, หน้า 26) ได้อธิบายเรื่องย่อของวรรณคดีเรื่องเห็นแก่ลูกโดยอธิบายว่าตัวละครเอก คือพระยาภักดีติดหนี้ นายลำ และแม่ล่อ ตัวประกอบ คือ อ้ายคำ บ่าวพระยาภักดี ฉากเริ่มต้นที่ห้องหนังสือของพระยาภักดีจากบทสนทนาทำให้ทราบว่า พระยาภักดีและนายลำเคยเป็นเพื่อนกัน เคยรักผู้หญิงคนเดียวกันคือแม่वलซึ่งเป็นมารดาของแม่ล่อ แม่वलได้ฝากลูกสาวไว้กับพระยาภักดีก่อนสิ้นใจเพราะมีชีวิตแต่งงานที่ไม่มีความสุข พระยาภักดีเลี้ยงแม่ล่อและรักเหมือนลูกแท้ ๆ อบรมเลี้ยงดูและปลุกฝังให้มีความรักต่อบิดาแท้ ๆ แต่บอกว่าลำบิดานั้นตายแล้ว ส่วนนายลำบิดาของแม่ล่อเป็นคนดีมีหลักจัด เคยต้องโทษจำคุกถึง 10 ปี เมื่อพ้นโทษก็ยังคงหากินทางทุจริตอยู่เช่นเดิม นายลำเคยเป็นผู้ตีมาก่อนและเคยรับราชการรุ่นเดียวกับพระยาภักดีหลังจากไม่ได้พบกับพระยาภักดีเป็นเวลา 15 ปี นายลำก็กลับมาเพราะต้องการแสดงตัวว่าเป็นบิดาของแม่ล่อ เนื่องจากได้ข่าวว่าแม่ล่อจะแต่งงานกับบุตรพระยาธนชิตซึ่งมีฐานะดี นายลำจึงหวังจะมาขออยู่

กับลูกสาวแต่พระยาภักดีเกรงว่าบุตรสาวจะต้องอับอายขายหน้าและครอบครัวของฝ่ายชาย อาจไม่ยอมรับจึงให้เงินนายล้าเพื่อให้กลับไป นายล้าแสดงความเห็นแก่ตัวโดยจะขอพบแม่ล่อ จนกระทั่งแม่ล่อบังเอิญมาพบนายล้าและพูดด้วยความภาคภูมิใจในบิดาที่ให้กำเนิดตนโดยไม่รู้ ว่านายล้าเป็นบิดาที่แท้จริง นายล้าจึงเกิดความละอายใจและเห็นแก่ลูกไม่เปิดเผยความจริง เพื่อให้แม่ล่อมีชีวิตที่มีความสุขต่อไป ก่อนที่นายล้าจะจากไปได้ฝากแหวนวงหนึ่งให้พระยาภักดีมอบ ให้แก่แม่ล่อเป็นของขวัญในวันแต่งงานของแม่ล่อ

จากการศึกษาเนื้อเรื่องในวรรณคดีเรื่องเห็นแก่ลูกสามารถสรุปเนื้อเรื่องได้ว่าเนื้อเรื่องเกิด จากความไม่ใส่ใจในครอบครัวของนายล้าทำให้แม่वलภรรยาได้ตรอมใจจึงได้ส่งแม่ล่อให้ไปอยู่กับ พระยาภักดีตินฤนาถ พระยาภักดีตินฤนาถรับเป็นพ่อเลี้ยง และสั่งสอนให้แม่ล่อเป็นคนดี นายล้าหลัง ออกจากการติดคุกเนื่องจากคำผิดจึงหมดตัว ได้ยินข่าวคราวถึงแม่ล่อจะแต่งงาน จึงคิดไปอาศัยลูก กินแต่เมื่อเห็นลูกแล้วจึงเปลี่ยนจากความเห็นแก่ตัวไปเป็นความเห็นแก่ลูก

คุณค่าในวรรณคดีเรื่องเห็นแก่ลูก

พองจันทร์ สุขยิ่ง (2564, หน้า 20 – 27) ได้อธิบายคุณค่าของวรรณคดีเรื่องเห็นแก่ลูก สามารถแบ่งออกได้ 3 ด้านได้แก่ คุณค่าด้านเนื้อหา คุณค่าด้าน วรรณศิลป์ และคุณค่าด้านสังคม มีดังนี้

คุณค่าด้านเนื้อหา

บทละครพูดเรื่องเห็นแก่ลูกที่มีตัวละครดังนี้ คือ พระยาภักดีตินฤนาถ นายล้า แม่ล่อและ อ้ายคำแม่ตัวละครในเรื่องจะมีน้อย แต่ลักษณะของโครงเรื่องมีความโดดเด่นการผูกเรื่องที่มีความ ต่อเนื่องราบรื่นผู้ประพันธ์มีความประณีตในการดำเนินเรื่อง ลักษณะเด่นของเนื้อหาแสดงให้เห็นถึง ความเสียสละและความรักของผู้เป็นพ่อทั้งสองคือนายล้า พ่อผู้ให้กำเนิดและพระยาภักดีตินฤนาถผู้ซึ่ง เป็นพ่อบุญธรรม ด้วยความเห็นแก่ลูกของนายล้าจึงไม่เปิดเผยตนและพระยาภักดีตินฤนาถยอมสละเงิน ทองเป็นจำนวนมากเพื่อความสุขของแม่ล่อ โดยจากเนื้อหาตอนนี้เป็นจุดคลี่คลายของเรื่องปมปัญหา และความขัดแย้งระหว่างพระยาภักดีตินฤนาถและนายล้าเข้มข้นมากขึ้นเรื่อย ๆ และคลี่คลายลงเมื่อนายล้าได้รับรู้ว่าตลอดระยะเวลาที่ผ่านมาพ่อที่แท้จริงในความทรงจำของแม่ล่อนั้นเป็นคนดีน่า เคารพนับถือ โดยเธอเชื่อจากการฟังคำบอกเล่าของพระยาภักดีตินฤนาถและจินตนาการจากรูปถ่าย ที่อยู่ภายในห้องของแม่ที่เสียชีวิตไปแล้ว ความเห็นแก่ตนเองของนายล้าจึงได้แปรเปลี่ยนเป็น ความเห็นแก่ลูก การดำเนินเรื่องเริ่มเรื่องด้วยปมปัญหาของนายล้าเมื่อนายล้าออกจากคุกได้ไป ประกอบอาชีพต่าง ๆ ที่ไม่สุจริตและไม่ประสบความสำเร็จ จึงคิดมาพึ่งพาลูกสาวที่กำลังจะแต่งงาน

กับชายผู้มีฐานะดี ในขณะที่พระยาภักตินฤนาถไม่ต้องการให้นายลำพอกับแม่ล่อและแสดงตนว่าเป็นพ่อที่แท้จริง ด้วยความรักที่มีต่อลูก และเกรงว่าแม่ล่อจะอับอายขายหน้าที่มีพ่อเป็นคนทุจริตเป็นคนคดโกง เป็นคนติดคุก ปมปัญหาทำให้การดำเนินเรื่องเข้มข้นมากยิ่งขึ้นเมื่อนายลำดิ่งดันที่จะพบแม่ล่อให้ได้ แต่ท้ายที่สุดแล้วก็ได้ค่อย ๆ คลายปมปัญหานั้นลงโดยใช้วิธีให้ผู้อ่านเข้าใจเองจากบทสนทนาของตัวละครและจบลงด้วยดี โดยพ่อที่แท้จริงเห็นแก่ลูกมากกว่าเห็นแก่ตัวซึ่งตามธรรมชาติของมนุษย์ส่วนใหญ่มักเห็นแก่ตัวเพราะมีสัญชาตญาณของการเอาตัวรอด แต่เมื่อได้พบกับความรักอันบริสุทธิ์ความจริงใจของลูกทำให้พ่อที่ไม่เคยทำดีเลยเกิดความละอายใจเกิดความสำนึกผิดชอบชั่วดี เขาไม่อาจลบภาพพ่อที่แสนดีไปจากใจของลูกได้ ในที่สุดจึงยอมมีชีวิตที่ลำบากต่อไปเพราะเห็นแก่ลูกให้ลูกมีชีวิตที่สุขสบายไม่เป็นที่รังเกียจของคนในสังคมดีกว่าที่จะให้ลูกรับรู้ความจริงอันปวดร้าว บทละครพูดเรื่องนี้แสดงให้เห็นถึงความรักของพ่อสองรูปแบบคือพ่อที่แท้จริงกับพ่อบุญธรรมแม้ไม่ใช่พ่อที่แท้จริงหากได้เลี้ยงดูมาก็ย่อมรักหวังดีต่อลูกและทำทุกอย่างเพราะเห็นแก่ลูกมากกว่าเห็นแก่ตัวสำหรับพ่อที่แท้จริงแม้จะเคยทำตนไม่ดีมาก่อน แต่เมื่อพบความรักที่บริสุทธิ์จริงใจของลูกทำให้สำนึกและเสียสละเพื่อลูก

คุณค่าด้านวรรณศิลป์

บทละครพูดเรื่องเห็นแก่ลูก พระราชนิพนธ์ในพระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัวแม่เป็นเพียงบทละครสั้น ๆ มีตัวละครเพียง 4 ตัว แต่สามารถดำเนินเรื่องได้ราบรื่น กระตุ้นความรู้สึกของผู้อ่านให้ติดตามเรื่องต่อไปจนกระทั่งเรื่องจบลงด้วยความสุขสมหวังของตัวละคร จากบทสนทนาของตัวละครภายในเรื่องนอกจากจะทำให้ผู้อ่านเข้าใจเรื่องได้ตรงตามวัตถุประสงค์ของกวีแล้ว ยังปรากฏคุณค่าในด้านวรรณศิลป์ดังนี้

1. การใช้บทสนทนาที่เหมาะสมกับสถานภาพของตัวละคร กวีสามารถสร้างบทสนทนาที่เหมาะสมกับสถานภาพของตัวละครที่กล่าวบทสนทนานั้นสถานภาพนี้ประกอบด้วยตำแหน่งทางสังคม ยศถาบรรดาศักดิ์รวมไปถึงอายุของตัวละครตัวอย่างเช่น นายลำสนทนากับอ้ายคำซึ่งมีสถานะเป็นบ่าวจะใช้สรรพนามแทนตัวว่า ฉันและเรียกอ้ายคำว่า แก แต่เมื่อสนทนากับพระยาภักตินฤนาถซึ่งมีบรรดาศักดิ์และตำแหน่งทางสังคมสูงกว่าจะใช้คำว่า ผม และเรียกพระยาภักตินฤนาถว่า ได้เท่า ซึ่งแสดงถึงบรรดาศักดิ์การเป็นขุนนาง อีกตัวอย่างคือเมื่อนายลำสนทนากับแม่ล่อซึ่งเป็นลูกสาวจะใช้คำแทนตัวว่า ฉัน และเรียกแม่ล่อว่า หล่อน เป็นต้นลักษณะเช่นนี้ทำให้บทละครสมจริงมากยิ่งขึ้น
2. การใช้บทสนทนาที่สอดคล้องกับลักษณะนิสัยและอารมณ์ความรู้สึกของตัวละคร บทละครพูดดำเนินเรื่องผ่านบทสนทนาเป็นหลักทำให้การสื่อสารเรื่องราวรวมไปถึงลักษณะของตัวละครต้องสื่อผ่านบทสนทนานั้นโดยกวีสร้างบทสนทนาที่ช่วยสื่อถึงนิสัยและอารมณ์ความรู้สึกของตัวละครได้เป็นอย่างดี

คุณค่าด้านสังคม

บทละครพูดเรื่องเห็นแก่ลูกพระราชินีในรัชกาลที่ 5 เป็นวรรณคดีที่เกิดขึ้นในช่วงเวลาที่สังคมไทยรับกระแสวัฒนธรรมตะวันตกเข้ามาปรับใช้มากขึ้น แต่อย่างไรก็ตามบทละครพูดเรื่องเห็นแก่ลูกก็มีได้มุ่งสะท้อนสภาพสังคมเฉพาะด้าน แต่ได้สะท้อนให้เห็นถึงความหลากหลายทางวัฒนธรรมที่ได้มีการนำมาประยุกต์ใช้ให้เข้ากับธรรมเนียมไทย นอกจากนี้ยังสะท้อนสภาพความเป็นจริงของสังคมว่าไม่ว่ายุคสมัยใดสังคมย่อมมีทั้งด้านมืดและด้านสว่างคนดีและคนไม่ดีย่อมปะปนกัน สะท้อนให้เห็นสภาพชีวิตความคิดความเชื่อความรู้ในสังคม ณ ช่วงเวลานั้นดังนี้

1. ธรรมเนียมการต้อนรับแขก ทุกครอบครัวในสังคมไทยย่อมได้รับการปลูกฝังจากคนรุ่นพ่อรุ่นแม่เสมอว่าเป็นธรรมเนียมไทยแท้ แต่โบราณใครมาถึงเรือนชานต้องต้อนรับการต้อนรับแขกด้วยความเต็มใจและเลียงรับรองอย่างดีที่สุดถือเป็นมารยาททางสังคมประการหนึ่งและผู้ที่ได้รับการต้อนรับย่อมประทับใจและกล่าวถึงในความมีน้ำใจของเจ้าบ้านบทละครพูดเรื่องเห็นแก่ลูกได้สะท้อนให้เห็นธรรมเนียมดังกล่าว

2. การกำหนดค่าและรูปแบบของเงินสมัยอดีตเงินตราไม่ใช่ตัวแปรสำคัญในสังคมในระบบเศรษฐกิจไทยจะใช้ระบบแลกเปลี่ยนสินค้าซึ่งกันและกัน ต่อมาเมื่อสังคมมีโครงสร้างที่ซับซ้อนมีระบบเศรษฐกิจที่ชัดเจนมากขึ้นระบบเงินตราจึงเข้ามาเป็นสื่อกลางในการซื้อขายแลกเปลี่ยนบทละครพูดเรื่องเห็นแก่ลูกได้สะท้อนระบบเศรษฐกิจที่มีการกำหนดค่าของเงินโดยมีมาตราการแลกเปลี่ยนว่า 100 สตางค์มีค่าเท่ากับ 1 บาท 4 บาทเป็นหนึ่งตำลึง 20 ตำลึงเป็นหนึ่งชั่ง

3. ค่านิยมการนับถือบุคคลที่เพียบพร้อมทั้งรูปสมบัติและทรัพย์สมบัติ บทละครพูดเรื่องเห็นแก่ลูกได้สะท้อนให้เห็นค่านิยมของคนไทยที่นับถือบุคคลจากรูปลักษณ์ภายนอกโดยมิได้มองถึงคุณธรรมความดีของบุคคลผู้นั้น บุคคลใดมีความประพฤติดีพร้อมทำให้เสียชื่อเสียงเกียรติยศไม่ว่าจะเคยเป็นคนดีหรือเป็นคนเลวมาก่อนก็ตาม เมื่อชีวิตมีมลทินก็ทำให้เป็นที่รังเกียจของสังคม ดังนั้นพระยาภักตินฤนาถจึงกลัวที่จะให้แม่ไปพบกับนายล้ำซึ่งเป็นพ่อที่แท้จริง

4. แสดงให้เห็นถึงสัจธรรมของมนุษย์ มนุษย์ทุกคนย่อมเห็นแก่ตัวเป็นธรรมดา แต่พ่อแม่ย่อมเห็นแก่ลูกมากกว่าตนเอง ต้องเสียสละทุกอย่างเพื่อลูกแม้กระทั่งนายล้ำเองที่จากลูกไปตั้งแต่แม่คลอดอายุได้ 2 ปียังต้องต่อสู้กับความรู้สึกเห็นแก่ตัวหรือเห็นแก่ลูกของตนเองและในที่สุดอำนาจฝ่ายสูงก็ชนะนายล้ำยอมจากไปผจญกับความยากลำบากเพราะเห็นแก่ลูกมากกว่าจึงเป็นเรื่องที่น่ายากย่องที่เขาเคยทำผิดแต่ก็สำนึกตัวได้

จากการศึกษาเอกสารจึงสามารถสรุปได้ว่า คุณค่าของวรรณคดีเรื่องเห็นแก่ลูกสามารถแบ่งได้ 3 ด้านได้แก่ ด้าน ได้แก่ด้านเนื้อหา สะท้อนให้เห็นถึงความรักของพ่อที่มีต่อลูก ความปรารถนาดีต่อบุตร และคุณค่าด้านวรรณศิลป์ มีการใช้ถ้อยคำสำนวนโวหารที่สะท้อนสภาพสังคมของคนในสมัยก่อน และคุณค่าด้านสังคม สะท้อนค่านิยมแนวปฏิบัติ และจารีต ของคนในอดีต

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับวรรณคดีเรื่องเห็นแก่ลูก

จุฬาลักษณ์ คชาชัย (2558) ได้ทำวิจัยในเรื่องการศึกษาผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้วรรณคดีไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่จัดการเรียนรู้ตามทฤษฎีการตอบสนองของผู้อ่าน ผลการวิจัยพบว่าผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้วรรณคดีไทยของนักเรียนที่จัดการเรียนรู้ตามทฤษฎีการตอบสนองของผู้อ่านหลังเรียน ค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และ ความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ตามทฤษฎีการตอบสนอง ของผู้อ่านโดยภาพรวมอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก

อมรา ศรีบุญเรือง (2564) ได้ทำวิจัยในเรื่อง การพัฒนาความสามารถการอ่านจับใจความสำคัญวรรณคดีจากบทละครพูด เรื่องเห็นแก่ลูก โดยวิธีการสอนแบบ SQ5R สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนอนุตรดิตต์ครุณี ผลการวิจัยพบว่า 1) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่เรียนการอ่านจับใจความสำคัญวรรณคดีจากบทละครพูดเรื่องเห็นแก่ลูก โดยวิธีการสอนแบบ SQ5R หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และนักเรียนมีความพึงพอใจต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เรื่องการอ่านจับใจความสำคัญวรรณคดีจากบทละครพูดเรื่องเห็นแก่ลูก โดยวิธีการสอนแบบ SQ5R 3 โดยภาพรวมมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.51 และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.38

จากการศึกษางานวิจัยผู้วิจัยพบว่าการนำวรรณคดีเรื่องเห็นแก่ลูกมาใช้ในงานวิจัยนั้นนักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ในการเรียนในระดับที่ดีขึ้นและยังสามารถต่อยอดในการวิเคราะห์วรรณคดีในเรื่องอื่น ๆ ได้เพราะตัวบทวรรณคดี เข้าใจง่าย และสามารถนำรูปแบบการสอนอื่น ๆ มาประยุกต์ใช้ในวรรณคดีเพื่อให้ผู้เรียนพัฒนาทักษะทางการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพได้

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนารูปแบบการเรียนการสอน

ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยเกี่ยวกับการพัฒนารูปแบบการสอน พบว่ามีเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนารูปแบบการสอนที่สามารถนำมาใช้ในงานวิจัยเรื่องการพัฒนาทักษะการคิดวิเคราะห์โดยใช้รูปแบบการเรียนรู้แบบสุนทรียสาธกร่วมกับการใช้สื่อมัลติมีเดียในวรรณคดีเรื่องเห็นแก่ลูกของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ดังนี้

ความหมายของการคิดวิเคราะห์

พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน (2555, หน้า1115) ได้ให้ความหมายของคำว่าคิดวิเคราะห์คือการคิดวิเคราะห์เป็นกระบวนการทางปัญญา เป็นการศึกษาอย่างรอบคอบตามหลักของการประเมิน และมีหลักฐานอ้างอิง เพื่อหาข้อสรุปที่น่าเป็นไปได้เป็นการคิดแบบตรรกะตรงและมีเหตุผล เป็นความสามารถในการคิดแยกแยะส่วนย่อยออกจากองค์ประกอบ โดยการใคร่ครวญ

ไตร่ตรอง คิดอย่างรอบคอบว่าประกอบไปด้วยสิ่งใด สำคัญอย่างไร สามารถบอกได้ถึงเรื่องราวหรือเหตุการณ์ต่าง ๆ มีแนวโน้มไปในทิศทางใดเพื่อประกอบการตัดสินใจอย่างสมเหตุสมผล และยังสามารถคล้องกับแนวคิดของ (Bloom, อ้างถึงใน ลักษณะ สุริวัฒน์, 2549 หน้า 69) ให้นิยามของทักษะการคิดวิเคราะห์ว่าเป็นความสามารถในการแยกแยะเพื่อหาส่วนย่อยของเหตุการณ์เรื่องราวหรือเนื้อหาต่าง ๆ ว่าประกอบด้วยอะไร สำคัญอย่างไร สิ่งใดเป็นเหตุและสิ่งใดเป็นผลและมีเหตุผลอย่างไร

ทีศนา แคมมณี (2545, หน้า 401) ระบุว่า การคิดวิเคราะห์ หมายถึง การคิดที่ต้องใช้คำตอบแยกแยะข้อมูลและหาความสัมพันธ์ของข้อมูลที่แยกแยะหรือหมายถึงการเรียนรู้ในระดับที่ผู้เรียนสามารถบอกได้ว่าอะไรเป็นสาเหตุ เหตุผล หรือแรงจูงใจ ที่อยู่เบื้องหลังปรากฏการณ์ใด ปรากฏการณ์หนึ่ง และวรรณา โรจนะบุรานนท์ (2557, หน้า 5) ได้อธิบายว่าการคิดวิเคราะห์ หมายถึงการคิดที่เป็นกระบวนการที่ซับซ้อน ในการคิดที่ใช้เหตุผลในการแก้ปัญหา และสามารถจำแนกองค์ประกอบ ออกเป็นส่วนต่าง ๆ เป็นหมวดหมู่ พิจารณาเกี่ยวกับข้อมูลต่าง ๆ ว่ามีข้อเท็จจริงในการตัดสินใจมากน้อยเพียงใด

จากการศึกษาจึงสรุปได้ว่าการคิดวิเคราะห์หมายถึงกระบวนการทางสมองที่เกี่ยวกับความคิด โดยคิดไตร่ตรองเชื่อมโยงเนื้อหาหรือสิ่งที่ได้อ่านอย่างเป็นเหตุเป็นผล และแยกแยะองค์ประกอบเรื่องราวที่ได้อ่านอย่างเป็นระบบ มีการอ้างอิงอย่างมีเหตุผล และไตร่ตรองจนได้คำตอบที่ถูกต้องที่สุดในการแก้ปัญหา

หลักการพัฒนาทักษะการคิดวิเคราะห์

Bloom & other (1956, อ้างอิงจากรัฐพล ประดับเวทย์, 2556, หน้า 1054-1055) ได้พัฒนาทฤษฎีเครื่องมือการจัดประเภทพฤติกรรมกรรมการแสดงออกทางปัญญาและการคิดโดยเป็นผลมาจากประสบการณ์ทางการศึกษา คือ Bloom's taxonomy โดยได้กำหนดไว้ 3 ด้าน ได้แก่ ด้านพุทธิพิสัย ด้านจิตพิสัย และด้านทักษะทางกาย จากงานวิจัยและการสำรวจ บลูมอธิบายว่าการออกแบบหลักสูตร การจัดการเรียนรู้และวัดประเมินผลต้องอาศัยกรอบทฤษฎี พฤติกรรมด้านพุทธิพิสัยถูกนำไปใช้มากที่สุดกล่าวคือ พุทธิพิสัยเป็นพฤติกรรมด้านสมองด้านสติปัญญา ความสามารถในการคิดเรื่องราวอย่างมีประสิทธิภาพ โดยพฤติกรรมทางพุทธิพิสัย แบ่งได้ 6 ระดับ โดยแบ่งออกมาได้แก่

1. ความรู้ (knowledge) ความสามารถในการจดจำแนกประสบการณ์ต่าง ๆ และระลึกเรื่องราวได้ถูกต้อง
2. ความเข้าใจ (comprehension) ความสามารถบอกใจความสำคัญของเรื่องราวโดยการแปลความหลัก ติความ และสรุปใจความสำคัญได้
3. การประยุกต์ความรู้ (application) ความสามารถในการนำหลักการกฎเกณฑ์และ

วิธีดำเนินการต่าง ๆ ของเรื่องที่ได้รู้มานำไปใช้แก้ปัญหาในสถานการณ์ใหม่ได้

4. การวิเคราะห์ (analysis) ความสามารถในการแยกแยะเรื่องราวที่สมบูรณ์ให้กระจายออกเป็นส่วนย่อยได้อย่างชัดเจน

5. การสังเคราะห์ (synthesis) ความสามารถในการผสมผสานส่วนย่อยเข้าเป็นเรื่องราวเดียวกันโดยปรับปรุงของเก่าให้ดีขึ้นและมีคุณภาพที่สูงขึ้น

6. การประเมินค่า (evaluation) ความสามารถในการตัดสินใจกระทำสิ่งหนึ่งลงไปการประเมินเกี่ยวข้องกับการใช้เกณฑ์คือมาตรฐานในการวัดที่กำหนดไว้

บลูมและคณะได้เสนอกรอบการคิดออกเป็น 2 ระดับ คือ การพัฒนาความคิดระดับต่ำ (lower order thinking skills) และการพัฒนาความคิดระดับสูง (higher order thinking skills) ดังนี้

1. การพัฒนาความคิดระดับต่ำ (lower order thinking skills) ประกอบด้วย

ระดับ 1 : ความรู้ (knowledge)

ระดับ 2 : ความเข้าใจ (comprehension)

ระดับ 3 : นำไปใช้หรือการประยุกต์ใช้ความรู้ในสถานการณ์ใหม่ (application)

2. การพัฒนาความคิดระดับสูง (higher order thinking skills) ประกอบด้วย

ระดับ 4 : การวิเคราะห์ (analysis) ระบุความสัมพันธ์และเหตุจูงใจ

ระดับ 5 : การสังเคราะห์ (synthesis) การเชื่อมโยงข้อเท็จจริงโดยเหตุผล

ระดับ 6 : การประเมิน (evaluation) ใช้สถานการณ์เพื่อตรวจสอบและตัดสินผล

การที่บุคคลจะมีทักษะในการแก้ปัญหาและการตัดสินใจ ต้องสามารถวิเคราะห์เข้าใจในสถานการณ์หรือข้อความจริงใหม่ที่ได้พบได้ ดังนั้นเกิดการเรียนรู้ในแต่ละระดับขึ้นอยู่กับเนื้อหาองค์ความรู้ โดยรวบรวมข้อมูลความรู้ในลักษณะรูปแบบต่าง ๆ ได้แก่ การแปล ตีความ ประยุกต์ วิเคราะห์ เพื่อการสร้างความรู้ ความเข้าใจ การนำไปใช้สู่กระบวนการวิเคราะห์ สังเคราะห์และ ประเมินผลให้ตรงตามจุดมุ่งหมายการศึกษาของบลูม โดยเฉพาะการวิเคราะห์จะส่งผลให้นักเรียนสามารถนำความรู้ไปประยุกต์ใช้กับ สถานการณ์ใหม่ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

สวัญญ์ วิวัฒนานนท์ (2550, หน้า 42) กล่าวว่าการพัฒนาผู้เรียนให้มีความสามารถด้านเหตุผลการคิด รู้จักใช้เหตุผลผลเชิงวิเคราะห์ มีวิจารณญาณ ตรวจสอบความถูกต้องของข้อมูล ไตร่ตรองใคร่ครวญ แยกออกเป็นส่วน ๆ การคิดเป็นกระบวนการทางสมองได้จากกลุ่มการคิดเป็น 3 กลุ่ม คือ 1. ทักษะการคิด การกระทำหรือพฤติกรรมที่ต้องใช้ความคิด เช่น การสังเกต การเปรียบเทียบ การจำแนกแยกแยะ การขยายความ การตีความ การจัดกลุ่มหมวดหมู่ ซึ่งคำ เหล่านี้ที่ไม่มีคำว่าคิดแต่มีความหมายในการคิดอยู่ในตัว 2. ลักษณะการคิด เช่น คิดกว้าง คิดถูก คิดคล่อง คิดรอบคอบ 3.กระบวนการคิด แสดงลักษณะการคิดแต่ครอบคลุมพฤติกรรมหลังการกระทำ

หลายประการสัมพันธ์กัน เป็นลำดับขั้น ตอน มีความหมายถึงกระบวนการในระดับ ที่สูงหรือ มากกว่า ซับซ้อนกว่า ลักษณะการคิด เช่น คิดรอบคอบที่หมายถึงการคิดให้กว้างรอบด้าน รวมถึงคิดให้ลึกซึ้งถึง แก่นและพิจารณาผลที่ตามมา

จากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับทักษะการคิดวิเคราะห์สามารถสรุปได้ว่า การพัฒนา ทักษะการคิดวิเคราะห์ จะต้องเข้าใจในความหมายหลักการพัฒนาทักษะการคิดวิเคราะห์ โดยต้อง ศึกษาแนวคิด ทฤษฎีในการพัฒนาอย่างหลากหลายเพื่อนำไปใช้กับกลุ่มจำเพาะอย่างถูกต้องและ เหมาะความและพัฒนาให้สอดคล้องกับรูปแบบการเรียนรู้ตามพัฒนาการของนักเรียน และออกแบบ ส่งเสริมกิจกรรมให้ผู้เรียนได้ ฝึกคิด ปฏิบัติ มีกระบวนการคิดจากสถานการณ์ที่หลากหลายตั้งแต่การ คิดขั้นพื้นฐานไปจนถึงการคิดวิเคราะห์และสังเคราะห์ได้

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการคิดวิเคราะห์

วัฒน์จิต ทองเกลียวทวิ ปราโมทย์ จันทร์เรือง และวรรณวิไล นันทมานพ (2555) ได้ทำ วิจัยในเรื่องการพัฒนาหนังสืออ่านเพิ่มเติม เรื่อง ของดีเมืองสรรคบุรี เพื่อส่งเสริมความสามารถในการ อ่าน คิดวิเคราะห์และเขียน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ผลการวิจัย พบว่า หนังสืออ่านเพิ่มเติม เรื่อง ของดีเมืองสรรคบุรี สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 มี ประสิทธิภาพ 82.32/83.60 และความสามารถในการอ่าน คิดวิเคราะห์และเขียนของนักเรียนที่เรียน โดยใช้หนังสืออ่านเพิ่มเติม หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 อีกทั้ง ความพึงพอใจต่อหนังสืออ่านเพิ่มเติม เรื่องของดีเมืองสรรคบุรี ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 อยู่ ในระดับมากที่สุด

ศรัญญา นาดา วชิรา เครือคำอ้าย และสนิท สัตโยภาส (2555) ทำวิจัยเกี่ยวกับการใช้สื่อ สิ่งพิมพ์เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านคิดวิเคราะห์กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยสำหรับนักเรียนชั้น ประถมศึกษาปีที่ 2 ผลการวิจัย ประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านคิด วิเคราะห์ด้วยสื่อสิ่งพิมพ์ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 มีค่า $E1/E2 = 79.87/84.17$ สูงกว่าเกณฑ์ 75/75 และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้น ประถมศึกษาปีที่ 2 หลังเรียนโดยใช้แผนการจัดการเรียนรู้ เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านคิดวิเคราะห์ด้วย สื่อสิ่งพิมพ์มีคะแนนความก้าวหน้าร้อยละ 37.67 และความพึงพอใจของนักเรียนที่เรียนโดยใช้ กิจกรรมตามแผนการจัดการเรียนรู้ มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด

บรรจง แสงนาวรรณ (2557) ได้ทำวิจัยในเรื่องการพัฒนาทักษะการอ่านคิดวิเคราะห์ของ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยการประยุกต์ใช้เทคนิคการสอน KWL Plus ผลการวิจัยพบว่า ทักษะการอ่านคิดวิเคราะห์หลังการจัดการเรียนรู้ โดยการประยุกต์ใช้เทคนิคการสอน KWL Plus สูงกว่าก่อนการจัดการเรียนรู้ อย่างมีนัยสำคัญที่ .05 และนักเรียนมีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนรู้ โดยการประยุกต์ใช้เทคนิคการสอน KWL Plus ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก

ศิวาพร อ่อนสุวรรณ (2556) ทำวิจัยเกี่ยวกับการพัฒนาชุดฝึกทักษะการคิดวิเคราะห์ในหนังสืออ่านนอกเวลาชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ผลการวิจัย พบว่า 1) ชุดฝึกทักษะการคิดวิเคราะห์ในหนังสืออ่านนอกเวลาระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีประสิทธิภาพเท่ากับ 83.33/84.25 2) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังการทดลองใช้ชุดฝึกทักษะการคิดวิเคราะห์ในหนังสืออ่านนอกเวลาของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีคะแนนเฉลี่ยสูงขึ้นก่อนการทดลอง และค่าเฉลี่ยหลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

กานต์ชนก ด้วงตะกั่ว (2557) ทำวิจัยเรื่องการศึกษาความสามารถในการอ่านเชิงวิเคราะห์หน่วยการเรียนรู้วรรณคดีและวรรณกรรมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 จากการใช้วิธีสอนแบบ SQ4R ร่วมกับแผนผังความคิดในการอ่านเชิงวิเคราะห์หน่วยการเรียนรู้วรรณคดีและวรรณกรรมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ผลการวิจัยได้อธิบายไว้ว่า ความสามารถในการอ่านเชิงวิเคราะห์หน่วยการเรียนรู้วรรณคดีและวรรณกรรมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 จากการใช้วิธีสอนแบบ SQ4R ร่วมกับแผนผังความคิดก่อนเรียนนักเรียนมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 23.55 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 2.64 และหลังเรียนนักเรียนมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 30.48 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 3.05 ตามลำดับ และความสามารถในการอ่านเชิงวิเคราะห์หน่วยการเรียนรู้วรรณคดีและวรรณกรรมจากการใช้วิธีสอนแบบ SQ4R ร่วมกับแผนผังความคิดหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 อีกทั้ง ความสามารถในการอ่านเชิงวิเคราะห์หน่วยการเรียนรู้วรรณคดีและวรรณกรรมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 จากการใช้วิธีสอนแบบ SQ4R ร่วมกับแผนผังความคิดหลังเรียนสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 70 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05

ยสุตมา ประทุมชาติ เพ็ญพิสุทธิ์ ใจสนิท และ ศิวกร สองแสน (2558) ได้ทำวิจัยในเรื่อง ผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบกระบวนการกลุ่มโดยใช้เทคนิคแผนผังความคิด เพื่อพัฒนาทักษะการคิดวิเคราะห์และทักษะการอ่านภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 กลุ่มตัวอย่างนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านจำบอน ผลการวิจัยพบว่าหลังการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบกระบวนการกลุ่มโดยใช้เทคนิคแผนผังความคิด มีคะแนนเฉลี่ยการคิดวิเคราะห์สูงกว่าก่อนเรียนร้อยละ 36.67 และมีคะแนนเฉลี่ยทักษะการอ่านภาษาไทยสูงกว่าก่อนเรียนร้อยละ 21 มีร้อยละของคะแนนเฉลี่ยการคิดวิเคราะห์และคะแนนเฉลี่ยทักษะการอ่านภาษาไทยสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 75 ที่กำหนดไว้ เท่ากับร้อยละ 1.33 และร้อยละ 4.67 ตามลำดับ และนักเรียนมีความพึงพอใจต่อการเรียนภาษาไทยในระดับมาก โดยมีความพึงพอใจต่อด้านครูผู้สอนและด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ในระดับมากที่สุด

สุพัตรา เมืองโคตร อนงค์สิริ วิชาสัย และสนิท สัตโยภาส (2558) ได้ทำวิจัยเกี่ยวกับเรื่อง ผลการใช้หนังสือส่งเสริมการอ่าน ชุดนิทานพื้นบ้านเพื่อฝึกทักษะการอ่านการคิดวิเคราะห์และการเขียนสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้ 1) ประสิทธิภาพของหนังสือ

ส่งเสริมการอ่านชุดนิทานพื้นบ้านเพื่อฝึกทักษะการอ่านการคิดวิเคราะห์และการเขียนสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ได้ค่าเฉลี่ยตามเกณฑ์ประสิทธิภาพโดยรวมเท่ากับ 82.74 /82.81 2) ผลประเมินการอ่านการคิดวิเคราะห์และการเขียนโดยใช้หนังสือส่งเสริมการอ่านชุดนิทานพื้นบ้านเพื่อฝึกทักษะการอ่านการคิดวิเคราะห์และการเขียนสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ซึ่งมีนักเรียนผ่านเกณฑ์การประเมินระดับดีเยี่ยมจำนวน 10 คนคิดเป็นร้อยละ 62.50 และในระดับดีจำนวน 6 คนคิดเป็นร้อยละ 37.50 3) ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อกิจกรรมการเรียนการสอนโดยใช้หนังสือส่งเสริมการอ่านชุดนิทานพื้นบ้านเพื่อฝึกทักษะการอ่านการคิดวิเคราะห์และการเขียนสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 คะแนนเฉลี่ยสูงสุดเท่ากับ 4.63

พิชฎะ กันธิยะ (2559) ได้ทำวิจัยเกี่ยวกับการพัฒนาทักษะการคิดวิเคราะห์โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบบันได 5 ขั้น วิชาวิทยาศาสตร์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนห้องสอนศึกษา ในพระอุปถัมภ์ฯ อำเภอเมือง จังหวัดแม่ฮ่องสอน จำนวน 37 คน ผลการวิจัยพบว่า ทักษะการคิดวิเคราะห์ของนักเรียนหลังได้รับการเรียนรู้แบบบันได 5 ขั้น นักเรียนมีทักษะการการคิดวิเคราะห์สูงกว่าก่อนได้รับการจัดการเรียนรู้อย่างมีนัยสำคัญ ทางสถิติที่ระดับ .01 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังได้รับการเรียนรู้แบบบันได 5 ขั้น สูงกว่าค่าเฉลี่ยของคะแนนก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ปัทมาวดี ชันธชัย พรพันธ์ เขมคุณาศัย และสุธาสินี บุญญา พิทักษ์ (2559) ได้ทำวิจัยเกี่ยวกับการพัฒนานวัตกรรมการสอนทักษะการอ่านคิดวิเคราะห์และเขียนที่เหมาะสมกับผู้เรียนระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้ ซึ่งใช้ผลการสังเคราะห์วิธีการสอนอ่านแบบ SQ3R วิธีการจัดการเรียนรู้แบบ 5E ร่วมกับหลักการสอนเขียน โดยนำนวัตกรรมไปใช้กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนบ้านทราย อำเภอสุไหงโกลอก จังหวัดนราธิวาส ผลการวิจัยพบว่า นวัตกรรมมีประสิทธิภาพสอดคล้องตามเกณฑ์ (81.97 /81.50) ผลการเปรียบเทียบทักษะการอ่านคิดวิเคราะห์และเขียนพบว่าคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน และทักษะการอ่านคิดวิเคราะห์และเขียนระหว่างกลุ่มที่เรียนด้วยนวัตกรรมการสอนทักษะการอ่านคิดวิเคราะห์และเขียนสูงกว่ากลุ่มที่เรียนด้วยวิธีปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

ชัชยา บุรีสุวรรณ และ สุเทพอ่วมเจริญ (2560) ได้ทำวิจัยเกี่ยวกับเรื่องการพัฒนาแบบรูปการเรียนการสอนการดู การฟังและการอ่าน เพื่อส่งเสริมการคิดวิเคราะห์และการคิดเชิงเหตุผล ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ผลการวิจัย พบว่ารูปแบบการเรียนการสอนการดูการฟัง การอ่านเพื่อส่งเสริมการคิดวิเคราะห์ และการคิดเชิงเหตุผลของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นมีประสิทธิภาพอยู่ในระดับ 78.36/75.00 , 78.36/70.00 และประสิทธิผลของรูปแบบการสอนการดู การฟัง และการอ่านเพื่อส่งเสริมการคิดวิเคราะห์ และการคิดเชิงเหตุผลของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น หลังเรียนตามรูปแบบการสอน นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นมีทักษะการคิดวิเคราะห์สูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญ

ทางสถิติที่ระดับ .05 และนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นมีทักษะการคิดเชิงเหตุผลสูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการใช้รูปแบบการเรียนการสอนนักเรียนเห็นด้วยในระดับมากที่สุด

ชลธิดา หงส์เหม (2560) ได้ทำวิจัยเกี่ยวกับเรื่อง การพัฒนาความสามารถในการอ่านเชิงวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้วิธีสอนแบบ SQ4R ร่วมกับแผนที่ความคิด ผลการวิจัยพบว่าความสามารถในการอ่านเชิงวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 หลังจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีสอนแบบ SQ4R ร่วมกับแผนที่ความคิดสูงกว่าก่อนจัดการเรียนรู้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05 และความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีสอนแบบ SQ4R ร่วมกับแผนที่ความคิด โดยภาพรวมอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก

ประพันธ์ ชันโมลี และคณะ (2563) ได้ทำวิจัยการพัฒนาโปรแกรมเสริมสร้างสมรรถนะการประเมินการอ่าน คิดวิเคราะห์ และเขียนสำหรับครู ระดับมัธยมศึกษา ผลการวิจัยพบว่าผลการพัฒนาโปรแกรมเสริมสร้างสมรรถนะการประเมินการอ่าน คิดวิเคราะห์ และเขียน สำหรับระดับมัธยมศึกษาเบื้องต้นประกอบสมบูรณ์ และผลการใช้พัฒนาโปรแกรมเสริมสร้างสมรรถนะการประเมินการอ่าน คิดวิเคราะห์ และเขียน สำหรับครูระดับมัธยมศึกษา และผลการทดสอบความรู้การประเมินการอ่านคิดวิเคราะห์ และเขียน สำหรับครูระดับมัธยมศึกษาครูมีความรู้การประเมินการอ่าน คิดวิเคราะห์ และเขียน หลังการพัฒนาสูงกว่าก่อนการพัฒนา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

วัสมน กฤษกลาง (2563) ได้ศึกษาวิจัยในเรื่อง การศึกษาความสามารถในการอ่านจับใจความและทักษะการคิดวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยวิธีการสอนอ่านแบบบูรณาการของ Murdoch (MIA) ร่วมกับแผนผังกราฟฟิก ผลการวิจัยพบว่าความสามารถในการอ่านจับใจความของนักเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และไม่เกินเกณฑ์ร้อยละ 70 และผลทักษะการคิดวิเคราะห์ของนักเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากการศึกษางานวิจัยผู้วิจัยจึงสรุปได้ว่ากระบวนการคิดวิเคราะห์จะสามารถนำไปใช้ในงานวิจัยได้โดยผู้วิจัยจะนำกระบวนการวิเคราะห์นี้ไปใช้ในการวิเคราะห์วรรณคดีเรื่องเห็นแก่ลูก โดยให้นักเรียนจะใช้กระบวนการวิเคราะห์โดยใช้ความคิดไตร่ตรองอย่างเป็นระบบอย่างรอบคอบ นำไปสู่การคิดอย่างถี่ถ้วน และนำไปสู่การตอบคำถามอย่างถูกต้องซึ่งจะส่งผลให้ทักษะการคิดวิเคราะห์ในวรรณคดีพัฒนาสูงขึ้นตามไปอีกด้วย

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับวิธีการสอนเกี่ยวกับสุนทรียสาธก

ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับวิธีการสอนแบบสุนทรียสาธก ผู้วิจัยพบว่า มีเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาทักษะการคิดวิเคราะห์โดยใช้รูปแบบการเรียนรู้แบบ สุนทรียสาธกร่วมกับการใช้สื่อมัลติมีเดียในวรรณคดีเรื่องเห็นแก่ลูกของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ดังนี้

ความหมายของวิธีการสอนแบบสุนทรียสาธก

Cooper rider, Whitney and Stavros (2003, อ้างอิงจากภิญโญ รัตนาพันธุ์, 2553, หน้า 9) สุนทรียสาธกหมายถึงกระบวนการศึกษาค้นหาพร้อมกันเพื่อค้นหาสิ่งที่ดีที่สุดในตัวคน ในองค์กร หรือของโลกที่อยู่รอบตัว เป็นกระบวนการค้นหาค้นหาอย่างเป็นระบบว่าอะไรเป็นสาเหตุสำคัญที่ทำให้ ระบบดำเนินไปอย่างดีที่สุด โดยเฉพาะเมื่อระบบนั้นสามารถบรรลุซึ่งประสิทธิผลสูงสุดในเรื่อง ที่เกี่ยวกับมนุษย์ก็ตามรวมถึงเป็นศิลปะของการถามคำถาม ที่นำไปสู่การส่งเสริมให้ระบบมีศักยภาพ เพียงพอที่จะพัฒนาไปสู่ศักยภาพสูงสุด โดยกระบวนการสุนทรียสาธกขึ้นอยู่กับสมมติฐานที่ว่า ในทุก ระบบล้วนแล้วแต่มีเรื่องราวด้านบวกที่สร้างแรงบันดาลใจที่ยังไม่มีใครนำมาขยายผลและมีมากพอ เรา สามารถเชื่อมโยงการค้นพบด้านบวกนี้เข้ากับเรื่องใดก็ได้ และเป็นกระบวนการที่ขับเคลื่อนให้เกิดการ ถามคำถามในเชิงบวกแบบไม่มีเงื่อนไขใด ๆ ซึ่งมักเกิดขึ้นกับคนตั้งแต่ไม่กี่คน จนถึงเป็นล้านคนโดยจะ เปิดโอกาสให้กับจินตนาการและนวัตกรรม แทนที่จะเป็นความคิดด้านลบ หรือการวิพากษ์วิจารณ์

ปรีวัตร เปลียนศิริ (2555, หน้า 46) กล่าวว่า สุนทรียสาธกคือกระบวนการศึกษาค้นหา ร่วมกันในการค้นหาสิ่งที่ดีที่สุดในตัวคนสิ่งที่ดีที่สุดในองค์กร หรือสิ่งที่อยู่รอบตัว ด้วยการ ใช้ศิลปะของการถามคำถามที่นำไปสู่การส่งเสริมให้ระบบมีศักยภาพเพียงพอที่จะพัฒนาไปสู่ศักยภาพสูงสุด กระบวนการทางสุนทรียสาธก ขับเคลื่อนด้วยการถามคำถามในเชิงบวกพร้อมกับเปิดโอกาสให้กับ จินตนาการและนวัตกรรมนำไปสู่การออกแบบระบบงานใหม่แทนที่จะเป็นความคิดด้านลบหรือการ วิพากษ์วิจารณ์โดยสุนทรียสาธกจะนำไปสู่การพูดคุยถึงความสามารถในอดีตปัจจุบัน

จากการศึกษาความหมายของงานเขียนข้างต้นทำให้สามารถสรุปได้ว่า กระบวนการสุนทรีย สาธกหมายถึงกระบวนการศึกษาค้นหาพร้อมกันเพื่อค้นหาสิ่งที่ดีที่สุดในตัวบุคคล หรือกลุ่มองค์กร หรือของ พลเมืองทั้งหมดที่อยู่รอบตัว เป็นกระบวนการค้นหาค้นหาอย่างเป็นระบบว่าอะไรเป็นสาเหตุสำคัญที่ทำให้ ระบบดำเนินไปอย่างดี โดยเล่าผ่านประสบการณ์แห่งความสำเร็จ ความพึงพอใจ โดยตั้งอยู่บนชุด ความคิดที่ว่า เรื่องราวในด้านบวกต่าง ๆ สามารถนำมาสร้างสรรค์สิ่งต่าง ๆ ได้ โดยใช้คำถามและการ เล่าเรื่องเป็นกระบวนการ

หลักการงานของกระบวนการสุนทรียสาธก

Cooper rider, Whitney and Stavros (2004, อ้างอิงจากไพฑูริย์ ช่วงฉ่ำ, 2559, หน้า 140-141) ได้กล่าวถึงหลักการสุนทรียสาธกว่าประกอบด้วย 5 หลักการ ได้แก่

1. หลักนักสร้าง (The Constructionist principle) หลักนักสร้างมุ่งเน้นการค้นหาคำพูดที่มีความหมายจากการสนทนาพูดคุยเชิงลึก จะทำให้ผู้สนทนาเกิดการใคร่ครวญ สะท้อนคิด ตีความหมายในสิ่งที่ได้ยิน นำไปสู่การเห็นคุณค่าและการเปลี่ยนแปลง

2. หลักถึงพร้อม (The simultaneity principle) หลักถึงพร้อม อธิบายถึงการค้นหาคำพูดที่ใช้คำถามเชิงบวกกระตุ้น ให้เกิดการเปลี่ยนแปลง พร้อมกัน ดังนั้นการค้นหาคำพูดที่มีอยู่ในตัวคน ทีมงานและองค์กร โดยใช้คำถามเชิงบวกเป็นตัวกระตุ้น เร่งให้เกิดการเปลี่ยนแปลง ทั้งภายในและภายนอกในระดับบุคคล ทีมงาน และ องค์กร โดยเฉพาะอย่างยิ่ง คำถามเชิงบวกจะเป็นตัวกระตุ้นที่ทำให้เกิดแรงบันดาลใจ ในการบอกเล่าเรื่องราว ความสำเร็จ ก่อให้เกิดบรรยากาศของการพูดคุยอย่างไม่เป็นทางการ การสร้างสัมพันธภาพที่ดี การสะท้อน คัดนำไปสู่การสร้างความคิด การสร้างสรรค์ สิ่งประดิษฐ์ และนวัตกรรมใหม่ทั้งในระดับบุคคล ทีมงาน และองค์กร

3. หลักกวี (The poetic principle) หลักการนี้เน้นการเปิดเผยเรื่องราวในสิ่งที่มีคุณค่าอันเป็นสิ่งที่ดีงามที่มีอยู่ในตัวบุคคล ทีมงาน และองค์กร ตั้งแต่อดีต ปัจจุบัน และอนาคตนำมาสู่การวิเคราะห์ ตีความหมาย สร้างคุณค่าให้สังคมชุมชน ชีวิตในองค์กรร่วมกัน ตลอดจน การก่อให้เกิดสัมพันธภาพที่ดี ทำให้องค์กรเกิดควมมีชีวิตชีวา

4. หลักคาดการณ์อนาคต (The anticipatory principle) หลักคาดการณ์อนาคตจะนำสิ่งที่เกิดขึ้นจากการคาดการณ์ถึงอนาคตขององค์กร เกิดขึ้นจาก พลังจินตนาการในสิ่งที่ดีงามเพื่อสร้างภาพในอนาคตร่วมกันของสมาชิกในองค์กรโดยใช้มุมมองเชิงบวกที่จะชี้้นำการกระทำและการประพฤติปฏิบัติที่ดีในอนาคตของคนในองค์กรขณะนั้นการคาดการณ์อนาคตที่ได้นำเอาพลังจินตนาการร่วมกันของสมาชิกในองค์กรในสิ่งที่ดีงามเพื่อสร้างภาพในอนาคตที่มีความชัดเจนจะนำไปสู่การวางแผน ออกแบบ ปฏิบัติ ติดตามประเมินผลได้อย่างมีประสิทธิภาพซึ่งจะส่งผลให้องค์กรเกิดความยั่งยืน

5. หลักมองเชิงบวก (The positive principle) หลักการนี้มุ่งเน้นการใช้มุมมองเชิงบวกในการตั้งคำถามเพื่อสืบค้นเรื่องราวที่เกิดจาก ประสบการณ์ความสำเร็จของคนที่มีอยู่ในองค์กร โดยผู้ที่ จะทำการสืบค้นเรื่องราวความสำเร็จจะใช้คำถาม เชิงบวก ในการ กระตุ้นทำให้เกิดการเล่าเรื่องราว ส่งผลให้เกิดการสร้างสัมพันธภาพที่ดีและความไว้วางใจ ระหว่างสมาชิก ภายในองค์กร

Cooper rider, Whitney and Stavros (2001, อ้างใน สิริระ สมนาม , 2560, หน้า 117) ได้อธิบายหลักการทำงานของกระบวนการสุนทรียศาสตร์ไว้ ดังนี้

1. การค้นหา (Discovery) เป็นขั้นค้นหาหาความดี ความสำเร็จ หรือสิ่งที่ดีที่สุด จากตัวบุคคล อาจเป็นผลงานที่ได้ทำ กิจกรรม โดยพิจารณาว่าอะไรคือสิ่งที่ดีที่สุด และอะไรคือสิ่งที่เกิดขึ้นแล้ว โดยใช้ประสบการณ์ ของบุคคลนั้น ๆ เข้าไปผนวกด้วย

2. การจินตนาการสร้างฝัน (Dream) เป็นขั้นตอนของการสำรวจ ความฝัน ความหวัง ของบุคคลอย่างมีเป้าหมาย โดยร่วมกันตั้งคำถามว่าสิ่งที่ทำจะนำไปสู่ผลลัพธ์อะไรได้บ้าง เพื่อนำไปสู่การกำหนดเป้าหมายร่วมกัน จะทำให้เกิดความร่วมมือกันและความกระตือรือร้นในการทำงานอย่างมีคุณค่า

3. การออกแบบ (Design) เป็นขั้นตอนการออกแบบสิ่งที่ได้กำหนดเป้าหมายร่วมกัน เพื่อนำไปสู่สิ่งที่ควรจะเป็น และเป็นการนำเอาสิ่งที่ดีในอดีต ของแต่ละบุคคล มาออกแบบ เป็นกิจกรรม หรือแนวความคิด ที่สร้างสรรค์ของกลุ่ม เพื่อเป็นหนทางที่ดีที่สุด และนำไปสู่เป้าหมายที่ร่วมกันตั้งไว้อย่างเป็นรูปธรรม

4. การปฏิบัติ ติดตาม และประเมินผล (Destiny) เป็นขั้นตอนที่นำหลักการที่ได้กำหนดร่วมกันมาปฏิบัติให้เป็นรูปธรรม โดยจะมีการนำไปใช้ และมีการวัดผลจากสิ่งที่ทำ และแก้ไขปรับปรุงให้ดียิ่งขึ้น

สรุปได้ว่าหลักการทำงานของกระบวนการสุนทรียศาสตร์ ต้องมีกระบวนการสร้าง มุ่งเน้นการค้นหาคำพูดที่มีความหมายจากการสนทนาพูดคุยเชิงลึก อธิบายถึงการค้นหาศักยภาพที่ใช้คำถามเชิงบวกกระตุ้น ให้เกิดการเปลี่ยนแปลง พร้อมกัน เปิดเผยเรื่องราวในสิ่งที่มีคุณค่าอันเป็นที่ตั้งงามที่มีอยู่ในตัวบุคคล ทีมงาน และองค์กร ตั้งแต่อดีต ปัจจุบัน และอนาคตนำมาสู่ การวิเคราะห์ตีความหมาย สร้างคุณค่าให้สังคมชุมชน ที่อยู่รอบตัวให้เกิดการเรียนรู้ และนำสิ่งที่เกิดขึ้นจากการคาดการณ์ถึงอนาคตขององค์กร เกิดขึ้นจาก จินตนาการในสิ่งที่ดีงามเพื่อสร้างภาพในอนาคตร่วมกันของสมาชิกในองค์กรโดยใช้มุมมองเชิงบวก รวมไปถึงการใช้มุมมองเชิงบวกในการตั้งคำถามเพื่อสืบค้นเรื่องราวที่เกิดจาก ประสบการณ์ความสำเร็จของคนที่มีอยู่ในองค์กร โดยต้องอาศัยกระบวนการคือ ค้นหา สร้างฝัน จนกระทั่งเกิดการการออกแบบสิ่งใหม่ แล้วปฏิบัติติดตามและประเมินผลในการใช้

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับกระบวนการสุนทรียศาสตร์

ศุภิสรา หวังดี (2558) ได้ศึกษาและทำวิจัยเกี่ยวกับ การประยุกต์ใช้สุนทรียศาสตร์เพื่อพัฒนาความผูกพันในองค์กรกรณีศึกษา: มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี วิทยาเขตขอนแก่น โดยงานวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาการประยุกต์ใช้แนวคิดสุนทรียศาสตร์ในการเพิ่มความผูกพันของบุคลากรต่อองค์กร และนำเสนอแผนด้านบริหารงานบุคคลที่เหมาะสมในการรักษาบุคลากรของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี และสร้างความผูกพันภายในองค์กรต่อไป

ด้วยการประยุกต์ใช้กระบวนการสุนทรียสาธก ร่วมกับแนวความสุข 8 ประการ ของสำนักสนับสนุนสุขภาวะองค์กรกับกลุ่มเป้าหมายบุคลากรภายในองค์กร โดยผลการวิจัยพบว่าผลการประยุกต์ใช้สุนทรียสาธกเพื่อพัฒนาความผูกพันในองค์กรกรณีศึกษา สามารถช่วยเพิ่มความผูกพันของบุคลากรต่อองค์กรได้จริง โดยสามารถดำเนินกิจกรรมให้เกี่ยวเนื่องกับการสร้างความผูกพันของคนในองค์กรได้ 2 ลักษณะ คือ กิจกรรมที่ไม่ต้องใช้งบประมาณกับกิจกรรมที่ต้องใช้งบประมาณ

กาญจนา โนนชัย ชุนกอง และอมรรัตน์ วัฒนาธร (2559) ได้ทำวิจัยเรื่อง การพัฒนาหลักสูตรเสริมสร้างความสุขในการทำงานด้วยสุนทรียสาธก สำหรับบุคลากรสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา โดยงานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาหลักสูตรเสริมสร้างความสุขในการทำงานด้วยสุนทรียสาธกให้กับบุคลากรสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา โดยมีขั้นตอนการวิจัยและพัฒนา 4 ขั้นตอน ดังนี้ ขั้นตอนที่ 1 ศึกษาความต้องการที่มีต่อความสุขในการทำงาน ขั้นตอนที่ 2 สร้างและตรวจสอบคุณภาพ ขั้นตอนที่ 3 ทดลองใช้หลักสูตร ขั้นตอนที่ 4 การประเมินหลักสูตร ผลการวิจัยพบว่า ความสุขในการทำงาน คือ การสำรวจตนเองให้มีความพร้อมในการปฏิบัติงาน และค้นหาจุดแข็งขององค์กรที่เอื้อต่อความสุขในการทำงาน และการทดลองใช้หลักสูตรผลการทดลองใช้หลักสูตร จากผลการวิจัย พบว่า ความคิดเห็นของบุคลากรกลุ่มตัวอย่าง ก่อนการทดลองใช้หลักสูตรเสริมสร้างความสุขในการทำงาน มีระดับความสุขอยู่ในระดับมาก

สิระ สมนาม (2560) ได้ทำวิจัยเรื่องการพัฒนารูปแบบการเรียนรู้โดยใช้แนวคิดเขาวงกตปัญหาเชิงปฏิบัติร่วมกับกระบวนการสุนทรียสาธก เพื่อส่งเสริมความสามารถในการวิเคราะห์วรรณคดีสำหรับนักศึกษาระดับปริญญาบัณฑิตของนักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ผลการวิจัยพบว่า รูปแบบการเรียนรู้โดยใช้แนวคิดเขาวงกตปัญหาเชิงปฏิบัติร่วมกับกระบวนการสุนทรียสาธก เพื่อส่งเสริมความสามารถในการวิเคราะห์วรรณคดีสำหรับนักศึกษาระดับปริญญาบัณฑิตประกอบด้วย 1) หลักการของรูปแบบการเรียนรู้ 2) วัตถุประสงค์ของรูปแบบการเรียนรู้ 3) กระบวนการเรียนรู้ซึ่งประกอบด้วยขั้นการเรียนรู้ 5 ขั้น ได้แก่ขั้นที่ 1 ขั้นวิเคราะห์เนื้อหา ขั้นที่ 2 ขั้นสนทนาแนวคิด ขั้นที่ 3 ขั้นพินิจคุณค่า ขั้นที่ 4 ขั้นค้นหาแนวทาง ขั้นที่ 5 ขั้นสรรค์สร้างนำไปใช้และ 4) การวัดและประเมินผลของรูปแบบการเรียนรู้และประสิทธิผลของรูปแบบที่เป็นผลมาจากการทดลองใช้รูปแบบการเรียนรู้พบว่ากลุ่มตัวอย่างมีคะแนนความสามารถในการวิเคราะห์วรรณคดีหลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ปณัฐ เนรมิตตกพงศ์ และภิญโญ รัตนาพันธุ์ (2560) ได้ทำวิจัยในเรื่อง การใช้วิธีโค้ชเชิงบวกเพื่อพัฒนาศักยภาพนักศึกษาคณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น โดยงานวิจัยนี้ โดยผลการศึกษาพบว่า หลังจากเข้ารับการโค้ชนักศึกษาจำนวน 8 คน มีการพัฒนาศักยภาพมากขึ้น

อุดม จันทรโสภา ประยุทธ์ ชูสอน และพงษ์ศักดิ์ ภูกาบขาว (2560) ได้ทำวิจัยเกี่ยวกับการพัฒนาโรงเรียนชุมชนบ้านฝางสู่การเป็นโรงเรียนแห่งการเรียนรู้ : การวิจัยเชิงปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วม ผลการวิจัยพบว่าโรงเรียนชุมชนบ้านฝางได้รับการพัฒนาให้เป็นโรงเรียนแห่งการเรียนรู้ตามองค์ประกอบทั้ง 5 ด้านคือ ด้านการเป็นบุคคลรอบรู้ ด้านการมีส่วนร่วม ด้านการคิดเชิงระบบ ด้านการมีแบบแผนความคิด และด้านการเรียนรู้กันเป็นทีม

อติพงษ์ ราชเนตร และอังคณา อ่อนธานี (2561) ได้ทำวิจัยเกี่ยวกับการพัฒนาหลักสูตรฝึกกอบบรมภาษาฝรั่งเศสเพื่อการสื่อสาร โดยใช้กระบวนการสุนทรียสาธกร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือสำหรับพนักงานโรงแรม โดยผลการวิจัยพบว่า 1) บุคคลที่เกี่ยวข้องกับงานโรงแรม และผู้เชี่ยวชาญด้านกระบวนการสุนทรียสาธก มีความต้องการให้จัดทำหลักสูตรฝึกกอบบรมภาษาฝรั่งเศสเพื่อการสื่อสารเหมาะสมของเนื้อหา และหลักสูตรฝึกกอบบรมมีคุณภาพอยู่ในระดับมากที่สุด (\bar{X} = 4.62, S.D. = 0.49) และเอกสารประกอบหลักสูตรฝึกกอบบรม คือ คู่มือสำหรับผู้ให้การฝึกกอบบรมมีคุณภาพโดยรวมอยู่ในระดับมาก (\bar{X} = 4.49, S.D. = 0.50) 2) ผลการทดลองใช้หลักสูตรฝึกกอบบรม พบว่า ระหว่างการฝึกกอบบรมผู้เข้ารับการฝึกกอบบรมมีความสามารถในการสื่อสารภาษาฝรั่งเศสเพิ่มขึ้นทุกคน และความสามารถในการสื่อสารภาษาฝรั่งเศสของผู้เข้ารับการฝึกกอบบรมหลังการฝึกกอบบรมสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 60 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05 และ 3) ความพึงพอใจที่มีต่อการอบรมด้วยหลักสูตรฝึกกอบบรม หลังเสร็จสิ้นกิจกรรม โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด

จากการศึกษางานวิจัยผู้วิจัยจึงสรุปได้ว่า กระบวนการสุนทรียสาธกสามารถนำมาประยุกต์ใช้กับงานวิจัยได้ โดยผู้วิจัยจะนำขั้นตอนของกระบวนการมาประยุกต์ใช้ในขั้นตอนการพัฒนาคิดวิเคราะห์โดย จะแบ่งออกเป็น 4 ขั้นตอนได้แก่ การค้นหา จินตนาการสร้างฝัน ออกแบบ และติดตามประเมินผล ซึ่งจะส่งผลต่อทักษะการคิดวิเคราะห์ จะสามารถทำให้นักเรียนคิดวิเคราะห์ได้อย่างเป็นขั้นตอนและมีประสิทธิภาพในการเรียนรู้มากขึ้นอีกด้วย

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับสื่อมัลติมีเดีย

ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยเกี่ยวกับการสร้างสื่อมัลติมีเดียพบว่ามีเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับที่จะนำมาใช้ในการวิจัยเรื่องการพัฒนาทักษะการคิดวิเคราะห์โดยใช้รูปแบบการเรียนรู้แบบสุนทรียสาธกร่วมกับการใช้สื่อมัลติมีเดียในวรรณคดีเรื่องเห็นแก่ลูกของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ดังนี้

ความหมายของสื่อมัลติมีเดีย

กิดานันท์ มะลิทอง (2548, หน้า 8) ได้ให้คำอธิบายเกี่ยวกับความหมายของสื่อมัลติมีเดีย โดยได้อธิบายว่าสื่อมัลติมีเดียหมายถึงการนำสื่อหลาย ๆ ประเภทมาใช้ร่วมกันทั้งวัสดุอุปกรณ์และวิธีการเพื่อให้เกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผลสูงสุดในการเรียนการสอน การฝึกอบรมโดยการใช้สื่อ แต่ละอย่างตามลำดับขั้นตอนของเนื้อหาในปัจจุบันมีการนำคอมพิวเตอร์มาใช้ร่วมด้วยเพื่อการผลิตหรือการควบคุมการทำงานของอุปกรณ์ต่าง ๆ

ชัยยงค์ พรหมวงศ์ (2554, หน้า7- 19) ได้ให้คำอธิบายเกี่ยวกับความหมายของสื่อมัลติมีเดีย โดยได้อธิบายว่า สื่อมัลติมีเดียหมายถึงการนำเอาสื่อหลายชนิดมาสัมพันธ์กันซึ่งมีคุณค่าส่งเสริมซึ่งกันและกันสื่อการสอนชนิดหนึ่งอาจใช้เพื่อสร้างความสนใจในขณะที่อีกชนิดหนึ่งใช้เพื่ออธิบายข้อเท็จจริงของเนื้อหาการใช้สื่อมัลติมีเดียจะช่วยให้ผู้เรียนมีประสบการณ์จากประสาทสัมผัสที่ผสมผสานกันได้ดีและพบวิธีการที่จะเรียนในสิ่งที่ต้องการได้ด้วยตนเองมากยิ่งขึ้น

สรุปสื่อมัลติมีเดีย หมายถึงการนำสื่อหลายชนิดไม่ว่าจะเป็นสื่อที่เป็นวัสดุหรือซอฟต์แวร์ ต่าง ๆ ที่หลากหลายมาส่งเสริม หรือนำมาผลิตใหม่ให้เป็นสื่อการสอนสำหรับนักเรียนที่ใช้ในการศึกษา โดยใช้อธิบาย ประกอบกิจกรรม หรือใช้เป็นตัวช่วยที่ให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้มากยิ่งขึ้น

องค์ประกอบของสื่อมัลติมีเดีย

ชัยยงค์ พรหมวงศ์ (2554, หน้า15) ได้อธิบายองค์ประกอบของสื่อมัลติมีเดีย โดยองค์ประกอบของสื่อมัลติมีเดียสามารถจำแนกองค์ประกอบของสื่อต่างๆ ได้เป็น 5 ชนิด ประกอบด้วยข้อความหรือตัวอักษร ภาพนิ่ง ภาพเคลื่อนไหว เสียง และภาพวิดีโอ แล้วนำมาผสมผสานเข้าด้วยกันเพื่อใช้สำหรับการปฏิสัมพันธ์หรือโต้ตอบระหว่างคอมพิวเตอร์กับผู้ใช้ซึ่งถือว่าเป็นกิจกรรมที่ผู้ใช้สามารถเลือกกระทำต่อมัลติมีเดียได้ตามต้องการ โดยสามารถอธิบายได้ดังนี้

1. ข้อความหรือตัวอักษร ข้อความหรือตัวอักษรถือว่าเป็นองค์ประกอบพื้นฐานที่สำคัญของมัลติมีเดีย ระบบมัลติมีเดียที่นำเสนอผ่านจอภาพของเครื่องคอมพิวเตอร์ นอกจากจะมีรูปแบบและสีของตัวอักษรให้เลือกมากมายตามความต้องการแล้วยังสามารถกำหนดลักษณะของการปฏิสัมพันธ์ ในระหว่างการนำเสนอได้อีกด้วย ข้อความ เป็นส่วนที่เกี่ยวกับเนื้อหาของมัลติมีเดีย ใช้แสดงรายละเอียด หรือเนื้อหาของเรื่องที่น่าสนใจในปัจจุบันมีหลายรูปแบบ ได้แก่

1.1 ข้อความที่ได้จากการพิมพ์ เป็นข้อความปกติที่พบได้ทั่วไป ได้จากการพิมพ์ด้วยโปรแกรมประมวลผลงาน

1.2 ข้อความจากการสแกน เป็นข้อความในลักษณะภาพ หรือ Image ได้จากการนำเอกสารที่พิมพ์ไว้แล้ว มาทำการสแกน ด้วยเครื่องสแกนเนอร์ ซึ่งจะได้ผลออกมาเป็นภาพ 1 ภาพ

1.3 ข้อความอิเล็กทรอนิกส์ เป็นข้อความที่พัฒนาให้อยู่ในรูปของสื่อ ที่ใช้ประมวลผลได้

1.4 ข้อความไฮเปอร์เท็กซ์ เป็นรูปแบบของข้อความ ที่ได้รับความนิยมสูงมาก ในปัจจุบันโดยเฉพาะการเผยแพร่เอกสารในรูปของเอกสารเว็บ เนื่องจากสามารถใช้เทคนิค การลิงก์ หรือเชื่อมข้อความ ไปยังข้อความ หรือจุดอื่น ๆ

2. ภาพนิ่ง ภาพนิ่งเป็นภาพที่ไม่มีเคลื่อนไหว เช่น ภาพถ่าย ภาพวาด และภาพ

2.1 ภาพกราฟิก เป็นสื่อในการนำเสนอประเภทหนึ่ง สามารถสื่อความหมายได้กว้าง ครอบคลุมด้วย

2.2 ภาพบิตแมพ เป็นภาพที่มีการเก็บข้อมูลแบบพิกเซล หรือจุดเล็ก ๆ ที่แสดงค่าสี

2.3 ภาพเวกเตอร์ เป็นภาพที่สร้างด้วยส่วนประกอบของเส้นลักษณะต่าง ๆ และ คุณสมบัติเกี่ยวกับสีของเส้น ซึ่งสร้างจากการคำนวณทางคณิตศาสตร์ ภาพแบบ Vector ได้แก่ ภาพ ประเภท wmf

2.4 คลิปอาร์ต เป็นรูปแบบของการจัดเก็บภาพ จำนวนมาก ในลักษณะของตารางภาพ หรือห้องสมุดภาพ หรือคลังภาพ

2.5 รูปภาพชนิดไฮเปอร์ คือภาพชนิดพิเศษ ที่พบได้บนสื่อมัลติมีเดียมีความสามารถ เชื่อมโยงไปยังเนื้อหา หรือรายละเอียดอื่น ๆ

3. เสียง ถูกจัดเก็บอยู่ในรูปของสัญญาณดิจิทัลซึ่งสามารถเล่นซ้ำกลับไปกลับมาได้ โดยใช้โปรแกรมที่ออกแบบมาโดยเฉพาะสำหรับทำงานด้านเสียงหากในงานมัลติมีเดียมีการใช้เสียงที่ เร้าใจและสอดคล้องกับเนื้อหาในการนำเสนอ จะช่วยให้ระบบมัลติมีเดียนั้นเกิดความสมบูรณ์แบบ มากยิ่งขึ้น นอกจากนี้ ยังช่วยสร้างความน่าสนใจและน่าติดตามในเรื่องราวต่าง ๆ ได้เป็นอย่างดี ทั้งนี้ เนื่องจากเสียงมีอิทธิพลต่อผู้ใช้มากกว่าข้อความหรือภาพนิ่งนั่นเอง ดังนั้นเสียงจึงเป็นองค์ประกอบ ที่จำเป็นสำหรับมัลติมีเดียซึ่งสามารถนำเข้าสู่เสียงผ่านทางไมโครโฟน แผ่นซีดี ดีวีดี เทป และวิทยุ เป็นต้น

4. วิดีโอ หมายถึงการนำเสนอข้อความหรือรูปภาพ (ภาพนิ่งหรือภาพเคลื่อนไหว) ครอบคลุมกับเสียงเป็นสื่อ มัลติมีเดียที่สามารถแสดงภาพเคลื่อนไหวพร้อมเสียงบรรยายได้ การนำ เสนอวิดีโอมีหลายรูปแบบ เช่น วิดีโอเพื่อ การศึกษา

ประโยชน์ของสื่อมัลติมีเดีย

ทวีศักดิ์ กาญจนสุวรรณ (2552, หน้า 102) กล่าวว่า สื่อมัลติมีเดีย สามารถประยุกต์ใช้งาน ในด้านต่าง ๆ ได้หลายรูปแบบขึ้นอยู่กับวัตถุประสงค์ในการนำไปใช้งาน เช่น การนำมัลติมีเดียมาใช้ สร้างสื่อการเรียนการสอน หรือสื่อโฆษณา เป็นต้น โดยมัลติมีเดียจะช่วยให้งานมีความหลากหลาย และน่าสนใจมากขึ้น สามารถอธิบายประโยชน์ของ มัลติมีเดีย ได้ดังนี้

1. ง่ายต่อการใช้งาน องค์ประกอบของมัลติมีเดียส่วนใหญ่มีพื้นฐานมาจาก ตัวอักษร รูปภาพ เสียง และสื่อชนิดอื่นๆ ซึ่งเป็นสื่อที่ใช้ทั่วไป ในชีวิตประจำวัน ทำให้สามารถนำมัลติมีเดียมาใช้กับสิ่งพิมพ์โทรทัศน์ และระบบคอมพิวเตอร์ได้ง่าย

2. สร้างความรู้สึก สื่อมัลติมีเดียสามารถสร้างความรู้สึกให้กับผู้ชมได้ เช่น การใช้เสียงเพลง เพื่อสร้างความรู้สึก เป็นต้น

3. สร้างเสริมประสบการณ์การออกแบบและพัฒนาโปรแกรมคอมพิวเตอร์ด้านมัลติมีเดีย แม้ว่าจะมีคุณลักษณะแตกต่างกันตามแต่ละวิธีการ แต่สิ่งที่ผู้ใช้จะได้รับ คือ การสั่งสมประสบการณ์จากการใช้สื่อเหล่านี้ในแง่มุมที่แตกต่างกัน ทำให้ทราบหรือคาดเดาการใช้งานโปรแกรมมัลติมีเดียอื่น ๆ ได้

4. เพิ่มความสามารถในการเรียนรู้ผู้ใช้แต่ละคนอาจมีความสามารถในการเรียนรู้ และประสบการณ์ที่แตกต่างกัน การนำสื่อมัลติมีเดียมา ประยุกต์ใช้ เพื่อนำเสนอเนื้อหาต่าง ๆ จะช่วยเพิ่มทักษะในการเรียนรู้ด้วยตนเองได้ดียิ่งขึ้น

5. คุ่มค่าต่อการลงทุน การใช้โปรแกรมด้านมัลติมีเดียจะช่วยลดระยะเวลาและประหยัดค่าใช้จ่ายต่าง ๆ ในการจ้างผู้เชี่ยวชาญมาเผยแพร่ความรู้ เช่น การจัดหาวิทยากร การเดินทาง การจัดหาสถานที่ และการจัดหาช่องทางนำเสนอผ่านสื่อ เป็นต้นนอกจากประโยชน์ดังกล่าว เทคโนโลยีมัลติมีเดีย ยังมีบทบาทในด้านต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

1. การเรียนการสอนส่งผลให้เกิดระบบห้องสมุดแบบดิจิทัล การเรียนการสอนทางไกล การสร้างห้องเรียนเสมือนจริง และการเรียน การสอนแบบกระจายอันส่งผลให้เกิดการเรียนรู้ อย่างกว้างขวาง

2. ธุรกิจ โดยเฉพาะธุรกิจรูปแบบใหม่ที่เรียกว่า E-Commerce จะช่วยให้การนำเสนอสินค้ามีความน่าสนใจมากกว่าเดิม

3. การสื่อสารโทรคมนาคม เนื่องด้วยเทคโนโลยีมัลติมีเดียต้องอาศัยสื่อเพื่อเผยแพร่ข้อมูล ดังนั้นเทคโนโลยีนี้จึงมีความสัมพันธ์กับระบบการสื่อสารโทรคมนาคมอย่างแยกกันไม่ได้

4. ธุรกิจการพิมพ์นับเป็นอีกหนึ่งธุรกิจที่สัมพันธ์กับเทคโนโลยีมัลติมีเดียซึ่งจะส่งผลให้หนังสือ สิ่งพิมพ์ต่าง ๆ มีความน่าสนใจมากขึ้น และมีการนำเสนอเอกสารในรูปแบบ E-Magazine หรือ E-Book

5. ธุรกิจการให้บริการข้อมูลข่าวสาร เมื่อมีการนำเทคโนโลยีมัลติมีเดียมาช่วยจะทำให้ข้อมูลข่าวสารที่เผยแพร่ออกไปมีความน่าสนใจมากกว่าเดิม

6. ธุรกิจโฆษณาและการตลาดจะช่วยดึงดูดคนเข้ามาชมด้วยเทคโนโลยีใหม่ ๆ ที่มีความแปลกใหม่

7. การแพทย์และสาธารณสุข มีการสร้างสื่อเรียนรู้ด้านการแพทย์ ช่วยให้ประชาชนมีความสนใจศึกษา เพื่อสร้างความเข้าใจที่ถูกต้องเกี่ยวกับการดูแลสุขภาพของตนเอง

8. นันทนาการ เป็นบทบาทที่สำคัญมาก ทั้งในรูปแบบของเกม การเรียนรู้ และ VR โดยเทคโนโลยีด้านสื่อมัลติมีเดียช่วยให้การออกแบบบทเรียน ตอบสนองต่อแนวคิด และทฤษฎีการเรียนรู้มากยิ่งขึ้น รวมทั้งส่งผลโดยตรงต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

สยามรัฐ บุตรศรี (2553, หน้า 19) ได้กล่าวว่าประโยชน์ของการนำสื่อมัลติมีเดียมาใช้ในการศึกษาดังนี้ สื่อมัลติมีเดียสามารถดึงดูดความสนใจในบทเรียนเป็นสื่อประสมด้วยกราฟิก ภาพเคลื่อนไหววีดิทัศน์และเสียงนอกเหนือไปจากตัวอักษรจะดึงดูดความสนใจของผู้เรียนได้เป็นอย่างดีและช่วยในการสื่อสารระหว่างผู้สอนและผู้เรียนด้วยมีการนำเสนอด้านสารสนเทศที่หลากหลายด้วยการใช้ซีดี-รอมในการให้ข้อมูลและสารสนเทศในปริมาณที่มากมายและหลากหลายรูปแบบ เกี่ยวกับเนื้อหาบทเรียนทดสอบความเข้าใจ ผู้เรียนบางคนอาจไม่กล้าถามข้อสงสัยในห้องเรียนการใช้สื่อมัลติมีเดียจะช่วยแก้ไขปัญหานี้ได้ โดยการใช้ในลักษณะการศึกษารายบุคคลให้การสนับสนุนความคิดรวบยอด สื่อมัลติมีเดียสามารถแสดงสารสนเทศเพื่อสนับสนุนความคิดรวบยอดของผู้เรียน โดยการเสนอสิ่งที่ให้ตรวจสอบย้อนหลังและแก้ไขจุดอ่อนในการเรียนรู้วิจัยสรุปได้ว่าประโยชน์ของสื่อมัลติมีเดียสามารถดึงดูดความสนใจของผู้เรียนได้เป็นอย่างดีและช่วยในการสื่อสารระหว่างผู้สอนและผู้เรียนด้วยโดยการสื่อสารนั้นจะช่วยต่อยอดในการพัฒนารูปแบบทางด้านสารสนเทศเพื่อใช้ในการนำเสนอข้อมูลที่หลากหลายครบถ้วน

ชัยรงค์ พรหมวงศ์ (2554, หน้า 20) ได้อธิบายถึงประโยชน์ของการใช้สื่อมัลติมีเดียว่าแนวทางการนำมัลติมีเดียมาประยุกต์ใช้งานกับโปรแกรมคอมพิวเตอร์มีหลายรูปแบบทั้งนี้ขึ้นอยู่กับวัตถุประสงค์ของการนำไปใช้งาน สำหรับกลุ่มผู้ใช้ในแวดวงการศึกษาและฝึกอบรม โดยสื่อมัลติมีเดียมีประโยชน์ในด้านต่าง ๆ ดังนี้

1. ง่ายต่อการใช้งาน โดยส่วนใหญ่เป็นการนำมัลติมีเดียมาประยุกต์ใช้งานร่วมกับโปรแกรมคอมพิวเตอร์เพื่อเพิ่มผลผลิต ดังนั้นผู้พัฒนาจึงจำเป็นต้องมีการจัดทำให้มีรูปลักษณะที่เหมาะสม และง่ายต่อการใช้งานตามแต่กลุ่มเป้าหมายเพื่อประโยชน์ในการเพิ่มประสิทธิภาพในการปฏิบัติงาน

2. สัมผัสได้ถึงความรู้สึก สิ่งสำคัญของการนำมัลติมีเดียมาประยุกต์ใช้งานก็คือ เพื่อให้ผู้ใช้สามารถรับรู้ได้ถึงความรู้สึกจากการสัมผัสกับวัตถุที่ปรากฏอยู่บนจอภาพ ได้แก่ รูปภาพ ไอคอน ปุ่ม และตัวอักษร เป็นต้น ทำให้ผู้ใช้สามารถควบคุมและเข้าถึงข้อมูลต่าง ๆ ได้อย่างทั่วถึงตามความต้องการ

3. สร้างเสริมประสบการณ์ การออกแบบและพัฒนาโปรแกรมคอมพิวเตอร์ด้านมัลติมีเดียสามารถทำให้ผู้ใช้สัมผัสประสบการณ์จากการใช้สื่อเหล่านี้ซึ่งทำให้สามารถเข้าถึงวิธีการใช้งานได้อย่างถูกต้องและแม่นยำ

4. เพิ่มขีดความสามารถในการเรียนรู้ การนำสื่อมัลติมีเดียมาประยุกต์ใช้จะช่วยเพิ่มขีดความสามารถในการเรียนรู้ด้วยตนเอง

5. เข้าใจเนื้อหามากยิ่งขึ้น ในการผลิตสื่อมัลติมีเดีย ผู้พัฒนาจำเป็นต้องพิจารณาคุณลักษณะให้เหมาะสมกับเนื้อหาที่จะนำเสนอ ตัวอย่างเช่น การผสมผสานองค์ประกอบของมัลติมีเดียเพื่อบรรยายบทเรียน สามารถทำให้ผู้เรียนมีความเข้าใจในเนื้อหามากยิ่งขึ้น

6. เพิ่มประสิทธิผลในการเรียนรู้ การสร้างสรรค์ชิ้นงานด้านมัลติมีเดียจำเป็นต้องถ่ายทอดจินตนาการจากสิ่งที่ยากให้เป็นสิ่งง่ายต่อการรับรู้และเข้าใจด้วยกรรมวิธีต่าง ๆ นอกจากจะช่วยอำนวยความสะดวกในการทำงานแล้ว ผู้ใช้ยังได้รับประโยชน์และเพลิดเพลินในการเรียนรู้อีกด้วย จากการศึกษาการใช้สื่อมัลติมีเดีย ผู้วิจัยสรุปได้ว่าประโยชน์ของการใช้สื่อมัลติมีเดียมีอยู่มากมาย ได้แก่ ง่ายต่อการใช้งาน สัมผัสได้ถึงความรู้สึก สร้างเสริมประสบการณ์ เพิ่มขีดความสามารถในการเรียนรู้ เข้าใจเนื้อหามากยิ่งขึ้น เพิ่มประสิทธิผลในการเรียนรู้ โดยผู้วิจัยเลือกนำสื่อมัลติมีเดียมาใช้เป็นสื่อเสริมที่จะช่วยให้นักเรียนพัฒนาทักษะการคิดวิเคราะห์ในวรรณคดีได้อย่างมีประสิทธิภาพและสื่อมัลติมีเดียจะสามารถเป็นสื่อเสริมที่ช่วยพัฒนาทักษะการคิดวิเคราะห์ได้สูงขึ้นไปและอย่างมีประสิทธิภาพ

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับสื่อมัลติมีเดีย

นิตินา รุจิเลขาสุวรรณ (2555) ได้ทำวิจัยเกี่ยวกับประสิทธิผลของการใช้สื่อมัลติมีเดียในการสืบเสาะหาความรู้ เรื่องสารชีวโมเลกุลที่พัฒนาขึ้นสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ผลการวิจัยพบว่าประสิทธิผลของการจัดการเรียนรู้โดยใช้สื่อมัลติมีเดียแบบสืบเสาะหาความรู้เรื่องสารชีวโมเลกุลด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและด้านทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และกลุ่มตัวอย่างมีเจตคติต่อการเรียนเรื่องสารชีวโมเลกุลอยู่ในระดับดี

สุทธิกานต์ บ่อจักรพันธ์ (2559) ได้ทำวิจัยเกี่ยวกับเรื่อง การพัฒนาสื่อมัลติมีเดียเรื่อง คำศัพท์ภาษาอังกฤษด้วยเทคโนโลยีความจริงเสริม ของนักเรียนชั้นชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี จำนวน 31 คน ผลการวิจัยพบว่า ประสิทธิภาพของสื่อมัลติมีเดียที่พัฒนาขึ้นมีค่า 85.16/81.45 นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนหลังเรียนด้วยสื่อมัลติมีเดียที่พัฒนาขึ้น มีค่าสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ ค่าดัชนีประสิทธิผลมีค่าเท่ากับ 0.51

โกเมน ตกโบราณ (2560) ได้ทำวิจัยในเรื่องการพัฒนาสื่อมัลติมีเดียเพื่อการเรียนรู้เพื่อตนเองสำหรับบุคลากรสายปฏิบัติการ มหาวิทยาลัยสุนารี จำนวน 8 สำนักวิชา 128 คน ผลการวิจัยพบว่า สื่อมัลติมีเดียเพื่อการเรียนรู้ด้วยตนเองสำหรับบุคลากรสายปฏิบัติการมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุนารีมีประสิทธิภาพ 82,05 / 81.63 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ และ ผลการเรียนรู้

ด้วยตนเองสำหรับบุคลากรสายปฏิบัติการมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารีระหว่างเรียนสูงกว่าหลังเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และความพึงพอใจของบุคลากรที่มีต่อสื่อมัลติมีเดียเพื่อการเรียนรู้ด้วยตนเองสำหรับบุคลากรสายปฏิบัติการมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารีอยู่ในระดับมากมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.29

ธราพงษ์ กรรขำ (2560) ได้ทำวิจัยในเรื่องการพัฒนาความสามารถการคิดวิเคราะห์บทอาขยาน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้สื่อมัลติมีเดียร่วมกับการสอนแบบสืบเสาะหาความรู้ ผลการวิจัยพบว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 80 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 พบว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากการศึกษางานวิจัยจึงสรุปได้ว่าสื่อมัลติมีเดียสามารถพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยงานวิจัยที่ศึกษาส่วนใหญ่ใช้สื่อมัลติมีเดียเป็นสื่อหลักและสื่อเสริมที่จะพัฒนาทักษะทางภาษาไทย โดยผลงานวิจัยส่วนมากอยู่ในระดับดีมาก ดังนั้นผู้วิจัยจะผลิตสื่อมัลติมีเดียในเรื่องเห็นแก่ลูกโดยใช้ในขั้นตอนที่ 4 ขึ้นติดตามประเมินผลของกระบวนการสุนทรียสาธก เพื่อเป็นสื่อที่จะอำนวยความสะดวกและเป็นสื่อเสริมที่จะพัฒนาทักษะการคิดวิเคราะห์ในวรรณคดีเรื่องเห็นแก่ลูกให้ดียิ่งขึ้นและมีสิทธิภาพ

เอกสารที่เกี่ยวข้องกับความพึงพอใจ

ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยเกี่ยวกับการสร้างสื่อมัลติมีเดียพบว่ามีเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับที่จะนำมาใช้ในการวิจัยเรื่องการพัฒนาทักษะการคิดวิเคราะห์โดยใช้รูปแบบการเรียนรู้แบบสุนทรียสาธกร่วมกับการใช้สื่อมัลติมีเดียในวรรณคดีเรื่องเห็นแก่ลูกของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ดังนี้

ความหมายของความพึงพอใจ

จารุวรรณ เทวกุล (2555, หน้า 18) ได้สรุปความหมายความพึงพอใจว่าเป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับอารมณ์ความรู้สึกของบุคคลที่ได้รับตอบสนองต่อความต้องการของตนเองโดยตรง ส่งผลให้แสดงความรู้สึกที่ออกมาเป็นพฤติกรรมที่ทำให้ปฏิบัติงานต่าง ๆ ได้สำเร็จ

พจนานุกรมราชบัณฑิตยสถาน (2556, หน้า 823) ให้ความหมายของคำว่า ความพึงพอใจว่า รัก หรือชอบใจ ในสิ่งใดสิ่งหนึ่ง

ภานุเดช เพียรความสุข (2558, หน้า 10) สรุปความหมายของความพึงพอใจหมายถึง การยอมรับ ความชอบ ความยินดีต่อการทำงาน ทั้งการให้บริการและการรับบริการในทุกสถานการณ์ทุกสถานที่

รัฐภาพร พันธุ์ทวี (2562, หน้า 6) สรุปความหมายของความพึงพอใจว่า ความพึงพอใจ หมายถึง ความรู้สึกอย่างหนึ่งที่บุคคลได้รับการตอบสนองความต้องการของตนเอง จากการได้รับหรือมือทำ ซึ่งอาจเป็นผลบวกเมื่อตรงกับความต้องการ และเป็นผลลบเมื่อไม่ตรงกับความต้องการของบุคคล

จากการศึกษาความหมายของความพึงพอใจ สรุปได้ว่าความพึงพอใจหมายถึง ภาวะของอารมณ์ ความรู้สึกที่มีต่อการกระทำหรือปฏิบัติงานใด ๆ ในความรู้สึกด้านบวกหรือด้านลบต่องานนั้น ๆ โดยสามารถแสดงออกมาในเชิง พอใจ เห็นด้วย หรือไม่พอใจ ไม่เห็นด้วยก็ได้

การสร้างเครื่องมือวัดความพึงพอใจ

อพันธ์ พูลพุทธา (2561, หน้า 66) ได้อธิบายการสร้างแบบวัดความพึงพอใจดังนี้

- 1) ศึกษาเอกสารและงานวิจัยเกี่ยวข้องกับความพึงพอใจและการสร้างแบบสอบถาม
- 2) เขียนนิยามความหมายที่เกี่ยวกับความพึงพอใจ
- 3) สร้างแบบสอบถามลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ ได้แก่

5	มีความพึงพอใจในระดับมากที่สุด
4	มีความพึงพอใจในระดับมาก
3	มีความพึงพอใจในระดับปานกลาง
2	มีความพึงพอใจในระดับน้อย
1	มีความพึงพอใจในระดับน้อยที่สุด

4) นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ เพื่อตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาและพิจารณาความถูกต้องเหมาะสมของข้อคำถาม

5) ปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ แล้วจัดพิมพ์ฉบับสมบูรณ์เพื่อนำไปใช้เก็บรวบรวมกลุ่มตัวอย่างต่อไป

สุวรรณ จัณฑ์ทอง (2562, หน้า 33-35) ได้อธิบายหลักการสร้างเครื่องมือวัดความพึงพอใจตามแบบของลิเคิร์ตโดยอธิบายหลักการสร้างว่า ต้องทำตามขั้นตอนดังต่อไปนี้

1) ศึกษาทฤษฎี ตำรา เอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความพึงพอใจที่มีต่อการเรียนการสอนเพื่อนำมาสร้างแบบสอบถาม

2) สร้างแบบสอบถามความพึงพอใจโดยมีลักษณะของคำถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ

จากการศึกษาการสร้างเครื่องมือวัดความพึงพอใจ สรุปได้ว่า เครื่องมือวัดความพึงพอใจเป็นการวัดความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ในเรื่องใดเรื่องหนึ่ง โดยผู้จัดทำจะต้องศึกษาขั้นตอน วิธีการสร้างเครื่องมืออย่างละเอียด ผ่านการตรวจจากผู้เชี่ยวชาญแล้วนำไปเทียบกับ

เกณฑ์ของลิเคิร์ตทั้ง 5 ระดับ โดยผลจะมีดังนี้ 5 หมายถึง มีความพึงพอใจในระดับมากที่สุด 4 หมายถึง มีความพึงพอใจในระดับมาก 3 หมายถึงมีความพึงพอใจในระดับปานกลาง 2 หมายถึงมีความพึงพอใจในระดับน้อย และ 1มีความพึงพอใจในระดับน้อยที่สุด

ประโยชน์ของความพึงพอใจ

ศนิชา เลิศการ (2547, หน้า 44) อธิบายถึง ความพึงพอใจในการเรียนการสอนของนักเรียน ว่ามีความสำคัญและมีประโยชน์มากต่อการเรียน หากนักเรียนมีความพึงพอใจในการเรียนจะส่งผลให้ผู้เรียนเกิดความกระตือรือร้นในการเรียน และการทำงาน มีความสร้างสรรค์ในการเรียน และมีความสนใจต่อการเห็นคุณค่าของการเรียน ส่งผลให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น

พัฒนา พรหมณีและคณะ (2563, หน้า 65) ได้กล่าวถึงประโยชน์ของความพึงพอใจว่า ความพึงพอใจมีประโยชน์ต่อการทำงานต่อองค์กรต่าง ๆ หากทราบระดับความพึงพอใจของผู้รับบริการ สามารถนำข้อมูลต่าง ๆ มาปรับปรุงกระบวนการปฏิบัติงาน เพื่อประโยชน์ขององค์กร และผู้รับบริการ โดยการเก็บความพึงพอใจนั้นจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องมีการออกแบบการเก็บข้อมูลที่ตรงกับเป้าหมายที่ต้องการศึกษาเพื่อจำนำข้อมูลไปใช้จึงจะเกิดประโยชน์อย่างแท้จริง

จากการศึกษาสรุปว่าการศึกษาความพึงพอใจมีประโยชน์อย่างมากในด้านการเตรียมการสอน เพราะผู้สอนจะทราบว่านักเรียนมีความพึงพอใจต่อกิจกรรมการเรียนรู้ที่ผ่านมาอย่างไร สิ่งใดที่ต้องปรับปรุงหรือเพิ่มเติม จะทำให้ครูผู้สอนจัดเตรียมการสอนในครั้งต่อไปได้ดียิ่งขึ้น และจะทำให้นักเรียนเกิดความกระตือรือร้นในการเรียนเพิ่มขึ้น

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความพึงพอใจ

ชัชยา บุรีสุวรรณ (2560, หน้า 331) ได้ทำวิจัยเกี่ยวกับเรื่องการพัฒนารูปแบบการเรียนการสอน การดู การฟัง และการอ่าน เพื่อส่งเสริม การคิดวิเคราะห์และการคิดเชิงเหตุผล ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ผลการวิจัยพบว่านักเรียนมีความพึงพอใจในการจัดกิจกรรมพัฒนาทักษะการคิดวิเคราะห์อยู่ในระดับมาก

สุนิสา เกาะอ้อม (2562) ได้ศึกษาเรื่องการพัฒนาความสามารถการเขียนความเรียงภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้แผนความคิด วัตถุประสงค์เพื่อ 1) พัฒนาการเขียนความเรียงภาษาไทยโดยใช้แผนผังความคิด 2) ศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนการเขียนความเรียงภาษาไทย 3) ศึกษาความพึงพอใจต่อการเรียนการเขียนความเรียงโดยใช้แผนผังความคิด ผลการวิจัยพบว่า การเขียนเรียงความภาษาไทยโดยใช้แผนผังความคิด นักเรียนมีคะแนนไม่ต่ำกว่าร้อยละ 70 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนการเขียนภาษาไทย หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน และนักเรียน มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก

โรชา ทองลาว และคณะ (2564) ได้ศึกษาความพึงพอใจของนิสิตมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตกำแพงแสน ต่อการจัดการเรียนการสอนรูปแบบออนไลน์ประจำภาคต้น ปีการศึกษา 2563 ผลการวิจัยพบว่า 1) ความแตกต่างของเพศ อายุ ชั้นปี และคณะที่สังกัด ไม่มีผลต่อระดับความพึงพอใจ โดยปัจจัยที่ส่งผลต่อความพึงพอใจคือ ช่วงเวลาเรียน และรูปแบบของการจัดการเรียนการสอน 2) ช่วงเวลาที่เหมาะสมต่อการเรียนออนไลน์ ได้แก่ช่วงเวลาบ่าย ตั้งแต่ 13.00-16.00 น. 3) ระยะเวลาที่เหมาะสมต่อการเรียนออนไลน์ 1.5 ชั่วโมงต่อรายวิชา 4) โปรแกรมที่เหมาะสม สะดวกต่อการเรียนการสอนมากที่สุดได้แก่ Google Classroom

พิรศักดิ์ จิวตัน และอภิญญา ลีมสุวัฒน์ (2564) ได้ศึกษาการศึกษาความพึงพอใจเชิงเปรียบเทียบผลกระทบและพฤติกรรมการเรียนจากการใช้ห้องเรียน Active Learning ในการเรียนการสอนของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี ผลการวิจัยพบว่าผู้ตอบแบบสอบถามมีความพึงพอใจห้องเรียน Active Learning มากกว่าห้องเรียนธรรมดา และมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 และผลการศึกษาผลกระทบทางกายภาพของห้องเรียน Active Learning ต่อพฤติกรรมในห้องเรียน พบว่า อุณหภูมิภายในห้องเรียนมีผลกระทบต่อการส่งเสริมการเรียนการสอนมากที่สุด จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเกี่ยวกับความพึงพอใจ สรุปได้ว่า การวัดความพึงพอใจมีหลายรูปแบบ และความพึงพอใจของนักเรียนมีความสำคัญมากต่อการนำไปจัดการเรียนรู้ หากการจัดการเรียนรู้มีประสิทธิภาพ นักเรียนมีความสุขในการเรียนและส่งผลให้มีความพึงพอใจออกมาในระดับดี ดังนั้นเพื่อทำในการเรียนการสอนมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น ผู้วิจัยจึงวัดความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการเรียนรู้เรื่องการพัฒนาทักษะการคิดวิเคราะห์ในบทละครพูดเรื่องเห็นแก่ลูกด้วยกระบวนการสุนทรียสาธกร่วมกับการใช้สื่อมัลติมีเดียสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้แบบวัด โดยการใช้แบบสอบถามประมาณค่า

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การค้นคว้าอิสระเรื่อง การพัฒนาทักษะการคิดวิเคราะห์ในบทรอบทละครพุดเรื่องเห็นแก่ลูกด้วยกระบวนการสุนทรียสาธกร่วมกับการใช้สื่อมัลติมีเดียสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิจัย ดังรายละเอียดต่อไปนี้

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2564 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ จังหวัดเชียงใหม่ จำนวนนักเรียน 211 คน

กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ห้อง 5 ปีการศึกษา 2564 ภาคเรียนที่ 2 จำนวน 42 คน ซึ่งมาจากการสุ่มอย่างง่ายด้วยการจับฉลาก (simple random sampling) จากห้องเรียนทั้ง 5 ห้อง

ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย

ตัวแปรต้น คือ การจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการคิดวิเคราะห์โดยใช้กระบวนการสุนทรียสาธกร่วมกับสื่อมัลติมีเดียในบทรอบทละครพุดเรื่องเห็นแก่ลูก

ตัวแปรตาม คือ ทักษะการคิดวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 และความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนการวิเคราะห์ในวรรณคดีเรื่องบทรอบทละครพุดเรื่องเห็นแก่ลูก

เครื่องมือและการพัฒนาเครื่องมือ

ผู้วิจัยได้กำหนดเครื่องมือในการทดลอง ดังนี้

1. แผนการจัดการเรียนรู้เรื่องการคิดวิเคราะห์ในวรรณคดีเรื่องบทรอบทละครพุดเรื่องเห็นแก่ลูก โดยใช้กระบวนการสุนทรียสาธก จำนวน 5 แผน
2. แบบทดสอบทางการเรียนเรื่องการคิดวิเคราะห์ในเรื่องบทรอบทละครพุดเรื่องเห็นแก่ลูก เป็นแบบทดสอบปรนัยชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 40 ข้อ
3. แบบประเมินคุณภาพของสื่อมัลติมีเดียเรื่องบทรอบทละครพุดเรื่องเห็นแก่ลูกให้ผู้เชี่ยวชาญประเมิน

4. แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการสอนแบบสุนทรียสาธกร่วมกับการใช้สื่อมัลติมีเดียไปให้ผู้เชี่ยวชาญประเมิน

เครื่องมือและการพัฒนาเครื่องมือ

การวิจัยในครั้งนี้ผู้วิจัยใช้เครื่องมือ 4 ประเภท ได้แก่ 1) แผนจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการคิดวิเคราะห์ในบทละครพูดเรื่องเห็นแก่ลูกโดยกระบวนการสุนทรียสาธกร่วมกับการใช้สื่อมัลติมีเดีย 2) แบบวัดทักษะการคิดวิเคราะห์ในวรรณคดีเรื่องบทละครพูดเรื่องเห็นแก่ลูก 3) สื่อมัลติมีเดียเรื่องบทละครพูดเรื่องเห็นแก่ลูก และ 4) แบบประเมินความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้กระบวนการพัฒนาทักษะการคิดวิเคราะห์วรรณคดีเรื่องบทละครพูดเรื่องเห็นแก่ลูกโดยกระบวนการสุนทรียสาธกร่วมกับการใช้สื่อมัลติมีเดีย ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

1. แผนจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการคิดวิเคราะห์ในวรรณคดีเรื่องบทละครพูดเรื่องเห็นแก่ลูกโดยกระบวนการสุนทรียสาธกร่วมกับการใช้สื่อมัลติมีเดีย

1.1 ศึกษามาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัดสาระการเรียนรู้แกนกลางกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551

1.2 ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแนวคิดทฤษฎี หลักการเกี่ยวกับการพัฒนาทักษะการคิดวิเคราะห์ในวรรณคดีเรื่องบทละครพูดเรื่องเห็นแก่ลูกโดยกระบวนการสุนทรียสาธกร่วมกับการใช้สื่อมัลติมีเดีย

1.3 กำหนดเนื้อหาที่จะใช้ในการสร้างการพัฒนาทักษะการคิดวิเคราะห์ในวรรณคดีเรื่องบทละครพูดเรื่องเห็นแก่ลูกโดยกระบวนการสุนทรียสาธกร่วมกับการใช้สื่อมัลติมีเดียสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยแบ่งเนื้อหาออกเป็น 5 หัวข้อ จำนวน 10 ชั่วโมง ดังนี้

- | | |
|---|-----------------|
| 1) ที่มาและความสำคัญของวรรณคดีเรื่องบทละครพูดเรื่องเห็นแก่ลูก | จำนวน 2 ชั่วโมง |
| 2) รูปแบบคำประพันธ์และลักษณะของบทละครพูด | จำนวน 2 ชั่วโมง |
| 3) บทวรรณคดีเรื่องบทละครพูดเรื่องเห็นแก่ลูก | จำนวน 2 ชั่วโมง |
| 4) คุณค่าทางวรรณคดี | จำนวน 2 ชั่วโมง |
| 5) นำเสนอผลงาน | จำนวน 2 ชั่วโมง |

1.4 สังเคราะห์รูปแบบการพัฒนาทักษะการคิดวิเคราะห์ในวรรณคดีเรื่องบทละครพูดเรื่องเห็นแก่ลูกโดยกระบวนการสุนทรียสาธกร่วมกับการใช้สื่อมัลติมีเดีย ได้แก่ ขั้นที่ 1 ขั้นค้นหา ขั้นที่ 2 จินตนาการสร้างฝัน ขั้นที่ 3 ออกแบบ และขั้นที่ 4 ติดตามประเมินผล

1.5 ดำเนินการสร้างแผนการจัดการเรียนรู้การพัฒนาทักษะการคิดวิเคราะห์ในวรรณคดีเรื่องบทละครพูดเรื่องเห็นแก่ลูกโดยใช้กระบวนการสุนทรียสาธกร่วมกับการใช้สื่อมัลติมีเดียเวลาในการเรียน 10 ชั่วโมง ประกอบด้วยแผนการจัดการเรียนรู้ ดังนี้

- แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 ที่มาและความสำคัญของบทละครพูดเรื่องเห็นแก่ลูก
 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2 รูปแบบคำประพันธ์และลักษณะของบทละครพูด
 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3 บทวรรณคดีเรื่องบทละครพูดเรื่องเห็นแก่ลูก
 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4 คุณค่าทางวรรณคดี

1.6 นำแผนการจัดการเรียนรู้เรื่องการพัฒนาทักษะการคิดวิเคราะห์ในวรรณคดีเรื่องบทละครพูดเรื่องเห็นแก่ลูกโดยใช้กระบวนการสุนทรียสาธกร่วมกับการใช้สื่อมัลติมีเดียสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษา เพื่อขอคำแนะนำและนำมาปรับปรุงแก้ไข

1.7 นำแผนการจัดการเรียนรู้เรื่องการพัฒนาทักษะการคิดวิเคราะห์ในวรรณคดีเรื่องบทละครพูดเรื่องเห็นแก่ลูกโดยใช้กระบวนการสุนทรียสาธกร่วมกับการใช้สื่อมัลติมีเดียสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ปรับปรุงแล้วเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 คน ได้แก่

- ท่านที่ 1 ผู้เชี่ยวชาญด้านภาษาไทย ผศ.ดร. สิริระ สมนาม
 ท่านที่ 2 ผู้เชี่ยวชาญด้านภาษาไทย ผศ.ดร. บุญรอด โชติวชิรา
 ท่านที่ 3 ผู้เชี่ยวชาญด้านภาษาไทย ดร.พรสุดา อินทร์สาน
 ท่านที่ 4 ผู้เชี่ยวชาญด้านวัดและประเมินผล รศ.ดร.กฤตยากาญจน์ โตพิทักษ์
 ท่านที่ 5 ผู้เชี่ยวชาญด้านสื่อและเทคโนโลยี ผศ.ดร. คุณอนันท์ นิรมล

เพื่อตรวจสอบความเหมาะสมในองค์ประกอบต่าง ๆ ตามแบบประเมินความเหมาะสม ซึ่งเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ ตามวิธีของลิเคิร์ท โดยพิจารณาระดับความเหมาะสมในภาพรวมของผู้เชี่ยวชาญ วิเคราะห์ข้อมูลด้วยการหาค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) โดยเกณฑ์ขั้นต่ำในการพิจารณาว่ากิจกรรมการเรียนรู้มีความเหมาะสมต้องมีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ตั้งแต่ 3.51 ขึ้นไป และหาค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ไม่เกิน 1.00 ซึ่งผลการพิจารณาความเหมาะสมจากผู้เชี่ยวชาญ 5 ท่านพบว่า แผนการจัดการเรียนรู้เรื่องการพัฒนาทักษะการคิดวิเคราะห์ในวรรณคดีเรื่องบทละครพูดเรื่องเห็นแก่ลูกโดยใช้กระบวนการสุนทรียสาธกร่วมกับการใช้สื่อมัลติมีเดียสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีความเหมาะสมในระดับมากที่สุด (\bar{X} = 4.74, S.D = 0.22) (ดูในบทที่ 4 หน้า 68)

1.8 ปรับปรุงแผนจัดการเรียนรู้เรื่องการพัฒนาทักษะการคิดวิเคราะห์ในวรรณคดีเรื่องบทละครพูดเรื่องเห็นแก่ลูกโดยใช้กระบวนการสุนทรียสาธกร่วมกับการใช้สื่อมัลติมีเดียสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในส่วนที่บกพร่องตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ

1.9 นำแผนการจัดการเรียนรู้เรื่องการพัฒนาทักษะการคิดวิเคราะห์ในวรรณคดี เรื่องบทละครพูดเรื่องเห็นแก่ลูกโดยใช้กระบวนการสุนทรียสาธกร่วมกับการใช้สื่อมัลติมีเดียสำหรับ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วไปใช้

2. แบบวัดทักษะการคิดวิเคราะห์ในวรรณคดีเรื่องบทละครพูดเรื่องเห็นแก่ลูก

2.1 ศึกษาหนังสือ และเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการเขียนข้อสอบและวิธีการสร้าง ข้อสอบปรนัย การวัดและประเมินผลของกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยตามหลักสูตรแกนกลาง การศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551

2.2 ศึกษาขอบเขตเนื้อหาในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ตามโครงสร้าง หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 เรื่อง การคิดวิเคราะห์ และวรรณคดีเรื่อง บทละครพูดเรื่องเห็นแก่ลูก

2.3 สร้างแบบวัดทักษะการคิดวิเคราะห์ในวรรณคดี เป็นข้อสอบแบบปรนัย ชนิด 4 ตัวเลือกจำนวน 60 ข้อ นำไปใช้จริง จำนวน 40 ข้อ โดยให้ครอบคลุมเนื้อหาและจุดประสงค์การ เรียนรู้ โดยแบบวัดทักษะที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นจากเนื้อหาในวรรณคดีเรื่องเห็นแก่ลูกโดยเน้นการคิด วิเคราะห์เป็นสำคัญ เข้าใจ รู้จำ ดังตาราง 5

ตาราง 5 ตารางวิเคราะห์แบบสอบวัดทักษะด้านการคิดวิเคราะห์ในวรรณคดีของนักเรียนชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 3

จุดประสงค์การเรียนรู้	น้ำหนัก	พุทธิพิสัย						
		จำ	ใจ	ใช้	วิ	ประ	สัง	รวม
1. ผู้เรียนสามารถอธิบาย ความหมายของบทละครพูดได้	0.5	-	1	-	-	-	-	1
2. ผู้เรียนสามารถอธิบายความ เป็นมาของบทละครพูดได้	1	1	2	-	-	-	-	3
3. ผู้เรียนสามารถอธิบาย ลักษณะคำประพันธ์ของบท ละครพูดได้	0.5	-	2	-	-	-	-	2
4. ผู้เรียนสามารถอธิบาย ลักษณะของบทละครพูดได้	0.5	1	-	-	-	-	-	1

จุดประสงค์การเรียนรู้	น้ำหนัก	พุทธิพิสัย						
		จำ	ใจ	ใช้	วิ	ประ	สัง	รวม
5. ผู้เรียนสามารถสรุปความรู้จากบทวรรณคดีเรื่องบทละครพูดเรื่องเห็นแก่ลูกได้	1	1	3	-	-	-	-	4
6. ผู้เรียนสามารถนำหลักการอ่านวิเคราะห์ในวรรณคดีมาวิเคราะห์ในเรื่องได้	2	-	-	-	8	-	-	8
7. ผู้เรียนสามารถสรุปคุณค่าทางวรรณคดีจากบทวรรณคดีเรื่องบทละครพูดเรื่องเห็นแก่ลูกได้	0.5	1	-	-	-	-	-	1
8. ผู้เรียนสามารถนำหลักการอ่านวิเคราะห์ในวรรณคดีมาวิเคราะห์วรรณคดีในเรื่องเห็นแก่ลูกได้	3	-	-	-	14	-	-	14
9. ผู้เรียนสามารถอธิบายความรู้ทางวรรณคดีจากบทวรรณคดีเรื่องบทละครพูดเรื่องเห็นแก่ลูกได้	0.5	-	-	-	3	-	-	3
10. ผู้เรียนสามารถนำความรู้จากเรื่องเห็นแก่ลูกมาประยุกต์ใช้ในเหตุการณ์ต่าง ๆ ได้	0.5	-	-	-	3	-	-	3
รวม	10	4	8	-	28	-	-	40

2.4 สร้างเกณฑ์การให้คะแนนในการตรวจแบบวัดผลสัมฤทธิ์การคิดวิเคราะห์ในวรรณคดี

2.5 นำแบบวัดทักษะการคิดวิเคราะห์ในวรรณคดี ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 เสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษา เพื่อตรวจสอบ ขอคำแนะนำและปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะ

2.6 นำเกณฑ์ในการตรวจแบบวัดทักษะในจิตวิเคราะห์ในวรรณคดีที่สร้างขึ้นเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษา เพื่อตรวจสอบความเหมาะสม และปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะ

2.7 นำแบบวัดทักษะในการอ่านจิตวิเคราะห์ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ปรับปรุงแล้วเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 ท่าน ได้แก่

ท่านที่ 1 ผู้เชี่ยวชาญด้านภาษาไทย ผศ.ดร. สิริระ สมนาม

ท่านที่ 2 ผู้เชี่ยวชาญด้านภาษาไทย ผศ.ดร. บุญรอด โชติวิจิรา

ท่านที่ 3 ผู้เชี่ยวชาญด้านภาษาไทย ดร.พรสุดา อินทร์सान

ท่านที่ 4 ผู้เชี่ยวชาญด้านวัดและประเมินผล รศ.ดร.กฤษฎากาญจน์ โตพิทักษ์

ท่านที่ 5 ผู้เชี่ยวชาญด้านสื่อและเทคโนโลยี ผศ.ดร. คุณอนันท์ นิรมล

โดยให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) แล้วนำมาหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index Of Item Objective Congruence : IOC) โดยข้อคำถามใดมีค่าดัชนีความสอดคล้องต่ำกว่า 0.5 ข้อคำถามจะถูกตัดออกหรือปรับปรุง โดยใช้เกณฑ์การประเมิน ดังนี้

ให้ +1 เมื่อแน่ใจว่าข้อสอบนั้นวัดได้ตามตามจุดประสงค์การเรียนรู้

ให้ 0 เมื่อไม่แน่ใจว่าข้อสอบนั้นวัดได้ตามตามจุดประสงค์การเรียนรู้

ให้ -1 เมื่อแน่ใจว่าข้อสอบนั้นไม่ได้วัดตามตามจุดประสงค์การเรียนรู้

2.8 นำข้อมูลมาวิเคราะห์หาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) โดยข้อสอบต้องมีค่าดัชนีความสอดคล้องตั้งแต่ 0.5 ขึ้นไป พบว่า แบบทดสอบวัดทักษะการคิดวิเคราะห์ในวรรณคดีเรื่อง เห็นแก่ลูกมีดัชนีความสอดคล้องระหว่าง 0.80-1.00 จำนวน 60 ข้อ จากแบบทดสอบทั้งหมด 60 ข้อ

2.9 นำแบบวัดทักษะการคิดวิเคราะห์ในเรื่องเห็นแก่ลูกที่ปรับปรุงแล้วจำนวน 40 ข้อ ไปทดลองใช้ (Try Out) กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสาริตมมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ปีการศึกษา 2564 จำนวน 42 คน ที่เคยเรียนวรรณคดีเรื่อง บทละครพูดเรื่องเห็นแก่ลูก จากนั้นนำผลการวิเคราะห์หาคุณภาพของแบบวัดทักษะการคิดวิเคราะห์ ดังนี้

2.9.1 หาความยาก (P) โดยใช้วิธีของวิทนีย์และซาเบอร์ พิจารณาเกณฑ์คัดเลือกข้อสอบที่มีค่าความยากระหว่าง 0.20 - 0.80 ซึ่งแบบวัดทักษะการคิดวิเคราะห์ในเรื่องเห็นแก่ลูกผ่านเกณฑ์มีค่าความยากง่ายตั้งแต่ 0.71-0.85 (ดูจากภาคผนวก, หน้า 124)

2.9.2 ค่าอำนาจจำแนกของแบบวัดทักษะในการคิดวิเคราะห์ในวรรณคดี ด้วยวิธีการวัดของเบรนนอน โดยพิจารณาเกณฑ์ในการเลือกที่มีค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 0.20 ขึ้นไปซึ่งแบบวัดทักษะการคิดวิเคราะห์ในเรื่องเห็นแก่ลูกผ่านเกณฑ์มีค่าอำนาจจำแนก 0.63 - 0.99 (ดูจากภาคผนวก, หน้า 124)

2.9.3 ค่าความเชื่อมั่น โดยนำแบบวัดทักษะการคิดวิเคราะห์ในวรรณคดีทั้ง 40 ข้อ มาวิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่นและแบบทดสอบทั้งฉบับโดยใช้สูตรของคูเดอร์-ริชาร์ดสัน

(Kuder-Richardson) โดยกำหนดว่าต้องมีค่าความเชื่อมั่นตั้งแต่ 0.76 ขึ้นไปซึ่งผลการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่าแบบทดสอบมีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.9958 (ดูจากภาคผนวก, หน้า 125)

2.10 นำแบบแบบวัดทักษะการคิดวิเคราะห์ในวรรณคดีมาจัดพิมพ์แบบวัดเป็นฉบับสมบูรณ์ เพื่อนำไปใช้กับกลุ่มตัวอย่างต่อไป

3. สื่อมัลติมีเดีย เรื่องบทละครพูดเรื่องเห็นแก่ลูก

ผู้วิจัยมีขั้นตอนการสร้างสื่อมัลติมีเดีย เรื่อง บทละครพูดเห็นแก่ลูก สำหรับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยยึดกระบวนการออกแบบ แบบ ADDIE MODEL (วัชรพล วิบูลยศรีน, 2557, หน้า192) โดยผู้วิจัยได้ใช้ขั้นตอนการออกแบบไว้ 5 ขั้นตอน ได้แก่ 1) การวิเคราะห์ 2) การออกแบบ 3) การพัฒนา 4) การประเมินผล และ 5) การนำไปใช้ โดยขั้นตอนการออกแบบสามารถแบ่งได้ 5 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นที่ 1 การวิเคราะห์

- 3.1 ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสร้างสื่อมัลติมีเดีย
- 3.2 วิเคราะห์และกำหนดเนื้อหาที่จะสร้างสื่อมัลติมีเดียจำนวน 5 เรื่อง ได้แก่
 - เรื่องที่ 1 ที่มาและความสำคัญของวรรณคดีเรื่องบทละครพูดเรื่องเห็นแก่ลูก
 - เรื่องที่ 2 รูปแบบคำประพันธ์และลักษณะของบทละครพูด
 - เรื่องที่ 3 บทวรรณคดีเรื่องบทละครพูดเรื่องเห็นแก่ลูก
 - เรื่องที่ 4 คุณค่าทางวรรณคดี

ขั้นที่ 2 การออกแบบ

- 3.3 ออกแบบสื่อมัลติมีเดียที่สอดคล้องกับเนื้อหา
- 3.4 เขียนแผนผังโครงสร้างแสดงการทำงานของสื่อมัลติมีเดีย เรื่องบทละครพูดเรื่องเห็น

แก่ลูก

ขั้นที่ 3 การพัฒนา

- 3.5 สร้างสื่อมัลติมีเดียโดยจัดเตรียมวิดีโอ รูปภาพ เสียง รวมกันเป็นสื่อวีดิทัศน์

ขั้นที่ 4 การประเมินผล

3.6 นำสื่อมัลติมีเดียที่สร้างขึ้นให้อาจารย์ที่ปรึกษาพิจารณาตรวจสอบความถูกต้องและความเหมาะสม ตลอดจนขอคำแนะนำ แล้วนำข้อแนะนำมาปรับปรุงแก้ไข โดยใช้ แบบสอบถามแบบประมาณค่า 5 ระดับ ดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด, 2553, หน้า 103)

ให้ 5 คะแนน หมายถึง สื่อมัลติมีเดียเหมาะสมมากที่สุด

ให้ 4 คะแนน หมายถึง สื่อมัลติมีเดียเหมาะสมมาก

ให้ 3 คะแนน หมายถึง สื่อมัลติมีเดียเหมาะสมปานกลาง

ให้ 2 คะแนน หมายถึง สื่อมัลติมีเดียเหมาะสมน้อย

ให้ 1 คะแนน หมายถึง สื่อมัลติมีเดียเหมาะสมน้อยที่สุด

3.7 นำหนังสือสื่อมัลติมีเดียที่ปรับปรุงแล้ว เสนอต่อผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 ท่านได้แก่

ท่านที่ 1 ผู้เชี่ยวชาญด้านภาษาไทย ผศ.ดร. สิริระ สมนาม

ท่านที่ 2 ผู้เชี่ยวชาญด้านภาษาไทย ผศ.ดร. บุญรอด โชติวิจิรา

ท่านที่ 3 ผู้เชี่ยวชาญด้านภาษาไทย ดร.พรสุดา อินทร์सान

ท่านที่ 4 ผู้เชี่ยวชาญด้านวัดและประเพณีผล รศ.ดร.กฤษยาภาณุจัน โดพิทักษ์

ท่านที่ 5 ผู้เชี่ยวชาญด้านสื่อและเทคโนโลยี ผศ.ดร. คุณอนันท์ นิรมล

3.8 นำผลการให้คะแนนของผู้เชี่ยวชาญมาหาค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) นำค่าเฉลี่ยที่ได้มาเทียบเกณฑ์ เพื่อพิจารณาความเหมาะสมของสื่อมัลติมีเดีย (บุญชม ศรีสะอาด, 2553, หน้า 130)

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 4.51 - 5.00 หมายถึง สื่อมัลติมีเดียเหมาะสมมากที่สุด

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 3.51 - 4.50 หมายถึง สื่อมัลติมีเดียเหมาะสมมาก

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 2.51 - 3.50 หมายถึง สื่อมัลติมีเดียเหมาะสมปานกลาง

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 1.51 - 2.50 หมายถึง สื่อมัลติมีเดียเหมาะสมน้อย

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 1.00 - 1.50 หมายถึง สื่อมัลติมีเดียเหมาะสมน้อยที่สุด

3.9 ปรับแก้สื่อมัลติมีเดียตามคำแนะนำของผู้ทรงคุณวุฒิ พบว่าผลความเหมาะสมของสื่อมัลติมีเดียอยู่ในระดับมากที่สุด (\bar{X} = 4.80, S.D.=0.22) (ดูจากภาคผนวก, หน้า 126-127)

ขั้นที่ 5 การนำไปใช้

3.10 นำสื่อมัลติมีเดียบทละครพูด เรื่องเห็นแก่ลูกไปทดลองใช้ร่วมกับกระบวนการสุนทรียสาธก กับนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยเชียงใหม่

4. แบบประเมินความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้เรื่องการพัฒนาทักษะการคิดวิเคราะห์ในบทละครพูดเรื่องเห็นแก่ลูกด้วยกระบวนการสุนทรียสาธกร่วมกับการใช้สื่อมัลติมีเดีย

4.1 ศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการประเมิน ทั้งรูปแบบ วิธีการและขั้นตอนในการสร้างแบบประเมินความพึงพอใจ

4.2 กำหนดเนื้อหาที่ต้องการประเมินความพึงพอใจ

4.3 สร้างแบบประเมินความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการพัฒนาทักษะการคิดวิเคราะห์ในวรรณคดีเรื่องบทละครพูดเรื่องเห็นแก่ลูก ด้วยกระบวนการสุนทรียสาธกร่วมกับการใช้สื่อ

มัลติมีเดียสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ซึ่งเป็นแบบสอบถามประมาณค่า 5 ระดับ จำนวน 12 ข้อ

4.4 นำแบบประเมินความพึงพอใจเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อตรวจสอบและให้คำแนะนำ

4.5 ปรับปรุงแบบประเมินความพึงพอใจตามคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษาและนำไปให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 ท่าน ตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา ได้แก่

ท่านที่ 1 ผู้เชี่ยวชาญด้านภาษาไทย ผศ.ดร. สิริระ สมนาม

ท่านที่ 2 ผู้เชี่ยวชาญด้านภาษาไทย ผศ.ดร. บุญรอด โชติพิชิตรา

ท่านที่ 3 ผู้เชี่ยวชาญด้านภาษาไทย ดร.พรสุดา อินทร์सान

ท่านที่ 4 ผู้เชี่ยวชาญด้านวัดและประเมินผล รศ.ดร.กฤษฎากาญจน์ ไตพิทักษ์

ท่านที่ 5 ผู้เชี่ยวชาญด้านสื่อและเทคโนโลยี ผศ.ดร. คุณอนันท์ นิรมล

4.6 ปรับปรุงแก้ไขแบบประเมินความพึงพอใจตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญและนำไปจัดพิมพ์เป็นฉบับสมบูรณ์ เพื่อเก็บข้อมูลต่อไป (ดูจากภาคผนวก, หน้า 138-139)

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. การประเมินความเหมาะสมของการเรียนรู้เรื่องการพัฒนาทักษะการคิดวิเคราะห์ในวรรณคดีเรื่องบทละครพูดเรื่องเห็นแก่ลูก ด้วยกระบวนการสุนทรียสาธกร่วมกับการใช้สื่อมัลติมีเดียสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีขั้นตอนการดำเนินการ ดังนี้

1.1 ติดต่อ ประสานงานกับทางบัณฑิตวิทยาลัยเพื่อทำการออกหนังสือขอความอนุเคราะห์ในการตรวจสอบเครื่องมือวิจัยถึงผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับเรื่องการพัฒนาทักษะการคิดวิเคราะห์ในวรรณคดีเรื่องบทละครพูดเรื่องเห็นแก่ลูก ด้วยกระบวนการสุนทรียสาธกร่วมกับการใช้สื่อมัลติมีเดียสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

1.2 นัดหมายผู้เชี่ยวชาญเพื่อส่งแผนการเรียนรู้เรื่องการพัฒนาทักษะการคิดวิเคราะห์ในวรรณคดีเรื่องบทละครพูดเรื่องเห็นแก่ลูก ด้วยกระบวนการสุนทรียสาธกร่วมกับการใช้สื่อมัลติมีเดียสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 พร้อมแบบประเมินความเหมาะสมในองค์ประกอบต่าง ๆ ของแผนการพัฒนาทักษะการคิดวิเคราะห์ในวรรณคดีให้กับผู้เชี่ยวชาญตามวันและเวลาดังกล่าว นัดหมายวันและเวลาในการรับแบบประเมินความเหมาะสมคืน

1.3 รับแผนจัดการเรียนรู้เรื่องการพัฒนาทักษะการคิดวิเคราะห์ในวรรณคดีเรื่องบทละครพูดเรื่องเห็นแก่ลูก ด้วยกระบวนการสุนทรียสาธกร่วมกับการใช้สื่อมัลติมีเดียสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 และแบบประเมินความเหมาะสมในองค์ประกอบต่าง ๆ ของแผนการจัดการเรียนรู้คืนด้วยตนเอง ตามวันและเวลาที่นัดหมาย เพื่อนำไปปรับปรุงตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ

1.4 นัดหมายผู้เชี่ยวชาญเพื่อเสนอของแผนการเรียนรู้เรื่องการพัฒนาทักษะการคิดวิเคราะห์ในวรรณคดีเรื่องบทละครพูดเรื่องเห็นแก่ลูก ด้วยกระบวนการสุนทรียสาธกร่วมกับการใช้สื่อมัลติมีเดียสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ปรับปรุงแล้ว พร้อมแบบประเมินความเหมาะสมในองค์ประกอบต่าง ๆ ของกิจกรรมการเรียนรู้แล้วนัดหมายวันและเวลาในการรับแบบประเมินความเหมาะสมคืน

1.5 รับแผนการจัดการเรียนรู้การพัฒนาทักษะการคิดวิเคราะห์ในวรรณคดีเรื่องบทละครพูดเรื่องเห็นแก่ลูก ด้วยกระบวนการสุนทรียสาธกร่วมกับการใช้สื่อมัลติมีเดียสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 และแบบประเมินคืนด้วยตนเองตามวันและเวลาที่นัดหมาย เพื่อนำไปใช้ทดลองจริง

2. การเปรียบเทียบทักษะของการเรียนรู้เรื่องการพัฒนาทักษะการคิดวิเคราะห์ในวรรณคดีเรื่องบทละครพูดเรื่องเห็นแก่ลูก ด้วยกระบวนการสุนทรียสาธกร่วมกับการใช้สื่อมัลติมีเดียสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีขั้นตอนการดำเนินการ ดังนี้

2.1 ทำการทดสอบก่อนเรียน (Pretest) โดยการใช้เรื่องการพัฒนาทักษะการคิดวิเคราะห์ในวรรณคดีเรื่องบทละครพูดเรื่องเห็นแก่ลูก ด้วยกระบวนการสุนทรียสาธกร่วมกับการใช้สื่อมัลติมีเดียสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2564 จำนวน 42 คน

2.2 ดำเนินการทดลองโดยเรื่องการพัฒนาทักษะการคิดวิเคราะห์ในวรรณคดีเรื่องบทละครพูดเรื่องเห็นแก่ลูก ด้วยกระบวนการสุนทรียสาธกร่วมกับการใช้สื่อมัลติมีเดียสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 4 กิจกรรม รวมเวลา 10 ชั่วโมง โดยมีรายละเอียด ดังนี้

- | | |
|---|-----------------|
| 1) ที่มาและความสำคัญของวรรณคดีเรื่องบทละครพูดเรื่องเห็นแก่ลูก | จำนวน 2 ชั่วโมง |
| 2) รูปแบบคำประพันธ์และลักษณะของบทละครพูด | จำนวน 2 ชั่วโมง |
| 3) บทวรรณคดีเรื่องบทละครพูดเรื่องเห็นแก่ลูก | จำนวน 2 ชั่วโมง |
| 4) คุณค่าทางวรรณคดี | จำนวน 2 ชั่วโมง |

2.3 หลังจากผู้ศึกษาทำการทดลองเสร็จสิ้น ผู้ศึกษาทำการทดสอบหลังเรียน (Posttest) ด้วยแบบวัดทักษะการคิดวิเคราะห์ในวรรณคดี สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้แบบวัดความสามารถชุดเดิม

2.4 นำคำตอบของนักเรียนมาตรวจให้คะแนน

2.5 นำผลการตรวจไปวิเคราะห์ข้อมูล

3. การประเมินความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการการพัฒนาผลทักษะการคิดวิเคราะห์ในวรรณคดีบทละครพูดเรื่องเห็นแก่ลูก ด้วยกระบวนการสุนทรียสาธกร่วมกับการใช้สื่อมัลติมีเดียสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีขั้นตอนการดำเนินการ ดังนี้

3.1 ผู้วิจัยให้นักเรียนทำแบบประเมินความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้การพัฒนาทักษะการคิดวิเคราะห์ในวรรณคดีเรื่องบทละครพูดเรื่องเห็นแก่ลูก ด้วยกระบวนการสุนทรียสาคร่วมกับการใช้สื่อมัลติมีเดียสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

3.2 นำแบบประเมินความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยการพัฒนาทักษะการคิดวิเคราะห์ในวรรณคดีเรื่องบทละครพูดเรื่องเห็นแก่ลูก ด้วยกระบวนการสุนทรียสาคร่วมกับการใช้สื่อมัลติมีเดียสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยนำมาตรวจให้คะแนน ดังนี้

5 คะแนน	เมื่อนักเรียนมีความพึงพอใจมากที่สุด
4 คะแนน	เมื่อนักเรียนมีความพึงพอใจมาก
3 คะแนน	เมื่อนักเรียนมีความพึงพอใจปานกลาง
2 คะแนน	เมื่อนักเรียนมีความพึงพอใจน้อย
1 คะแนน	เมื่อนักเรียนมีความพึงพอใจน้อยที่สุด

3.3 นำผลการตรวจไปวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. วิเคราะห์ข้อมูลจากการสร้างของแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้การพัฒนาทักษะการคิดวิเคราะห์ในวรรณคดีเรื่องบทละครพูดเรื่องเห็นแก่ลูก ด้วยกระบวนการสุนทรียสาคร่วมกับการใช้สื่อมัลติมีเดียสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีขั้นตอนดำเนินการ ดังนี้

1.1 นำผลการประเมินจากผู้เชี่ยวชาญวิเคราะห์หาค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) โดยกำหนดค่าเฉลี่ยไว้ 5 ระดับ และแปลความหมายของค่าเฉลี่ยตามเกณฑ์ ดังนี้ (กาญจนา วัฒนาย, 2545, หน้า 112)

4.51 - 5.00	มีความพึงพอใจต่อแผนการจัดการเรียนรู้ในระดับมากที่สุด
3.51 - 4.50	มีความพึงพอใจต่อแผนการจัดการเรียนรู้ในระดับมาก
2.51 - 3.50	มีความพึงพอใจต่อแผนการจัดการเรียนรู้ในระดับปานกลาง
1.51 - 2.50	มีความพึงพอใจต่อแผนการจัดการเรียนรู้ในระดับน้อย
1.00 - 1.50	มีความพึงพอใจต่อแผนการจัดการเรียนรู้ในระดับน้อยที่สุด

2. การเปรียบเทียบทักษะด้านการคิดวิเคราะห์ในวรรณคดีก่อนและหลังเรียนด้วยการจัดการเรียนรู้โดยใช้กระบวนการสุนทรียสาคร่วมกับการใช้สื่อมัลติมีเดียสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

2.1 นำกระดาษคำตอบของนักเรียนที่ได้จากการทำแบบวัดทักษะการอ่านคิดวิเคราะห์ในวรรณคดีมาตรวจให้คะแนน โดยให้ข้อที่ตอบถูก 1 คะแนน ข้อที่ตอบผิดหรือข้อที่ไม่ตอบให้ 0

คะแนน และนำคะแนนของนักเรียนทั้งหมดมาหาค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) (อังคณา สายยศ, 2540, หน้า 73)

2.2 เปรียบเทียบทักษะด้านการคิดวิเคราะห์ก่อนและหลังเรียนด้วยการพัฒนาทักษะการคิดวิเคราะห์ในวรรณคดีเรื่องบทละครพูดเรื่องเห็นแก่ลูก ด้วยกระบวนการสุนทรียสาคร่วมกับการใช้สื่อมัลติมีเดียสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้สถิติทดสอบ t-test แบบ Dependent (รัตนะ บัวสนธ์, 2552, หน้า 55)

3. การศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการพัฒนาผลสัมฤทธิ์การคิดวิเคราะห์ในวรรณคดีเรื่องบทละครพูดเรื่องเห็นแก่ลูก ด้วยกระบวนการสุนทรียสาคร่วมกับการใช้สื่อมัลติมีเดียสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

3.1 นำแบบประเมินความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนรู้เรื่องการพัฒนาทักษะการคิดวิเคราะห์ในวรรณคดีเรื่องบทละครพูดเรื่องเห็นแก่ลูก ด้วยกระบวนการสุนทรียสาคร่วมกับการใช้สื่อมัลติมีเดียสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มาตรวจให้คะแนน ดังนี้

- 5 คะแนน เมื่อนักเรียนมีความพึงพอใจมากที่สุด
- 4 คะแนน เมื่อนักเรียนมีความพึงพอใจมาก
- 3 คะแนน เมื่อนักเรียนมีความพึงพอใจปานกลาง
- 2 คะแนน เมื่อนักเรียนมีความพึงพอใจน้อย
- 1 คะแนน เมื่อนักเรียนมีความพึงพอใจน้อยที่สุด

3.2 นำผลการให้คะแนนมาวิเคราะห์หาค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานแล้วนำมาเทียบกับเกณฑ์ ดังนี้

- 4.51 - 5.00 มีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้ในระดับมากที่สุด
- 3.51 - 4.50 มีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้ในระดับมาก
- 2.51 - 3.50 มีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้ในระดับปานกลาง
- 1.51 - 2.50 มีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้ในระดับน้อย
- 1.00 - 1.50 มีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้ในระดับน้อยที่สุด

สถิติที่ใช้ในการวิจัย

1. สถิติพื้นฐาน

1.1. การหาค่าเฉลี่ยของคะแนนทดสอบก่อนและหลังเรียน (\bar{X}) โดยคำนวณจากสูตรดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด, 2560, หน้า 38)

$$\text{สูตร } \bar{X} = \frac{\Sigma X}{N}$$

เมื่อ \bar{X} แทน คะแนนเฉลี่ย
 ΣX แทน ผลรวมของคะแนนทั้งหมด
 N แทน จำนวนข้อมูล

1.2. ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) จากสูตรดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด, 2560, หน้า 42)

$$\text{S.D.} = \sqrt{\frac{N \Sigma X^2 - (\Sigma X)^2}{N(N-1)}}$$

เมื่อ S.D. แทน ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน
 Σx แทน ผลรวมคะแนนดิบของนักเรียน
 Σx^2 แทน ผลรวมของคะแนนดิบแต่ละค่ายกกำลังสอง
 ของนักเรียนแต่ละคน
 N แทน จำนวนนักเรียนทั้งหมด

2. สถิติที่ใช้ในการหาคุณภาพของเครื่องมือ

2.1. หาดัชนีความสอดคล้องระหว่างแบบทดสอบกับจุดประสงค์การเรียนรู้หรือดัชนีค่าความสอดคล้อง IOC โดยใช้สูตรดังนี้ (รัตนะ บัวสนธ์, 2552, 104)

$$\text{IOC} = \frac{\Sigma R}{N}$$

เมื่อ IOC แทน ค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างจุดประสงค์กับเนื้อหา
 หรือข้อสอบกับจุดประสงค์
 ΣR แทน ผลรวมของคะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ

N แทน จำนวนผู้เชี่ยวชาญทั้งหมด

ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) มีค่า $IOC \geq 0.5$ ขึ้นไป

2.2. หาค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยใช้สูตร KR-20 ของ Kuder - Richardson (บุญชม ศรีสะอาด, 2545, 85-86)

$$\text{สูตร } r_{kk} = \frac{N}{N-1} \left[1 - \frac{\sum pq}{s_i^2} \right]$$

เมื่อ r_{kk} แทน ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบทั้งฉบับ

N แทน จำนวนข้อในแบบทดสอบ

p แทน สัดส่วนของผู้ทำได้ในข้อหนึ่งๆ

q แทน สัดส่วนของผู้ทำผิดในข้อหนึ่งๆ คือ $1-p$

s_i^2 แทน ความแปรปรวนของคะแนนแบบทดสอบทั้งฉบับ

2.3 การหาค่าความยาก (P) ของแบบทดสอบการอ่านคิดวิเคราะห์ในวรรณคดีโดยใช้สูตร ดังนี้ (ปกรณ์ ประจันบาน, 2552, หน้า 164)

$$P = \frac{R}{N}$$

เมื่อ P แทน ค่าความยากของข้อคำถามแต่ละข้อ

R แทน จำนวนผู้ที่ตอบข้อคำถามนั้นถูก

N แทน จำนวนผู้เข้าสอบทั้งหมด

2.4 ค่าอำนาจจำแนก (r) ของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องของแบบวัดทักษะในการคิดวิเคราะห์ในวรรณคดี ใช้สูตรดังนี้ (ปกรณ์ ประจันบาน, 2552, หน้า 164)

$$r = \frac{Ru - Rt}{f}$$

- r แทน ค่าอำนาจจำแนก
 Ru แทน จำนวนผู้สอบที่ตอบถูกในกลุ่มสูง
 Rt แทน จำนวนผู้สอบที่ตอบถูกในกลุ่มต่ำ
 f แทน จำนวนผู้เข้าสอบกลุ่มสูงหรือกลุ่มต่ำซึ่งเท่ากัน

3. สถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐาน

3.1 การพัฒนาทักษะการคิดวิเคราะห์โดยใช้กระบวนการสุนทรียสาธกร่วมกับการใช้สื่อมัลติมีเดียโดยใช้สถิติทดสอบ t-test แบบ Dependent ใช้สูตร ดังนี้ (รัตนะ บัวสนธ์, 2552, หน้า 55)

$$t = \frac{\sum D}{\sqrt{\frac{N \sum D^2 - (\sum D)^2}{N-1}}}$$

df=N-1

- เมื่อ D แทน ความแตกต่างของคะแนนแต่ละคู่ (ก่อนและหลังเรียน)
 N แทน จำนวนผู้เรียนทั้งหมดในกลุ่ม
 $\sum D$ แทน ผลรวมของความแตกต่างจากการเปรียบเทียบกันเป็นรายบุคคลระหว่างคะแนนที่ได้จากการทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน
 $\sum D^2$ แทน ผลรวมยกกำลังสองของความแตกต่างจากเปรียบเทียบกันเป็นรายบุคคล ระหว่างคะแนนที่ได้จากการทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน

บทที่ 4

ผลการวิจัย

การค้นคว้าอิสระ เรื่องการพัฒนาทักษะการคิดวิเคราะห์ในบทรูปเรื่องเห็นแก่ลูกด้วยกระบวนการสุนทรียสาธกร่วมกับการใช้สื่อมัลติมีเดียสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 นำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ผลความเหมาะสมในองค์ประกอบของแผนจัดการเรียนรู้การพัฒนาทักษะการคิดวิเคราะห์ในบทรูปเรื่องเห็นแก่ลูก ด้วยกระบวนการสุนทรียสาธกร่วมกับการใช้สื่อมัลติมีเดียสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

ตอนที่ 2 ผลการเปรียบเทียบทักษะการคิดวิเคราะห์หลังจากการจัดเรียนรู้ด้วยกระบวนการสุนทรียสาธกร่วมกับการใช้สื่อมัลติมีเดียเรื่องบทรูปเรื่องเห็นแก่ลูกสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

ตอนที่ 3 ผลความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยกระบวนการสุนทรียสาธกร่วมกับการใช้สื่อมัลติมีเดียเรื่องบทรูปเรื่องเห็นแก่ลูกสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 ผลความเหมาะสมในองค์ประกอบของแผนจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการคิดวิเคราะห์ในบทรูปเรื่องเห็นแก่ลูก ด้วยกระบวนการสุนทรียสาธกร่วมกับการใช้สื่อมัลติมีเดียสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

ผลการตรวจสอบความเหมาะสมในองค์ประกอบของแผนจัดการเรียนรู้ เพื่อพัฒนาทักษะการคิดวิเคราะห์ในบทรูปเรื่องเห็นแก่ลูก ด้วยกระบวนการสุนทรียสาธกร่วมกับการใช้สื่อมัลติมีเดียสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ผู้วิจัยได้นำเสนอผลการวิเคราะห์ความเหมาะสมจากผู้เชี่ยวชาญ 5 ท่าน ดังตาราง 6

ตาราง 6 ผลการพิจารณาความเหมาะสมในองค์ประกอบของแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 เรื่อง ความเป็นมาของบทละครพูด การพัฒนาทักษะการคิดวิเคราะห์ในบทละครพูดเรื่องเห็นแก่ลูก ด้วยกระบวนการสุนทรียสาธกร่วมกับการใช้สื่อมัลติมีเดียสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยผู้เชี่ยวชาญทั้ง 5 ท่าน

ข้อที่	รายการประเมิน	\bar{x}	S.D	แปลผล
ด้านเนื้อหา				
1	1.1 กระชับ แสดงถึงสาระสำคัญ	4.80	0.45	มากที่สุด
	1.2 เหมาะสมและครอบคลุมตัวชี้วัด	4.60	0.55	มากที่สุด
จุดประสงค์การเรียนรู้				
2	2.1 สอดคล้องกับตัวชี้วัด	4.80	0.45	มากที่สุด
	2.2 สอดคล้องกับสาระสำคัญ	4.60	0.55	มากที่สุด
	2.3 มีความชัดเจนและเข้าใจง่าย	5.00	1	มากที่สุด
	2.4 สามารถนำไปใช้จัดการเรียนรู้ให้บรรลุวัตถุประสงค์ได้	5.00	1	มากที่สุด
	2.5 สามารถวัดและประเมินผลได้	5.00	1	มากที่สุด
สาระการเรียนรู้				
3	3.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	5.00	1	มากที่สุด
	3.2 ถูกต้องและสอดคล้องกับหลักวิชาการ	4.80	0.45	มากที่สุด
การจัดการเรียนรู้ด้วยกระบวนการสุนทรียสาธกร่วมกับการใช้สื่อมัลติมีเดีย				
4	4.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์และเนื้อหาสาระ	4.60	0.55	มากที่สุด
	4.2 กิจกรรมส่งเสริมกระบวนการคิดเชิงวิเคราะห์ให้กับผู้เรียน	4.60	0.55	มากที่สุด
	4.3 กระบวนการจัดการเรียนรู้เป็นไปตามลำดับขั้นตอนครบถ้วน	4.60	0.55	มากที่สุด
	4.4 จำนวนชั่วโมงในการทำกิจกรรมมีความเหมาะสม	4.80	0.55	มากที่สุด
	4.5 กิจกรรมและภาระงานเหมาะสมกับผู้เรียน	4.80	0.55	มากที่สุด

ข้อที่	รายการประเมิน	\bar{x}	S.D	แปลผล
5	สื่อและแหล่งเรียนรู้			
	5.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์ และเนื้อหาที่เรียน	4.80	0.45	มากที่สุด
	5.2 สอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้	5.00	1	มากที่สุด
6	กระบวนการวัดและประเมินผล			
	6.1 วิธีวัดและเครื่องมือสอดคล้องกับจุดประสงค์	4.20	0.45	มาก
	6.2 วิธีวัดและเครื่องมือวัดเหมาะสมกับทักษะการคิดเชิงวิเคราะห์	4.20	0.45	มาก
	6.3 มีเกณฑ์การวัดที่ชัดเจนและมีความเป็นไปได้	4.40	0.55	มาก
	รวม	4.72	0.20	มากที่สุด

จากตาราง 6 พบว่า ผลการพิจารณาความเหมาะสมในองค์ประกอบของแผนจัดการเรียนรู้การพัฒนาทักษะการคิดวิเคราะห์ในบทละครพูดเรื่องเห็นแก่ลูก ด้วยกระบวนการสุนทรียสาธกร่วมกับการใช้สื่อมัลติมีเดียสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในแผนจัดการเรียนรู้ที่ 1 เรื่องความเป็นมาของบทละครพูด เวลาที่ใช้ในการจัดการเรียนรู้ทั้งหมด 2 ชั่วโมง โดยภาพรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x} = 4.72$, S.D=0.20) (ดูจากภาคผนวก, หน้า 95)

ตาราง 7 ผลการพิจารณาความเหมาะสมในองค์ประกอบของแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2 รูปแบบคำประพันธ์และลักษณะของบทละครพูดการพัฒนาทักษะการคิดวิเคราะห์ในบทละครพูดเรื่องเห็นแก่ลูก ด้วยกระบวนการสุนทรียสาธกร่วมกับการใช้สื่อมัลติมีเดียสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยผู้เชี่ยวชาญทั้ง 5 ท่าน

ข้อที่	รายการประเมิน	\bar{x}	S.D	แปลผล
	ด้านเนื้อหา			
1	1.1 กระชับ แสดงถึงสาระสำคัญ	4.8	0.55	มากที่สุด
	1.2 เหมาะสมและครอบคลุมตัวชี้วัด	4.8	0.55	มากที่สุด
2	จุดประสงค์การเรียนรู้			

ข้อที่	รายการประเมิน	\bar{x}	S.D	แปลผล
	2.1 สอดคล้องกับตัวชี้วัด	5	1	มากที่สุด
	2.2 สอดคล้องกับสาระสำคัญ	4.6	0.45	มากที่สุด
	2.3 มีความชัดเจนและเข้าใจง่าย	4.8	0.55	มากที่สุด
	2.4 สามารถนำไปใช้จัดการเรียนรู้ให้บรรลุวัตถุประสงค์ได้	4.8	0.55	มากที่สุด
	2.5 สามารถวัดและประเมินผลได้	4.8	0.55	มากที่สุด
สาระการเรียนรู้				
3	3.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	4.8	0.55	มากที่สุด
	3.2 ถูกต้องและสอดคล้องกับหลักวิชาการ	5	1	มากที่สุด
การจัดการเรียนรู้ด้วยกระบวนการสุนทรีย				
สารกร่วมกับการใช้สื่อมัลติมีเดีย				
	4.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์และเนื้อหาสาระ	4.8	0.55	มากที่สุด
	4.2 กิจกรรมส่งเสริมกระบวนการคิดเชิงวิเคราะห์ให้กับผู้เรียน	4.6	0.45	มากที่สุด
4	4.3 กระบวนการจัดการเรียนรู้เป็นไปตามลำดับขั้นตอนครบถ้วน	4.8	0.55	มากที่สุด
	4.4 จำนวนชั่วโมงในการทำกิจกรรมมีความเหมาะสม	4.8	0.55	มากที่สุด
	4.5 กิจกรรมและภาระงานเหมาะสมกับผู้เรียน	4.6	0.45	มากที่สุด
5	สื่อและแหล่งเรียนรู้			
	5.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์ และเนื้อหาที่เรียน	4.4	0.55	มาก
	5.2 สอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้	4.6	0.45	มากที่สุด
6	กระบวนการวัดและประเมินผล			
	6.1 วิธีวัดและเครื่องมือสอดคล้องกับจุดประสงค์	0.44	0.45	มาก
	6.2 วิธีวัดและเครื่องมือวัดเหมาะสมกับทักษะการคิดเชิงวิเคราะห์	0.46	0.45	มากที่สุด
	6.3 มีเกณฑ์การวัดที่ชัดเจนและมีความเป็นไปได้	4.4	0.45	มาก
	รวม	4.72	0.20	มากที่สุด

จากตาราง 7 พบว่า ผลการพิจารณาความเหมาะสมในองค์ประกอบของแผนจัดการเรียนรู้การพัฒนาทักษะการคิดวิเคราะห์ในบทละครพูดเรื่องเห็นแก่ลูก ด้วยกระบวนการสุนทรียสาธกร่วมกับการใช้สื่อมัลติมีเดียสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในแผนจัดการเรียนรู้ที่ 2 รูปแบบคำประพันธ์และลักษณะของบทละครพูด เวลาที่ใช้ในการจัดการเรียนรู้ทั้งหมด 2 ชั่วโมง โดยภาพรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.72$, S.D=0.20) (ดูจากภาคผนวก, หน้า 100)

ตาราง 8 ผลการพิจารณาความเหมาะสมในองค์ประกอบของแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3 บทวรรณคดีเรื่องบทละครพูดเรื่องเห็นแก่ลูกการพัฒนาทักษะการคิดวิเคราะห์ในบทละครพูดเรื่องเห็นแก่ลูก ด้วยกระบวนการสุนทรียสาธกร่วมกับการใช้สื่อมัลติมีเดียสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยผู้เชี่ยวชาญทั้ง 5 ท่าน

ข้อที่	รายการประเมิน	\bar{X}	S.D	แปลผล
ด้านเนื้อหา				
1	1.1 กระชับ แสดงถึงสาระสำคัญ	4.80	0.45	มากที่สุด
	1.2 เหมาะสมและครอบคลุมตัวชี้วัด	4.80	0.45	มากที่สุด
จุดประสงค์การเรียนรู้				
2	2.1 สอดคล้องกับตัวชี้วัด	5.00	0.00	มากที่สุด
	2.2 สอดคล้องกับสาระสำคัญ	4.80	0.45	มากที่สุด
	2.3 มีความชัดเจนและเข้าใจง่าย	5.00	0.00	มากที่สุด
	2.4 สามารถนำไปใช้จัดการเรียนรู้ให้บรรลุวัตถุประสงค์ได้	5.00	0.00	มากที่สุด
	2.5 สามารถวัดและประเมินผลได้	4.80	0.45	มากที่สุด
สาระการเรียนรู้				
3	3.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	5.00	0.00	มากที่สุด
	3.2 ถูกต้องและสอดคล้องกับหลักวิชาการ	5.00	0.00	มากที่สุด
การจัดการเรียนรู้ด้วยกระบวนการสุนทรียสาธกร่วมกับการใช้สื่อมัลติมีเดีย				
4	4.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์และเนื้อหาสาระ	4.60	0.55	มากที่สุด
	4.2 กิจกรรมส่งเสริมกระบวนการคิดเชิงวิเคราะห์	4.40	0.55	มาก

ข้อที่	รายการประเมิน	\bar{x}	S.D	แปลผล
	ให้กับผู้เรียน			
	4.3 กระบวนการจัดการเรียนรู้เป็นไปตามลำดับ ขั้นตอนครบถ้วน	4.80	0.45	มากที่สุด
	4.4 จำนวนชั่วโมงในการทำกิจกรรมมีความเหมาะสม	4.60	0.55	มากที่สุด
	4.5 กิจกรรมและภาระงานเหมาะสมกับผู้เรียน	4.60	0.55	มากที่สุด
5	สื่อและแหล่งเรียนรู้			
	5.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์ และเนื้อหาที่เรียน	4.80	0.45	มากที่สุด
	5.2 สอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้	5.00	0.00	มากที่สุด
6	กระบวนการวัดและประเมินผล			
	6.1 วิธีวัดและเครื่องมือสอดคล้องกับจุดประสงค์	4.20	0.45	มาก
	6.2 วิธีวัดและเครื่องมือวัดเหมาะสมกับทักษะการคิด เชิงวิเคราะห์	4.20	0.45	มาก
	6.3 มีเกณฑ์การวัดที่ชัดเจนและมีความเป็นไปได้	4.20	0.45	มาก
	รวม	4.72	0.20	มากที่สุด

จากตาราง 8 พบว่า ผลการพิจารณาความเหมาะสมในองค์ประกอบของแผนจัดการเรียนรู้ การพัฒนาทักษะการคิดวิเคราะห์ในบทละครพูดเรื่องเห็นแก่ลูก ด้วยกระบวนการสุนทรียสาธกร่วมกับการใช้สื่อมัลติมีเดียสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในแผนจัดการเรียนรู้ที่ 3 บทวรรณคดีเรื่อง บทละครพูดเรื่องเห็นแก่ลูก ที่ใช้ในการจัดการเรียนรู้ทั้งหมด 2 ชั่วโมง โดยภาพรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x} = 4.72, S.D=0.20$) (ดูจากภาคผนวก, หน้า 105)

ตาราง 9 ผลการพิจารณาความเหมาะสมในองค์ประกอบของแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4 คุณค่าทางวรรณคดี การพัฒนาทักษะการคิดวิเคราะห์ที่ในบทละครพูดเรื่องเห็นแก่ลูก ด้วยกระบวนการสุนทรียสาธกร่วมกับการใช้สื่อมัลติมีเดียสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยผู้เชี่ยวชาญทั้ง 5 ท่าน

ข้อที่	รายการประเมิน	\bar{x}	S.D	แปลผล
ด้านเนื้อหา				
1	1.1 กระชับ แสดงถึงสาระสำคัญ	4.80	0.45	มากที่สุด
	1.2 เหมาะสมและครอบคลุมตัวชี้วัด	4.80	0.45	มากที่สุด
จุดประสงค์การเรียนรู้				
2	2.1 สอดคล้องกับตัวชี้วัด	5.00	0.00	มากที่สุด
	2.2 สอดคล้องกับสาระสำคัญ	4.80	0.45	มากที่สุด
	2.3 มีความชัดเจนและเข้าใจง่าย	4.80	0.45	มากที่สุด
	2.4 สามารถนำไปใช้จัดการเรียนรู้ให้บรรลุวัตถุประสงค์ได้	5.00	0.00	มากที่สุด
	2.5 สามารถวัดและประเมินผลได้	4.80	0.45	มากที่สุด
สาระการเรียนรู้				
3	3.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	5.00	0.00	มากที่สุด
	3.2 ถูกต้องและสอดคล้องกับหลักวิชาการ	5.00	0.00	มากที่สุด
การจัดการเรียนรู้ด้วยกระบวนการสุนทรียสาธกร่วมกับการใช้สื่อมัลติมีเดีย				
4	4.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์และเนื้อหาสาระ	4.60	0.55	มากที่สุด
	4.2 กิจกรรมส่งเสริมกระบวนการคิดเชิงวิเคราะห์	4.60	0.55	มากที่สุด
	4.3 กระบวนการจัดการเรียนรู้เป็นไปตามลำดับขั้นตอนครบถ้วน	4.80	0.45	มากที่สุด
	4.4 จำนวนชั่วโมงในการทำกิจกรรมมีความเหมาะสม	4.60	0.55	มากที่สุด
	4.5 กิจกรรมและภาระงานเหมาะสมกับผู้เรียน	4.60	0.55	มากที่สุด

ข้อที่	รายการประเมิน	\bar{X}	S.D	แปลผล
5	สื่อและแหล่งเรียนรู้			
	5.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์ และเนื้อหาที่เรียน	4.60	0.55	มากที่สุด
	5.2 สอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้	4.80	0.45	มากที่สุด
6	กระบวนการวัดและประเมินผล			
	6.1 วิธีวัดและเครื่องมือสอดคล้องกับจุดประสงค์	4.40	0.55	มาก
	6.2 วิธีวัดและเครื่องมือวัดเหมาะสมกับทักษะการคิดเชิงวิเคราะห์	4.60	0.55	มากที่สุด
	6.3 มีเกณฑ์การวัดที่ชัดเจนและมีความเป็นไปได้	4.60	0.55	มากที่สุด
	รวม	4.75	0.25	มากที่สุด

จากตาราง 9 พบว่า ผลการพิจารณาความเหมาะสมในองค์ประกอบของแผนจัดการเรียนรู้ การพัฒนาทักษะการคิดวิเคราะห์ในบทละครพูดเรื่องเห็นแก่ลูก ด้วยกระบวนการสุนทรียสาธกร่วมกับการใช้สื่อมัลติมีเดียสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในแผนจัดการเรียนรู้ที่ 4 คุณค่าทางวรรณคดี เวลาที่ใช้ในการจัดการเรียนรู้ทั้งหมด 2 ชั่วโมง โดยภาพรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.75, S.D=0.25$) (ดูจากภาคผนวก, หน้า 110)

ตาราง 10 ผลการพิจารณาความเหมาะสมในองค์ประกอบของแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5 การประยุกต์ความรู้จากบทเรียน การพัฒนาทักษะการคิดวิเคราะห์ในบทละครพูดเรื่องเห็นแก่ลูก ด้วยกระบวนการสุนทรียสาธกร่วมกับการใช้สื่อมัลติมีเดียสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยผู้เชี่ยวชาญทั้ง 5 ท่าน

ข้อที่	รายการประเมิน	\bar{x}	S.D	แปลผล
ด้านเนื้อหา				
1	1.1 กระชับ แสดงถึงสาระสำคัญ	4.60	0.55	มากที่สุด
	1.2 เหมาะสมและครอบคลุมตัวชี้วัด	4.60	0.55	มากที่สุด
จุดประสงค์การเรียนรู้				
2	2.1 สอดคล้องกับตัวชี้วัด	5.00	0.00	มากที่สุด
	2.2 สอดคล้องกับสาระสำคัญ	4.80	0.45	มากที่สุด
	2.3 มีความชัดเจนและเข้าใจง่าย	5.00	0.00	มากที่สุด
	2.4 สามารถนำไปใช้จัดการเรียนรู้ให้บรรลุวัตถุประสงค์ได้	5.00	0.00	มากที่สุด
	2.5 สามารถวัดและประเมินผลได้	4.60	0.45	มากที่สุด
สาระการเรียนรู้				
3	3.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	4.80	0.45	มากที่สุด
	3.2 ถูกต้องและสอดคล้องกับหลักวิชาการ	4.80	0.45	มากที่สุด
การจัดการเรียนรู้ด้วยกระบวนการสุนทรียสาธกร่วมกับการใช้สื่อมัลติมีเดีย				
4	4.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์และเนื้อหาสาระ	4.80	0.45	มากที่สุด
	4.2 กิจกรรมส่งเสริมกระบวนการคิดเชิงวิเคราะห์	4.80	0.45	มากที่สุด
	4.3 กระบวนการจัดการเรียนรู้เป็นไปตามลำดับขั้นตอนครบถ้วน	5.00	0.00	มากที่สุด
	4.4 จำนวนชั่วโมงในการทำกิจกรรมมีความเหมาะสม	4.60	0.55	มากที่สุด
	4.5 กิจกรรมและภาระงานเหมาะสมกับผู้เรียน	4.60	0.55	มากที่สุด
5	สื่อและแหล่งเรียนรู้			

ข้อที่	รายการประเมิน	\bar{X}	S.D	แปลผล
5.1	สอดคล้องกับจุดประสงค์และเนื้อหาที่เรียน	4.80	0.45	มากที่สุด
5.2	สอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้	5.00	0.00	มากที่สุด
6	กระบวนการวัดและประเมินผล			
6.1	วิธีวัดและเครื่องมือสอดคล้องกับจุดประสงค์	4.60	0.55	มากที่สุด
6.2	วิธีวัดและเครื่องมือวัดเหมาะสมกับทักษะการคิดเชิงวิเคราะห์	4.60	0.55	มากที่สุด
6.3	มีเกณฑ์การวัดที่ชัดเจนและมีความเป็นไปได้	4.60	0.55	มากที่สุด
	รวม	4.78	0.22	มากที่สุด

จากตาราง 10 พบว่า ผลการพิจารณาความเหมาะสมในองค์ประกอบของแผนจัดการเรียนรู้ การพัฒนาทักษะการคิดวิเคราะห์ในบทละครพูดเรื่องเห็นแก่ลูก ด้วยกระบวนการสุนทรียศาสตร์ร่วมกับการใช้สื่อมัลติมีเดียสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในแผนจัดการเรียนรู้ที่ 5 เรื่อง การประยุกต์ความรู้จากบทเรียน เวลาที่ใช้ในการจัดการเรียนรู้ทั้งหมด 2 ชั่วโมง โดยภาพรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.78, S.D=0.22$) (ดูจากภาคผนวก, หน้า 115)

ตาราง 11 แสดงผลรวมการพิจารณาความเหมาะสมในองค์ประกอบของแผนจัดการเรียนรู้ การพัฒนาทักษะการคิดวิเคราะห์ในบทละครพูดเรื่องเห็นแก่ลูก ด้วยกระบวนการสุนทรียศาสตร์ร่วมกับการใช้สื่อมัลติมีเดียสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ของผู้เชี่ยวชาญ 5 ท่าน

แผนการจัดการเรียนรู้	\bar{X}	S.D	ระดับความเหมาะสม
แผนที่ 1 ความเป็นมาของบทละครพูด	4.72	0.20	มากที่สุด
แผนที่ 2 รูปแบบคำประพันธ์และลักษณะของบทละครพูด	4.72	0.20	มากที่สุด
แผนที่ 3 บทวรรณคดีเรื่องบทละครพูดเรื่องเห็นแก่ลูก	4.72	0.20	มากที่สุด
แผนที่ 4 คุณค่าทางวรรณคดี	4.75	0.25	มากที่สุด
แผนที่ 5 การประยุกต์ความรู้จากบทเรียน	4.78	0.22	มากที่สุด
ผลรวมการพิจารณาความเหมาะสม	4.74	0.22	มากที่สุด

จากตาราง 11 พบว่า ผลการพิจารณาความเหมาะสมในองค์ประกอบของแผนจัดการเรียนรู้ การพัฒนาทักษะการคิดวิเคราะห์ในบทละครพูดเรื่องเห็นแก่ลูก ด้วยกระบวนการสุนทรียสาธกร่วมกับการใช้สื่อมัลติมีเดียสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จากผู้เชี่ยวชาญมีความเหมาะสมในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.74, S.D = 0.22$)

ตอนที่ 2 ผลการเปรียบเทียบทักษะการคิดวิเคราะห์หลังจากการจัดเรียนรู้ด้วยกระบวนการสุนทรียสาธกร่วมกับการใช้สื่อมัลติมีเดียเรื่องบทละครพูดเรื่องเห็นแก่ลูกสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

ผลการเปรียบเทียบทักษะการคิดวิเคราะห์หลังจากการจัดเรียนรู้ด้วยกระบวนการสุนทรียสาธกร่วมกับการใช้สื่อมัลติมีเดียเรื่องบทละครพูดเรื่องเห็นแก่ลูกสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ปรากฏผลดังตาราง 12

ตาราง 12 แสดงผลการเปรียบเทียบทักษะการคิดวิเคราะห์หลังจากการจัดเรียนรู้ด้วยกระบวนการสุนทรียสาธกร่วมกับการใช้สื่อมัลติมีเดียเรื่องบทละครพูดเรื่องเห็นแก่ลูกสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

การทดสอบ	N	\bar{X}	คะแนนเต็ม	S.D.	\bar{D}	S.D. _D	t	Sig.(1-tailed)
ก่อนเรียน	42	20.76	40	3.34	10.83	5.81	12.08*	0.0000
หลังเรียน	42	31.60	40	4.92				

*มีนัยความสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.5

จากตาราง 12 พบว่า การทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียนชั้น ม.3/5 มีคะแนนเฉลี่ยก่อนเรียนเท่ากับ 20.76 คะแนน และหลังเรียนเท่ากับ 31.60 คะแนน ตามลำดับและเมื่อเปรียบเทียบระหว่างคะแนนก่อนและหลังเรียน พบว่า คะแนนสอบหลังเรียนของนักเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตอนที่ 3 ผลความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยกระบวนการสุนทรียสาธกร่วมกับการใช้สื่อ มัลติมีเดียเรื่องบทละครพูดเรื่องเห็นแก่ลูกสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

การวิเคราะห์ผลความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยกระบวนการสุนทรียสาธกร่วมกับการใช้สื่อมัลติมีเดียเรื่องบทละครพูดเรื่องเห็นแก่ลูกสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ประกอบไปด้วยกัน 3 ด้านคือ ด้านบรรยากาศในการเรียน ด้านการจัดการเรียนการสอน และด้านประโยชน์ที่ได้รับ ผู้วิจัยได้สรุปดังตาราง 13

ตาราง 13 แสดงผลความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยกระบวนการสุนทรียสาธกร่วมกับการใช้สื่อมัลติมีเดียเรื่องบทละครพูดเรื่องเห็นแก่ลูกสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

รายการประเมิน	\bar{x}	S.D	แปลผล
1. ด้านบรรยากาศในการเรียน			
1.1 ครูเปิดโอกาสให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรม	4.21	0.92	มาก
1.2 ครูสร้างบรรยากาศในการเรียนทำให้นักเรียนมีความกระตือรือร้น ใฝ่เรียนรู้	4.14	1.07	มาก
1.3 บรรยากาศของการเรียนทำให้นักเรียนเกิดความสามารถในการคิดวิเคราะห์ในวรรณคดีที่สูงขึ้น	4.00	1.13	มาก
1.4 ครูผู้สอนให้คำแนะนำและให้ความช่วยเหลือได้อย่างทั่วถึง	4.17	1.03	มาก
รวม	4.13	0.10	มาก
2. ด้านการจัดการเรียนการสอน			
2.1 ขั้นตอนการสอนด้วยกระบวนการสุนทรียสาธกร่วมกับการใช้สื่อมัลติมีเดียส่งเสริมให้นักเรียนเข้าใจเนื้อหาของการคิดวิเคราะห์ในวรรณคดีได้ดียิ่งขึ้น	4.14	1.03	มาก
2.2 กระบวนการสุนทรียสาธกร่วมกับการใช้สื่อมัลติมีเดียทำให้นักเรียนสนใจ และอยากเรียนรู้มากขึ้น	4.05	1.15	มาก
2.3 เป็นการจัดการเรียนรู้ที่ช่วยให้นักเรียนฝึกตั้งคำถาม ค้นคว้าความรู้และคำตอบด้วยตัวเอง	4.12	0.99	มาก

รายการประเมิน	\bar{x}	S.D	แปลผล
2.4 เป็นกิจกรรมการเรียนรู้ที่ส่งเสริมให้นักเรียนมีทักษะการคิดวิเคราะห์อย่างเป็นระบบ	3.88	1.06	มาก
รวม	4.05	0.12	มาก
3. ด้านประโยชน์ที่ได้รับ			
3.1 นักเรียนเข้าใจเนื้อหาสาระสำคัญของการคิดวิเคราะห์ในวรรณคดี ได้ดีขึ้น	3.90	1.12	มาก
3.2 นักเรียนได้พัฒนาความสามารถด้านการคิดวิเคราะห์ในวรรณคดีที่สูงขึ้น	3.86	1.05	มาก
3.3 นักเรียนสร้างความรู้ความเข้าใจได้ด้วยตัวเอง	3.83	0.99	มาก
3.4 นักเรียนรู้ขั้นตอนการคิดวิเคราะห์ในวรรณคดีและนำไปใช้ได้อย่างถูกต้อง	3.86	1.07	มาก
รวม	3.86	0.02	มาก
รวมเฉลี่ย	4.01	0.14	มาก

จากตาราง 13 พบว่าความพึงพอใจของนักเรียนต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยกระบวนการสุนทรียสาธกร่วมกับการใช้สื่อมัลติมีเดียเรื่องบทละครพูดเรื่องเห็นแก่ลูกสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในภาพรวมพึงพอใจระดับมาก ($\bar{x} = 4.01, S.D=0.14$) โดยเมื่อพิจารณารายด้านพบว่าด้านที่มีความพึงพอใจสูงสุดคือด้านบรรยากาศในการเรียน ($\bar{x} = 4.13, S.D=0.10$) รายการที่มีความพึงพอใจมากที่สุดคือครูผู้สอนให้คำแนะนำและให้ความช่วยเหลือได้อย่างทั่วถึง ($\bar{x} = 4.17, S.D=0.13$) สำหรับด้านที่นักเรียนมีความพึงพอใจรองลงมาคือด้านการจัดการเรียนการสอน ($\bar{x} = 4.05, S.D=0.12$) รายการที่มีความพึงพอใจเฉลี่ยสูงสุดในด้านนี้คือ ขั้นตอนการสอนด้วยกระบวนการสุนทรียสาธกร่วมกับการใช้สื่อมัลติมีเดียส่งเสริมให้นักเรียนเข้าใจเนื้อหาของการคิดวิเคราะห์ในวรรณคดีได้ดียิ่งขึ้น ($\bar{x} = 4.14, S.D=1.03$) สำหรับด้านที่นักเรียนมีความพึงพอใจน้อยที่สุดคือ ด้านประโยชน์ที่ได้รับ ($\bar{x} = 3.86, S.D=0.02$) เมื่อพิจารณารายข้อแล้วพบว่ารายการที่มีความพึงพอใจสูงสุดคือนักเรียนเข้าใจเนื้อหาสาระสำคัญของการคิดวิเคราะห์ในวรรณคดี ได้ดีขึ้น ($\bar{x} = 3.9, S.D=1.12$)

บทที่ 5

บทสรุป

การค้นคว้าอิสระเรื่อง การพัฒนาทักษะการคิดวิเคราะห์ในบทละครพูดเรื่องเห็นแก่ลูกด้วยกระบวนการสุนทรียสาธกร่วมกับการใช้สื่อมัลติมีเดียสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ผู้วิจัยสรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ ดังนี้

จุดมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อสร้างแผนการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการคิดวิเคราะห์ในบทละครพูดเรื่องเห็นแก่ลูก ด้วยกระบวนการสุนทรียสาธกร่วมกับการใช้สื่อมัลติมีเดียสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3
2. เพื่อเปรียบเทียบทักษะการคิดวิเคราะห์ก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียนที่เรียนด้วยกระบวนการสุนทรียสาธกร่วมกับการใช้สื่อมัลติมีเดียเรื่องบทละครพูดเรื่องเห็นแก่ลูกสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3
3. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยกระบวนการสุนทรียสาธกร่วมกับการใช้สื่อมัลติมีเดีย เพื่อพัฒนาทักษะการคิดวิเคราะห์ในบทละครพูดเรื่องเห็นแก่ลูกสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

สรุปผลการวิจัย

1. ผลการพัฒนาแผนจัดการเรียนรู้ เพื่อพัฒนาทักษะการคิดวิเคราะห์ในบทละครพูดเรื่องเห็นแก่ลูก ด้วยกระบวนการสุนทรียสาธกร่วมกับการใช้สื่อมัลติมีเดียสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีกระบวนการจัดการเรียนรู้ทั้งหมด 4 ขั้นตอน คือ ขั้นที่ 1 การค้นหา ขั้นที่ 2 จินตนาการสร้างฝัน ขั้นที่ 3 ออกแบบ ขั้นที่ 4 ติดตามประเมินผล เพื่อส่งเสริมความสามารถการคิดวิเคราะห์ในวรรณคดีเรื่องเห็นแก่ลูก จำนวน 5 แผน ผลการตรวจสอบความเหมาะสมของแผนจัดการเรียนรู้พบว่าอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}= 4.74, S.D=0.22$) เมื่อพิจารณาตามรายแผนการจัดการเรียนรู้พบว่าแผนจัดการเรียนรู้ที่ 1 ความเป็นมาของบทละครพูด แผนจัดการเรียนรู้ที่ 2 รูปแบบคำประพันธ์และลักษณะของบทละครพูด และ แผนจัดการเรียนรู้ที่ 3 มีความเหมาะสมในระดับมากที่สุดเท่ากัน ($\bar{X}= 4.72, S.D=0.20$) และแผนที่มีค่าคะแนนความเหมาะสมมากที่สุดคือ แผนจัดการเรียนรู้ที่ 5 การ

ประยุกต์ความรู้จากบทเรียน (\bar{X} = 4.72, S.D=0.20) และรองลงมาคือ แผนจัดการเรียนรู้ที่ 4 คุณค่าทางวรรณคดี (\bar{X} = 4.75, S.D=0.25)

2. ผลการเปรียบเทียบความสามารถด้านการคิดวิเคราะห์ในบทละครพูดเรื่องเห็นแก่ลูก สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ก่อนและหลังเรียนรู้ด้วยกระบวนการสุนทรียสาธกร่วมกับการใช้สื่อมัลติมีเดีย พบว่านักเรียนมีคะแนนหลังจัดการเรียนรู้สูงกว่าก่อนการจัดการเรียนรู้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3. ผลการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยกระบวนการสุนทรียสาธกร่วมกับการใช้สื่อมัลติมีเดีย เพื่อพัฒนาทักษะการคิดวิเคราะห์ในบทละครพูดเรื่องเห็นแก่ลูก สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในภาพรวมพึงพอใจระดับมาก (\bar{X} = 4.01, S.D=0.14)

อภิปรายผล

จากการวิจัยการพัฒนาทักษะการคิดวิเคราะห์ในบทละครพูดเรื่องเห็นแก่ลูกด้วยกระบวนการสุนทรียสาธกร่วมกับการใช้สื่อมัลติมีเดียสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ผู้วิจัยขออภิปรายผลการวิจัย ดังนี้

1. การวิจัยการพัฒนาทักษะการคิดวิเคราะห์ในบทละครพูดเรื่องเห็นแก่ลูกด้วยกระบวนการ/สุนทรียสาธกร่วมกับการใช้สื่อมัลติมีเดียสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จากการตรวจสอบความเหมาะสมของแผนจัดการเรียนรู้จากผู้เชี่ยวชาญ ทั้ง 5 ท่าน พบว่า ภาพรวมแผนจัดการเรียนรู้ทั้ง 5 แผนจัดการเรียนรู้ อยู่ในระดับความเหมาะสมที่สุดในระดับมากที่สุด (\bar{X} = 4.74, S.D=0.22) ทั้งนี้เป็นเพราะผู้วิจัยได้นำกระบวนการสุนทรียสาธกร่วมใช้ในแผนจัดการเรียนรู้ ทั้ง 5 แผน ได้แก่ แผนที่ 1 ความเป็นมาของบทละครพูด แผนที่ 2 รูปแบบคำประพันธ์และลักษณะของบทละครพูด แผนที่ 3 บทวรรณคดีเรื่องบทละครพูดเรื่องเห็นแก่ลูก แผนที่ 4 คุณค่าทางวรรณคดี และแผนที่ 5 การประยุกต์ความรู้จากบทเรียน ซึ่งแต่ละแผนจัดการเรียนรู้ประกอบไปด้วยขั้นตอนการจัดการเรียนรู้อย่างสุนทรียสาธก ได้แก่ ขั้นการค้นหา ขั้นจินตนาการสร้างฝัน ขั้นออกแบบและขั้นติดตามประเมินผล ร่วมกับการใช้สื่อมัลติมีเดียซึ่งสอดคล้องกับ McArthur – Blair (2012, อ้างอิงจากพิทักษ์ โสตถยาคม ดุษฎี โยเทลา และสิริพันธ์ สุวรรณมรรคา, 2561, หน้า 131) ได้กล่าวไว้ว่า ในการจัดการบวนการสุนทรียสาธกนั้นหากต้องการให้ได้ผลลัพธ์ที่ดีที่สุดจะต้องปรับเปลี่ยนจากการหาข้อผิดพลาดมาเป็นการหาจุดแข็งหรือวิธีการที่ดีที่สุดเพื่อนำไปสู่การสืบเสาะหาความรู้ในสำเร็จในอนาคต ประกอบไปด้วย ตระหนักรู้ว่าอะไรคือค่านิยมที่ดีที่สุด วาดภาพว่าจะเป็นอะไรได้บ้าง สนทนาแลกเปลี่ยนกันว่าควรจะเป็นอย่างไร สร้างนวัตกรรมเพื่อส่งเสริมจุดแข็งหรือวิธีการที่ดี และการลงมือปฏิบัติเพื่อดำเนินการเรื่อง ไต ๆ อย่างใส่ใจ โดยผู้วิจัยได้ทำมาประยุกต์

ในขั้นการทดลอง ดังนี้ ประกอบบทเรียนทั้ง 5 แผนจัดการเรียนรู้ ได้แก่ ขั้นที่ 1 การค้นหา ให้นักเรียน ค้นหาความสามารถที่ถนัดทั้งของตนเองและของเพื่อน และอธิบายว่าความสามารถที่ตนเองถนัดนั้น จะส่งผลให้กลุ่มตนเองประสบความสำเร็จอย่างไร เพื่อให้กลุ่มประสบความสำเร็จสมาชิกในกลุ่มต้องทำอะไรบ้างจากการสัมภาษณ์แบบกลุ่ม โดยขั้นนี้นักเรียนให้ความร่วมมือดีมาก ขั้นที่ 2 จินตนาการสร้างฝัน ให้นักเรียนนำความรู้ที่ได้รับจากการเรียนรู้มาสร้างเป็นองค์ความรู้ใหม่ของกลุ่มตนเองและนำองค์ความรู้ที่สร้าง นำไปร่วมกันระดมความคิดและออกแบบแนวทางแก้ไข ขั้นนี้นักเรียน ทำได้ดีมาก และทำออกมาได้ดี มีการระดมความคิดของสมาชิกกลุ่มออกไปอย่างสร้างสรรค์ ขั้นที่ 3 ออกแบบ ให้นักเรียนออกแบบวิธีการนำความรู้ไปใช้ในการแก้ไขปัญหาต่าง ๆ ให้เป็นผลงานออกมา เป็นรูปธรรมเพื่อแก้ไขปัญหาที่พบ นักเรียนทำได้ดี แต่ใช้เวลาในการสร้างสรรค์ ขั้นที่ 4 ติดตาม ประเมินผล ให้นักเรียนนำผลงานที่คิดค้นออกมานำไปใช้แก้ปัญหาแล้วสังเกตดูผลที่ได้ ขั้นนี้นักเรียน ทำได้ดี แล้วนำมาสรุปถึงผลลัพธ์ข้อดีที่กลุ่มของนักเรียนได้ทำร่วมกัน หลังจากนั้นใช้สื่อมัลติมีเดียในการทบทวนความรู้ให้ โดยขั้นนี้นักเรียนทำได้ดี และสามารถนำเอาองค์ความรู้ที่ได้รับนั้นมาติดตามว่า งานที่ได้ทำนั้นสำเร็จหรือมีข้อผิดพลาดอย่างไรและจะแก้ไขได้อย่างไรให้ดีขึ้น

2. ทักษะการคิดวิเคราะห์ในวรรณคดีเรื่องเหินแก่ลูกของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ด้วยกระบวนการสุนทรียสาธกร่วมกับการใช้สื่อมัลติมีเดีย หลังการจัดการเรียนรู้สูงกว่าก่อนจัดการ เรียนรู้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัยที่ได้ตั้งไว้ทั้งนี้เป็น เพราะ ว่า นักเรียนได้รับการพัฒนาทักษะการคิดวิเคราะห์ด้วยกระบวนการสุนทรียสาธก และการใช้ สื่อมัลติมีเดีย โดยผู้สอนได้เริ่มให้นักเรียนแบ่งกลุ่มในการทำกิจกรรม โดยจำแนกสมาชิกของนักเรียน ด้วยบุคลิกภาพของนักเรียน ได้แก่ introvert extrovert และ Ambivert ซึ่งนักเรียนแต่ละประเภท นั้นจะมีลักษณะทางกายภาพและความสามารถที่แตกต่างกัน เมื่อคนหลากหลายบุคลิกมาอยู่ร่วมกัน จึงเกิดการสร้างสรรค์ผลงานที่ดีที่สุดออกมา โดยขั้นตอนของกระบวนการสุนทรียสาธกนั้นประกอบ ไปด้วย 4 ขั้นตอน ได้แก่ ขั้นที่ 1 การค้นหา ขั้นที่ 2 จินตนาการสร้างฝัน ขั้นที่ 3 ออกแบบ และขั้นที่ 4 ติดตามประเมินผล และใช้สื่อมัลติมีเดียมาเสริมสร้างองค์ความรู้ไว้ตอนท้ายของการจัดการเรียนรู้ สอดคล้องกับงานวิจัยของ อัจฉรา เขยเชิงวิทย์ (2554) ได้ทำวิจัยเกี่ยวกับเรื่องการสร้างพฤติกรรมเชิง บวกของนักศึกษาโดยใช้สุนทรียสาธก กรณีศึกษา วิชาการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ ผลการวิจัยพบว่ากระบวนการสุนทรียสาธกเป็นกระบวนการที่สามารถสร้างประสบการณ์ที่ดีที่สุดในการจัดการเรียนการสอน สุนทรียสาธกกับการรู้จักวิชาการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศได้ดีมาก โดยขั้นตอนในการทำกิจกรรมแบบสุนทรียสาธกนั้น ผู้สอนเองจะต้องเป็นผู้คอยควบคุมกิจกรรม และอำนวยความสะดวกในการทำกิจกรรมให้กับนักเรียน รวมไปถึงกำกับเวลาให้ผู้เรียนทำกิจกรรม ในแต่ละขั้นตอนให้ดีที่สุด และสอดคล้องกับ อุดม จันทร์โสภา ประยุทธ์ ชูสอน และพงษ์ศักดิ์ ภูกาบ ขาว (2560) ได้ทำวิจัยเกี่ยวกับการพัฒนาโรงเรียนชุมชนบ้านฝางสู่การเป็นโรงเรียนแห่งการเรียนรู้

: การวิจัยเชิงปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วม ผลการวิจัยพบว่าโรงเรียนชุมชนบ้านฝางได้รับการพัฒนาให้เป็นโรงเรียนแห่งการเรียนรู้ตามองค์ประกอบทั้ง 5 ด้านคือ ด้านการเป็นบุคคลรอบรู้ ด้านการมีวิสัยทัศน์ร่วม ด้านการคิดเชิงระบบ ด้านการมีแบบแผนความคิด และด้านการเรียนรู้กันเป็นทีม รวมไปถึงสื่อมัลติมีเดียมีขนาดที่กะทัดรัดประกอบด้วย สี ภาพ แสง และภาพเคลื่อนไหวที่เป็นเนื้อหาในบทละครพูดเรื่องเห็นแก่ลูก กระตุ้นการอยากเรียนรู้ให้กับผู้เรียน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ สุทธิกานต์ บ่อจักรพันธ์ (2559) ได้ทำวิจัยเกี่ยวกับเรื่อง การพัฒนาสื่อมัลติมีเดียเรื่องคำศัพท์ภาษาอังกฤษด้วยเทคโนโลยีความจริงเสริม ของนักเรียนชั้นชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี โดยผลการทดลองพบว่า นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนหลังเรียนด้วยสื่อมัลติมีเดียที่พัฒนาขึ้น มีค่าสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ ค่าดัชนีประสิทธิผลมีค่าเท่ากับ 0.51 โดยสื่อมัลติมีเดียสามารถทำให้ผู้เรียนสนุกสนานในการเรียน และเป็นตัวช่วยที่ทำให้ผู้เรียนเข้าใจเนื้อหาได้มากยิ่งขึ้น และสอดคล้องกับ ธราพงษ์ กรรขำ (2560) ได้ทำวิจัยในเรื่องการพัฒนาความสามารถการคิดวิเคราะห์หับทออาชยาน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้สื่อมัลติมีเดียร่วมกับการสอนแบบสืบเสาะหาความรู้ ผลการวิจัยพบว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 80 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 พบว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3. ผลการศึกษาความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบสุนทรียสาธกร่วมกับการใช้สื่อมัลติมีเดียเพื่อการพัฒนาทักษะการคิดวิเคราะห์ผู้วิจัยได้จัดทำแบบประเมินความพึงพอใจออกเป็น 3 ด้าน ได้แก่ ด้านบรรยากาศในการเรียน ด้านการจัดการเรียนการสอน และด้านประโยชน์ที่ได้รับ พบว่า นักเรียนมีความพึงพอใจในระดับมาก ($\bar{X} = 4.01, S.D = 0.14$) เนื่องจากจัดการเรียนรู้การคิดวิเคราะห์แบบสุนทรียสาธกร่วมกับการใช้สื่อมัลติมีเดียนักเรียนไม่เคยเรียนมาก่อนทำให้ผู้เรียนได้เป็นผู้ค้นคว้าหาคำตอบเอง และวิเคราะห์คำตอบ แลกเปลี่ยนความรู้ได้เป็นองค์ความรู้ที่ดีที่สุด อีกทั้งกิจกรรมนักเรียนสามารถร่วมมือกันทำส่งผลให้เกิดความผ่อนคลายและเป็นกันเองโดยครูผู้สอนให้คำแนะนำในการทำกิจกรรมอย่างสม่ำเสมอทำให้ผู้เรียนมีความกระตือรือร้นในการเรียนมากยิ่งขึ้น สอดคล้องกับชัยยา บุรีสุวรรณ (2560, หน้า 331) ได้ทำวิจัยเกี่ยวกับเรื่องการพัฒนาแบบการเรียนการสอนการดู การฟัง และการอ่าน เพื่อส่งเสริม การคิดวิเคราะห์และการคิดเชิงเหตุผล ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ผลการวิจัยพบว่านักเรียนมีความพึงพอใจในการจัดกิจกรรมพัฒนาทักษะการคิดวิเคราะห์ที่อยู่ในระดับมาก และสอดคล้องกับ สุนิสา เกาะอ้อม (2562) ได้ศึกษาเรื่องการพัฒนาความสามารถเขียนความเรียงภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้แผนความคิดวัตถุดิบประสงค์เพื่อ 1) พัฒนาการเขียนความเรียงภาษาไทยโดยใช้แผนผังความคิด 2) ศึกษาผลสัมฤทธิ์

ทางการเรียนการเขียนความเรียงภาษาไทย 3) ศึกษาความพึงพอใจต่อการเรียนการเขียนความเรียง โดยใช้แผนผังความคิด ผลการวิจัยพบว่า การเขียนเรียงความภาษาไทยโดยใช้แผนผังความคิด นักเรียนมีคะแนนไม่ต่ำกว่าร้อยละ 70 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนการเขียนภาษาไทย หลังเรียนสูงกว่า ก่อนเรียน และนักเรียน มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งนี้

1. ครูผู้สอนควรศึกษาขั้นตอนของกระบวนการสุนทรียสาธกให้เข้าใจก่อนสอนและกำหนดขอบเขตของขั้นตอนของกระบวนการสุนทรียสาธกให้กับผู้เรียนอย่างชัดเจนเพื่อเป็นการกำหนดกรอบเป้าหมายในการทำกิจกรรมให้กับนักเรียน

2. ผู้สอนควรสร้างสื่อมัลติมีเดียที่มีเนื้อหาสาระตรงกับวรรณคดีที่จะสอน โดยสอดแทรกเกร็ดความรู้เพิ่มเติมลงไปเพื่อกระตุ้นการเรียนรู้ผู้เรียน และความยาวของสื่อต้องมีขนาดพอดีกับเนื้อหา

3. ครูผู้สอนควรจัดเตรียมห้องเรียน อุปกรณ์คอมพิวเตอร์ หรือสิ่งอำนวยความสะดวกให้เพียงพอต่อจำนวนนักเรียนเพื่อให้ขั้นตอนในการศึกษาด้วยกระบวนการสุนทรียสาธกมีความราบรื่น

2. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรศึกษาวิธีการสอนทักษะการคิดวิเคราะห์ด้วยกระบวนการสุนทรียสาธกร่วมกับสื่อมัลติมีเดียมาทดลองใช้กับวรรณคดีเรื่องอื่นและในระดับชั้นอื่น ๆ

2. ควรนำวิธีการสอนด้วยกระบวนการสุนทรียสาธกไปใช้กับการพัฒนาทักษะอื่น ๆ เช่น การพัฒนาทักษะการวิจารณ์และการแสดงความคิดเห็นจากเรื่องที่อ่าน

3. ควรศึกษาเปรียบเทียบทักษะการคิดวิเคราะห์ในวรรณคดีด้วยวิธีการสอนอื่น ๆ เช่น ห้องเรียนย้อนกลับ หรือ SQ4R เป็นต้น

บรรณานุกรม



บรรณานุกรม

กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). *หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551*.

กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ชุมนุม สหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.จำกัด.

กระทรวงศึกษาธิการ. (2563). *หนังสือเรียนรายวิชา ภาษาไทยพื้นฐาน วรรณคดีวิจักษ์*. กรุงเทพฯ:

โรงพิมพ์ สกสค.ลาดพร้าว.

กาญจนา โนนชัญญ์ ขุนกอง และอมรรรัตน์ วัฒนาร. (2559). การพัฒนาหลักสูตรเสริมสร้างความสุขใน

การทำงานด้วยสุนทรียสาธก สำหรับบุคลากรสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา.

วารสารคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร, 18(4), 1-13.

กานต์ชนก ดั่งตะกั่ว. (2557). การศึกษาความสามารถในการอ่านเชิงวิเคราะห์หน่วยการเรียนรู้

วรรณคดีและวรรณกรรมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 จากการใช้วิธีสอนแบบ SQ4R

ร่วมกับแผนผังความคิด. *วารสารลักทอง มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ สถาบันวิจัยและ*

พัฒนา มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร, 20(2), 87-95.

กิดานันท์ มะลิทอง. (2548). *เทคโนโลยีการศึกษาและนวัตกรรม*. กรุงเทพฯ: อรุณการพิมพ์.

โกเมธ ตกโบราณ. (2560). *การพัฒนาสื่อมัลติมีเดียเพื่อการเรียนรู้ด้วยตนเอง เรื่อง ระบบสารสนเทศ*

สำหรับบุคลากรสายปฏิบัติการ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี. ในบทคัดย่อวิทยานิพนธ์.

วิทยานิพนธ์.ศษ.ม, มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี, ปทุมธานี.

คณะ อ่อนนาง. (2561). ภาษาไทยพื้นฐานชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3. (5). เชียงใหม่ : โรงเรียนสาธิต

มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

จงชัย เจนหัตถการกิจ. (2560). *เสริมปรีชาญาณภาษาไทยม.3*. กรุงเทพฯ : ธนาเพลสจำกัด.

จรรุวรรณ เทวกุล. (2555). ความพึงพอใจในการจัดการเรียนการสอนของนักเรียนระดับ

ประกาศนียบัตรบัณฑิตวิชาชีพ ประเภทวิชาพาณิชยกรรม ชั้นปีที่หนึ่ง ชั้นปีที่สอง และชั้นปี

ที่สาม วิทยาลัยอาชีวศึกษาฉะเชิงเทรา. สารนิพนธ์ กศ.ม.,มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ,

จังหวัดกรุงเทพ.

จิตต์นิภา ศรีไสย์. (2564). *วรรณคดีและวรรณกรรม*. (15). กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์ บริษัทพัฒนา

คุณภาพวิชาการ (พว.) จำกัด.

จุฬาลักษณ์ คชาชัย. (2558). การศึกษาผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้วรรณคดีไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา

ปีที่ 3 ที่จัดการเรียนรู้ตามทฤษฎีการตอบสนองของผู้อ่าน. *Veridian E-Journal*, 8(2),

62-7.

- ชลธิดา หงส์เหม. (2560). การพัฒนาความสามารถในการอ่านเชิงวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้วิธีสอนแบบ SQ4R ร่วมกับแผนที่ความคิด. *Veridian-E Journal, Silpakorn University*, 10(3), 347-362.
- ชัยยงค์ พรหมวงศ์. (2554). การทดสอบประสิทธิภาพสื่อหรือชุดการสอน. ปีที่ 5 (3), 7 – 20.
- ชัยยา บุรีสุวรรณ และสุเทพ อ่วมเจริญ. (2560). การพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนการดู การฟัง และการอ่าน เพื่อส่งเสริม การคิดวิเคราะห์และการคิดเชิงเหตุผล ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น. *Veridain E-journal silpakorn university*, 10(2), 318-335.
- ทวีศักดิ์ กาญจนสุวรรณ. (2552). *เทคโนโลยีมีลติมีเดีย*. กรุงเทพมหานคร: เคทีพี คอมพ์ แอนด์ คอนซัลท์.
- ทิตินา แคมมณี. (2545). *ศาสตร์การสอน*. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ทิตินา แคมมณี. (2550). *ศาสตร์การสอน องค์ความรู้ เพื่อการจัดการกระบวนการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ*. (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ธราพงษ์ กรรขำ. (2563). การพัฒนาความสามารถการคิดวิเคราะห์บทอาขยานสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้สื่อมีลติมีเดียร่วมกับการสอนแบบสืบเสาะหาความรู้. การค้นคว้าอิสระ. กศม., มหาวิทยาลัยนเรศวร, จังหวัดพิษณุโลก.
- บรรจง แสงนภาพรรณ. (2557). การพัฒนาทักษะการอ่านคิดวิเคราะห์ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยการประยุกต์ใช้เทคนิคการสอน KWL Plus . ตอนต้น. *Veridain E-journal silpakorn university*, 7(2), 448-460.
- นิติมา รุจิเลขาสุวรรณ. (2555). ประสิทธิภาพของการใช้สื่อมีลติมีเดียแบบสืบเสาะหาความรู้ เรื่องสารชีวะโมเลกุลที่พัฒนาขึ้นสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย. วิทยานิพนธ์ กศ.ม., มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, จังหวัดกรุงเทพฯ.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2560). *การวิจัยเบื้องต้น*. (พิมพ์ครั้งที่ 10). กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.
- เบญจมาศ พลอินทร์. (2524) . *วรรณคดีการละคร*. กรุงเทพมหานคร: โอเดียนสโตร์.
- ปณัฐ เนรมิตตกพงศ์ และภิญโญ รัตนพันธ์. (2560). การใช้วิธีโค้ชเชิงบวกเพื่อพัฒนาศักยภาพนักศึกษาคณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น. *วารสารวิทยาลัยบัณฑิตศึกษาการจัดการ มหาวิทยาลัยขอนแก่น*, 10(1), 179-198.
- ประพันธ์ ชันโมลี อรุณ ชูยกระเดื่อง และปิยะธิดา ปัญญา. (2563). การพัฒนาโปรแกรมเสริมสร้างสมรรถนะการประเมินการอ่าน คิดวิเคราะห์ และเขียนสำหรับครู ระดับมัธยมศึกษา. *วารสารมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม*, 14(2), 145-157.

- ปวีรรต เปลี่ยนศิริ. (2555). การพัฒนาตำแหน่งผู้นำด้วยกระบวนการสุนทรียสาธก. *วารสารปาริชาติ มหาวิทยาลัยทักษิณ*. 55(3), 61-86.
- ปัทมาวดี ชันธุ์ชัย พรพันธ์ เขมคุณาศัย และสุธาสินี บุญญาพิทักษ์. (2561). การพัฒนานวัตกรรมการสอน ทักษะการอ่านคิดวิเคราะห์และเขียนที่เหมาะสมกับผู้เรียนระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานในพื้นที่จังหวัด ชายแดนภาคใต้. *วารสารปาริชาติ มหาวิทยาลัยทักษิณ*. 32(1), 61-91.
- พงษ์ศักดิ์ ไชยทิพย์. (2560). *สื่อมัลติมีเดียเพื่อการศึกษา*. เชียงใหม่ : คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- พัชรารัตน์ จินอนงค์. (2559). การพัฒนาสื่อมัลติมีเดียเพื่อการเรียนรู้ เรื่อง ผ้าขาวม้าร้อยสีสำหรับนักเรียนช่วงชั้นที่ 2. *Veridian E-Journal, Silpakorn University*, 9(3), 233-247.
- พัฒนา พรหมณี ยุพิน พิทยาวัฒน์ชัย และจิระศักดิ์ ทัพผา. (2561). แนวคิดเกี่ยวกับความพึงพอใจและการสร้างแบบสอบถามความพึงพอใจในงาน. *วารสารวิชาการสมาคมสถาบันอุดมศึกษาเอกชนแห่งประเทศไทย*, 26(1), 65.
- พิชญะ กันธิยะ. (2559). การพัฒนาทักษะการคิดวิเคราะห์โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบบันได 5 ชั้น วิชาวิทยาศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น. วิทยานิพนธ์ คม., มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่, จังหวัดเชียงใหม่.
- พิทักษ์ โสตถยาคม ดุษฎี โยเหลา และสิริพันธุ์ สุวรรณมรรคา. (2561). สุนทรียแสวงหา : วิธีใหม่ในการเสริมพลังชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ. *วารสารราชภัฏธนบุรี รั้วใช้สังคม*, 4(1), 131.
- พิมพ์ชนก สุวรรณศรี. (2561). การพัฒนาสื่อมัลติมีเดียในการนำเสนอข้อมูลเชิงประวัติศาสตร์ของแหล่งท่องเที่ยวในจังหวัดเชียงใหม่. *วารสารมหาวิทยาลัยศิลปากร*, 40(2), 23-33.
- พีระศักดิ์ จิวตัน และอภิญา ลิมสุวัฒน์. (2564). การศึกษาความคิดเห็นและความพึงพอใจการเรียนการสอนแบบมีส่วนร่วม (Active Learning) ของนักศึกษา และการปรับปรุงพัฒนาห้องเรียนอัจฉริยะ (Smart Classroom) ของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี. *วารสารมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์*, 40(3), 65.
- ไพฑูริย์ ช่วงฉ่ำ. (13 ธันวาคม 2559). สุนทรียสาธกคืออะไร. สืบค้นเมื่อ 12 พฤศจิกายน 2564, จาก http://www.med.nu.ac.th/dpMed/fileKnowledge/81_2016-12-13.pdf.
- พองจันทร์ สุขยิ่ง. (2564). *ภาษาไทยวรรณคดีและวรรณกรรม*. กรุงเทพมหานคร: อักษรเจริญทัศน์
- ภาณุเดช เพียรความสุข. (2558). ความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อการให้บริการของสำนักส่งเสริมวิชาการและงานทะเบียนมหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี. ใน *โครงการสำนักส่งเสริมวิชาการและงานทะเบียน มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี*. อุบลราชธานี: มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี.

- ภิญโญ รัตนาพันธุ์. (2553). Appreciative Inquiry. สืบค้นเมื่อ 3 พฤศจิกายน 2564, จาก <http://www.aithailand.org/>
- ยสุตมา ประทุมชาติ เพ็ญพิศุทธิ์ ใจสนิท และศิวก ร สองแสน. (2559). ผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบกระบวนการกลุ่มโดยใช้เทคนิคแผนผังความคิด เพื่อพัฒนา ทักษะการคิดวิเคราะห์ และทักษะการอ่านภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 . *วารสารบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย*, 9(21) ,17-30.
- รัฐภาพร พันธุ์ทวี. (2562). ความพึงพอใจของผู้ใช้บริการที่มีต่อการให้บริการของสำนักงานคนบดี คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่. *โครงการวิจัยสนับสนุนจากมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่*. เชียงใหม่:มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่.
- รัฐพล ประดับเวทย์. (2556). แนวทางการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยเทคโนโลยีตามแนวคิด อนุกรมวิธานของบลูม. *Veridian E-Journal, Silpakorn University*, 10(3), 1054-105
- รัตนะ บัวสนธ์. (2552). *การวิจัยและพัฒนานวัตกรรมการศึกษา*. กรุงเทพฯ: คำสมัย.
- ราชบัณฑิตยสถาน. (2556). *พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ.2554 เฉลิมพระเกียรติพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว เนื่องในโอกาสพระราชพิธีมหามงคล เฉลิมพระชนมพรรษา 7 รอบ 5 ธันวาคม 2554*. กรุงเทพฯ : ราชบัณฑิตยสถาน.
- โรชา ทองลาว. พัลลภ สุวรรณฤกษ์, สมเกียรติ ไทยปรีชา และศศิน เทียนดี. (2564). การศึกษาความพึงพอใจของนิสิตมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตกำแพงแสนต่อการจัดการเรียนการสอนรูปแบบออนไลน์ประจำภาคต้น ปีการศึกษา 2563. *วารสารวิชาการสมาคมสถาบันอุดมศึกษาเอกชนแห่งประเทศไทย*, 4(2), 617.
- ลักขณา สรีวัฒน์. (2549). *การคิด*. กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์.
- วรรณมา โรจนะบุรานนท์. (2557). *การพัฒนาแบบวัดความสามารถในการคิดวิเคราะห์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-3 ของโรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ศูนย์วิจัยและพัฒนาการศึกษา*. มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, กรุงเทพฯ.
- วัชรพล วิบูลย์ศรีริน. (2557). หลักการออกแบบการสอนบนเว็บตามแบบจำลอง ADDIE เพื่อการสอนสนทนาภาษาไทยเบื้องต้นสำหรับชาวต่างประเทศ. *วารสารศรีครินทรวិโรฒวิจัยและพัฒนา*, 6(12), 192-205.
- วัฒน์จันต์ ทองเกลียวทวี ปราโมทย์ จันทรเรือง และวรรณวิไล นันทมานพ. (2555). การพัฒนาหนังสืออ่านเพิ่มเติม เรื่อง ของดีเมืองสุพรรณบุรี เพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่าน คิดวิเคราะห์ และเขียน กลุ่ม สาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5. *วารสารมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม*, 6(3), 173-183

- วิสมน กฤษกลาง และสิริรัตน์ นาคิน. (2563). การศึกษาความสามารถในการอ่านจับใจความและทักษะการคิดวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยวิธีการสอนอ่าน แบบบูรณาการของ Murdoch (MIA) ร่วมกับแผนผังกราฟฟิก. *วารสารราชพฤกษ์*, 18(3), 112-119
- ศนิชา เลิศการ. (2547). ความพึงพอใจของนักเรียนต่อการจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระสังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ. การค้นคว้าอิสระ ศษ.ม., มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, จังหวัดเชียงใหม่.
- ศรัญญา นาดา วชิรา เครือคำอ้าย และสนธิ สัตโยภาส. (2555). การใช้สื่อสิ่งพิมพ์เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านคิด วิเคราะห์กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2. *วารสารบัณฑิตวิจัย*. 5(1), 33-40.
- ศิวาพร อ่อนสุวรรณ. (2556). การพัฒนาชุดฝึกทักษะการคิดวิเคราะห์ในหนังสืออ่านนอกเวลาชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3. *วารสารมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม*. 7(1), 127-135.
- ศุภิสรา หวังดี. (2558). การประยุกต์ใช้สุนทรียสาธกเพื่อพัฒนาความผูกพันในองค์กรกรณีศึกษา: มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลอีสาน วิทยาเขตขอนแก่น. *วารสารวิทยาลัยบัณฑิตศึกษาการจัดการ มหาวิทยาลัยขอนแก่น*, 8(2), 19-37.
- สยามรัฐ บุตรศรี. (2553). การพัฒนาบทเรียนคอมพิวเตอร์มัลติมีเดียเรื่องการเขียนแบบเบื้องต้นสำหรับนักเรียนช่วงชั้นที่ 4. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- สิระ สมนาม. (2560). การพัฒนารูปแบบการเรียนรู้โดยใช้แนวคิดเขาวงกตเชิงปฏิบัติร่วมกับกระบวนการสุนทรียสาธกเพื่อส่งเสริมความสามารถในการวิเคราะห์วรรณคดีสำหรับนักศึกษาระดับปริญญาบัณฑิต. วิทยานิพนธ์ ปร.ด. ,มหาวิทยาลัยศิลปากร, จังหวัดนครปฐม.
- สุชาดา ปิติพร. (2559). การพัฒนาการคิดวิเคราะห์ ในวิชาภาษาไทย สาระที่ 5 วรรณคดีและวรรณกรรมโดยใช้ กระบวนการกลุ่ม. มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต: กรุงเทพฯ.
- สุทธิกานต์ บ่อจักรพันธ์. (2559). การพัฒนาสื่อการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ด้วยเทคโนโลยีความจริงเสริม.การประยุกต์ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ 2(1), 73-82.
- สุนทร เทียนงาม. (2557). การพัฒนากระบวนการเรียนรู้ด้านการวิจัยและประเมินผลการศึกษา ผ่านการใช้สื่อมัลติมีเดียตามแนวคิดทฤษฎีปัญหาของเมเยอร์ ของนักศึกษาด้านวิชาการศึกษาปฐมวัย. มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต: กรุงเทพฯ.

- สุนิสา เกาะอ้อม. (2562). *การพัฒนาความสามารถการเขียนความเรียงภาษาไทย ของนักเรียนชั้น ประถมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้แผนผังความคิด*. วิทยานิพนธ์ ศษ.ม.,มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต, จังหวัดกรุงเทพ.
- สุพัตรา เมืองโคตร อนงค์สิริ วิชาสัย และสนธิ สัตโยภาส. (2556). ผลการใช้หนังสือส่งเสริมการอ่าน ชุดนิทานพื้นบ้านเพื่อฝึกทักษะการอ่านการคิดวิเคราะห์และการเขียนสำหรับนักเรียนชั้น ประถมศึกษาปีที่ 3. *พินเนศวร์สาร*, 9(1), 119-128.
- สุรัชธานี รัตนวรรณ. (2558). การพัฒนาบทเรียนมัลติมีเดียช่วยสอนเรื่องทัศนธาตุ ตามแนวคิดการ วิจัยของ ยีน เอ มิทเลอร์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1. *Veridian E- Journal, Silpakorn University*, 8(2), 2673-2688.
- สุวรรณมา จุ้ยทอง. (2562). ความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ เชิงผลิตภาพ รายวิชาหลักการจัดการเรียนรู้ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระ ระบมราชูปถัมภ์. *วารสารวไลยอลงกรณ์ปริทัศน์*, 9(1), 33-35.
- สุวัฒน์ วิวัฒน์านนท์. (2550). *ทักษะการอ่าน การคิดวิเคราะห์ และเขียน*. นนทบุรี : โรงพิมพ์ ซี.ซี. นอลลิติจิสส์.
- เสาวลักษณ์ พันธบุตร. (2557). การพัฒนาสื่อบทเรียนมัลติมีเดีย : การออกแบบกราฟิกเบื้องต้นเพื่อ สื่อปฏิสัมพันธ์. *วารสารวิชาการ นวัตกรรมสื่อสารสังคม*. 2(1), 140-164.
- อธิพงษ์ ราชเนตร และอังคณา อ่อนธานี. (2561). การพัฒนาหลักสูตรฝึกกอบรมภาษาฝรั่งเศสเพื่อ การสื่อสาร โดยใช้กระบวนการ สนุทริยสาธกร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือ สำหรับพนักงาน โรงแรม. *วารสารคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร*, 20(3), 251-263.
- อพนันตรี พูลพุทธา. (2561). รูปแบบการให้ข้อมูลย้อนกลับเพื่อส่งเสริมสมรรถนะการวิจัยในชั้นเรียน ของนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม. *วารสารวิชาการและวิจัยสังคมศาสตร์*, 13(37), 66-67.
- อมรา ศรีบุญเรือง. (26 เมษายน 2564). การพัฒนาความสามารถอ่านจับใจความสำคัญวรรณคดี จากบทละครพูด เรื่องเห็นแก่ลูก โดยวิธีการสอนแบบ SQ5R สำหรับนักเรียนมัธยมศึกษาปี ที่ 3 โรงเรียนอุตรดิตถ์ดรุณี. สืบค้นเมื่อ 26 ตุลาคม 2564, จาก https://www.kruban.nok.com/board_view.php?b_id=177461&bcat_id=12.
- อุดม จันทรโสภา ประยุทธ์ ชูสอน และพงษ์ศักดิ์ ภูกาบขาว. (2560). การพัฒนาโรงเรียนชุมชน บ้านฝางสู่การเป็นโรงเรียนแห่งการเรียนรู้ : การวิจัยเชิงปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วม. *วารสาร บริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยขอนแก่น*, 13(2), 149-157.

อัจฉรา เขยเชิงวิทย์. (2556). การสร้างพฤติกรรมเชิงบวกของนักศึกษาโดยใช้สุนทรียสาธกกรณีศึกษา
วิชาการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ. วารสารเทคโนโลยีอุตสาหกรรม มหาวิทยาลัย
ราชภัฏอุบลราชธานี, 8(2), 2673-2688.







รายชื่อผู้เชี่ยวชาญในการประเมินและตรวจสอบเครื่องมือ

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญในการประเมินและตรวจสอบเครื่องมือ จำนวน 5 ท่าน

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญได้แก่

1. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กฤษฎากาญจน์ ไตพิทักษ์
อาจารย์ประจำภาควิชาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร
2. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.คุณอนันท์ นิรมล
อาจารย์ประจำภาควิชาเทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร
3. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. สิริระ สมนาม
อาจารย์ประจำภาควิชาหลักสูตร การสอนและการเรียนรู้ สาขาวิชาภาษาไทย คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
4. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. บุญรอด ชิตวชิรา
อาจารย์ประจำภาควิชาหลักสูตร การสอนและการเรียนรู้ สาขาวิชาภาษาไทย คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
5. อาจารย์ ดร. พรสุดา อินทร์सान
อาจารย์ประจำภาควิชาหลักสูตร การสอนและการเรียนรู้ สาขาวิชาภาษาไทย คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่



ภาคผนวก ข

หนังสือขอความอนุเคราะห์ตรวจแก้ไขเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย



บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ บัณฑิตวิทยาลัย งานวิชาการ โทร. ๘๘๒๗

ที่ อว ๐๖๐๓.๐๒/ว ๓๕๖๓

วันที่ ๓๔ ธันวาคม ๒๕๖๔

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ตรวจแก้ไขเครื่องมือที่ใช้ในการค้นคว้าอิสระ

เรียน ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.คุณอนันท์ นิรมล

ด้วย นายอัครวัฒน์ ศรีวัฒนานนท์ รหัสประจำตัว ๖๓๐๙๑๐๖๗ นิสิตปริญญาโท สาขาวิชาภาษาไทย สังกัดบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร ได้ทำการค้นคว้าอิสระ เรื่อง "การพัฒนาทักษะการคิดวิเคราะห์ในบทละครพูดเรื่องเห็นแก่ลูก ด้วยกระบวนการสุนทรียสาธกร่วมกับการใช้สื่อมัลติมีเดียสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓" เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ทรงภพ ขุนมธุรส เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาการค้นคว้าอิสระ

ในการค้นคว้าอิสระเกี่ยวกับเรื่องนี้ บัณฑิตวิทยาลัย พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้ที่มีความรู้ความเชี่ยวชาญในเรื่องนี้เป็นอย่างดียิ่ง จึงใคร่ขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจแก้ไขเครื่องมือที่ใช้ในการค้นคว้าอิสระ ดังแนบมาพร้อมนี้ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์

(รองศาสตราจารย์ ดร.อนามัย นาคุดม)

รองคณบดีฝ่ายวิชาการ ปฏิบัติราชการแทน

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย



ที่ ยว ๐๖๐๓.๐๒/ว ๓๕๒๓

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร
อำเภอเมือง จังหวัดพิษณุโลก ๖๕๐๐๐

๑๔ ธันวาคม ๒๕๖๔

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ตรวจแก้ไขเครื่องมือที่ใช้ในการค้นคว้าอิสระ

เรียน ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สิระ สมนาม

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. โครงร่างการค้นคว้าอิสระ จำนวน ๑ ฉบับ

๒. เครื่องมือที่ใช้ในการค้นคว้าอิสระ จำนวน ๑ ฉบับ

ด้วย นายอัศววัฒน์ ศรีวัฒนานนท์ รหัสประจำตัว ๖๓๐๙๑๐๖๗ นิสิตปริญญาโท สาขาวิชาภาษาไทย สังกัดบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร ได้ทำการค้นคว้าอิสระ เรื่อง “การพัฒนาทักษะการคิดวิเคราะห์ในบทละครพูดเรื่องเห็นแก่ลูก ด้วยกระบวนการสุนทรียศาสตร์ร่วมกับการใช้สื่อมัลติมีเดียสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓” เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ทรงภพ ขุนมธุรส เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาการค้นคว้าอิสระ

ในการค้นคว้าอิสระเกี่ยวกับเรื่องนี้ บัณฑิตวิทยาลัย พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้ที่มีความรู้ความเชี่ยวชาญในเรื่องนี้เป็นอย่างดี จึงใคร่ขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจแก้ไขเครื่องมือที่ใช้ในการค้นคว้าอิสระ ดังแนบมาพร้อมนี้ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.อนามัย นาอุดม)
รองคณบดีฝ่ายวิชาการ ปฏิบัติราชการแทน
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร

๑. งานวิชาการ บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐-๕๕๙๖-๘๘๒๗

โทรสาร ๐-๕๕๙๖-๘๘๒๖

๒. นายอัศววัฒน์ ศรีวัฒนานนท์

โทร. ๐๘-๕๕๔๙-๑๓๓๖



ที่ อว ๐๖๐๓.๐๒/ว ๓๕๒๓

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร
อำเภอเมือง จังหวัดพิษณุโลก ๖๕๐๐๐

๑๔ ธันวาคม ๒๕๖๔

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ตรวจแก้ไขเครื่องมือที่ใช้ในการค้นคว้าอิสระ

เรียน ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.บุญรอด โชติวชิรา

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. โครงร่างการค้นคว้าอิสระ จำนวน ๑ ฉบับ

๒. เครื่องมือที่ใช้ในการค้นคว้าอิสระ จำนวน ๑ ฉบับ

ด้วย นายอัศววัฒน์ ศรีวัฒนานนท์ รหัสประจำตัว ๖๓๐๙๑๐๖๗ นิสิตปริญญาโท สาขาวิชาภาษาไทย สังกัดบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร ได้ทำการค้นคว้าอิสระ เรื่อง “การพัฒนาทักษะการคิดวิเคราะห์ในบทละครพูดเรื่องเห็นแก่ลูก ด้วยกระบวนการสุนทรียศาสตร์ร่วมกับการใช้สื่อมัลติมีเดียสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓” เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาค้นคว้าตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ทรงภพ ขุนมธุรส เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาการค้นคว้าอิสระ

ในการค้นคว้าอิสระเกี่ยวกับเรื่องนี้ บัณฑิตวิทยาลัย พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้ที่มีความรู้ความเชี่ยวชาญในเรื่องนี้เป็นอย่างดี จึงใคร่ขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจแก้ไขเครื่องมือที่ใช้ในการค้นคว้าอิสระ ดังแนบมาพร้อมนี้ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.อนามัย นาอูตม)
รองคณบดีฝ่ายวิชาการ ปฏิบัติราชการแทน
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร

๑. งานวิชาการ บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐-๕๕๙๖-๘๘๒๗

โทรสาร ๐-๕๕๙๖-๘๘๒๖

๒. นายอัศววัฒน์ ศรีวัฒนานนท์

โทร. ๐๘-๕๕๕๙-๑๓๓๖



ที่ อว ๐๖๐๓.๐๒/ว ๓๕๒๓

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร
อำเภอเมือง จังหวัดพิษณุโลก ๖๕๐๐๐

๑๔ ธันวาคม ๒๕๖๔

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ตรวจแก้ไขเครื่องมือที่ใช้ในการค้นคว้าอิสระ

เรียน ดร.พรสุตา อินทร์สาน

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. โครงร่างการค้นคว้าอิสระ จำนวน ๑ ฉบับ

๒. เครื่องมือที่ใช้ในการค้นคว้าอิสระ จำนวน ๑ ฉบับ

ด้วย นายอิศรวัฒน์ ศรีพัฒนานนท์ รหัสประจำตัว ๖๓๐๙๑๐๖๗ นิสิตปริญญาโท สาขาวิชาภาษาไทย สังกัดบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร ได้ทำการค้นคว้าอิสระ เรื่อง “การพัฒนาทักษะการคิดวิเคราะห์ในบทละครพูดเรื่องเห็นแก่ลูก ด้วยกระบวนการสุนทรียสาธกร่วมกับการใช้สื่อมัลติมีเดียสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓” เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ทรงภพ ชุนมธุรส เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาการค้นคว้าอิสระ

ในการค้นคว้าอิสระเกี่ยวกับเรื่องนี้ บัณฑิตวิทยาลัย พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้ที่มีความรู้ความเชี่ยวชาญในเรื่องนี้เป็นอย่างดียิ่ง จึงใคร่ขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจแก้ไขเครื่องมือที่ใช้ในการค้นคว้าอิสระ ดังแนบมาพร้อมนี้ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.อนามัย นาคุดม)
รองคณบดีฝ่ายวิชาการ ปฏิบัติราชการแทน
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร

๑. งานวิชาการ บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐-๕๕๙๖-๘๘๒๗

โทรสาร ๐-๕๕๙๖-๘๘๒๖

๒. นายอิศรวัฒน์ ศรีพัฒนานนท์

โทร. ๐๘-๕๕๔๙-๑๓๓๖

ภาคผนวก ค
แบบประเมินความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้
การวิจัยการพัฒนาทักษะการคิดวิเคราะห์ที่ในบทละครพูดเรื่องเห็นแก่ลูกด้วยกระบวนการสุนทรีย
สาธกร่วมกับการใช้สื่อมัลติมีเดียสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3



แบบประเมินความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1

(ความเป็นมาของบทละครพูด)

การพัฒนาทักษะการคิดวิเคราะห์ในบทละครพูดเรื่องเห็นแก่ลูก

ด้วยกระบวนการสุนทรียสาธกร่วมกับการใช้สื่อมัลติมีเดียสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

(สำหรับผู้เชี่ยวชาญ)

คำชี้แจง

แบบประเมินนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อสอบถามความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับความเหมาะสมของ แผนการจัดการเรียนรู้ด้วยการด้วยกระบวนการสุนทรียสาธกร่วมกับการใช้สื่อมัลติมีเดีย เพื่อพัฒนาทักษะการคิดวิเคราะห์ในวรรณคดีโปรดพิจารณาแผนการจัดการเรียนรู้ เพื่อตรวจสอบการใช้ภาษา ความถูกต้องของ เนื้อหาตามหลักวิชาการ เสนอความคิดเห็น และประเมินว่ามีความเหมาะสมในด้านต่าง ๆ ตามที่กำหนดไว้ หรือไม่ โดยทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับความคิดเห็นของท่าน ดังนี้

- | | |
|-----------|---------------------------------------|
| 5 หมายถึง | มีความเหมาะสมในระดับมากที่สุด |
| 4 หมายถึง | มีความเหมาะสมในระดับมาก |
| 3 หมายถึง | มีความเหมาะสมในระดับปานกลาง |
| 2 หมายถึง | มีความเหมาะสมในระดับเหมาะสมน้อย |
| 1 หมายถึง | มีความเหมาะสมในระดับเหมาะสมน้อยที่สุด |

แผนการจัดการเรียนรู้

ข้อที่	รายการประเมิน	ระดับคะแนน					ข้อเสนอแนะ
		5	4	3	2	1	
1	ด้านเนื้อหา						
	1.1 กระชับ แสดงถึงสาระสำคัญ						
	1.2 เหมาะสมและครอบคลุมตัวชี้วัด						
2	จุดประสงค์การเรียนรู้						
	2.1 สอดคล้องกับตัวชี้วัด						
	2.2 สอดคล้องกับสาระสำคัญ						
	2.3 มีความชัดเจนและเข้าใจง่าย						
	2.4 สามารถนำไปใช้จัดการเรียนรู้ให้บรรลุวัตถุประสงค์ได้						
2.5 สามารถวัดและประเมินผลได้							
3	สาระการเรียนรู้						
	3.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้						
	3.2 ถูกต้องและสอดคล้องกับหลักวิชาการ						
4	การจัดการเรียนรู้ด้วยกระบวนการสุนทรีย สารร่วมกับการใช้สื่อมัลติมีเดีย						
	4.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์และเนื้อหา สาระ						
	4.2 กิจกรรมส่งเสริมกระบวนการคิดเชิง วิเคราะห์ให้กับผู้เรียน						
	4.3 กระบวนการจัดการเรียนรู้เป็นไป ตามลำดับขั้นตอนครบถ้วน						
	4.4 จำนวนชั่วโมงในการทำกิจกรรมมีความ เหมาะสม						
4.5 กิจกรรมและภาระงานเหมาะสมกับ ผู้เรียน							

ข้อที่	รายการประเมิน	ระดับคะแนน					ข้อเสนอแนะ
		5	4	3	2	1	
5	สื่อและแหล่งเรียนรู้						
	5.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์ และเนื้อหาที่เรียน						
	5.2 สอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้						
6	กระบวนการวัดและประเมินผล						
	6.1 วิธีวัดและเครื่องมือสอดคล้องกับจุดประสงค์						
	6.2 วิธีวัดและเครื่องมือวัดเหมาะสมกับทักษะการคิดเชิงวิเคราะห์						
	6.3 มีเกณฑ์การวัดที่ชัดเจนและมีความเป็นไปได้						

ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

.....

.....

.....

.....

.....

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน

(.....)

ตำแหน่ง

ตาราง 14 ผลการพิจารณาความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 เรื่องความเป็นมาของ
บทละครพูดการพัฒนาทักษะการคิดวิเคราะห์ในบทละครพูดเรื่องเห็นแก่ลูกด้วยกระบวนการ
สุนทรียสาธกร่วมกับการใช้สื่อมัลติมีเดียสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยผู้เชี่ยวชาญ 5

รายการประเมิน	ระดับความคิดเห็นจาก ผู้เชี่ยวชาญคนที่					\bar{x}	S.D	แปลผล
	1	2	3	4	5			
ด้านเนื้อหา								
1.1 กระชับ แสดงถึงสาระสำคัญ	4	5	5	5	5	4.8	0.45	มากที่สุด
1.2 เหมาะสมและครอบคลุม ตัวชี้วัด	4	4	5	5	5	4.6	0.55	มากที่สุด
จุดประสงค์การเรียนรู้								
2.1 สอดคล้องกับตัวชี้วัด	5	4	5	5	5	4.8	0.45	มากที่สุด
2.2 สอดคล้องกับสาระสำคัญ	4	4	5	5	5	4.6	0.55	มากที่สุด
2.3 มีความชัดเจนและเข้าใจง่าย	5	5	5	5	5	5	1	มากที่สุด
2.4 สามารถนำไปใช้จัดการ เรียนรู้ให้บรรลุวัตถุประสงค์ได้	5	5	5	5	5	5	1	มากที่สุด
2.5 สามารถวัดและประเมินผล ได้	5	5	5	5	5	5	1	มากที่สุด
สาระการเรียนรู้								
3.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การ เรียนรู้	5	5	5	5	5	5	1	มากที่สุด
3.2 ถูกต้องและสอดคล้องกับ หลักวิชาการ	4	5	5	5	5	4.8	0.45	มากที่สุด
การจัดการเรียนรู้ด้วย กระบวนการสุนทรียสาธก ร่วมกับการใช้สื่อมัลติมีเดีย								
4.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์ และเนื้อหาสาระ	4	4	5	5	5	4.6	0.55	มากที่สุด
4.2 กิจกรรมส่งเสริม	5	4	4	5	5	4.6	0.55	มากที่สุด

รายการประเมิน	ระดับความคิดเห็นจาก ผู้เชี่ยวชาญคนที่					\bar{x}	S.D	แปลผล
	1	2	3	4	5			
กระบวนการคิดเชิงวิเคราะห์ ให้กับผู้เรียน								
4.3 กระบวนการจัดการเรียนรู้ เป็นไปตามลำดับขั้นตอน ครบถ้วน	5	4	4	5	5	4.6	0.55	มากที่สุด
4.4 จำนวนชั่วโมงในการทำ กิจกรรมมีความเหมาะสม	5	5	4	5	5	4.8	0.55	มากที่สุด
4.5 กิจกรรมและภาระงาน เหมาะสมกับผู้เรียน	5	5	4	5	5	4.8	0.55	มากที่สุด
สื่อและแหล่งเรียนรู้								
5.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์ และเนื้อหาที่เรียน	5	4	5	4	5	4.60	0.55	มากที่สุด
5.2 สอดคล้องกับกิจกรรมการ เรียนรู้	5	5	5	5	5	5	1	มากที่สุด
กระบวนการวัดและประเมินผล								
6.1 วิธีวัดและเครื่องมือ สอดคล้องกับจุดประสงค์	4	4	4	4	5	4.2	0.45	มากที่สุด
6.2 วิธีวัดและเครื่องมือวัด เหมาะสมกับทักษะการคิดเชิง วิเคราะห์	4	4	4	4	5	4.2	0.45	มาก
6.3 มีเกณฑ์การวัดที่ชัดเจนและ มีความเป็นไปได้	4	5	4	4	5	4.4	0.55	มาก
รวม						4.72	0.20	มากที่สุด

แบบประเมินความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2
(รูปแบบคำประพันธ์และลักษณะของบทละครพูด)
การพัฒนาทักษะการคิดวิเคราะห์ในบทละครพูดเรื่องเห็นแก่ลูก
ด้วยกระบวนการสุนทรียสาธกร่วมกับการใช้สื่อมัลติมีเดียสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3
(สำหรับผู้เชี่ยวชาญ)

คำชี้แจง

แบบประเมินนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อสอบถามความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับความเหมาะสมของ แผนการจัดการเรียนรู้ด้วยการด้วยกระบวนการสุนทรียสาธกร่วมกับการใช้สื่อมัลติมีเดีย เพื่อพัฒนาทักษะการคิดวิเคราะห์ในวรรณคดีโปรดพิจารณาแผนการจัดการเรียนรู้ เพื่อตรวจสอบการใช้ภาษา ความถูกต้องของ เนื้อหาตามหลักวิชาการ เสนอความคิดเห็น และประเมินว่ามีความเหมาะสมในด้านต่าง ๆ ตามที่กำหนดไว้ หรือไม่ โดยทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับความคิดเห็นของท่าน ดังนี้

- | | |
|-----------|---------------------------------------|
| 5 หมายถึง | มีความเหมาะสมในระดับมากที่สุด |
| 4 หมายถึง | มีความเหมาะสมในระดับมาก |
| 3 หมายถึง | มีความเหมาะสมในระดับปานกลาง |
| 2 หมายถึง | มีความเหมาะสมในระดับเหมาะสมน้อย |
| 1 หมายถึง | มีความเหมาะสมในระดับเหมาะสมน้อยที่สุด |

แผนการจัดการเรียนรู้

ข้อที่	รายการประเมิน	ระดับคะแนน					ข้อเสนอแนะ
		5	4	3	2	1	
1	ด้านเนื้อหา						
	1.1 กระชับ แสดงถึงสาระสำคัญ						
	1.2 เหมาะสมและครอบคลุมตัวชี้วัด						
2	จุดประสงค์การเรียนรู้						
	2.1 สอดคล้องกับตัวชี้วัด						
	2.2 สอดคล้องกับสาระสำคัญ						
	2.3 มีความชัดเจนและเข้าใจง่าย						
	2.4 สามารถนำไปใช้จัดการเรียนรู้ให้บรรลุวัตถุประสงค์ได้						
2.5 สามารถวัดและประเมินผลได้							
3	สาระการเรียนรู้						
	3.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้						
	3.2 ถูกต้องและสอดคล้องกับหลักวิชาการ						
4	การจัดการเรียนรู้ด้วยกระบวนการสุนทรีย สารร่วมกับการใช้สื่อมัลติมีเดีย						
	4.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์และเนื้อหา สาระ						
	4.2 กิจกรรมส่งเสริมกระบวนการคิดเชิง วิเคราะห์ให้กับผู้เรียน						
	4.3 กระบวนการจัดการเรียนรู้เป็นไป ตามลำดับขั้นตอนครบถ้วน						
	4.4 จำนวนชั่วโมงในการทำกิจกรรมมีความ เหมาะสม						
4.5 กิจกรรมและภาระงานเหมาะสมกับ ผู้เรียน							

ข้อที่	รายการประเมิน	ระดับคะแนน					ข้อเสนอแนะ
		5	4	3	2	1	
5	สื่อและแหล่งเรียนรู้						
	5.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์ และเนื้อหาที่เรียน						
	5.2 สอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้						
6	กระบวนการวัดและประเมินผล						
	6.1 วิธีวัดและเครื่องมือสอดคล้องกับจุดประสงค์						
	6.2 วิธีวัดและเครื่องมือวัดเหมาะสมกับทักษะการคิดเชิงวิเคราะห์						
	6.3 มีเกณฑ์การวัดที่ชัดเจนและมีความเป็นไปได้						

ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

.....

.....

.....

.....

.....

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน

(.....)

ตำแหน่ง

ตาราง 15 ผลการพิจารณาความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2 เรื่อง รูปแบบคำ ประพันธ์และลักษณะของบทละครพูด การพัฒนาทักษะการคิดวิเคราะห์ในบทละครพูดเรื่องเห็น แก่ลูกด้วยกระบวนการสุนทรียสาธกร่วมกับการใช้สื่อมัลติมีเดียสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยผู้เชี่ยวชาญ 5 ท่าน

รายการประเมิน	ระดับความคิดเห็นจาก ผู้เชี่ยวชาญคนที่					\bar{x}	S.D	แปลผล
	1	2	3	4	5			
ด้านเนื้อหา								
1.1 กระชับ แสดงถึงสาระสำคัญ	4	5	5	5	5	4.8	0.55	มากที่สุด
1.2 เหมาะสมและครอบคลุม ตัวชี้วัด	4	5	5	5	5	4.8	0.55	มากที่สุด
จุดประสงค์การเรียนรู้								
2.1 สอดคล้องกับตัวชี้วัด	5	5	5	5	5	5	1	มากที่สุด
2.2 สอดคล้องกับสาระสำคัญ	4	4	5	5	5	4.6	0.45	มากที่สุด
2.3 มีความชัดเจนและเข้าใจง่าย	5	4	5	5	5	4.8	0.55	มากที่สุด
2.4 สามารถนำไปใช้จัดการ เรียนรู้ให้บรรลุวัตถุประสงค์ได้	5	4	5	5	5	4.8	0.55	มากที่สุด
2.5 สามารถวัดและประเมินผล ได้	5	4	5	5	5	4.8	0.55	มากที่สุด
สาระการเรียนรู้								
3.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การ เรียนรู้	5	4	5	5	5	4.8	0.55	มากที่สุด
3.2 ถูกต้องและสอดคล้องกับ หลักวิชาการ	5	5	5	5	5	5	1	มากที่สุด
การจัดการเรียนรู้ด้วย กระบวนการสุนทรียสาธก ร่วมกับการใช้สื่อมัลติมีเดีย								
4.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์ และเนื้อหาสาระ	4	5	5	5	5	4.8	0.55	มากที่สุด

รายการประเมิน	ระดับความคิดเห็นจาก ผู้เชี่ยวชาญคนที่					\bar{x}	S.D	แปลผล
	1	2	3	4	5			
4.2 กิจกรรมส่งเสริม กระบวนการคิดเชิงวิเคราะห์ ให้กับผู้เรียน	4	5	4	5	5	4.6	0.45	มากที่สุด
4.3 กระบวนการจัดการเรียนรู้ เป็นไปตามลำดับขั้นตอน ครบถ้วน	5	4	5	5	5	4.8	0.55	มากที่สุด
4.4 จำนวนชั่วโมงในการทำ กิจกรรมมีความเหมาะสม	5	5	4	5	5	4.8	0.55	มากที่สุด
4.5 กิจกรรมและภาระงาน เหมาะสมกับผู้เรียน	5	4	4	5	5	4.6	0.45	มากที่สุด
สื่อและแหล่งเรียนรู้								
5.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์ และเนื้อหาที่เรียน	4	4	5	4	5	4.4	0.55	มาก
5.2 สอดคล้องกับกิจกรรมการ เรียนรู้	5	4	5	4	5	4.6	0.45	มากที่สุด
กระบวนการวัดและประเมินผล								
6.1 วิธีวัดและเครื่องมือ สอดคล้องกับจุดประสงค์	4	4	5	4	5	4.4	0.45	มาก
6.2 วิธีวัดและเครื่องมือวัด เหมาะสมกับทักษะการคิดเชิง วิเคราะห์	4	5	5	4	5	4.6	0.45	มากที่สุด
6.3 มีเกณฑ์การวัดที่ชัดเจนและ มีความเป็นไปได้	4	4	5	4	5	4.4	0.45	มาก
รวม						4.72	0.20	มากที่สุด

แบบประเมินความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3
(บทวรรณคดีเรื่องบทละครพูดเรื่องเห็นแก่ลูก)
การพัฒนาทักษะการคิดวิเคราะห์ในบทละครพูดเรื่องเห็นแก่ลูก
ด้วยกระบวนการสุนทรียสาธกร่วมกับการใช้สื่อมัลติมีเดียสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3
(สำหรับผู้เชี่ยวชาญ)

คำชี้แจง

แบบประเมินนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อสอบถามความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับความเหมาะสมของ แผนการจัดการเรียนรู้ด้วยการด้วยกระบวนการสุนทรียสาธกร่วมกับการใช้สื่อมัลติมีเดีย เพื่อพัฒนาทักษะการคิดวิเคราะห์ในวรรณคดีโปรดพิจารณาแผนการจัดการเรียนรู้ เพื่อตรวจสอบการใช้ภาษา ความถูกต้องของ เนื้อหาตามหลักวิชาการ เสนอความคิดเห็น และประเมินว่ามีความเหมาะสมในด้านต่าง ๆ ตามที่กำหนดไว้ หรือไม่ โดยทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับความคิดเห็นของท่าน ดังนี้

- | | |
|-----------|---------------------------------------|
| 5 หมายถึง | มีความเหมาะสมในระดับมากที่สุด |
| 4 หมายถึง | มีความเหมาะสมในระดับมาก |
| 3 หมายถึง | มีความเหมาะสมในระดับปานกลาง |
| 2 หมายถึง | มีความเหมาะสมในระดับเหมาะสมน้อย |
| 1 หมายถึง | มีความเหมาะสมในระดับเหมาะสมน้อยที่สุด |

แผนการจัดการเรียนรู้

ข้อที่	รายการประเมิน	ระดับคะแนน					ข้อเสนอแนะ
		5	4	3	2	1	
1	ด้านเนื้อหา						
	1.1 กระชับ แสดงถึงสาระสำคัญ						
	1.2 เหมาะสมและครอบคลุมตัวชี้วัด						
2	จุดประสงค์การเรียนรู้						
	2.1 สอดคล้องกับตัวชี้วัด						
	2.2 สอดคล้องกับสาระสำคัญ						
	2.3 มีความชัดเจนและเข้าใจง่าย						
	2.4 สามารถนำไปใช้จัดการเรียนรู้ให้บรรลุวัตถุประสงค์ได้						
	2.5 สามารถวัดและประเมินผลได้						
3	สาระการเรียนรู้						
	3.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้						
	3.2 ถูกต้องและสอดคล้องกับหลักวิชาการ						
4	การจัดการเรียนรู้ด้วยกระบวนการสุนทรีย สารกร่วมกับการใช้สื่อมัลติมีเดีย						
	4.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์และเนื้อหา สาระ						
	4.2 กิจกรรมส่งเสริมกระบวนการคิดเชิง วิเคราะห์ให้กับผู้เรียน						
	4.3 กระบวนการจัดการเรียนรู้เป็นไป ตามลำดับขั้นตอนครบถ้วน						
	4.4 จำนวนชั่วโมงในการทำกิจกรรมมีความ เหมาะสม						
	4.5 กิจกรรมและภาระงานเหมาะสมกับ ผู้เรียน						

ข้อที่	รายการประเมิน	ระดับคะแนน					ข้อเสนอแนะ
		5	4	3	2	1	
5	สื่อและแหล่งเรียนรู้						
	5.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์ และเนื้อหาที่เรียน						
	5.2 สอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้						
6	กระบวนการวัดและประเมินผล						
	6.1 วิธีวัดและเครื่องมือสอดคล้องกับจุดประสงค์						
	6.2 วิธีวัดและเครื่องมือวัดเหมาะสมกับทักษะการคิดเชิงวิเคราะห์						
	6.3 มีเกณฑ์การวัดที่ชัดเจนและมีความเป็นไปได้						

ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

.....

.....

.....

.....

.....

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน

(.....)

ตำแหน่ง

ตาราง 16 ผลการพิจารณาความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3 บทวรรณคดีเรื่องบทละครพูดเรื่องเห็นแก่ลูก การพัฒนาทักษะการคิดวิเคราะห์ในบทละครพูดเรื่องเห็นแก่ลูกด้วยกระบวนการสุนทรียสาธกร่วมกับการใช้สื่อมัลติมีเดียสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยผู้เชี่ยวชาญ 5 ท่าน

รายการประเมิน	ระดับความคิดเห็นจาก ผู้เชี่ยวชาญคนที่					\bar{x}	S.D	แปลผล
	1	2	3	4	5			
ด้านเนื้อหา								
1.1 กระชับ แสดงถึงสาระสำคัญ	4	5	5	5	5	4.80	0.45	มากที่สุด
1.2 เหมาะสมและครอบคลุม ตัวชี้วัด	4	5	5	5	5	4.80	0.45	มากที่สุด
จุดประสงค์การเรียนรู้								
2.1 สอดคล้องกับตัวชี้วัด	5	5	5	5	5	5.00	0.00	มากที่สุด
2.2 สอดคล้องกับสาระสำคัญ	4	5	5	5	5	4.80	0.45	มากที่สุด
2.3 มีความชัดเจนและเข้าใจง่าย	5	5	5	5	5	5.00	0.00	มากที่สุด
2.4 สามารถนำไปใช้จัดการเรียนรู้ ให้บรรลุวัตถุประสงค์ได้	5	5	5	5	5	5.00	0.00	มากที่สุด
2.5 สามารถวัดและประเมินผลได้	5	4	5	5	5	4.80	0.45	มากที่สุด
สาระการเรียนรู้								
3.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การ เรียนรู้	5	5	5	5	5	5.00	0.00	มากที่สุด
3.2 ถูกต้องและสอดคล้องกับหลัก วิชาการ	5	5	5	5	5	5.00	0.00	มากที่สุด
การจัดการเรียนรู้ด้วยกระบวนการ สุนทรียสาธกร่วมกับการใช้สื่อ มัลติมีเดีย								
4.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์และ เนื้อหาสาระ	4	4	5	5	5	4.60	0.55	มากที่สุด

รายการประเมิน	ระดับความคิดเห็นจาก ผู้เชี่ยวชาญคนที่					\bar{x}	S.D	แปลผล
	1	2	3	4	5			
4.2 กิจกรรมส่งเสริมกระบวนการ คิดเชิงวิเคราะห์ที่ให้กับผู้เรียน	4	4	4	5	5	4.40	0.55	มาก
4.3 กระบวนการจัดการเรียนรู้ เป็นไปตามลำดับขั้นตอนครบถ้วน	5	4	5	5	5	4.80	0.45	มากที่สุด
4.4 จำนวนชั่วโมงในการทำ กิจกรรมมีความเหมาะสม	5	4	4	5	5	4.60	0.55	มากที่สุด
4.5 กิจกรรมและภาระงาน เหมาะสมกับผู้เรียน	5	4	4	5	5	4.60	0.55	มากที่สุด
สื่อและแหล่งเรียนรู้								
5.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์ และ เนื้อหาที่เรียน	4	5	5	5	5	4.80	0.45	มากที่สุด
5.2 สอดคล้องกับกิจกรรมการ เรียนรู้	5	5	5	5	5	5.00	0.00	มากที่สุด
กระบวนการวัดและประเมินผล								
6.1 วิธีวัดและเครื่องมือสอดคล้อง กับจุดประสงค์	4	4	4	4	5	4.20	0.45	มาก
6.2 วิธีวัดและเครื่องมือวัด เหมาะสมกับทักษะการคิดเชิง วิเคราะห์	4	4	4	4	5	4.20	0.45	มาก
6.3 มีเกณฑ์การวัดที่ชัดเจนและมี ความเป็นไปได้	4	4	4	4	5	4.20	0.45	มาก
รวม						4.72	0.20	มากที่สุด

แบบประเมินความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4

(คุณค่าทางวรรณคดี)

การพัฒนาทักษะการคิดวิเคราะห์ในบทละครพูดเรื่องเห็นแก่ลูก

ด้วยกระบวนการสุนทรียสาธกร่วมกับการใช้สื่อมัลติมีเดียสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

(สำหรับผู้เชี่ยวชาญ)

คำชี้แจง

แบบประเมินนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อสอบถามความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับความเหมาะสมของ แผนการจัดการเรียนรู้ด้วยการด้วยกระบวนการสุนทรียสาธกร่วมกับการใช้สื่อมัลติมีเดีย เพื่อพัฒนาทักษะการคิดวิเคราะห์ในวรรณคดีโปรดพิจารณาแผนการจัดการเรียนรู้ เพื่อตรวจสอบการใช้ภาษา ความถูกต้องของ เนื้อหาตามหลักวิชาการ เสนอความคิดเห็น และประเมินว่ามีความเหมาะสมในด้านต่าง ๆ ตามที่กำหนดไว้ หรือไม่ โดยทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับความคิดเห็นของท่าน ดังนี้

- | | |
|-----------|---------------------------------------|
| 5 หมายถึง | มีความเหมาะสมในระดับมากที่สุด |
| 4 หมายถึง | มีความเหมาะสมในระดับมาก |
| 3 หมายถึง | มีความเหมาะสมในระดับปานกลาง |
| 2 หมายถึง | มีความเหมาะสมในระดับเหมาะสมน้อย |
| 1 หมายถึง | มีความเหมาะสมในระดับเหมาะสมน้อยที่สุด |

แผนการจัดการเรียนรู้

ข้อที่	รายการประเมิน	ระดับคะแนน					ข้อเสนอแนะ
		5	4	3	2	1	
1	ด้านเนื้อหา						
	1.1 กระชับ แสดงถึงสาระสำคัญ						
	1.2 เหมาะสมและครอบคลุมตัวชี้วัด						
2	จุดประสงค์การเรียนรู้						
	2.1 สอดคล้องกับตัวชี้วัด						
	2.2 สอดคล้องกับสาระสำคัญ						
	2.3 มีความชัดเจนและเข้าใจง่าย						
	2.4 สามารถนำไปใช้จัดการเรียนรู้ให้บรรลุวัตถุประสงค์ได้						
2.5 สามารถวัดและประเมินผลได้							
3	สาระการเรียนรู้						
	3.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้						
	3.2 ถูกต้องและสอดคล้องกับหลักวิชาการ						
4	การจัดการเรียนรู้ด้วยกระบวนการสุนทรีย สารกร่วมกับการใช้สื่อมัลติมีเดีย						
	4.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์และเนื้อหา สาระ						
	4.2 กิจกรรมส่งเสริมกระบวนการคิดเชิง วิเคราะห์ให้กับผู้เรียน						
	4.3 กระบวนการจัดการเรียนรู้เป็นไป ตามลำดับขั้นตอนครบถ้วน						
	4.4 จำนวนชั่วโมงในการทำกิจกรรมมีความ เหมาะสม						
4.5 กิจกรรมและภาระงานเหมาะสมกับ ผู้เรียน							

ข้อที่	รายการประเมิน	ระดับคะแนน					ข้อเสนอแนะ
		5	4	3	2	1	
5	สื่อและแหล่งเรียนรู้						
	5.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์ และเนื้อหาที่เรียน						
	5.2 สอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้						
6	กระบวนการวัดและประเมินผล						
	6.1 วิธีวัดและเครื่องมือสอดคล้องกับจุดประสงค์						
	6.2 วิธีวัดและเครื่องมือวัดเหมาะสมกับทักษะการคิดเชิงวิเคราะห์						
	6.3 มีเกณฑ์การวัดที่ชัดเจนและมีความเป็นไปได้						

ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

.....

.....

.....

.....

.....

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน

(.....)

ตำแหน่ง

ตาราง 17 ผลการพิจารณาความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4 เรื่อง คุณค่าทางวรรณคดีการพัฒนาทักษะการคิดวิเคราะห์ที่ในบทละครพูดเรื่องเห็นแก่ลูกด้วยกระบวนการสุนทรียสาธกร่วมกับการใช้สื่อมัลติมีเดียสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยผู้เชี่ยวชาญ 5 ท่าน

รายการประเมิน	ระดับความคิดเห็นจากผู้เชี่ยวชาญคนที่					\bar{x}	S.D	แปลผล
	1	2	3	4	5			
ด้านเนื้อหา								
1.1 กระชับ แสดงถึงสาระสำคัญ	4	4	5	5	5	4.60	0.55	มากที่สุด
1.2 เหมาะสมและครอบคลุมตัวชี้วัด	4	4	5	5	5	4.60	0.55	มากที่สุด
จุดประสงค์การเรียนรู้								
2.1 สอดคล้องกับตัวชี้วัด	5	5	5	5	5	5.00	0.00	มากที่สุด
2.2 สอดคล้องกับสาระสำคัญ	4	5	5	5	5	4.80	0.45	มากที่สุด
2.3 มีความชัดเจนและเข้าใจง่าย	5	5	5	5	5	5.00	0.00	มากที่สุด
2.4 สามารถนำไปใช้จัดการเรียนรู้ให้บรรลุวัตถุประสงค์ได้	5	5	5	5	5	5.00	0.00	มากที่สุด
2.5 สามารถวัดและประเมินผลได้	5	4	5	5	5	4.60	0.45	มากที่สุด
สาระการเรียนรู้								
3.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	5	4	5	5	5	4.80	0.45	มากที่สุด
3.2 ถูกต้องและสอดคล้องกับหลักวิชาการ	5	4	5	5	5	4.80	0.45	มากที่สุด
การจัดการเรียนรู้ด้วยกระบวนการสุนทรียสาธกร่วมกับการใช้สื่อมัลติมีเดีย								
4.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์และเนื้อหาสาระ	4	5	5	5	5	4.80	0.45	มากที่สุด

รายการประเมิน	ระดับความคิดเห็นจาก ผู้เชี่ยวชาญคนที่					\bar{x}	S.D	แปลผล
	1	2	3	4	5			
4.2 กิจกรรมส่งเสริม กระบวนการคิดเชิงวิเคราะห์ ให้กับผู้เรียน	4	5	5	5	5	4.80	0.45	มากที่สุด
4.3 กระบวนการจัดการเรียนรู้ เป็นไปตามลำดับขั้นตอน ครบถ้วน	5	5	5	5	5	5.00	0.00	มากที่สุด
4.4 จำนวนชั่วโมงในการทำ กิจกรรมมีความเหมาะสม	5	4	4	5	5	4.60	0.55	มากที่สุด
4.5 กิจกรรมและภาระงาน เหมาะสมกับผู้เรียน	5	4	4	5	5	4.60	0.55	มากที่สุด
สื่อและแหล่งเรียนรู้								
5.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์ และเนื้อหาที่เรียน	4	5	5	5	5	4.80	0.45	มากที่สุด
5.2 สอดคล้องกับกิจกรรมการ เรียนรู้	5	5	5	5	5	5.00	0.00	มากที่สุด
กระบวนการวัดและประเมินผล								
6.1 วิธีวัดและเครื่องมือ สอดคล้องกับจุดประสงค์	4	5	4	5	5	4.60	0.55	มากที่สุด
6.2 วิธีวัดและเครื่องมือวัด เหมาะสมกับทักษะการคิดเชิง วิเคราะห์	4	5	4	5	5	4.60	0.55	มากที่สุด
6.3 มีเกณฑ์การวัดที่ชัดเจนและ มีความเป็นไปได้	4	5	4	5	5	4.60	0.55	มากที่สุด
รวม						4.78	0.22	มากที่สุด

แบบประเมินความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5
(การประยุกต์ความรู้จากบทเรียน)
การพัฒนาทักษะการคิดวิเคราะห์ในบทละครพูดเรื่องเห็นแก่ลูก
ด้วยกระบวนการสุนทรียสาธกร่วมกับการใช้สื่อมัลติมีเดียสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3
(สำหรับผู้เชี่ยวชาญ)

คำชี้แจง

แบบประเมินนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อสอบถามความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับความเหมาะสมของ แผนการจัดการเรียนรู้ด้วยการด้วยกระบวนการสุนทรียสาธกร่วมกับการใช้สื่อมัลติมีเดีย เพื่อพัฒนาทักษะการคิดวิเคราะห์ในวรรณคดีโปรดพิจารณาแผนการจัดการเรียนรู้ เพื่อตรวจสอบการใช้ภาษา ความถูกต้องของ เนื้อหาตามหลักวิชาการ เสนอความคิดเห็น และประเมินว่ามีความเหมาะสมในด้านต่าง ๆ ตามที่กำหนดไว้ หรือไม่ โดยทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับความคิดเห็นของท่าน ดังนี้

- | | |
|-----------|---------------------------------------|
| 5 หมายถึง | มีความเหมาะสมในระดับมากที่สุด |
| 4 หมายถึง | มีความเหมาะสมในระดับมาก |
| 3 หมายถึง | มีความเหมาะสมในระดับระดับปานกลาง |
| 2 หมายถึง | มีความเหมาะสมในระดับเหมาะสมน้อย |
| 1 หมายถึง | มีความเหมาะสมในระดับเหมาะสมน้อยที่สุด |

แผนการจัดการเรียนรู้

ข้อที่	รายการประเมิน	ระดับคะแนน					ข้อเสนอแนะ
		5	4	3	2	1	
1	ด้านเนื้อหา						
	1.1 กระชับ แสดงถึงสาระสำคัญ						
	1.2 เหมาะสมและครอบคลุมตัวชี้วัด						
2	จุดประสงค์การเรียนรู้						
	2.1 สอดคล้องกับตัวชี้วัด						
	2.2 สอดคล้องกับสาระสำคัญ						
	2.3 มีความชัดเจนและเข้าใจง่าย						
	2.4 สามารถนำไปใช้จัดการเรียนรู้ให้บรรลุวัตถุประสงค์ได้						
2.5 สามารถวัดและประเมินผลได้							
3	สาระการเรียนรู้						
	3.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้						
	3.2 ถูกต้องและสอดคล้องกับหลักวิชาการ						
4	การจัดการเรียนรู้ด้วยกระบวนการสุนทรีย สารกร่วมกับการใช้สื่อมัลติมีเดีย						
	4.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์และเนื้อหา สาระ						
	4.2 กิจกรรมส่งเสริมกระบวนการคิดเชิง วิเคราะห์ให้กับผู้เรียน						
	4.3 กระบวนการจัดการเรียนรู้เป็นไป ตามลำดับขั้นตอนครบถ้วน						
	4.4 จำนวนชั่วโมงในการทำกิจกรรมมีความ เหมาะสม						
4.5 กิจกรรมและภาระงานเหมาะสมกับ ผู้เรียน							

ข้อที่	รายการประเมิน	ระดับคะแนน					ข้อเสนอแนะ
		5	4	3	2	1	
5	สื่อและแหล่งเรียนรู้						
	5.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์ และเนื้อหาที่เรียน						
	5.2 สอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้						
6	กระบวนการวัดและประเมินผล						
	6.1 วิธีวัดและเครื่องมือสอดคล้องกับจุดประสงค์						
	6.2 วิธีวัดและเครื่องมือวัดเหมาะสมกับทักษะการคิดเชิงวิเคราะห์						
	6.3 มีเกณฑ์การวัดที่ชัดเจนและมีความเป็นไปได้						

ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

.....

.....

.....

.....

.....

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน

(.....)

ตำแหน่ง

ตาราง 18 ผลการพิจารณาความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5 การประยุกต์ความรู้จากบทเรียน การพัฒนาทักษะการคิดวิเคราะห์ที่ในบทละครพูดเรื่องเห็นแก่ลูกด้วยกระบวนการสุนทรียสาธกร่วมกับการใช้สื่อมัลติมีเดียสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยผู้เชี่ยวชาญ 5 ท่าน

รายการประเมิน	ระดับความคิดเห็นจาก ผู้เชี่ยวชาญคนที่					\bar{x}	S.D	แปลผล
	1	2	3	4	5			
ด้านเนื้อหา								
1.1 กระชับ แสดงถึงสาระสำคัญ	4	5	5	5	5	4.80	0.45	มากที่สุด
1.2 เหมาะสมและครอบคลุม ตัวชี้วัด	4	5	5	5	5	4.80	0.45	มากที่สุด
จุดประสงค์การเรียนรู้								
2.1 สอดคล้องกับตัวชี้วัด	5	5	5	5	5	5.00	0.00	มากที่สุด
2.2 สอดคล้องกับสาระสำคัญ	4	5	5	5	5	4.80	0.45	มากที่สุด
2.3 มีความชัดเจนและเข้าใจง่าย	5	5	5	5	5	5.00	0.00	มากที่สุด
2.4 สามารถนำไปใช้จัดการ เรียนรู้ให้บรรลุวัตถุประสงค์ได้	5	5	5	5	5	5.00	0.00	มากที่สุด
2.5 สามารถวัดและประเมินผล ได้	5	4	5	5	5	4.80	0.45	มากที่สุด
สาระการเรียนรู้								
3.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การ เรียนรู้	5	5	5	5	5	5.00	0.00	มากที่สุด
3.2 ถูกต้องและสอดคล้องกับ หลักวิชาการ	5	5	5	5	5	5.00	0.00	มากที่สุด
การจัดการเรียนรู้ด้วย กระบวนการสุนทรียสาธกร่วมกับ การใช้สื่อมัลติมีเดีย								
4.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์ และเนื้อหาสาระ	4	4	5	5	5	4.60	0.55	มากที่สุด

รายการประเมิน	ระดับความคิดเห็นจาก ผู้เชี่ยวชาญคนที่					\bar{x}	S.D	แปลผล
	1	2	3	4	5			
4.2 กิจกรรมส่งเสริม กระบวนการคิดเชิงวิเคราะห์ ให้กับผู้เรียน	4	4	4	5	5	4.40	0.55	มาก
4.3 กระบวนการจัดการเรียนรู้ เป็นไปตามลำดับขั้นตอน ครบถ้วน	5	4	5	5	5	4.80	0.45	มากที่สุด
4.4 จำนวนชั่วโมงในการทำ กิจกรรมมีความเหมาะสม	5	4	4	5	5	4.60	0.55	มากที่สุด
4.5 กิจกรรมและภาระงาน เหมาะสมกับผู้เรียน	5	4	4	5	5	4.60	0.55	มากที่สุด
สื่อและแหล่งเรียนรู้								
5.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์ และเนื้อหาที่เรียน	4	5	5	5	5	4.80	0.45	มากที่สุด
5.2 สอดคล้องกับกิจกรรมการ เรียนรู้	5	5	5	5	5	5.00	0.00	มากที่สุด
กระบวนการวัดและประเมินผล								
6.1 วิธีวัดและเครื่องมือ สอดคล้องกับจุดประสงค์	4	4	4	4	5	4.20	0.45	มาก
6.2 วิธีวัดและเครื่องมือวัด เหมาะสมกับทักษะการคิดเชิง วิเคราะห์	4	4	4	4	5	4.20	0.45	มาก
6.3 มีเกณฑ์การวัดที่ชัดเจนและ มีความเป็นไปได้	4	4	4	4	5	4.20	0.45	มาก
รวม						4.72	0.20	มากที่สุด

ภาคผนวก ง
ผลความสอดคล้องของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องบทละครพูดเรื่องเห็นแก่ลูก
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3




**ผลแบบประเมินความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับจุดประสงค์การเรียนรู้
ของแบบวัดความสามารถในการคิดวิเคราะห์ในวรรณคดี
สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3**

- คำชี้แจง** ให้ท่านพิจารณาว่าแบบวัดความสามารถในการอ่านจับใจความที่สร้างขึ้น สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้ที่กำหนดหรือไม่ โดยการพิจารณาให้นำหนักดังนี้
- +1 คือ แน่ใจว่าข้อสอบนั้นสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้ที่กำหนด
 - 0 คือ ไม่แน่ใจว่าข้อสอบนั้นสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้ที่กำหนดหรือไม่
 - 1 คือ แน่ใจว่าข้อสอบนั้นไม่สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้ที่กำหนด

ข้อคำถาม	คำตอบของผู้เชี่ยวชาญคนที่					ΣR	IOC	แปลผล
	1	2	3	4	5			
ข้อที่ 1	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้
ข้อที่ 2	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้
ข้อที่ 3	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้
ข้อที่ 4	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้
ข้อที่ 5	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้
ข้อที่ 6	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้
ข้อที่ 7	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้
ข้อที่ 8	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้
ข้อที่ 9	+1	+1	0	+1	+1	4	0.8	ใช้ได้
ข้อที่ 10	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้
ข้อที่ 11	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้
ข้อที่ 12	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้
ข้อที่ 13	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้
ข้อที่ 14	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้
ข้อที่ 15	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้
ข้อที่ 16	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้
ข้อที่ 17	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้
ข้อที่ 18	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้

ข้อคำถาม	คำตอบของผู้เชี่ยวชาญคนที					ΣR	IOC	แปลผล
	1	2	3	4	5			
ข้อที่ 19	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้
ข้อที่ 20	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้
ข้อที่ 21	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้
ข้อที่ 22	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้
ข้อที่ 23	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้
ข้อที่ 24	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้
ข้อที่ 25	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้
ข้อที่ 26	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้
ข้อที่ 27	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้
ข้อที่ 28	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้
ข้อที่ 29	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้
ข้อที่ 30	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้
ข้อที่ 31	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้
ข้อที่ 32	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้
ข้อที่ 33	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้
ข้อที่ 34	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้
ข้อที่ 35	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้
ข้อที่ 36	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้
ข้อที่ 37	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้
ข้อที่ 38	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้
ข้อที่ 39	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้
ข้อที่ 40	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้
ข้อที่ 41	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้
ข้อที่ 42	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้
ข้อที่ 43	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้
ข้อที่ 44	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้
ข้อที่ 45	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้
ข้อที่ 46	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้

ข้อคำถาม	คำตอบของผู้เชี่ยวชาญคนที่					ΣR	IOC	แปลผล
	1	2	3	4	5			
ข้อที่ 47	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้
ข้อที่ 48	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้
ข้อที่ 49	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้
ข้อที่ 50	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้
ข้อที่ 51	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้
ข้อที่ 52	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้
ข้อที่ 53	0	+1	+1	+1	+1	4	0.8	ใช้ได้
ข้อที่ 54	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้
ข้อที่ 55	0	+1	+1	+1	+1	4	0.8	ใช้ได้
ข้อที่ 56	0	+1	+1	+1	+1	4	0.8	ใช้ได้
ข้อที่ 57	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้
ข้อที่ 58	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้
ข้อที่ 59	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้
ข้อที่ 60	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้



ภาคผนวก จ
แสดงผลการวิเคราะห์ค่าความยาก (p) และค่าอำนาจจำแนกรายข้อ (r) ของแบบทดสอบวัด
ทักษะการคิดวิเคราะห์ในวรรณคดีเรื่องเหินแก่ลูก
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

ตาราง 19 ตารางแสดงผลการวิเคราะห์ค่าความยาก (p) และค่าอำนาจจำแนกรายข้อ (r) ของแบบทดสอบวัดความสามารถด้านการคิดวิเคราะห์

ข้อที่	ความยาก (p)	ค่าอำนาจจำแนก (r)	แปลผลคุณภาพ	ใช้เป็นข้อสอบข้อที่
1	0.74	0.991	ใช้ได้	ใช้เป็นข้อที่ 1
2	0.79	0.863	ใช้ได้	-
3	0.79	0.887	ใช้ได้	-
4	0.76	0.935	ใช้ได้	-
5	0.74	0.991	ใช้ได้	ใช้เป็นข้อที่ 2
6	0.79	0.871	ใช้ได้	-
7	0.74	0.991	ใช้ได้	-
8	0.76	0.917	ใช้ได้	ใช้เป็นข้อที่ 3
9	0.76	0.940	ใช้ได้	ใช้เป็นข้อที่ 4
10	0.76	0.940	ใช้ได้	ใช้เป็นข้อที่ 5
11	0.79	0.847	ใช้ได้	ใช้เป็นข้อที่ 6
12	0.74	0.991	ใช้ได้	-
13	0.79	0.879	ใช้ได้	-
14	0.81	0.804	ปรับปรุงหรือตัดทิ้ง	-
15	0.76	0.937	ใช้ได้	ใช้เป็นข้อที่ 7
16	0.79	0.890	ใช้ได้	ใช้เป็นข้อที่ 8
17	0.79	0.882	ใช้ได้	ใช้เป็นข้อที่ 9
18	0.76	0.935	ใช้ได้	-
19	0.79	0.890	ใช้ได้	-
20	0.79	0.903	ใช้ได้	ใช้เป็นข้อที่ 10
21	0.76	0.945	ใช้ได้	ใช้เป็นข้อที่ 11
22	0.76	0.940	ใช้ได้	ใช้เป็นข้อที่ 12
23	0.83	0.786	ปรับปรุงหรือตัดทิ้ง	-
24	0.79	0.898	ใช้ได้	ใช้เป็นข้อที่ 13
25	0.86	0.698	ปรับปรุงหรือตัดทิ้ง	-

ข้อที่	ความยาก (p)	ค่าอำนาจ จำแนก (r)	แปลผลคุณภาพ	ใช้เป็นข้อสอบข้อที่
26	0.79	0.879	ใช้ได้	ใช้เป็นข้อที่ 14
27	0.79	0.898	ใช้ได้	ใช้เป็นข้อที่ 15
28	0.76	0.948	ใช้ได้	ใช้เป็นข้อที่ 16
29	0.81	0.841	ปรับปรุงหรือตัดทิ้ง	-
30	0.79	0.895	ใช้ได้	-
31	0.79	0.887	ใช้ได้	ใช้เป็นข้อที่ 17
32	0.76	0.945	ใช้ได้	ใช้เป็นข้อที่ 18
33	0.74	0.649	ใช้ได้	ใช้เป็นข้อที่ 19
34	0.81	0.821	ปรับปรุงหรือตัดทิ้ง	-
35	0.76	0.937	ใช้ได้	ใช้เป็นข้อที่ 20
36	0.76	0.935	ใช้ได้	-
37	0.81	0.832	ปรับปรุงหรือตัดทิ้ง	-
38	0.81	0.852	ปรับปรุงหรือตัดทิ้ง	-
39	0.79	0.861	ใช้ได้	ใช้เป็นข้อที่ 21
40	0.81	0.818	ปรับปรุงหรือตัดทิ้ง	-
41	0.81	0.813	ปรับปรุงหรือตัดทิ้ง	-
42	0.71	0.726	ใช้ได้	ใช้เป็นข้อที่ 22
43	0.76	0.922	ใช้ได้	ใช้เป็นข้อที่ 23
44	0.74	0.991	ใช้ได้	ใช้เป็นข้อที่ 24
45	0.79	0.839	ใช้ได้	ใช้เป็นข้อที่ 25
46	0.76	0.935	ใช้ได้	ใช้เป็นข้อที่ 26
47	0.79	0.890	ใช้ได้	ใช้เป็นข้อที่ 27
48	0.79	0.852	ใช้ได้	ใช้เป็นข้อที่ 28
49	0.76	0.937	ใช้ได้	ใช้เป็นข้อที่ 29
50	0.79	0.879	ใช้ได้	ใช้เป็นข้อที่ 30
51	0.74	0.991	ใช้ได้	ใช้เป็นข้อที่ 31
52	0.76	0.940	ใช้ได้	ใช้เป็นข้อที่ 32
53	0.79	0.898	ใช้ได้	ใช้เป็นข้อที่ 33

ข้อที่	ความยาก (p)	ค่าอำนาจ จำแนก (r)	แปลผลคุณภาพ	ใช้เป็นข้อสอบข้อที่
54	0.76	0.948	ใช้ได้	ใช้เป็นข้อที่ 34
55	0.76	0.937	ใช้ได้	ใช้เป็นข้อที่ 35
56	0.76	0.948	ใช้ได้	ใช้เป็นข้อที่ 36
57	0.76	0.937	ใช้ได้	ใช้เป็นข้อที่ 37
58	0.79	0.887	ใช้ได้	ใช้เป็นข้อที่ 38
59	0.76	0.945	ใช้ได้	ใช้เป็นข้อที่ 39
60	0.79	0.634	ใช้ได้	ใช้เป็นข้อที่ 40

ผลการวิเคราะห์คุณภาพข้อสอบ

P	Min	0.7143
	Max	0.8571
r	Min	0.6342
	max	0.9916
KR-20 Reliability		0.9958




ภาคผนวก ฉ
แบบประเมินความเหมาะสมของสื่อมัลติมีเดีย บทละครพูดเรื่องเห็นแก่ลูก
สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

ตาราง 20 แสดงผลการประเมินความเหมาะสมของสื่อมัลติมีเดีย บทละครพูดเรื่องเห็นแก่ลูก
สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

รายการประเมิน	ระดับคะแนนของผู้เชี่ยวชาญ					เฉลี่ย	S.D.	แปลผล
	1	2	3	4	5			
1.ด้านเนื้อหา								
1.1 เนื้อหาเหมาะสมกับจุดประสงค์การเรียนรู้	5	5	4	5	5	4.80	0.45	มากที่สุด
1.2 ความถูกต้องของเนื้อหา	5	5	4	5	5	4.80	0.45	มากที่สุด
1.3 ความทันสมัยของเนื้อหา	5	5	5	5	5	5.00	0.00	มากที่สุด
1.4 ความเหมาะสมของภาษาที่ใช้ในเนื้อหา	5	5	5	5	5	5.00	0.00	มากที่สุด
1.5 ความเหมาะสมของปริมาณเนื้อหา	4	4	5	5	5	4.60	0.55	มากที่สุด
1.6 ความสมบูรณ์ของเนื้อหา	5	4	5	5	5	4.80	0.45	มากที่สุด
1.7 ภาพประกอบสื่อความหมายได้ตรงกับเนื้อหา	4	5	4	5	5	4.60	0.55	มากที่สุด
2. ด้านคุณภาพสื่อ								
2.1 ความเหมาะสมของการใช้สีพื้นหลัง	5	5	4	5	5	4.80	0.45	มากที่สุด
2.2 ความเหมาะสมของรูปแบบตัวอักษร	5	4	5	5	5	4.80	0.45	มากที่สุด
2.3 ความเหมาะสมของขนาดตัวอักษร	5	4	5	5	5	4.80	0.45	มากที่สุด
2.4 ความเหมาะสมขององค์ประกอบในหน้าจอ	5	4	4	5	5	4.60	0.55	มากที่สุด
2.5 ความเหมาะสมของภาพประกอบ	5	5	4	5	5	4.80	0.45	มากที่สุด
2.6 ศิลปะการใช้งานออกแบบได้ดีสื่อความหมาย	5	4	5	5	5	4.80	0.45	มากที่สุด

2.7 การเชื่อมโยงส่วนต่าง ๆ มีความ สะดวก	5	4	5	5	5	4.80	0.45	มากที่สุด
2.8 สื่อมัลติมีเดียที่น่าสนใจและดึงดูด ต่อการเรียนรู้	5	5	5	5	5	5.00	0.00	มากที่สุด
เฉลี่ย						4.80	0.22	มากที่สุด





ภาคผนวก ข
แบบสอบถามความพึงพอใจ การพัฒนาทักษะการคิดวิเคราะห์ในบทละครพูดเรื่องเห็นแก่ลูก
ด้วยกระบวนการสุนทรียสาธกร่วมกับการใช้สื่อมัลติมีเดีย
สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

แบบสอบถามความพึงพอใจ
การพัฒนาทักษะการคิดวิเคราะห์ในบทละครพูดเรื่องเห็นแก่ลูก
ด้วยกระบวนการสุนทรียสาธกร่วมกับการใช้สื่อมัลติมีเดีย
สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3
(สำหรับนักเรียน)

คำชี้แจง

1. แบบสอบถามนี้ต้องการทราบความรู้สึกของนักเรียนในการเรียนภาษาไทยที่ใช้กระบวนการสุนทรียสาธกร่วมกับการใช้สื่อมัลติมีเดียสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3
2. แบบสอบถามความพึงพอใจ มีทั้งหมด 12 ข้อ โดยแบ่งคำถามเป็นประเด็นดังนี้
 - 2.1 ด้านบรรยากาศในการเรียนภาษาไทย
 - 2.2 ด้านการจัดกิจกรรมการสอนคิดวิเคราะห์ในวรรณคดี
 - 2.3 ประโยชน์ที่ได้รับจากการจัดการเรียนการสอนกระบวนการสุนทรียสาธกร่วมกับการใช้สื่อมัลติมีเดีย
3. ให้ทำเครื่องหมาย ✓ ให้ตรงกับความคิดเห็นของนักเรียนตัวเลขในช่องระดับคะแนนแบ่งความพึงพอใจ เป็น 5 ระดับ ดังนี้
 - ระดับ 5 หมายถึง มีความพึงพอใจมากที่สุด
 - ระดับ 4 หมายถึง มีความความพึงพอใจมาก
 - ระดับ 3 หมายถึง มีความความพึงพอใจปานกลาง
 - ระดับ 2 หมายถึง มีความความพึงพอใจน้อย
 - ระดับ 1 หมายถึง มีความความพึงพอใจน้อยที่สุด

แบบสอบถามความพึงพอใจ
การพัฒนาทักษะการคิดวิเคราะห์ในบทละครพูดเรื่องเห็นแก่ลูก
ด้วยกระบวนการสุนทรียสาธกร่วมกับการใช้สื่อมัลติมีเดีย
สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

รายการประเมิน	ระดับความพึงพอใจ					หมายเหตุ
	5	4	3	2	1	
1. ด้านบรรยากาศในการเรียน						
1.1 ครูเปิดโอกาสให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรม						
1.2 ครูสร้างบรรยากาศในการเรียนทำให้นักเรียนมีความกระตือรือร้น ใฝ่เรียนรู้						
1.3 บรรยากาศของการเรียนทำให้นักเรียนเกิดความสามารถในการคิดวิเคราะห์ในวรรณคดีที่สูงขึ้น						
1.4 ครูผู้สอนให้คำแนะนำและให้ความช่วยเหลือได้อย่างทั่วถึง						
2. ด้านการจัดการเรียนการสอน						
2.1 ขั้นตอนการสอนด้วยกระบวนการสุนทรียสาธกร่วมกับการใช้สื่อมัลติมีเดียส่งเสริมให้นักเรียนเข้าใจเนื้อหาของ การคิดวิเคราะห์ในวรรณคดีได้ดียิ่งขึ้น						
2.2 กระบวนการสุนทรียสาธกร่วมกับการใช้สื่อมัลติมีเดียทำให้นักเรียนสนใจ และอยากเรียนรู้มากขึ้น						
2.3 เป็นการจัดการเรียนรู้ที่ช่วยให้นักเรียนฝึกตั้งคำถาม ค้นคว้าความรู้และคำตอบด้วยตัวเอง						
2.4 เป็นกิจกรรมการเรียนรู้ที่ส่งเสริม						

รายการประเมิน	ระดับความพึงพอใจ					หมายเหตุ
	5	4	3	2	1	
ให้นักเรียนมีทักษะการคิดวิเคราะห์อย่างเป็นระบบ						
3. ด้านประโยชน์ที่ได้รับ						
3.1 นักเรียนเข้าใจเนื้อหาสาระสำคัญของการคิดวิเคราะห์ในวรรณคดี ได้ดีขึ้น						
3.2 นักเรียนได้พัฒนาความสามารถด้านการคิดวิเคราะห์ในวรรณคดีที่สูงขึ้น						
3.3 นักเรียนสร้างความรู้ความเข้าใจได้ด้วยตัวเอง						
3.4 นักเรียนรู้ขั้นตอนการคิดวิเคราะห์ในวรรณคดีและนำไปใช้ได้ถูกต้อง						

ตาราง 21 ผลการพิจารณาความเหมาะสมของแบบสอบถาม ความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้เรื่อง การพัฒนาทักษะการคิดวิเคราะห์ในบทละครพูด เรื่องเห็นแก่ลูกด้วยกระบวนการสุนทรียสาธกร่วมกับการใช้สื่อมัลติมีเดีย

รายการประเมิน	\bar{x}	S.D	แปลผล
1. ด้านบรรยากาศในการเรียน			
1.1 ครูเปิดโอกาสให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรม	4.21	0.92	มาก
1.2 ครูสร้างบรรยากาศในการเรียนทำให้นักเรียนมีความกระตือรือร้น ใฝ่เรียนรู้	4.14	1.07	มาก
1.3 บรรยากาศของการเรียนทำให้นักเรียนเกิดความสามารถในการคิดวิเคราะห์ในวรรณคดีที่สูงขึ้น	4.00	1.13	มาก
1.4 ครูผู้สอนให้คำแนะนำและให้ความช่วยเหลือได้อย่างทั่วถึง	4.17	1.03	มาก
รวม	4.13	0.10	มาก
2. ด้านการจัดการเรียนการสอน			
2.1 ขั้นตอนการสอนด้วยกระบวนการสุนทรียสาธกร่วมกับการใช้สื่อมัลติมีเดียส่งเสริมให้นักเรียนเข้าใจเนื้อหาของ การคิดวิเคราะห์ในวรรณคดีได้ดียิ่งขึ้น	4.14	1.03	มาก
2.2 กระบวนการสุนทรียสาธกร่วมกับการใช้สื่อมัลติมีเดียทำให้นักเรียนสนใจ และอยากเรียนรู้มากขึ้น	4.05	1.15	มาก
2.3 เป็นการจัดการเรียนรู้ที่ช่วยให้นักเรียนฝึกตั้งคำถาม ค้นคว้าความรู้และคำตอบด้วยตัวเอง	4.12	0.99	มาก
2.4 เป็นกิจกรรมการเรียนรู้ที่ส่งเสริมให้นักเรียนมีทักษะการคิดวิเคราะห์อย่างเป็นระบบ	3.88	1.06	มาก
รวม	4.05	0.12	มาก
3. ด้านประโยชน์ที่ได้รับ			
3.1 นักเรียนเข้าใจเนื้อหาสาระสำคัญของการคิดวิเคราะห์ในวรรณคดี ได้ดีขึ้น	3.90	1.12	มาก
3.2 นักเรียนได้พัฒนาความสามารถด้านการคิดวิเคราะห์ในวรรณคดีที่สูงขึ้น	3.86	1.05	มาก

รายการประเมิน	\bar{x}	S.D	แปลผล
3.3 นักเรียนสร้างความรู้ความเข้าใจได้ด้วยตัวเอง	3.83	0.99	มาก
3.4 นักเรียนรู้ขั้นตอนการคิดวิเคราะห์ในวรรณคดีและนำไปใช้ได้ถูกต้อง	3.86	1.07	มาก
รวม	3.86	0.02	มาก
รวมเฉลี่ย	4.01	0.14	มาก





ภาคผนวก ซ

แบบประเมินความเหมาะสมของแบบสอบถามความพึงพอใจของผู้เชี่ยวชาญที่มีต่อการจัดการ
เรียนรู้ เรื่องการพัฒนาทักษะการคิดวิเคราะห์ในบทละครพูดเรื่องเห็นแก่ลูก
ด้วยกระบวนการสุนทรียสาธกร่วมกับการใช้สื่อมัลติมีเดีย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

แบบสอบถามความพึงพอใจ
การพัฒนาทักษะการคิดวิเคราะห์ในบทละครพูดเรื่องเห็นแก่ลูก
ด้วยกระบวนการสุนทรียสาธกร่วมกับการใช้สื่อมัลติมีเดีย
สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3
(สำหรับผู้เชี่ยวชาญ)

คำชี้แจง

1. แบบสอบถามนี้ต้องการทราบความรู้สึกของผู้เชี่ยวชาญที่มีต่อแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนภาษาไทยที่ใช้กระบวนการสุนทรียสาธกร่วมกับการใช้สื่อมัลติมีเดียสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3
2. แบบสอบถามความพึงพอใจ มีทั้งหมด 12 ข้อ โดยแบ่งคำถามเป็นประเด็นดังนี้
 - 2.1 ด้านบรรยากาศในการเรียนภาษาไทย
 - 2.2 ด้านการจัดกิจกรรมการสอนคิดวิเคราะห์ในวรรณคดี
 - 2.3 ประโยชน์ที่ได้รับจากการจัดการเรียนการสอนกระบวนการสุนทรียสาธกร่วมกับการใช้สื่อมัลติมีเดีย

ให้ทำใส่ตัวเลขดังต่อไปนี้ ให้ตรงกับความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญในช่องระดับคะแนนแบ่งความพึงพอใจ เป็น 3 ระดับ ดังนี้

- +1 หมายถึง แนใจว่าข้อคำถามนั้นสอดคล้องกับจุดประสงค์ข้อนั้น
- 0 หมายถึง ไม่แน่ใจว่าข้อคำถามนั้นสอดคล้องกับจุดประสงค์ข้อนั้น
- 1 หมายถึง แนใจข้อคำถามนั้นไม่สอดคล้องกับจุดประสงค์ข้อนั้น

เมื่อท่านพิจารณาและทำประเมินตามรายการที่กำหนดไว้แล้ว ขอความกรุณาโปรดให้ข้อเสนอแนะอื่น ๆ เพิ่มเติมในส่วนของข้อเสนอแนะเพิ่มเติม ทั้งนี้เพื่อเป็นประโยชน์ต่อผู้วิจัยในการปรับปรุงแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนให้มีคุณภาพยิ่งขึ้น

แบบสอบถามความพึงพอใจ
การพัฒนาทักษะการคิดวิเคราะห์ในบทละครพูดเรื่องเห็นแก่ลูก
ด้วยกระบวนการสุนทรียสาธกร่วมกับการใช้สื่อมัลติมีเดีย
สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

รายการประเมิน	ระดับความคิดเห็น			หมายเหตุ
	+1	0	-1	
1. ด้านบรรยากาศในการเรียน				
1.1 ครูเปิดโอกาสให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรม				
1.2 ครูสร้างบรรยากาศในการเรียนทำให้นักเรียนมีความกระตือรือร้นใฝ่เรียนรู้				
1.3 บรรยากาศของการเรียนทำให้นักเรียนเกิดความสามารถในการคิดวิเคราะห์ในวรรณคดีที่สูงขึ้น				
1.4 ครูผู้สอนให้คำแนะนำและให้ความช่วยเหลือได้อย่างทั่วถึง				
รวม				
2. ด้านการจัดการเรียนการสอน				
2.1 ขั้นตอนการสอนด้วยกระบวนการสุนทรียสาธกร่วมกับการใช้สื่อมัลติมีเดียส่งเสริมให้นักเรียนเข้าใจเนื้อหาของการคิดวิเคราะห์ในวรรณคดีได้ดียิ่งขึ้น				
2.2 กระบวนการสุนทรียสาธกร่วมกับการใช้สื่อมัลติมีเดียทำให้นักเรียนสนใจ และอยากเรียนรู่มากขึ้น				
2.3 เป็นการจัดการเรียนรู้ที่ช่วยให้				

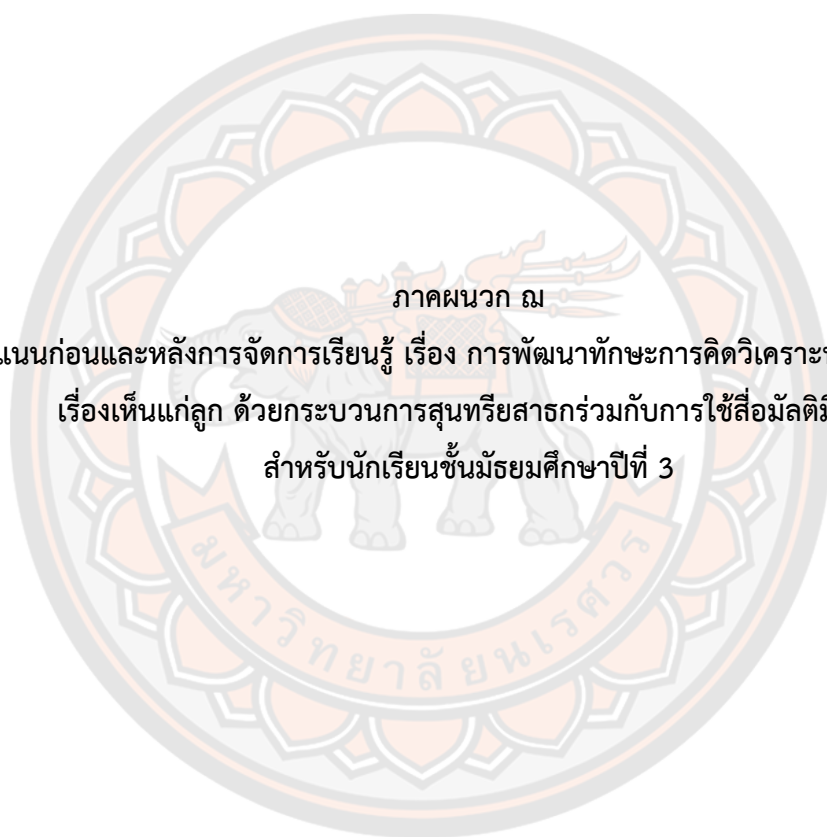
รายการประเมิน	ระดับความคิดเห็น			หมายเหตุ
	+1	0	-1	
นักเรียนฝึกตั้งคำถาม ค้นคว้า ความรู้และคำตอบด้วยตัวเอง				
2.4 เป็นกิจกรรมการเรียนรู้ที่ ส่งเสริมให้นักเรียนมีทักษะการคิด วิเคราะห์อย่างเป็นระบบ				
รวม				
3. ด้านประโยชน์ที่ได้รับ				
3.1 นักเรียนเข้าใจเนื้อหา สาระสำคัญของการคิดวิเคราะห์ใน วรรณคดี ได้ดีขึ้น				
3.2 นักเรียนได้พัฒนา ความสามารถด้านการคิดวิเคราะห์ ในวรรณคดีที่สูงขึ้น				
3.3 นักเรียนสร้างความรู้ความ เข้าใจได้ด้วยตัวเอง				
3.4 นักเรียนรู้ขั้นตอนการคิด วิเคราะห์ในวรรณคดีและนำไปใช้ ได้อย่างถูกต้อง				

ตาราง 22 แสดงผลการพิจารณาความเหมาะสมของแบบสอบถามความพึงพอใจนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ เรื่องการพัฒนาทักษะการคิดวิเคราะห์ในบทละครพูดเรื่องเห็นแก่ลูก ด้วยกระบวนการสุนทรียสาธกร่วมกับการใช้สื่อมัลติมีเดีย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

รายการประเมิน	ระดับความคิดเห็น					ค่า ioc	แปลผล
	ผู้ประเมิน						
	1	2	3	4	5		
1. ด้านบรรยากาศในการเรียน							
1.1 ครูเปิดโอกาสให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรม	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
1.2 ครูสร้างบรรยากาศในการเรียนทำให้นักเรียนมีความกระตือรือร้น ใฝ่เรียนรู้	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
1.3 บรรยากาศของการเรียนทำให้นักเรียนเกิดความสามารถในการคิดวิเคราะห์ในวรรณคดีที่สูงขึ้น	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
1.4 ครูผู้สอนให้คำแนะนำและให้ความช่วยเหลือได้อย่างทั่วถึง	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
2. ด้านการจัดการเรียนการสอน							
2.1 ขั้นตอนการสอนด้วยกระบวนการสุนทรียสาธกร่วมกับการใช้สื่อมัลติมีเดียส่งเสริมให้นักเรียนเข้าใจเนื้อหาของบทวิเคราะห์ในวรรณคดีได้ดียิ่งขึ้น	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
2.2 กระบวนการสุนทรียสาธกร่วมกับการใช้สื่อมัลติมีเดียทำให้นักเรียนสนใจ และอยากเรียนรู่มากขึ้น	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
2.3 เป็นการจัดการเรียนรู้ที่ช่วย	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้

รายการประเมิน	ระดับความคิดเห็น					ค่า ioc	แปลผล
	ผู้ประเมิน						
	1	2	3	4	5		
ให้นักเรียนฝึกตั้งคำถาม ค้นคว้า ความรู้และคำตอบด้วยตัวเอง							
2.4 เป็นกิจกรรมการเรียนรู้ที่ ส่งเสริมให้นักเรียนมีทักษะการ คิดวิเคราะห์อย่างเป็นระบบ	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
3. ด้านประโยชน์ที่ได้รับ							
3.1 นักเรียนเข้าใจเนื้อหา สาระสำคัญของการคิดวิเคราะห์ ในวรรณคดี ได้ดีขึ้น	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
3.2 นักเรียนได้พัฒนา ความสามารถด้านการคิด วิเคราะห์ในวรรณคดีที่สูงขึ้น	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
3.3 นักเรียนสร้างความรู้ความ เข้าใจได้ด้วยตัวเอง	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
3.4 นักเรียนรู้ขั้นตอนการคิด วิเคราะห์ในวรรณคดีและนำไปใช้ ได้อย่างถูกต้อง	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้

ภาคผนวก ฅ
ผลคะแนนก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้ เรื่อง การพัฒนาทักษะการคิดวิเคราะห์ในบทละครพูด
เรื่องเห็นแก่ลูก ด้วยกระบวนการสุนทรียสาธกร่วมกับการใช้สื่อมัลติมีเดีย
สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3



ตาราง 23 ตารางแสดงคะแนนคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/5 ที่ได้รับการเรียนการสอนด้วยกระบวนการสุนทรียศาสตร์ร่วมกับการใช้สื่อมัลติมีเดีย

นักเรียน (คน)	คะแนนเต็ม 40 คะแนน		คะแนนผลต่าง
	คะแนนก่อนเรียน	คะแนนหลังเรียน	
นักเรียนคนที่ 1	22	34	12
นักเรียนคนที่ 2	21	32	11
นักเรียนคนที่ 3	18	33	15
นักเรียนคนที่ 4	19	31	12
นักเรียนคนที่ 5	19	31	12
นักเรียนคนที่ 6	23	30	7
นักเรียนคนที่ 7	18	32	14
นักเรียนคนที่ 8	18	37	19
นักเรียนคนที่ 9	17	39	22
นักเรียนคนที่ 10	25	35	10
นักเรียนคนที่ 11	22	35	13
นักเรียนคนที่ 12	27	29	2
นักเรียนคนที่ 13	21	28	7
นักเรียนคนที่ 14	23	36	13
นักเรียนคนที่ 15	25	31	6
นักเรียนคนที่ 16	22	23	1
นักเรียนคนที่ 17	21	31	10
นักเรียนคนที่ 18	20	35	15
นักเรียนคนที่ 19	22	28	6
นักเรียนคนที่ 20	21	29	8
นักเรียนคนที่ 21	18	36	18
นักเรียนคนที่ 22	26	33	7
นักเรียนคนที่ 23	23	39	16
นักเรียนคนที่ 24	16	36	20
นักเรียนคนที่ 25	18	29	11

นักเรียน (คน)	คะแนนเต็ม 40 คะแนน		คะแนนผลต่าง
	คะแนนก่อนเรียน	คะแนนหลังเรียน	
นักเรียนคนที่ 26	16	32	16
นักเรียนคนที่ 27	25	33	8
นักเรียนคนที่ 28	13	28	15
นักเรียนคนที่ 29	23	23	0
นักเรียนคนที่ 30	25	23	-2
นักเรียนคนที่ 31	26	31	5
นักเรียนคนที่ 32	27	37	10
นักเรียนคนที่ 33	16	19	3
นักเรียนคนที่ 34	18	19	1
นักเรียนคนที่ 35	19	36	17
นักเรียนคนที่ 36	17	35	18
นักเรียนคนที่ 37	18	35	17
นักเรียนคนที่ 38	19	28	9
นักเรียนคนที่ 39	22	39	17
นักเรียนคนที่ 40	20	31	11
นักเรียนคนที่ 41	22	34	12
นักเรียนคนที่ 42	21	32	11
รวม	872	1327	455
เฉลี่ย	20.76	31.60	10.84



แบบวัดทักษะการคิดวิเคราะห์ในวรรณคดี**เรื่อง บทละครพูดเรื่องเหินแก่ลูก****สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3****คำชี้แจง**

1. แบบวัดทักษะการคิดวิเคราะห์ในวรรณคดีเรื่องบทละครพูดเรื่องเหินแก่ลูก ฉบับนี้เป็นข้อสอบปรนัย จำนวน 40 ข้อ คะแนนเต็ม 40 คะแนน
 2. ให้นักเรียนเลือกคำตอบให้ถูกต้องเพียงคำตอบเดียวเท่านั้น โดยให้ทำเครื่องหมาย x ลงในคำตอบที่ได้กำหนดไว้ให้
-

1. ข้อใดอธิบายความหมายของบทละครพูดได้ถูกต้อง (หลักการ)

- ก. บทละครใช้สำหรับร้องประกอบเพลง
- ข. บทละครที่แสดงโดยไม่มีดนตรีประกอบ
- ค. บทละครที่ใช้เฉพาะเพศชายแสดง
- ง. มักใช้เพลงเชิดขึ้นบรรเลง

2. ข้อใดคือนามปากกาของผู้ประพันธ์เรื่องเหินแก่ลูก (ความสำคัญ)

- | | |
|--------------|-----------------|
| ก. รามจิตติ | ข. ครูเทพ |
| ค. อัสวะพาหุ | ง. พระขรรค์เพชร |

3. ข้อใดไม่ใช่จุดประสงค์ของการจัดตั้งให้มีการเล่นละครพูดในไทย (ความสัมพันธ์)

- ก. เพื่อเป็นเครื่องอบรมจิตใจของประชาชน
- ข. เพื่อชระระดมทุนในกิจการกุศลต่าง ๆ
- ค. เพื่อสร้างสาธารณสมบัติ
- ง. เพื่อใช้เป็นเงินภาษีสำหรับการค้า

4. บทละครพูดเรื่องเห็นแก่ลูกไม่ได้แปลเป็นภาษาใด (ความสำคัญ)

- | | |
|---------------|---------------|
| ก. ภาษาเกาหลี | ข. ภาษามาลายู |
| ค. ภาษาพม่า | ง. ภาษาฮินดี |

5. ข้อใดกล่าวถูกต้องเกี่ยวกับบทประพันธ์เรื่องเห็นแก่ลูก (หลักการ)

- ก. เป็นเรื่องความประเทร้อยแก้ว
- ข. เป็นบทร้อยกรองแปล
- ค. บทสนทนาใช้บรรยายโวหาร
- ง. เมื่อเริ่มฉากจะเริ่มด้วยการพรรณนาความงามของสถานที่

6. องค์กรในบทละครพูดหมายถึงอะไร (หลักการ)

- | | |
|------------|------------------|
| ก. ตอน | ข. ฉาก |
| ค. ตัวละคร | ง. ไม่มีข้อใดถูก |

7. การใช้ภาษาในบทละครพูดเรื่องเห็นแก่ลูกมีลักษณะอย่างไร (หลักการ)

- ก. ใช้ภาษาบรรยายโดยมีคนพากย์ตัวละคร
- ข. นักแสดงใช้คำสุภาพทุกตัวละคร
- ค. มีการแทนตัวเองด้วยคำสรรพนามแสดงฐานะ
- ง. ไม่มีคำบรรยายพฤติกรรมประกอบ

8. นายล้ำและพระยาภักตินฤนาถมีความสัมพันธ์กันอย่างไร (ความสัมพันธ์)

- | | |
|-------------------|--------------------|
| ก. เจ้านายลูกน้อง | ข. ญาติห่าง ๆ |
| ค. สหายเก่า | ง. คู่ค้าทางธุรกิจ |

9. นายล้ำมาหาพระยาภักตินฤนาถทำไม (ความสัมพันธ์)

- | | |
|-----------------------------------|--------------------------------|
| ก. มาขอเงินพระยาภักตินฤนาถใช้ | ข. มาทำธุระส่วนตัวแล้วมาเยี่ยม |
| ค. มาหาลูกสาวและหวังให้ลูกสาวดูแล | ง. มาเยี่ยมเยือนคู่ทางธุรกิจ |

10. เพราะเหตุใดพระยาภักดี ฯ จึงไม่ยอมให้นายลำพบกับแม่ล่อ (ความสัมพันธ์)

- ก. เพราะนายลำจะมาขอเงินแม่ล่อ
- ข. เพราะนายลำเป็นคนไม่ดีซึ่คุ้กซึ่ตะราง
- ค. กลัวแม่ล่อจะรักนายลำมากกว่าตน
- ง. เพราะกลัวว่านายลำจะมาพรากแม่ล่อไปจากตน

11. สิ่งสุดท้ายที่นายลำขอพระยาภักดีคืออะไร (ความสัมพันธ์)

- ก. ขอให้เลี้ยงแม่ล่อให้ดี
- ข. ขอมายืมแม่ล่อเดือนละครั้ง
- ค. ขอให้พระยาภักดีส่งเงินให้ใช้ทุกเดือน
- ง. ขอให้อย่าบอกว่าตนเองเป็นพ่อของแม่ล่อตลอดไป

12. “รอดตัวที่หมอความของผมตี” คำที่ขีดเส้นใต้หมายถึงข้อใด (ความสำคัญ)

- ก. ทนายความ
- ข. โจทก์
- ค. ผู้พิพากษา
- ง. ตำรวจที่ทำคดี

13. “แม่ละชีครับเมื่อ.... เมื่อเกิดความขึ้นนะ ได้เท่ากับผมยังหนุ่มอยู่ด้วยกันนี้ครับ” จากข้อความนี้ คำว่า “เกิดความ” หมายถึงเรื่องในข้อใด (ความสำคัญ)

- ก. การค้าฝิ่น
- ข. การค้าของเขื่อน
- ค. การลักเล็กขโมยน้อย
- ง. การใช้หน้าที่ทำทุจริต

14. นายลำยังดันทุรังที่จะมางานแต่งของแม่ล่อเพื่อจุดประสงค์ในข้อใด (ความสัมพันธ์)

- ก. เพื่อมารดน้ำสังข์ให้กับบ่าวสาว
- ข. เพื่อมาเป็นผู้สวมมาลัยให้บ่าวสาว
- ค. เพื่อมาเป็นผู้สวมมงคลให้บ่าวสาว
- ง. เพื่อมาเป็นญาติฝ่ายเจ้าสาว

15. พระยาภักดีตินฤนาถ พูดยว่า “ แกจะมาทำให้แม่ล่อเป็นหมาหัวเน่าหรือ” จากประโยคนี้ คำว่า “หมาหัวเน่า” หมายความว่าอะไร (ความสำคัญ)

- ก. คนที่ไม่มีใครคบด้วย
- ข. เจ้าสาวที่เป็นหม้าย
- ค. คนที่น่ารังเกียจ
- ง. ถูกทุกข้อ

16. อ้ายค่านั่งเฝ้านายล้าโดยไม่ไปไหนด้วยสาเหตุอะไร (ความสัมพันธ์)

- ก. อยู่คุยกับแขกเพื่อบริการ
- ข. พระยารักดินถนาคได้กำชับไว้
- ค. การแต่งกาย และท่าทางไม่น่าไว้วางใจ
- ง. คอยรับใช้คนที่อ้างว่าเป็นคนรู้จักพระยารักดี

17. ข้อใดต่อไปนี่ที่คำที่ขีดเส้นใต้มีใช้คนคนเดียว (หลักการ)

- ก. เออดีละวะเอ็งออกไปคอยอยู่คอยข้างนอกก็ได้
- ข. จะให้ฉันอธิบายไปทำไม แกควรจะเข้าใจตัวเองดีทีเดียว
- ค. ถ้าจะคอยอยู่เพราะฉันละก็ฉันขอบอกว่าไม่จำเป็น แกจะไปก็ได้
- ง. แกเห็นท่าทางฉันมันไม่ได้การกระมัง แต่ที่จริงฉันนะเป็นผู้ดีเหมือนกัน

18. พฤติกรรมของนายล้ากับจินกิม จินเจ็ก ตรงกับสำนวนใด (ความสัมพันธ์)

- ก. แพะรับบาป
- ข. โยนกลอง
- ค. ชายผ้าเอาหน้ารอด
- ง. หมาจันตรอก

19. “น้ำเหลือง ๆ ไม่มีเหรอครีบ มันค่อยขึ้นนอกขึ้นใจหน่อย จากประโยคข้างต้นใช้โวหารภาพพจน์ใด (หลักการ)

- ก. อุปสรรคณ์
- ข. อุปมา
- ค. สัญลักษณ์
- ง. นามนัย

20. “นี่แน่ะ ออย่ามาทำอวดดีกับฉัน ไป!” จากประโยคข้างต้น ใช้รสนทางวรรณคดีใด (หลักการ)

- ก. เสาวรจณี
- ข. นารีปราโมทย์
- ค. พิโรธวาทัง
- ง. ศัลปังศพิสัย

21. “ใต้เท้ามีบุญขึ้นมาแล้วจะมาจดมาจำคนอย่างอย่างผมได้อย่างไรกัน” จากประโยคข้างต้น “มีบุญ”สามารถวิเคราะห์ความหมายได้ว่าอะไร (หลักการ)

- | | |
|-----------------------|----------------------|
| ก. มีคนช่วยเหลือ | ข. ได้รับอุปการะ |
| ค. ได้เลื่อนยศตำแหน่ง | ง. มีทรัพย์สินมหาศาล |

22. กิติศรีภพอโถ ๑ ไปได้ ไม่สู้ผิดเคืองนักแต่ภายหลังไอ้ผีโลกมันก็เข้ามาตลใจผมอีก จากประโยคข้างต้นแสดงให้เห็นว่าผู้พูดเป็นคนที่มินิสัยอย่างไร (ความสัมพันธ์)

- | | |
|---------------------------|-------------------------|
| ก. เป็นคนชีวิตยากลำบาก | ข. เป็นคนที่สู้ชีวิต |
| ค. เป็นคนที่ติดการพนันมาก | ง. เป็นคนที่เชื่อคนง่าย |

23. “การที่ผมทำครั้งก่อนนะ ผลที่ได้มันไม่มีน้ำหนักเท่าผลที่เสียเลย” จากประโยคข้างต้น สอดคล้องกับสำนวนสุภาษิตใด (ความสัมพันธ์)

- | | |
|----------------------|-------------------------|
| ก. ชีข้างจับตักแตน | ข. ดำน้ำพริกละลายแม่น้ำ |
| ค. แกว่งเท้าหาเสี้ยน | ง. เอามือชุกหีบ |

24. นายล้า : แหม วันนี้ร้อนจริงทำให้ ระบายน้ำพิลึก
พระยาภักดี : อ้ายคำไปหาโชตามาสักถ้วยเถอะ
นายล้า : น้ำเหลือง ๆ ไม่มีเหรอครับ

จากประโยคข้างต้นสามารถวิเคราะห์เจตนาของผู้พูดได้อย่างไร (ความสำคัญ)

- | | |
|----------------------|-----------------------|
| ก. ไม่ต้องการดื่มน้ำ | ข. ไม่ต้องการดื่มโชดา |
| ค. ต้องการดื่มสุรา | ง. ข และ ค ถูก |

25. จากข้อที่ 24 สะท้อนให้เห็นถึงการรับวัฒนธรรมต่างประเทศเข้ามาอย่างไร (ความสัมพันธ์)

- | |
|--|
| ก. การรับเข้ามาของการดื่มสุราของฝรั่ง |
| ข. การรับเข้ามาของการกินน้ำกับน้ำแข็ง |
| ค. การรับวัฒนธรรมการกินเครื่องดื่มโชดาเพื่อเป็นของว่าง |
| ง. การรับวัฒนธรรมต้อนรับแขกบ้านเรือน |

26. นายล้า : ผมจะพบสักที่ได้ไหม

พระยาภักดี : ฉันบอกไม่ได้ว่าเมื่อไหร่จะมีโอกาสที่จะพบแม่ล่อ

จากประโยคข้างต้นพระยาภักดีต้องการจะสื่อความอย่างไรกับนายล้า (ความสำคัญ)

- | | |
|-------------------------------------|----------------------------|
| ก. ไม่ทราบว่ามีแม่ล่อจะกลับมาอีกไหม | ข. แม่ล่ออาจมีนัดกับเพื่อน |
| ค. ไม่อยากให้นายล้าพบกับแม่ล่อ | ง. ถูกทุกข้อ |

27. “ทำไมในโลกนี้มีผมคนเดียวหรือที่เคยติดคุก คนอื่นที่เคยติดคุกแล้วมาเที่ยวลอบหน้าสมาคม อยู่ในหมู่ผู้ลาภมากดี มีถมไปไม่ใช่หรือ?” จากประโยคข้างต้นข้อใดสามารถวิเคราะห์เจตนาที่นายล้าต้องการจะสื่อได้อย่างถูกต้องมากที่สุด (ความสำคัญ)

- ก. มีคนมากมายที่เคยติดคุกแล้วกลับไปทำงานราชการเช่นเดิม
- ข. คนที่เคยติดคุกจะถูกสังคมนรังเกียจแต่ก็บากหน้ากลับเข้าไปในสมาคมเพื่อการทำงาน
- ค. กฎหมายบ้านเมืองไม่ยุติธรรมคนที่ทำผิดเมื่อออกจากคุกมาก็กลับไปทำราชการแล้วก็ทำผิดแบบเดิมอีกก็มี
- ง. คนที่เคยติดคุกทุกคนเป็นคนเลว

28. จากข้อที่ 27 นายล้ามีน้ำเสียงอย่างไร (หลักการ)

- | | |
|-------------|---------------|
| ก. เสียดสี | ข. ตัดพ้อ |
| ค. เหน็บแนม | ง. รำพึงรำพัน |

29. “ขอบพระเดชพระคุณ ผมเข้าใจดีแล้ว ถ้าฉ้อโกงเล็กน้อยจึงจะมีโทษ ฉ้อโกงการใหญ่ มิเป็นไร” จากประโยคข้างต้นนายล้าการจะสื่อความอย่างไรกับพระยาภักดีตินฤนาถ (ความสำคัญ)

- ก. ตัวเองทำผิดเล็กน้อยมีโทษ พวกข้าราชการเบื้องสูงทำการผิดใหญ่หลวงไม่เป็นอะไร
- ข. รู้สึกซาบซึ้งในการสั่งสอนของพระยาภักดีตินฤนาถ
- ค. ต้องการจะบอกว่าตัวเองกลับตัวกลับใจมาเป็นคนดีแล้ว
- ง. ต้องการเสียดสีพระยาภักดีตินฤนาถว่าในอดีตตนเองก็ฉ้อโกงแบบนี้เช่นกัน ยังไม่เป็นอะไร

30. “เจ้าคุณต้องเข้าใจว่าผมก็รักชีวิตของผมเหมือนกัน ที่จะให้ผมอดตายนั้นเหลือเกินนัก ผมหาได้ทางไหนผมก็เอาทางนั้น” จากคำพูดของนายลำสอดคล้องกับสำนวนสุภาษิตใด(ความสัมพันธ์)

- ก. สิ้นไร่ไม้ตอก
ข. ชายผ้าเอาหน้ารอด
ค. มือใครยาวสาวได้สาวเอา
ง. อัฐยายซื้อขนมยาย

31. “เอ๊ะ ท่านเจ้าคุณนี่ชอบกลจริง ๆ ก็แม่ล่อลูกแท้ ๆ ของผมไม่ใช่หรือครับ” จากประโยคข้างต้นพฤติกรรมของนายลำตรงกับคำใด (ความสำคัญ)

- ก. ทวงบุญคุณ
ข. เยาะเย้ย
ค. อวดอ้างตนเอง
ง. ถูกต้องทุกข้อ

32. “แม่წวลเลือกฝั้วผิตเลยที่เดียวเมื่อจะตายหล่อนก็รู้สึก จึงได้ มอบแม่ล่อให้เป็นลูกของฉฉฉฉขอให้ฉฉฉฉดูให้เสมอลูกในไส้ฉฉฉฉเอง” จากประโยคข้างต้นสะท้อนให้เห็นว่านายลำบกพร่องในหน้าที่ต่าง ๆ ยกเว้นข้อใด (ความสัมพันธ์)

- ก. การเป็นสามีที่ไม่รักภรรยา
ข. การเป็นพ่อของลูก
ค. การเป็นคนต่อบกพร่องต่อหน้าที่ผู้นำครอบครัว
ง. การเป็นบุคคลที่ไม่รับผิดชอบต่อสังคม

33. “ขอให้ฉฉฉฉเหมือนลูกในไส้” ประโยคข้างต้นใช้โวหารภาพพจน์อะไร (หลักการ)

- ก. อุปมา
ข. อุปลักษณะ
ค. สัญลักษณ์
ค. นามนัย

34. การที่แม่ล่อจะแต่งงานกับนายทองคำลูกเจ้าคุณรณชิต สามารถวิเคราะห์คุณค่าทางสังคมได้อย่างไร (ความสัมพันธ์)

- ก. สังคมในสมัยก่อนนิยมแต่งงานในวัยสาว
ข. สังคมในสมัยก่อนนิยมแต่งงานกับคนที่มีหน้ามีตาในสังคม
ค. สังคมในสมัยก่อนนิยมแต่งงานกับคนที่มีฐานะร่ำรวย
ง. ข้อ ข และ ค ถูกต้อง

35. “ท่านเจ้าคุณขอรับ ใต้เท้าพูดถูกเด็กคนนี่ดีเกินที่จะเป็นลูกผม ผมมันเลวทรามเกินที่กว่าจะเป็นพ่อเขา” จากประโยคข้างต้นเป็นรสนทางวรรณคดีใด (หลักการ)

- | | |
|--------------|-----------------|
| ก. เสาวรจณี | ข. นารีปราโมทย์ |
| ค. พิโรธวาที | ง. ศัลปังศพิสัย |

36. “หล่อนได้เขียนรูปพ่อของหล่อนในใจเป็นคนดีไม่มีที่ติ” จากประโยค คำว่ารูปพ่อของหล่อนใช้โวหารภาพพจน์ในวรรณคดีใด (หลักการ)

- | | |
|--------------|--------------|
| ก. อุปมา | ข. อุปลักษณ์ |
| ค. สัญลักษณ์ | ค. นามนัย |

37. จากข้อ 36 คำว่ารูปพ่อในใจ หมายความว่าอะไร (หลักการ)

- | | |
|-------------------|-----------------|
| ก. พ่อที่เป็นคนดี | ข. พ่อในความคิด |
| ค. พ่อที่คาดหวัง | ค. ถูกทุกข้อ |

38. เรื่องเห็นแก่ลูกให้ข้อคิดกับคนเป็นพ่อหลายประการยกเว้นข้อใด (ความสำคัญ)


- | |
|--|
| ก. พ่อที่ดีควรควรทำตนให้เป็นแบบอย่างที่ดีงามให้แก่ลูก |
| ข. พ่อมีหน้าที่เลี้ยงดูลูกอย่างดีที่สุดไม่ไขแสวงหาผลประโยชน์จากลูก |
| ค. พ่อมีหน้าที่ปกป้องภัยพิบัติที่จะมาร้ายกราย |
| ง. พ่อที่ดีพึงหาผู้ครองที่เหมาะสมกับลูกเมื่อถึงวัยอันควร |

39. หนังสือโบราณกล่าวถึงเงินชั่ง ว่า 1 ชั่งเท่ากับ 4 ตำลึง และ 1 ตำลึงเท่ากับ 4 บาท พระยาภักตินฤนาถเสนอเงินให้นายล้าถึง 100 ชั่ง คิดเป็นเงินบาทกี่บาท (หลักการ)

- | | |
|-------------|-------------|
| ก. 1200 บาท | ข. 1400 บาท |
| ค. 1500 บาท | ง. 1600 บาท |

40. ใครนำความรู้เรื่องเห็นแก่ลูกไปปรับใช้ในชีวิตประจำวันได้ดีที่สุด (ความสำคัญ)

- | |
|--|
| ก. สมศักดิ์ให้ลูกเรียนพิเศษทุกวิชาเพื่อให้ลูกเก่ง |
| ข. สมชายส่งเสริมให้ลูกได้กล้าคิดกล้าแสดงออกโดยให้ลูกทำกิจกรรมที่ลูกชอบ |
| ค. สุชาติพาลูกไปเรียนเปียโน ว่ายน้ำ และตามด้วยจินตคณิต |
| ง. สุกิตรักลูกตามใจลูกทุกอย่าง |



ภาคผนวก ก
แผนการจัดการเรียนรู้แผนการจัดการเรียนรู้ การพัฒนาทักษะการคิดวิเคราะห์ในบทละครพูดเรื่อง
เห็นแก่ลูกด้วยกระบวนการสุนทรียสาธกร่วมกับการใช้สื่อมัลติมีเดีย
สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1

รายวิชา ภาษาไทย

รหัสวิชา ท23102

ระดับชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 3

ภาคเรียนที่ 2

ปีการศึกษา 2564

กลุ่มสาระการเรียนรู้ ภาษาไทย

หน่วยการเรียนรู้ที่ 1 เรื่อง บทละครพูดเรื่องเห็นแก่ลูก (ความเป็นมาของบทละครพูด)

เวลาสอน 2 ชั่วโมง

ผู้สอน นายอัศววัฒน์ ศรีพัฒนานนท์

1. มาตรฐานการเรียนรู้

มาตรฐาน ท 1.1 ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิดเพื่อนำไปใช้ตัดสินใจแก้ปัญหาในการดำเนินชีวิตและมีนิสัยรักการอ่าน

มาตรฐาน ท 5.1 เข้าใจและแสดงความคิดเห็น วิเคราะห์วรรณคดีและวรรณกรรมไทยอย่างเห็นคุณค่าและนำมาประยุกต์ใช้ในชีวิตจริง

2. ตัวชี้วัด

- ท. 1.1 ม.3/5 วิเคราะห์ วิสารณ์ และประเมินเรื่อง ที่อ่านโดยใช้กลวิธีการเปรียบเทียบ เพื่อให้ผู้อ่านเข้าใจได้ดีขึ้น
- ท.1.1 ม.3/8 วิเคราะห์เพื่อแสดงความคิดเห็นโต้แย้งเกี่ยวกับเรื่อง ที่อ่าน
- ท.1.1 ม.3/10 มีมารยาทในการอ่าน
- ท.5.1 ม.3/2 วิเคราะห์วิถีไทยและคุณค่าจากวรรณคดีและวรรณกรรมที่อ่าน

3. จุดประสงค์การเรียนรู้

ด้านความรู้ (k)

1. ผู้เรียนสามารถอธิบายความหมายของบทละครพูดได้
2. ผู้เรียนสามารถอธิบายความเป็นมาของบทละครพูดได้

ด้านทักษะ (P)

1. ผู้เรียนสามารถจำแนกความแตกต่างของบทละครและบทละครพูดได้

ด้านคุณลักษณะ (A)

1. ผู้เรียนอภิปราย แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับประวัติความเป็นมาหรือประสบการณ์เกี่ยวกับบทละครพูดได้อย่างเหมาะสม

4. สาระการเรียนรู้

4.1 บทละครพูดเรื่องเห็นแก่ลูก

- ความเป็นมาของบทละครพูด

5. สารสำคัญ

บทละครพูดเป็นละครรูปแบบใหม่ ซึ่งไทยนำแบบอย่างมาจากละครตะวันตกที่เรียกว่า Play โดยพระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัวทรง บทละครพูดเรื่องเห็นแก่ลูกเรื่องเห็นแก่ลูกเป็นบทละครพูดขนาดสั้นมีความยาว องค์กรเดียวและมีฉากเดียว ไม่มีดนตรีประกอบ พระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้า ทรงใช้พระนามในการพระราชนิพนธ์ว่าพระขรรค์เพชร บทละครพูดเรื่องนี้ วิธีใช้คำพูดและแสดงกิริยามารยาทให้เห็นถึงคนในสมัยรัชกาลที่ 6 โดยบทละครพูดเรื่องนี้ได้รับการแปลเป็นภาษาต่างประเทศ ได้แก่ ภาษาเกาหลี จีน ญี่ปุ่น นอร์เวย์ ฝรั่งเศส มาเลย์ รัสเซีย สเปน สิงหล อังกฤษ อาหรับ อินโดนีเซียและฮินดี เพื่อเป็นการเฉลิมพระเกียรติในวาระฉลองวันพระบรมราชสมภพครบ 100 ปีของพระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว

6. สื่อการสอนและแหล่งเรียนรู้

- 6.1 เอกสารประกอบการเรียนเรื่อง บทละครพูดเรื่องเห็นแก่ลูก
- 6.2 สื่อมัลติมีเดียเรื่อง ความเป็นมาของบทละครพูด
- 6.3 คลิป “What about my life?”
- 6.4 Robert’s musical performance
- 6.5 แอปพลิเคชัน padlet
- 6.6 หนังสือวรรณคดีวิจักษ์
- 6.7 แอปพลิเคชันซูม (Zoom)

7. ภาระงาน

- แบบบันทึกการเรียนรู้เรื่องการวิเคราะห์ความเป็นมาของบทละครพูด
- แบบบันทึกสมาชิกและความสามารถของสมาชิกในกลุ่ม
- ชิ้นงานนำเสนอหน้าชั้นเรียน

8. กิจกรรมการเรียนรู้

ชั่วโมงที่1

ใช้กระบวนการเรียนรู้แบบสุนทรียสารร่วมกับการใช้สื่อมัลติมีเดีย

1. ขั้นที่ 1 ขั้นค้นหา (20 นาที)

1.1. ครูอธิบายนักเรียนว่าบนโลกใบนี้มีคนอยู่หลากหลายประเภท ได้แก่ introvert extrovert และAmbivert ซึ่งในการทำงานนั้นแบบกลุ่มนั้น จะต้องมีคนทั้ง 3 ประเภทนี้อยู่ด้วยกัน

1.2. ครูอธิบายลักษณะแต่ละประเภทของแต่ละบุคคลว่าเป็นอย่างไร โดยให้นักเรียนแต่ละคนเขียนแล้ว นำไปใส่ใน แอปพลิเคชัน padlet โดยแต่ละคนสามารถเป็นได้มากกว่า 1 ประเภท

พร้อมบอกเหตุผลว่าทำไมตัวเองถึงเป็นคนประเภทแบบนั้น

1.3. เมื่อนักเรียนตอบเสร็จแล้วครูจึงนำรายชื่อไปเฉลี่ยนักเรียนแต่ละกลุ่มให้มีจำนวนเท่า ๆ กัน หลังจากนั้นครูแบ่งกลุ่ม ออกเป็น 7 กลุ่ม โดยแต่ละกลุ่มจะประกอบไปด้วย introvert extrovert และAmbivert อย่างละ 2 คน รวมกันเป็นกลุ่มละ 6 คน

1.4. ครูให้นักเรียนแต่ละกลุ่มมาประชุมถึงความสามารถด้านบวกของตนเองในกลุ่มว่ากลุ่มของตนเองใครถนัดด้านอะไรมากที่สุด โดยให้เขียนลงในใบงานที่ครูได้มอบหมายให้ผ่าน แอปพลิเคชันซูม (Zoom)

2. ชั้นที่ 2 จินตนาการ (20 นาที)

2.1. ผู้สอนให้นักเรียนดูคลิปวิดีโอ “what about my life?” และให้นักเรียน สังเกตว่าสิ่งที่นักเรียนได้ดูนั้นเรียกว่าอะไร

2.2. หลังจากนั้นให้นักเรียนดูคลิป Robert’s musical performance และให้นักเรียนสังเกตว่าสิ่งที่นักเรียนได้ชมนั้นคืออะไร

2.3. ครูให้นักเรียนร่วมกันอภิปรายว่าทั้งสองวิดีโอที่ได้ดูนั้นมีความเหมือนและความต่างกันอย่างไร

2.4. ครูอธิบายหลักการคิดวิเคราะห์ที่ในวรรณคดีให้กับนักเรียน โดยหลักการคิดวิเคราะห์นั้นจะวิเคราะห์ ทั้งหมด 3 ด้านคือ วิเคราะห์ส่วนประกอบ การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ และการวิเคราะห์หลักการ

2.5. ครูได้ให้นักเรียนทำกิจกรรม วิเคราะห์ความเป็นมาของบทละครพุด โดยครูให้ศิษย์เวิร์ดคำ ว่า บทละครพุด รัชกาลที่ 7 และวรรณคดีสโมสร

2.6. นักเรียนระดมความคิดเกี่ยวกับคุณค่าเบื้องต้นที่แฝงอยู่ในศิษย์เวิร์ดและพุดตามจินตนาการถึงประโยชน์ที่ผ่านมาและในอนาคต

2.7. ครูให้นักเรียนแต่ละกลุ่มร่วมกันระดมความคิดว่า จะมีแนวทางในการสืบค้นความรู้จากคำที่ครูให้มาอย่างไร โดยให้นักเรียนกำหนดหัวข้อที่จะสืบค้น และทำการสืบค้นข้อมูล

ชั่วโมงที่2

ใช้กระบวนการเรียนรู้แบบสุนทรียสาธกร่วมกับการใช้สื่อมัลติมีเดีย

3. ขั้นที่ 3 ออกแบบ (30 นาที)

3.1 ครูให้นักเรียนแต่ละกลุ่มนำข้อมูลที่สมาชิกแต่ละคนสืบค้นมาร่วมกันสรุปเป็นองค์ความรู้ของกลุ่มแล้วบันทึกลงในใบงานที่ครูแจกไว้ให้

3.2 ครูให้นักเรียนนักเรียนเอาความรู้ที่ได้สรุปร่วมกันมาจัดทำนำเสนอ โดยครูให้นักเรียนออกแบบการนำเสนอได้อย่างอิสระ เช่น แผนภูมิ วิดีโอ ผังมโนทัศน์ ภาพวาด เพลง ฯลฯ ตามเวลาที่ครูกำหนดให้

3.3 ครูให้นักเรียนแต่ละกลุ่มตรวจสอบผลงานของกลุ่มตัวเองอีกครั้ง เมื่อตรวจเสร็จแล้วครูให้ตัวแทนของแต่ละกลุ่มออกมาจับฉลากในการนำเสนอโดยการแชร์ในหน้าจอแอปพลิเคชันซูม (Zoom)

4. ขั้นที่ 4 ติดตามประเมินผล (30 นาที)

4.1 ครูให้นักเรียนแต่ละกลุ่มออกมานำเสนอ โดยขณะที่กลุ่มอื่นนำเสนอให้แต่ละกลุ่มบันทึกความรู้เนื้อหาส่วนที่ต่างจากกลุ่มของตนเอง

4.2 เมื่อนักเรียนนำเสนอครบทุกกลุ่มแล้ว ครูให้นักเรียนดูสื่อมัลติมีเดีย เรื่องความเป็นมาของบทละครพูด โดยจะเป็นการเฉลยที่มาของความสัมพันธ์ของคำที่ครูได้ให้นักเรียนไปสืบค้น

4.3 ครูและนักเรียนร่วมกันสรุปบทเรียน โดยให้นักเรียนแต่ละกลุ่มร่วมกันสะท้อนคิดถึงปัญหาและอุปสรรคที่พบจากการทำงานเพื่อนำไปแก้ไขในการทำกิจกรรมครั้งถัดไป

9. การวัดและประเมินผลการเรียนรู้

จุดประสงค์	วิธีการวัด	เครื่องมือ	เกณฑ์การตัดสิน
ด้านความรู้ (K) 1. ผู้เรียนสามารถอธิบาย ความหมายของบทละครพูดได้ 2. ผู้เรียนสามารถอธิบาย ความเป็นมาของบทละครพูด ได้	การนำเสนอที่มา ของบทละครพูด กลุ่มหน้าชั้นเรียน	แบบประเมินการ นำเสนอ	ผ่านเกณฑ์ตั้งแต่ ระดับ ดีขึ้นไป
ด้านทักษะ (P) 1. ผู้เรียนสามารถจำแนกความ แตกต่างของบทละครและบท ละครพูดได้	การตอบคำถามใน แบบบันทึกความรู้	แบบประเมินการ เขียนบันทึกการ เรียนรู้เรื่องการ วิเคราะห์ความ เป็นมาของบท ละครพูด	ผ่านเกณฑ์ตั้งแต่ ระดับ ดีขึ้นไป
ด้านคุณลักษณะ (A) 1. ผู้เรียนอภิปราย แสดงความ คิดเห็นเกี่ยวกับประวัติความ เป็นมาหรือประสบการณ์	สังเกตพฤติกรรม การทำงาน	แบบประเมิน พฤติกรรมการทำงาน กลุ่ม	ผ่านเกณฑ์ตั้งแต่ ระดับ ดีขึ้นไป

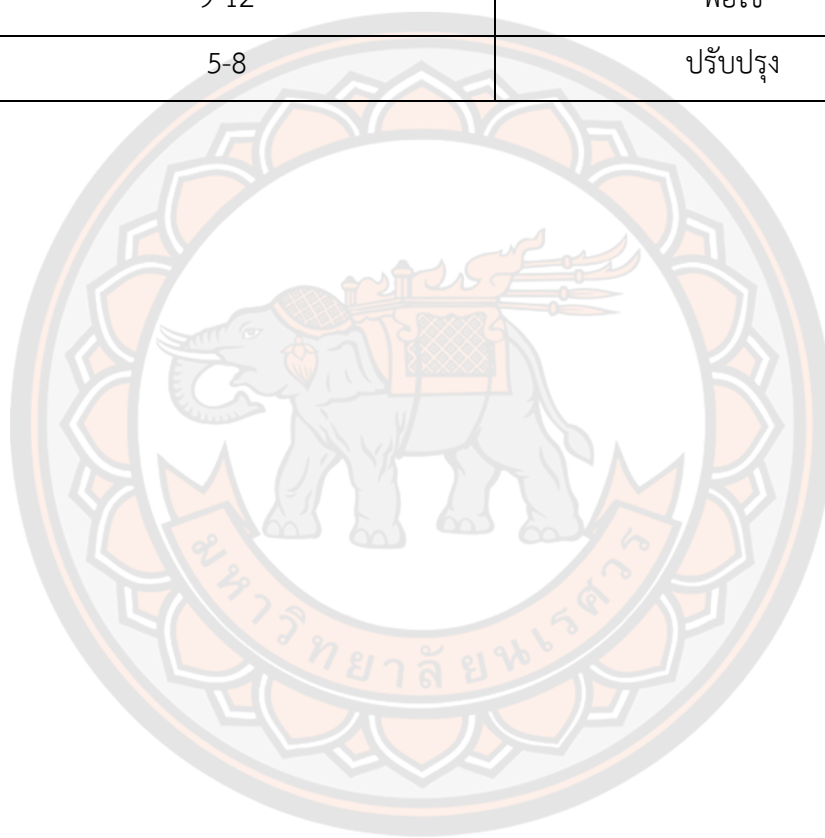
10. เกณฑ์การประเมิน

แบบประเมินแบบบันทึกการเรียนรู้เรื่องการวิเคราะห์ความเป็นมาของบทละครพูด

ระดับ คะแนน ประเด็น การประเมิน	เกณฑ์การให้คะแนน				น้ำหนัก	คะแนน รวม
	4	3	2	1		
	ดีมาก (4)	ดี (3)	พอใช้ (2)	ปรับปรุง (1)		
1. ผู้เรียน สามารถอธิบาย ความหมายของ บทละครพูดได้	สามารถ อธิบาย ความหมาย ของบทละคร พูด ได้ถูกต้องทุก ประเด็น	สามารถ อธิบาย ความหมาย ของบทละคร พูด ได้ถูกต้อง บางส่วน	อธิบาย ความหมาย ของบท ละครพูดได้ น้อย	สามารถ อธิบาย ความหมาย ของบทละคร พูดน้อยมาก	1	4
2 ผู้เรียน สามารถอธิบาย ความเป็นมา ของบทละคร พูดได้	สามารถ อธิบายความ เป็นมาของบท ละครพูด ได้ถูกต้องทุก ประเด็น	สามารถ อธิบายความ เป็นมาของบท ละครพูด ได้ถูกต้อง บางส่วน	สามารถ อธิบาย ความ เป็นมาของ บทละคร พูด ถูกต้องได้ น้อย	สามารถ อธิบายความ เป็นมาของบท ละครพูด น้อยมาก	2	8
1. ผู้เรียน สามารถจำแนก ความแตกต่าง ของบทละคร และบทละคร พูดได้	สามารถ จำแนกความ แตกต่างของ บทละครและ บทละครพูดได้ ถูกต้องทั้งหมด	สามารถ จำแนกความ แตกต่างของ บทละครและ บทละครพูด ได้บางส่วน	สามารถ จำแนก ความ แตกต่าง ของบท ละครและ บทละคร พูดได้น้อย	สามารถ จำแนกความ แตกต่างของ บทละครและ บทละครพูด ได้น้อยมาก	2	8
รวม					5	20

เกณฑ์การตัดสินคุณภาพ

ช่วงคะแนน	ระดับคุณภาพ
17-20	ดีมาก
13-16	ดี
9-12	พอใช้
5-8	ปรับปรุง



แบบบันทึกการประเมินการทำงานกลุ่ม

เลขที่	ประเด็น/คะแนน ชื่อ - สกุล	ความ ร่วมมือ	ชั้น ตอน	แสดง ความ คิดเห็น	ความ รับ ผิดชอบ	รวม คะแนน
		4	8	4	4	20
1						
2						
3						
4						
5						
6						
7						
8						
9						
10						
11						
12						
13						
14						
15						
16						
17						
18						
19						
20						
21						
22						
23						
24						

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน
(.....)

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.

เกณฑ์การให้คะแนนการทำงานกลุ่ม

ระดับ คะแนน ประเด็น การประเมิน	เกณฑ์การให้คะแนน				น้ำหนัก	คะแนน รวม
	4	3	2	1		
ความร่วมมือ	สมาชิกในกลุ่ม ทุกคนร่วมมือกัน ทำงาน มีการ ประสานงานที่ดี เปิดโอกาสให้ สมาชิกกลุ่มอื่น มีส่วนร่วมใน กิจกรรม ตลอดเวลาการ นำเสนอ	สมาชิกในกลุ่ม ทุกคนร่วมมือ กันทำงาน ส่วนใหญ่มีการ ประสานงาน ที่ดี เปิดโอกาสให้ สมาชิกกลุ่มอื่นมี ส่วนร่วมใน กิจกรรมบางช่วง ของการนำเสนอ	สมาชิกในกลุ่ม ทุกคนทำงาน แต่ยังขาดการ ประสานงาน ในกลุ่ม เปิด โอกาสให้ สมาชิกกลุ่ม อื่นมีส่วนร่วม น้อยมาก ในช่วงของการ นำเสนอ	สมาชิกในกลุ่ม บางคนไม่ทำงาน กลุ่ม ขาดการ ประสานงาน สมาชิกกลุ่มอื่นไม่มี โอกาสเข้าร่วม กิจกรรมในช่วงของ การนำเสนอ	1	4
ขั้นตอนการ ทำงาน	มีการกำหนด ขั้นตอนการ ทำงานที่ชัดเจน ตั้งแต่เริ่มทำงาน จนกระทั่งเห็น ผลงานสมบูรณ์	มีการกำหนด ขั้นตอนการ ทำงานค่อนข้าง ชัดเจนตั้งแต่ เริ่มการทำงาน จนกระทั่งเห็น ผลงานสมบูรณ์	มีการกำหนด ขั้นตอนการ ทำงานแต่ยังมี ความสำเร็จ ของงานไม่ ค่อยสมบูรณ์	มีการกำหนด ขั้นตอนการ ทำงานไม่ชัดเจน ทำ ให้ผลงานไม่ สมบูรณ์	2	8
การแสดงความคิดเห็น	สมาชิกทุกคน ร่วมแสดงความคิดเห็น	สมาชิกส่วนใหญ่ ร่วมแสดง ความคิดเห็น	สมาชิก มากกว่า ครึ่งร่วมแสดง ความคิดเห็น	สมาชิกไม่ให้ ความร่วมมือใน การแสดงความคิดเห็น	1	4
ความรับผิดชอบ	สมาชิกทุกคน ทำงานที่ได้รับ มอบหมายจน งานเสร็จสมบูรณ์ ทันเวลา	สมาชิกส่วนใหญ่ ทำงานที่ได้รับ มอบหมายจน เสร็จสิ้นสมบูรณ์	สมาชิกบางคน ไม่ทำ หน้าที่ตามที่ได้ รับมอบหมาย งานเสร็จ แต่ ไม่คอย สมบูรณ์	สมาชิกไม่มี ความรับผิดชอบ ทำให้งานไม่ บรรลุเป้าหมาย	1	4
รวม					5	20

เกณฑ์การตัดสินคุณภาพ

ช่วงคะแนน	ระดับคุณภาพ
17-20	ดีมาก
13-16	ดี
9-12	พอใช้
5-8	ปรับปรุง



แบบประเมินการนำเสนอ

คำชี้แจง : ให้ผู้สอนประเมินผลการนำเสนอผลงานของนักเรียนตามรายการ แล้วขีด ✓ ลงในช่องที่ตรงกับระดับคะแนน

ลำดับ ที่	รายการประเมิน	ระดับคะแนน		
		3	2	1
1	ความถูกต้องของเนื้อหา			
2	การลำดับขั้นตอนของเรื่อง			
3	วิธีการนำเสนอผลงานอย่างสร้างสรรค์			
4	การใช้เทคโนโลยีในการนำเสนอ			
5	การมีส่วนร่วมของสมาชิกในกลุ่ม			
	รวม			

ลงชื่อ..... ผู้ประเมิน

...../...../.....

เกณฑ์การให้คะแนน

ผลงานหรือพฤติกรรมสอดคล้องกับรายการประเมินสมบูรณ์ชัดเจน	ให้ 3	คะแนน
ผลงานหรือพฤติกรรมสอดคล้องกับรายการประเมินเป็นส่วนใหญ่	ให้ 2	คะแนน
ผลงานหรือพฤติกรรมสอดคล้องกับรายการประเมินบางส่วน	ให้ 1	คะแนน

เกณฑ์การตัดสินคุณภาพ

ช่วงคะแนน	ระดับคุณภาพ
12-15	ดี
8-11	พอใช้
ต่ำกว่า 8	ปรับปรุง

11. บันทึกผลหลังการจัดการเรียนรู้

บันทึกผลหลังการจัดการเรียนรู้
แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ 1 เรื่อง ความเป็นมาของบทธะครพุด

ผลการประเมินบรรยากาศในการจัดการเรียนรู้

.....

.....

.....

.....

ปัญหาและอุปสรรค

.....

.....

.....

ข้อเสนอแนะและแนวทางแก้ไข

.....

.....

.....

ลงชื่อ

.....

(นายอัศววัฒน์ ศรีพัฒนานนท์)

ตำแหน่ง อาจารย์ผู้สอน



ตอนที่ 1. วิดีโอ “what about my life?” และ Robert’s musical performance มีความเหมือนและต่างกันอย่างไร

.....

.....

.....

.....

.....

ตอนที่ 2 ให้นักเรียนสืบค้นข้อมูลและเขียนอธิบายคำตอบให้ถูกต้อง (10 คะแนน)

1. จงอธิบายความเป็นมาของบทละครพูด

.....

.....

.....

.....

.....

2. ลักษณะของละครเวทีกับละครพูด

.....

.....

.....

.....

.....

3. ความเป็นมาของบทละครพูดเรื่องเห็นแก่ลูก

.....

.....

.....

.....

.....

4. เนื้อหาที่ต่างจากกลุ่มของตนเอง (จากกลุ่มเพื่อนนำเสนอ)

.....

.....

.....

.....

.....



1.
2.
3.
4.
5.
6.



สมาชิก

1).....
 ความสามารถ.....

2).....
 ความสามารถ.....

3).....
 ความสามารถ.....

4).....
 ความสามารถ.....

5).....
 ความสามารถ

6).....
 ความสามารถ.....

สิ่งที่กลุ่มต้องปรับปรุงและแก้ไขให้ดีขึ้น

.....

.....

.....

.....

.....

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2

รายวิชา ภาษาไทย

รหัสวิชา ท23102

ระดับชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 3

ภาคเรียนที่ 2

ปีการศึกษา 2564

กลุ่มสาระการเรียนรู้ ภาษาไทย

หน่วยการเรียนรู้ที่ 1 เรื่อง รูปแบบคำประพันธ์และลักษณะของบทละครพูด

เวลาสอน 2 ชั่วโมง

ผู้สอน นายอัครวัฒน์ ศรีวัฒนานนท์

1. มาตรฐานการเรียนรู้

มาตรฐาน ท 1.1 ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิดเพื่อนำไปใช้ตัดสินใจ
แก้ปัญหาในการดำเนินชีวิตและมีนิสัยรักการอ่าน

มาตรฐาน ท 5.1 เข้าใจและแสดงความคิดเห็น วิเคราะห์วรรณคดีและวรรณกรรมไทยอย่าง
เห็นคุณค่าและนำมาประยุกต์ใช้ในชีวิตจริง

2. ตัวชี้วัด

ท. 1.1 ม.3/5 วิเคราะห์ วิจาร์ณ และประเมินเรื่อง ที่อ่านโดยใช้กลวิธีการเปรียบเทียบ
เพื่อให้ผู้อ่านเข้าใจได้ดีขึ้น

ท.1.1 ม.3/8 วิเคราะห์เพื่อแสดงความคิดเห็นโต้แย้งเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน

ท.1.1 ม3/10 มีมารยาทในการอ่าน

ท.5.1 ม.3/2 วิเคราะห์วิถีไทยและคุณค่าจากวรรณคดีและวรรณกรรมที่อ่าน

3. จุดประสงค์การเรียนรู้

ด้านความรู้ (k)

1. ผู้เรียนสามารถอธิบายลักษณะคำประพันธ์ของบทละครพูดได้
2. ผู้เรียนสามารถอธิบายลักษณะของบทละครพูดได้

ด้านทักษะ (P)

- 1.ผู้เรียนสามารถวิเคราะห์ลักษณะคำประพันธ์ของบทละครพูดได้
2. ผู้เรียนสามารถวิเคราะห์ลักษณะของบทละครพูดได้

ด้านคุณลักษณะ (A)

1. ผู้เรียนอภิปราย แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับคุณค่าการประพันธ์

4. สาระการเรียนรู้

4.1 บทละครพูดเรื่องเห็นแก่ลูก

- รูปแบบคำประพันธ์
- ลักษณะของบทละครพูด

5. สารสำคัญ

บทละครพูดเป็นละครรูปแบบใหม่ ซึ่งไทยนำแบบอย่างมาจากละครตะวันตกที่เรียกว่า Play เป็นงานเขียนประเภทร้อยแก้ว แสดงการสนทนาของตัวละคร บทละครพูดเรื่องเห็นแก่ลูกเรื่องเห็นแก่ลูกเป็นบทละครพูดขนาดสั้นมีความยาว องค์กรเดียวและมีฉากเดียว ไม่มีดนตรีประกอบ พระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้า ทรงใช้พระนามในการพระราชทานพินัยว่าพระขรรค์เพชร บทละครพูดเรื่องนี้ วิธีใช้คำพูดและแสดงกิริยามารยาทให้เห็นถึงคนในสมัยรัชกาลที่ 6 โดยบทละครพูดเรื่องนี้ได้รับการแปลเป็นภาษาต่างประเทศ ได้แก่ ภาษาเกาหลี จีน ญี่ปุ่น นอร์เวย์ ฝรั่งเศส มาเลเซีย รัสเซีย สเปน สิงคโปร์ อังกฤษ อาหรับ อินโดนีเซียและอินเดีย เพื่อเป็นการเฉลิมพระเกียรติในวาระฉลองวันพระบรมราชสมภพครบ 100 ปีของพระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว

6. สื่อการสอน

- 6.1 เอกสารประกอบการเรียนเรื่อง บทละครพูดเรื่องเห็นแก่ลูก
- 6.2 สื่อมัลติมีเดียเรื่อง ความเป็นมาของบทละครพูด
- 6.3 บทละครพูดเรื่องกลแตก
- 6.4 แอปพลิเคชัน padlet
- 6.5 แอปพลิเคชัน zoom

7. ภาระงาน

- ใบงานการเรียนรู้เรื่องการวิเคราะห์รูปแบบคำประพันธ์และลักษณะของบทละครพูด
- ชิ้นงานนำเสนอหน้าชั้นเรียน
- บันทึกการทำงานกลุ่ม

8. กิจกรรมการเรียนรู้

ชั่วโมงที่1

ใช้กระบวนการเรียนรู้แบบสุนทรียสารร่วมกับการใช้สื่อมัลติมีเดีย

1. ชั้นที่ 1 ชั้นค้นหา (10 นาที)

1. ครูให้นักเรียนเข้ากลุ่มประจำกลุ่มของตนเองผ่านแอปพลิเคชันซูมและให้นักเรียนแต่ละกลุ่มร่วมกันแสดงความคิดเห็นว่าจากการเรียนครั้งที่ผ่านมากลุ่มของตนเองประสบความสำเร็จในการร่วมมือในการทำกิจกรรมหรือไม่ สำเร็จอย่างไร ไม่สำเร็จอย่างไร

2. ครูให้นักเรียนแต่ละกลุ่มตั้งชื่อกลุ่มและให้สมาชิกในกลุ่ม เขียนลงไปในงานว่า ครั้งที่แล้ว ได้ทำหน้าที่อะไร และในกิจกรรมครั้งนี้ตั้งเป้าหมายว่าจะทำอะไรบ้าง

2. ชั้นที่ 2 จินตนาการ (40 นาที)

2.1. ครูแจกบทละครพูดเรื่อง กลแตกให้กับนักเรียน โดยที่ครูจะไม่บอกอะไรนักเรียนเลย ครูให้นักเรียนแต่ละกลุ่มทำกิจกรรม นักสืบคนเก่ง โดยครูจะมีภารกิจให้กับนักเรียนโดยให้นักเรียนสำรวจลักษณะองค์ประกอบและภาษาที่ใช้ของบทละครพูด โดยให้แต่ละกลุ่มจัดทำอยู่ในรูปของ แอปพลิเคชัน padlet

2.2. ครูให้นักเรียนแต่ละกลุ่มออกมาแนะนำเสนอหน้าชั้นเรียน หลังจากที่นักเรียนแต่ละกลุ่มนำเสนอจบแล้วครูอธิบายต่อว่า บทประพันธ์เรื่อง กลแตกนั้นเป็นหนึ่งในบทประพันธ์ที่ได้รับความนิยมอย่างมากในสมัยรัชกาลที่ 7 แต่ครูได้เปรยนักเรียนต่อว่า คำว่าบทละครพูด ยังแบ่งประเภทได้อีกหลายประเภท โดยครูได้อธิบายต่อว่าบทละครพูดสามารถแบ่งได้เป็น 3 ประเภทได้แก่ ละครพูดล้วน ๆ ละครพูดแบบร้อยกรอง และ ละครพูดสลับลำ

2.3 ครูให้นักเรียนทำกิจกรรมสืบค้น โดยมีคำใบ้ว่า บทละครพูดเรื่องเห็นแก่ลูก รัชกาลที่ 6 องค์เดียว ลักษณะคำประพันธ์

2.4 นักเรียนระดมความคิดเกี่ยวกับคุณค่าเบื้องต้นที่แฝงอยู่ในศิษย์เวิร์ด และพูดจินตนาการถึงประโยชน์ที่ผ่านมาและในอนาคตว่าเป็นอย่างไร

2.5 ครูให้นักเรียนแต่ละกลุ่มร่วมกันระดมความคิดว่า จะมีแนวทางในการสืบค้นความรู้จากคำที่ครูให้มาอย่างไร โดยให้นักเรียนกำหนดหัวข้อที่จะสืบค้น และทำการสืบค้นข้อมูล

ชั่วโมงที่ 2

ใช้กระบวนการเรียนรู้แบบสุนทรียสาธกร่วมกับการใช้สื่อมัลติมีเดีย

3. ชั้นที่ 3 ออกแบบ (20 นาที)

3.1 ครูให้นักเรียนแต่ละกลุ่มนำข้อมูลที่สมาชิกกลุ่มของตนเองได้สืบค้น มาออกแบบแนวทางแก้ไขปัญหาในรูปแบบของกลุ่มตนเองโดยให้บันทึกลงในใบงานที่ครูมอบหมายให้

3.2 ครูให้นักเรียนนักเรียนเอาความรู้ที่ได้สรุปร่วมกันมาจัดทำนำเสนอ โดยครูให้นักเรียนออกแบบการนำเสนอได้อย่างอิสระ เช่น แผนภูมิ วิดีโอ ผังมโนทัศน์ ภาพวาด เพลง ฯลฯ ตามเวลาที่ครูกำหนดให้

3.3 ครูให้นักเรียนแต่ละกลุ่มตรวจสอบผลงานของกลุ่มตัวเองอีกครั้ง เมื่อตรวจเสร็จแล้ว ครูให้ตัวแทนของแต่ละกลุ่มจับฉลากในการนำเสนอผ่านวงล้อออนไลน์

4. ขั้นที่ 4 ติดตามประเมินผล (30 นาที)

4.1 ครูให้นักเรียนแต่ละกลุ่มออกมานำเสนอหน้าชั้นเรียน โดยขณะที่กลุ่มอื่นนำเสนอให้แต่ละกลุ่มบันทึกความรู้เนื้อหาส่วนที่ต่างจากกลุ่มของตนเองลงในใบงานที่ได้แจกให้

4.2 เมื่อนักเรียนนำเสนอครบทุกกลุ่มแล้ว ครูให้นักเรียนดูสื่อมัลติมีเดีย เรื่องความเป็นมาของบทละครพูด โดยจะเป็นการเฉลยที่มาของความสัมพันธ์ของคำที่ครูได้ให้นักเรียนไปสืบค้น

4.3 ครูและนักเรียนร่วมกันสรุปบทเรียน โดยให้นักเรียนแต่ละกลุ่มร่วมกันสะท้อนคิดถึงปัญหาและอุปสรรคที่พบจากการทำงานเพื่อนำไปแก้ไขในการทำกิจกรรมครั้งถัดไป

9. การวัดและประเมินผลการเรียนรู้

จุดประสงค์	วิธีการวัด	เครื่องมือ	เกณฑ์การตัดสิน
ด้านความรู้ (K) 1. ผู้เรียนสามารถอธิบายลักษณะคำประพันธ์ของบทละครพูดได้ 2. ผู้เรียนสามารถอธิบายลักษณะของบทละครพูดได้	การนำเสนอ รูปแบบคำ ประพันธ์และ ลักษณะของ บทละครพูด	แบบประเมินการ นำเสนอ	ผ่านเกณฑ์ตั้งแต่ ระดับ ดีขึ้นไป
ด้านทักษะ (P) 1. ผู้เรียนสามารถวิเคราะห์ลักษณะคำประพันธ์ของบทละครพูดได้ 2. ผู้เรียนสามารถวิเคราะห์ลักษณะของบทละครพูดได้	การตอบ คำถามในแบบ บันทึกความรู้	แบบประเมินการเขียน บันทึกการเรียนรู้เรื่อง การวิเคราะห์รูปแบบคำ ประพันธ์และลักษณะ ของบทละครพูด	ผ่านเกณฑ์ตั้งแต่ ระดับ ดีขึ้นไป
ด้านคุณลักษณะ (A) 1. ผู้เรียนอภิปราย แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับคุณค่ากาประพันธ์	สังเกต พฤติกรรมการ ทำงาน	แบบประเมินพฤติกรรม การทำงานกลุ่ม	ผ่านเกณฑ์ตั้งแต่ ระดับ ดีขึ้นไป

10. เกณฑ์การประเมิน

แบบประเมินชิ้นงานเรื่อง รูปแบบคำประพันธ์และลักษณะของบทละครพูด

ระดับ คะแนน ประเด็น การประเมิน	เกณฑ์การให้คะแนน				น้ำหนัก	คะแนน รวม
	4	3	2	1		
	ดีมาก (4)	ดี (3)	พอใช้ (2)	ปรับปรุง (1)		
1. ผู้เรียนสามารถ วิเคราะห์ลักษณะ ของบทละครพูด ได้	สามารถ อธิบาย วิเคราะห์ ลักษณะบท ละครพูด ได้ถูกต้องทุก ประเด็น	สามารถ อธิบาย วิเคราะห์ ลักษณะบท ละครพูด ได้ถูกต้อง บางส่วน	สามารถ วิเคราะห์ ลักษณะ ของบท ละครพูด ถูกต้อง น้อย	สามารถ วิเคราะห์ ลักษณะของ บทละครพูด น้อยมาก	1	4
1. ผู้เรียนสามารถ วิเคราะห์ลักษณะ คำประพันธ์ของ บทละครพูดได้	สามารถ วิเคราะห์ ลักษณะคำ ประพันธ์ของ บทละครพูด ได้ถูกต้อง ทุกประเด็น	สามารถ วิเคราะห์ ลักษณะคำ ประพันธ์ ของบท ละครพูดได้ ถูกต้อง บางส่วน	สามารถ วิเคราะห์ ลักษณะคำ ประพันธ์ ของบท ละครพูดได้ ได้น้อย	สามารถ วิเคราะห์ ลักษณะคำ ประพันธ์ของ บทละครพูด ได้น้อยมาก	2	8
3. ผู้เรียนอธิบาย แสดงความคิดเห็น เกี่ยวกับคุณค่า การประพันธ์	สามารถ อธิบาย ลักษณะของ บทละครพูด ได้ถูกต้อง ทั้งหมด	สามารถ อธิบาย ลักษณะ ของบท ละครและ บทละคร พูดได้ บางส่วน	สามารถ อธิบาย ลักษณะ ของบท ละครและ บทละคร พูดได้น้อย	สามารถ อธิบาย ลักษณะของ บทละครและ บทละครพูด ได้น้อยมาก	2	8
รวม					5	20

เกณฑ์การตัดสินคุณภาพ

ช่วงคะแนน	ระดับคุณภาพ
17-20	ดีมาก
13-16	ดี
9-12	พอใช้
5-8	ปรับปรุง



แบบบันทึกการประเมินการทำงานกลุ่ม

เลขที่	ประเด็น/ คะแนน	ความ ร่วมมือ	ชั้น ตอน	แสดง ความ คิดเห็น	ความ รับผิดชอบ	รวม คะแนน
	ชื่อ - สกุล	4	8	4	4	20
1						
2						
3						
4						
5						
6						
7						
8						
9						
10						
11						
12						
13						
14						
15						
16						
17						
18						
19						
20						
21						
22						
23						
24						

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน

(.....)

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.

เกณฑ์การให้คะแนนการทำงานกลุ่ม

ระดับ คะแนน ประเด็น การประเมิน	เกณฑ์การให้คะแนน				น้ำหนัก	คะแนน รวม
	4	3	2	1		
ความร่วมมือ	สมาชิกในกลุ่ม ทุกคนร่วมมือกัน ทำงาน มีการ ประสานงานที่ดี เปิดโอกาสให้ สมาชิกกลุ่มอื่น มีส่วนร่วมใน กิจกรรม ตลอดเวลาการ นำเสนอ	สมาชิกในกลุ่ม ทุกคนร่วมมือ กันทำงาน ส่วนใหญ่มีการ ประสานงาน ที่ดี เปิดโอกาสให้ สมาชิกกลุ่มอื่นมี ส่วนร่วมใน กิจกรรมบางช่วง ของการนำเสนอ	สมาชิกในกลุ่ม ทุกคนทำงาน แต่ยังขาดการ ประสานงาน ในกลุ่ม เปิด โอกาสให้ สมาชิกกลุ่ม อื่นมีส่วนร่วม น้อยมาก ในช่วงของการ นำเสนอ	สมาชิกในกลุ่ม บางคนไม่ทำงาน กลุ่ม ขาดการ ประสานงาน สมาชิกกลุ่มอื่นไม่มี โอกาสเข้าร่วม กิจกรรมในช่วงของ การนำเสนอ	1	4
ขั้นตอนการ ทำงาน	มีการกำหนด ขั้นตอนการ ทำงานที่ชัดเจน ตั้งแต่เริ่มทำงาน จนกระทั่งเห็น ผลงานสมบูรณ์	มีการกำหนด ขั้นตอนการ ทำงานค่อนข้าง ชัดเจนตั้งแต่ เริ่มการทำงาน จนกระทั่งเห็น ผลงานสมบูรณ์	มีการกำหนด ขั้นตอนการ ทำงานแต่ยังมี ความสำเร็จ ของงานไม่ ค่อยสมบูรณ์	มีการกำหนด ขั้นตอนการ ทำงานไม่ชัดเจน ทำ ให้ผลงานไม่ สมบูรณ์	2	8
การแสดง ความคิดเห็น	สมาชิกทุกคน ร่วมแสดง ความคิดเห็น	สมาชิกส่วนใหญ่ ร่วมแสดง ความคิดเห็น	สมาชิก มากกว่า ครึ่งร่วมแสดง ความคิดเห็น	สมาชิกไม่ให้ ความร่วมมือใน การแสดง ความคิดเห็น	1	4
ความรับผิดชอบ	สมาชิกทุกคน ทำงานที่ได้รับ มอบหมายจน งานเสร็จสมบูรณ์ ทันเวลา	สมาชิกส่วนใหญ่ ทำงานที่ได้รับ มอบหมายจน เสร็จสิ้นสมบูรณ์	สมาชิกบางคน ไม่ทำ หน้าที่ตามที่ได้ รับมอบหมาย งานเสร็จ แต่ ไม่คอย สมบูรณ์	สมาชิกไม่มี ความรับผิดชอบ ทำให้งานไม่ บรรลุเป้าหมาย	1	4
รวม					5	20

เกณฑ์การตัดสินคุณภาพ

ช่วงคะแนน	ระดับคุณภาพ
17-20	ดีมาก
13-16	ดี
9-12	พอใช้
5-8	ปรับปรุง



แบบประเมินการนำเสนอ

คำชี้แจง : ให้ผู้สอนประเมินผลการนำเสนอผลงานของนักเรียนตามรายการ แล้วขีด ✓ ลงในช่องที่ตรงกับระดับคะแนน

ลำดับ ที่	รายการประเมิน	ระดับคะแนน		
		3	2	1
1	ความถูกต้องของเนื้อหา			
2	การลำดับขั้นตอนของเรื่อง			
3	วิธีการนำเสนอผลงานอย่างสร้างสรรค์			
4	การใช้เทคโนโลยีในการนำเสนอ			
5	การมีส่วนร่วมของสมาชิกในกลุ่ม			
	รวม			

ลงชื่อ..... ผู้ประเมิน

...../...../.....

เกณฑ์การให้คะแนน

ผลงานหรือพฤติกรรมสอดคล้องกับรายการประเมินสมบูรณ์ชัดเจน	ให้ 3	คะแนน
ผลงานหรือพฤติกรรมสอดคล้องกับรายการประเมินเป็นส่วนใหญ่	ให้ 2	คะแนน
ผลงานหรือพฤติกรรมสอดคล้องกับรายการประเมินบางส่วน	ให้ 1	คะแนน

เกณฑ์การตัดสินคุณภาพ

ช่วงคะแนน	ระดับคุณภาพ
12-15	ดี
8-11	พอใช้
ต่ำกว่า 8	ปรับปรุง

11. บันทึกผลหลังการจัดการเรียนรู้

บันทึกผลหลังการจัดการเรียนรู้
แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ 2 เรื่อง รูปแบบคำประพันธ์และลักษณะของบทละครพูด

ผลการประเมินบรรยากาศในการจัดการเรียนรู้

.....

.....

.....

.....

.....

ปัญหาและอุปสรรค

.....

.....

.....

.....

ข้อเสนอแนะและแนวทางแก้ไข

.....

.....

.....

.....

ลงชื่อ.....

(นายอัศววัฒน์ ศรีพัฒนานนท์)

ตำแหน่ง อาจารย์ผู้สอน

5. ข้อมูลที่กลุ่มตนเองไม่มี (จากการนำเสนอของกลุ่มเพื่อน)

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....



สมาชิกในกลุ่ม

1.
2.
3.
4.
5.
6.



1. สิ่งที่ได้ทำในวันนี้

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

2. สิ่งทีกลุ่มต้องปรับปรุงและแก้ไขให้ดีขึ้น

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....



แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3

รายวิชา ภาษาไทย	รหัสวิชา ท23102	ระดับชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 3
ภาคเรียนที่ 2	ปีการศึกษา 2564	กลุ่มสาระการเรียนรู้ ภาษาไทย
หน่วยการเรียนรู้ที่ 1 เรื่อง บทละครพูดเรื่องเห็นแก่ลูก (บทวรรณคดีเรื่องบทละครพูดเห็นแก่ลูก)		
เวลาสอน 2 ชั่วโมง		ผู้สอน นายอัศววัฒน์ ศรีวัฒนานนท์

1. มาตรฐานการเรียนรู้

มาตรฐาน ท 1.1 ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิดเพื่อนำไปใช้ตัดสินใจ

แก้ปัญหาในการดำเนินชีวิตและมีนิสัยรักการอ่าน

มาตรฐาน ท 2.1 ใช้กระบวนการเขียนเขียนสื่อสาร เขียนเรียงความ ย่อความ และเขียน

เรื่องราวใน รูปแบบต่าง ๆ เขียนรายงานข้อมูลสารสนเทศและรายงาน

การศึกษาค้นคว้าอย่างมีประสิทธิภาพ

มาตรฐาน ท 5.1 เข้าใจและแสดงความคิดเห็น วิเคราะห์วรรณคดีและวรรณกรรมไทยอย่าง

เห็นคุณค่าและนำมาประยุกต์ใช้ในชีวิตจริง

2. ตัวชี้วัด

ท. 1.1 ม.3/5 วิเคราะห์ วิวิจารณ์ และประเมินเรื่อง ที่อ่านโดยใช้กลวิธีการเปรียบเทียบ เพื่อให้ผู้อ่านได้ดีขึ้น

ท.1.1 ม.3/8 วิเคราะห์เพื่อแสดงความคิดเห็นโต้แย้งเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน

ท.1.1 ม.3/10 มีมารยาทในการอ่าน

ท.2.1 ม.3/7 เขียนวิเคราะห์ วิวิจารณ์ และแสดงความรู้ ความคิดเห็น หรือโต้แย้งในเรื่องต่าง ๆ

ท.5.1 ม.3/2 วิเคราะห์วิถีไทยและคุณค่าจากวรรณคดีและวรรณกรรมที่อ่าน

3. จุดประสงค์การเรียนรู้

ด้านความรู้ (k)

1. ผู้เรียนสามารถสรุปความรู้จากบทวรรณคดีเรื่องบทละครพูดเรื่องเห็นแก่ลูกได้

ด้านทักษะ (P)

1. ผู้เรียนสามารถเขียนวิเคราะห์เนื้อเรื่องวรรณคดีเรื่องบทละครพูดเรื่องเห็นแก่ลูก

ด้านคุณลักษณะ (A)

1. ผู้เรียนอภิปรายความสำคัญของการอ่านวิเคราะห์วรรณคดี

4. สารการเรียนรู้

4.1 บทละครพูดเรื่องเห็นแก่ลูก

- เนื้อหาวรรณคดีเรื่องบทละครพูดเรื่องเห็นแก่ลูก

5. สารสำคัญ

นายลำหลังจากออกจากคุกสิ้นเนื้อประดาตัว จึงได้เดินทางไปที่บ้านของพระยาภักดีดินถนาถ เพื่อจะมาทวงสิทธิ์ความเป็นพ่อเพื่อหวังให้แม่ละออดูแล พระยาภักดีดินถนาถไม่ต้องการให้นายลำทำเช่นนั้นจึงได้ปฏิเสธนายลำจึงเกิดปากเสียง พระยาภักดีจึงจะลงโทษนายลำ แต่เมื่อเจอแม่ละออจึงพบว่าแม่ละออเป็นคนดี ตัวเองจึงเกิดการเห็นแก่ลูกจึงได้จากไป

6. สื่อการสอนและแหล่งเรียนรู้

- 6.1 เอกสารประกอบการเรียนเรื่อง บทละครพูดเรื่องเห็นแก่ลูก
- 6.2 สื่อมัลติมีเดียเรื่อง บทวรรณคดีเรื่องบทละครพูดเรื่องเห็นแก่ลูก
- 6.3 แอปพลิเคชัน padlet
- 6.4 หนังสือเรียนวรรณคดีวิจักษ์

7. ภาระงาน

- แบบบันทึกการเรียนรู้เรื่องบทวรรณคดีเรื่องบทละครพูดเรื่องเห็นแก่ลูก
- ชิ้นงานนำเสนอหน้าชั้นเรียน
- บันทึกการทำงานกลุ่ม

8. กิจกรรมการเรียนรู้

ชั่วโมงที่1

ใช้กระบวนการเรียนรู้แบบสุนทรียสาธกร่วมกับการใช้สื่อมัลติมีเดีย

1. ชั้นที่ 1 ชั้นค้นหา (10 นาที)

1. ครูให้นักเรียนเข้ากลุ่มประจำกลุ่มของตนเองและให้นักเรียนแต่ละกลุ่มร่วมกันแสดงความคิดเห็นว่าจากการเรียนครั้งที่ผ่านมา 2 ครั้งกลุ่มของตนเองประสบความสำเร็จในการร่วมมือในการทำกิจกรรมมากกว่าเดิมหรือไม่ สำเร็จอย่างไร ไม่สำเร็จอย่างไร
2. ครูให้นักเรียนแต่ละกลุ่มนำผลที่ได้จากการแสดงความคิดเห็นมากำหนดเป็นเป้าหมายในการเรียนร่วมกันในครั้งนี้

2. ชั้นที่ 2 จินตนาการ (40 นาที)

1. ครูให้นักเรียนดูคลิป ไทยประกันชีวิต พ่อเป็นไข้ แล้วให้นักเรียนใช้หลักการวิเคราะห์ที่ได้เรียนมาว่า เรื่องนี้จุดประสงค์ของคลิปคืออะไร สาเหตุสำคัญของเรื่องคืออะไร ให้นักเรียนแต่ละกลุ่มร่วมกันดูแล้วเขียนออกมาบน แอปพลิเคชัน padlet

2. ครูบอกนักเรียนว่าเรื่องบทละครพูดเรื่องเห็นแก่ลูกที่จะได้เรียนต่อไปนี้มี สาเหตุสำคัญคือความรักของพ่อที่มีต่อลูก แต่ความรักจะเป็นอย่างไร ให้นักเรียนแต่ละกลุ่มร่วมกันศึกษาผ่านตัวบทละครพูดเรื่องเห็นแก่ลูก โดยให้นักเรียนศึกษาตัวบทประพันธ์ ในหนังสือเรียนวรรณคดีวิจักษ์ โดยให้นักเรียน สืบค้นและบันทึกลงในแบบบันทึกเนื้อเรื่องเห็นแก่ลูก ในประเด็น ดังต่อไปนี้

- ตัวละคร (ลักษณะภายนอก)
- พฤติกรรมตัวละคร
- ฉาก
- คำพูดของตัวละคร
- การดำเนินเรื่อง
- ภาพวาดตัวละครจากบทประพันธ์

ชั่วโมงที่ 2

ใช้กระบวนการเรียนรู้แบบสุนทรียสาธกร่วมกับการใช้สื่อมัลติมีเดีย

3. ชั้นที่ 3 ออกแบบ (20 นาที)

3.1 ครูให้นักเรียนแต่ละกลุ่มนำข้อมูลที่สมาชิกกลุ่มของตนเองได้สืบค้น มาสรุปเป็นองค์ความรู้ของกลุ่มตนเองโดยให้บันทึกลงในใบงานที่ครูมอบหมายให้

3.2 ครูให้นักเรียนนักเรียนเอาความรู้ที่ได้สรุปร่วมกันมาจัดทำนำเสนอ โดยครูให้นักเรียนออกแบบการนำเสนอได้อย่างอิสระ เช่น วิดีโอ ผังมโนทัศน์ ภาพวาด เพลง การแสดงละคร ฯลฯ ตามเวลาที่ครูกำหนดให้

3.3 ครูให้นักเรียนแต่ละกลุ่มตรวจสอบผลงานของกลุ่มตัวเองอีกครั้ง เมื่อตรวจสอบเสร็จแล้ว ครูให้ตัวแทนของแต่ละกลุ่มออกมาจับฉลากในการนำเสนอ

4. ชั้นที่ 4 ติดตามประเมินผล (30 นาที)

4.1 ครูให้นักเรียนนำเสนอผลงานความรู้ โดยให้นำเสนอก่อนละ 5 นาที โดยในขณะที่กลุ่มเพื่อนนำเสนอให้กลุ่มของตนเองบันทึกเนื้อหาที่กลุ่มของตนไม่มี

4.2 เมื่อนักเรียนนำเสนอครบทุกกลุ่มแล้ว ครูให้นักเรียนคู่มัลติมีเดีย เรื่องบทวรรณคดี

เรื่องบทละครพูดเรื่องเห็นแก่ลูกเพื่อศึกษาให้เข้าใจเนื้อหามากยิ่งขึ้น

4.3 จากนั้นครูถามนักเรียนว่า จากการเรียนในตัวบทประพันธ์ ความเห็นแก่ลูกของสองตัวละครได้แก่ พระยาภักดีนฤนาถ และนายล้ำ คืออะไร และนักเรียนคิดว่าดีหรือไม่ ส่งผลอย่างไรต่อตัวละครแม่ละออให้นักเรียนร่วมกันอภิปราย และบันทึกลงในใบงานที่ครูมอบให้

4.4 ครูและนักเรียนร่วมกันสรุปบทเรียน และให้นักเรียนแต่ละกลุ่มร่วมกันสะท้อนคิดถึงปัญหาและอุปสรรคที่พบจากการทำงานของกลุ่ม และของตัวเอง โดยให้บันทึกลงในแบบบันทึกงานกลุ่มแล้วคิดเขียนถึงแนวทางในการทำกิจกรรมครั้งต่อไป

9. การวัดและประเมินผลการเรียนรู้

จุดประสงค์	วิธีการวัด	เครื่องมือ	เกณฑ์การตัดสิน
ด้านความรู้ 1. ผู้เรียนสามารถสรุปความรู้จากบทวรรณคดีเรื่องบทละครพูดเรื่องเห็นแก่ลูกได้ 2. ผู้เรียนสามารถอธิบายหลักการอ่านวิเคราะห์ในวรรณคดีมาวิเคราะห์ในเรื่องได้	การนำเสนอบท วรรณคดีเรื่องบท ละครพูดเรื่องเห็น แก่ลูก	แบบประเมินการ นำเสนอหน้าชั้น เรียน	ผ่านเกณฑ์ตั้งแต่ ระดับ ดีขึ้นไป
ด้านทักษะ (P) 1. ผู้เรียนสามารถเขียนวิเคราะห์เนื้อเรื่องวรรณคดีเรื่องบทละครพูดเรื่องเห็นแก่ลูกได้	การตอบคำถามใน แบบบันทึกความรู้	แบบบันทึกการ เรียนรู้เรื่องบท วรรณคดีเรื่องบท ละครพูดเรื่อง เห็นแก่ลูก	ผ่านเกณฑ์ตั้งแต่ ระดับ ดีขึ้นไป
ด้านคุณลักษณะ (A) 1. ผู้เรียนอภิปรายความสำคัญของการอ่านวิเคราะห์วรรณคดี	สังเกตพฤติกรรม การทำงาน	แบบประเมิน พฤติกรรมการ ทำงานกลุ่ม	ผ่านเกณฑ์ตั้งแต่ ระดับ ดีขึ้นไป

10. เกณฑ์การประเมิน

แบบประเมินชิ้นงานเรื่อง บทวรรณคดีเรื่องบทละครพูดเห็นแก่ลูก

ระดับ คะแนน ประเด็น การประเมิน	เกณฑ์การให้คะแนน				น้ำหนัก	คะแนน รวม
	4	3	2	1		
	ดีมาก (4)	ดี (3)	พอใช้ (2)	ปรับปรุง (1)		
1. ผู้เรียนสามารถสรุปความรู้จากบทวรรณคดีเรื่องบทละครพูดเรื่องเห็นแก่ลูกได้.	สามารถสรุปความรู้จากบทวรรณคดีได้ถูกต้องทุกประเด็น	สามารถสรุปความรู้จากบทวรรณคดีได้ถูกต้องบางส่วน	สามารถสรุปความรู้จากบทวรรณคดีได้น้อย	สามารถสรุปความรู้จากบทวรรณคดีน้อยมาก	1	4
2. ผู้เรียนสามารถเขียนวิเคราะห์เนื้อเรื่องวรรณคดีเรื่องบทละครพูดเรื่องเห็นแก่ลูกได้	สามารถเขียนวิเคราะห์เนื้อเรื่องวรรณคดีได้ถูกต้องทุกประเด็น	สามารถเขียนวิเคราะห์เนื้อเรื่องวรรณคดีได้ถูกต้องบางส่วน	สามารถเขียนวิเคราะห์เนื้อเรื่องวรรณคดีได้น้อย	สามารถเขียนวิเคราะห์เนื้อเรื่องวรรณคดีได้น้อยมาก	2	8
3. ผู้เรียนอธิบายความสำคัญของการอ่านวิเคราะห์วรรณคดีได้	อธิบายความสำคัญของการอ่านวิเคราะห์วรรณคดีได้ถูกต้องทั้งหมด	อธิบายความสำคัญของการอ่านวิเคราะห์วรรณคดีได้บางส่วน	อธิบายความสำคัญของการอ่านวิเคราะห์วรรณคดีได้น้อย	อธิบายความสำคัญของการอ่านวิเคราะห์วรรณคดีได้น้อยมาก	2	8
รวม					5	20

เกณฑ์การตัดสินคุณภาพ

ช่วงคะแนน	ระดับคุณภาพ
17-20	ดีมาก
13-16	ดี
9-12	พอใช้
5-8	ปรับปรุง



แบบบันทึกการประเมินการทำงานกลุ่ม

เลขที่	ประเด็น/ คะแนน	ความร่วมมือ	ขั้นตอน	แสดงความ คิดเห็น	ความ รับผิดชอบ	รวม คะแนน
	ชื่อ - สกุล	4	8	4	4	20
1						
2						
3						
4						
5						
6						
7						
8						
9						
10						
11						
12						
13						
14						
15						
16						
17						
18						
19						
20						
21						
22						
23						
24						

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน

(.....)

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.

เกณฑ์การให้คะแนนการทำงานกลุ่ม

ระดับ คะแนน ประเด็น การประเมิน	เกณฑ์การให้คะแนน				น้ำหนัก	คะแนน รวม
	4	3	2	1		
ความร่วมมือ	สมาชิกในกลุ่ม ทุกคนร่วมมือกัน ทำงาน มีการ ประสานงานที่ดี เปิดโอกาสให้ สมาชิกกลุ่มอื่น มีส่วนร่วมใน กิจกรรม ตลอดเวลาการ นำเสนอ	สมาชิกในกลุ่ม ทุกคนร่วมมือ กันทำงาน ส่วนใหญ่มีการ ประสานงาน ที่ดี เปิดโอกาสให้ สมาชิกกลุ่มอื่นมี ส่วนร่วมใน กิจกรรมบางช่วง ของการนำเสนอ	สมาชิกในกลุ่ม ทุกคนทำงาน แต่ยังขาดการ ประสานงาน ในกลุ่ม เปิด โอกาสให้ สมาชิกกลุ่ม อื่นมีส่วนร่วม น้อยมาก ในช่วงของการ นำเสนอ	สมาชิกในกลุ่ม บางคนไม่ทำงาน กลุ่ม ขาดการ ประสานงาน สมาชิกกลุ่มอื่นไม่มี โอกาสเข้าร่วม กิจกรรมในช่วงของ การนำเสนอ	1	4
ขั้นตอนการ ทำงาน	มีการกำหนด ขั้นตอนการ ทำงานที่ชัดเจน ตั้งแต่เริ่มทำงาน จนกระทั่งเห็น ผลงานสมบูรณ์	มีการกำหนด ขั้นตอนการ ทำงานค่อนข้าง ชัดเจนตั้งแต่ เริ่มการทำงาน จนกระทั่งเห็น ผลงานสมบูรณ์	มีการกำหนด ขั้นตอนการ ทำงานแต่ยังมี ความสำเร็จ ของงานไม่ ค่อยสมบูรณ์	มีการกำหนด ขั้นตอนการ ทำงานไม่ชัดเจน ทำ ให้ผลงานไม่ สมบูรณ์	2	8
การแสดงความ คิดเห็น	สมาชิกทุกคน ร่วมแสดงความ คิดเห็น	สมาชิกส่วนใหญ่ ร่วมแสดง ความคิดเห็น	สมาชิก มากกว่า ครึ่งร่วมแสดง ความคิดเห็น	สมาชิกไม่ให้ ความร่วมมือใน การแสดงความ คิดเห็น	1	4
ความรับผิดชอบ	สมาชิกทุกคน ทำงานที่ได้รับ มอบหมายจน งานเสร็จสมบูรณ์ ทันเวลา	สมาชิกส่วนใหญ่ ทำงานที่ได้รับ มอบหมายจน เสร็จสิ้นสมบูรณ์	สมาชิกบางคน ไม่ทำ หน้าที่ตามที่ได้ รับมอบหมาย งานเสร็จ แต่ ไม่คอย สมบูรณ์	สมาชิกไม่มี ความรับผิดชอบ ทำให้งานไม่ บรรลุเป้าหมาย	1	4
รวม					5	20

แบบประเมินการนำเสนอ

คำชี้แจง : ให้ผู้สอนประเมินผลการนำเสนอผลงานของนักเรียนตามรายการ แล้วขีด ✓ ลงในช่องที่ตรงกับระดับคะแนน

ลำดับ ที่	รายการประเมิน	ระดับคะแนน		
		3	2	1
1	ความถูกต้องของเนื้อหา			
2	การลำดับขั้นตอนของเรื่อง			
3	วิธีการนำเสนอผลงานอย่างสร้างสรรค์			
4	การใช้เทคโนโลยีในการนำเสนอ			
5	การมีส่วนร่วมของสมาชิกในกลุ่ม			
	รวม			

ลงชื่อ..... ผู้ประเมิน
...../...../.....

เกณฑ์การให้คะแนน

ผลงานหรือพฤติกรรมสอดคล้องกับรายการประเมินสมบูรณ์ชัดเจน	ให้ 3	คะแนน
ผลงานหรือพฤติกรรมสอดคล้องกับรายการประเมินเป็นส่วนใหญ่	ให้ 2	คะแนน
ผลงานหรือพฤติกรรมสอดคล้องกับรายการประเมินบางส่วน	ให้ 1	คะแนน

เกณฑ์การตัดสินคุณภาพ

ช่วงคะแนน	ระดับคุณภาพ
12-15	ดี
8-11	พอใช้
ต่ำกว่า 8	ปรับปรุง

11. บันทึกผลหลังการจัดการเรียนรู้

บันทึกผลหลังการจัดการเรียนรู้
แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ 3 เรื่อง บทละครพูดเรื่องเหินแก่ลูก

ผลการประเมินบรรยากาศในการจัดการเรียนรู้

.....

.....

.....

.....

.....

ปัญหาและอุปสรรค

.....

.....

.....

.....

ข้อเสนอแนะและแนวทางแก้ไข

.....

.....

.....

.....

ลงชื่อ.....

(นายอัศววัฒน์ ศรีพัฒนานนท์)

ตำแหน่ง อาจารย์ผู้สอน



1. สิ่งที่ได้ด้านดีจากการปฏิบัติงานกลุ่ม

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

2. ปัญหาที่พบของกลุ่มจากศึกษาค้นคว้า

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

3. ปัญหาที่พบจากศึกษาค้นคว้าเดี่ยวของสมาชิกเดี่ยว

สมาชิกคนที่ 1 (ชื่อ.....นามสกุล.....)

.....

.....

.....

สมาชิกคนที่ 2 (ชื่อ.....นามสกุล.....)

.....

.....

.....

สมาชิกคนที่ 3 (ชื่อ.....นามสกุล.....)

.....

.....

.....

สมาชิกคนที่ 4 (ชื่อ.....นามสกุล.....)

.....

.....

.....

สมาชิกคนที่ 5 (ชื่อ.....นามสกุล.....)

.....

.....

.....

สมาชิกคนที่ 6 (ชื่อ.....นามสกุล.....)

.....

.....

.....

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4

รายวิชา ภาษาไทย	รหัสวิชา ท23102	ระดับชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 3
ภาคเรียนที่ 2	ปีการศึกษา 2564	กลุ่มสาระการเรียนรู้ ภาษาไทย
หน่วยการเรียนรู้ที่ 1 เรื่อง บทละครพูดเรื่องเห็นแก่ลูก (คุณค่าทางวรรณคดี)		
เวลาสอน 2 ชั่วโมง		ผู้สอน นายอัศววัฒน์ ศรีวัฒนานนท์

1. มาตรฐานการเรียนรู้

มาตรฐาน ท 1.1 ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิดเพื่อนำไปใช้ตัดสินใจ
แก้ปัญหาในการดำเนินชีวิตและมีนิสัยรักการอ่าน

มาตรฐาน ท 2.1 ใช้กระบวนการเขียนเขียนสื่อสาร เขียนเรียงความ ย่อความ และเขียน
เรื่องราวในรูปแบบต่างๆ เขียนรายงานข้อมูลสารสนเทศและรายงาน
การศึกษาค้นคว้าอย่างมีประสิทธิภาพ

มาตรฐาน ท 5.1 เข้าใจและแสดงความคิดเห็น วิเคราะห์วรรณคดีและวรรณกรรมไทยอย่าง
เห็นคุณค่าและนำมาประยุกต์ใช้ในชีวิตจริง

2. ตัวชี้วัด

ท. 1.1 ม.3/5 วิเคราะห์ วิจาร์ณ และประเมินเรื่อง ที่อ่านโดยใช้กลวิธีการเปรียบเทียบ
เพื่อให้ผู้อ่าน
เข้าใจได้ดีขึ้น

ท.1.1 ม.3/8 วิเคราะห์เพื่อแสดงความคิดเห็นโต้แย้งเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน

ท.1.1 ม3/10 มีมารยาทในการอ่าน

ท.2.1 ม3/7 เขียนวิเคราะห์ วิจาร์ณ และแสดงความรู้ ความคิดเห็น หรือโต้แย้งในเรื่อง
ต่าง ๆ

ท.5.1 ม.3/2 วิเคราะห์วิถีไทยและคุณค่าจากวรรณคดีและวรรณกรรมที่อ่าน

3. จุดประสงค์การเรียนรู้

ด้านความรู้ (k)

1. ผู้เรียนสามารถอธิบายหลักการวิเคราะห์คุณค่าทางวรรณคดีจากบทวรรณคดีได้

ด้านทักษะ (P)

1. ผู้เรียนสามารถเขียนวิเคราะห์คุณค่าทางวรรณคดีเรื่องบทละครพูดเรื่องเห็นแก่ลูก

ด้านคุณลักษณะ (A)

1. ผู้เรียนอภิปรายคุณค่าข้อคิดที่ได้รับและบอกแนวทางการประยุกต์ข้อคิด คุณค่าในชีวิตประจำวันได้

4. สาระการเรียนรู้

- 4.1 บทละครพูดเรื่องเห็นแก่ลูก
 - คุณค่าทางวรรณคดี

5. สาระสำคัญ

วรรณคดีเรื่องเห็นแก่ลูก สะท้อนคุณค่าด้านเนื้อหา คือความรักของพ่อที่มีต่อลูก ด้านวรรณศิลป์สะท้อนให้เห็นถึงความงามด้านภาษาที่ใช้ได้ตรงกับตัวละคร และใช้ภาษาได้ไพเราะ ด้านสังคมและวัฒนธรรมสะท้อนให้เห็นถึง ธรรมเนียมการต้อนรับแขก การกำหนดค่าและรูปแบบของเงินสมัยอดีต ค่านิยมการนับถือบุคคลที่เพียบพร้อมทั้งรูปสมบัติและทรัพย์สมบัติ และแสดงให้เห็นถึงสัจธรรมของมนุษย์

6. สื่อการสอนและแหล่งการเรียนรู้

- 6.1 เอกสารประกอบการเรียนเรื่อง คุณค่าทางวรรณคดีในบทละครพูดเรื่องเห็นแก่ลูก
- 6.2 สื่อมัลติมีเดียเรื่อง คุณค่าทางวรรณคดีในบทละครพูดเรื่องเห็นแก่ลูก
- 6.5 แอปพลิเคชัน padlet

7. ภาระงาน

- ใบงานการเรียนรู้เรื่องการวิเคราะห์คุณค่าทางวรรณคดีในบทละครพูดเรื่องเห็นแก่ลูก
- ชิ้นงานนำเสนอหน้าชั้นเรียน
- บันทึกการทำงานกลุ่ม

8. กิจกรรมการเรียนรู้

ชั่วโมงที่1

ใช้กระบวนการเรียนรู้แบบสุนทรียสารร่วมกับการใช้สื่อมัลติมีเดีย

1. ชั้นที่ 1 ชั้นค้นหา (10 นาที)

1. ครูให้นักเรียนเข้ากลุ่มประจำกลุ่มของตนเองในโปรแกรมซูมและให้นักเรียนแต่ละกลุ่มร่วมกันแสดงความคิดเห็นว่าจากการเรียนครั้งที่ผ่านมา 3 ครั้งกลุ่มของตนเองประสบความสำเร็จในการร่วมมือในการทำกิจกรรมมากกว่าเดิมหรือไม่ สำเร็จอย่างไร ไม่สำเร็จอย่างไร และเพื่อนแต่ละคนในความคิดของนักเรียนเป็นอย่างไร มีจุดใดที่ต้องแก้ไข หรือพัฒนา

2. ครูให้นักเรียนแต่ละกลุ่มนำผลที่ได้จากการแสดงความคิดเห็นมากำหนดเป็นเป้าหมายในการเรียนร่วมกันในครั้งนี้

2. ขั้นที่ 2 จินตนาการ (40 นาที)

2.1. ครูทบทวนหลักการคิดวิเคราะห์ในวรรณคดี โดยครูอธิบายว่าจากการเรียนในเรื่องความเป็นมาและเนื้อหาของวรรณคดีเรื่องเห็นแก่ลูกนักเรียนจะทราบว่า เนื้อเรื่องเห็นแก่ลูกนี้จะเกิดในช่วงสมัยของรัชกาลที่ 6 ซึ่งเป็นยุคที่ได้รับอิทธิพลจากทางตะวันตกมามาก และจากการศึกษาในส่วนของเนื้อเรื่องนักเรียนจะพบว่าในส่วนของคุณค่าในวรรณคดีนี้มีหลายประการ

2.2. ครูได้ให้นักเรียนแต่ละกลุ่มทำกิจกรรม ย้อนรอยอดีต พินิจคุณค่า แทะรอยจากคำใบ้ในวรรณคดี โดยครูให้นักเรียนวิเคราะห์ในประเด็นดังต่อไปนี้ดังต่อไปนี้

- คุณค่าด้านเนื้อหา (เนื้อหาในเรื่องนี้สอนอะไรให้นักเรียน) โดยครูมีคำใบ้คือคำว่า รักของพ่อ
- คุณค่าด้านวรรณศิลป์ (การใช้บทสนทนาที่สอดคล้องกับลักษณะนิสัยและอารมณ์ความรู้สึกของตัวละครอย่างไร) โดยมีคำว่า ส่องกระจกแล้วย้อนมองบุคคล และ(การใช้บทสนทนาที่เหมาะสมกับสถานภาพของตัวละครอย่างไร) โดยมีคำว่า เป็นเช่นไรก็พูดเช่นนั้น
- คุณค่าด้านสังคม (ปรากฏคุณค่าทางสังคมอะไรบ้าง) โดยให้นักเรียนสืบค้นจากหนังสือเรียนเอกสารที่ได้เรียนและสื่อออนไลน์จากหลาย ๆ แหล่ง มาประกอบแล้วให้ใช้กลวิธีการวิเคราะห์มาใช้แล้วให้นำเสนอในรูปของ ผังมโนทัศน์ และในใบงานที่ครูมอบหมายให้

2.3 ผู้สอนให้นักเรียนแต่ละกลุ่ม นำเสนอผลงานที่กลุ่มตัวเองได้วิเคราะห์ ในโปรแกรมซูม (zoom)

2.4 หลังจากนั้นครูเฉลยความรู้ให้กับนักเรียนโดยการให้นักเรียนศึกษา คุณค่าวรรณคดีจากสื่อมัลติมีเดียเพื่อเพิ่มความเข้าใจ

2.5 ผู้สอนให้นักเรียนตรวจเช็คความถูกต้องของงานกลุ่มที่ตนเองได้ทำผ่านสื่อมัลติมีเดีย

ชั่วโมงที่ 2

ใช้กระบวนการเรียนรู้แบบสุนทรียสาธกร่วมกับการใช้สื่อมัลติมีเดีย

3. ขั้นที่ 3 ออกแบบ (20 นาที)

3.1 ครูให้นักเรียนแต่ละกลุ่มนำข้อมูลที่สมาชิกกลุ่มของตนเองได้สืบค้น มาออกแบบเป็นแนวทางแก้ไขปัญหาในรูปแบบของกลุ่มตนเองโดยให้บันทึกลงในใบงานที่ครูมอบหมายให้

3.2 ครูให้นักเรียนเอาความรู้ที่ได้สรุปร่วมกันมาจัดทำนำเสนอ โดยครูให้นักเรียนออกแบบการนำเสนอได้อย่างอิสระ เช่น แผนภูมิ วิดีโอ ผังมโนทัศน์ ภาพวาด เพลง ฯลฯ ตามเวลาที่ครูกำหนดให้

3.3 ครูให้นักเรียนแต่ละกลุ่มตรวจสอบผลงานของกลุ่มตัวเองอีกครั้ง เมื่อตรวจเสร็จแล้ว ครูให้ตัวแทนของแต่ละกลุ่มออกมาจับฉลากในการนำเสนอ และให้นำเสนอตามลำดับ

4. ขั้นที่ 4 ติดตามประเมินผล (30 นาที)

4.1 เมื่อนักเรียนนำเสนอครบทุกกลุ่มแล้ว ครูให้นักเรียนดูสื่อมัลติมีเดีย เรื่องคุณค่าทางวรรณคดีในบทละครพูดเรื่องเห็นแก่ลูกเพื่อศึกษาให้เข้าใจเนื้อหามากยิ่งขึ้น และหลังจากนั้นให้ร่วมกันสรุปองค์ความรู้อีกครั้ง

4.2 จากนั้นครูถามนักเรียนว่า จากการศึกษาคุณค่าในวรรณคดี นักเรียนจะมองเห็นถึงพฤติกรรม และค่านิยมของคนในสมัยนั้น ครูจึงถามนักเรียนว่า คุณค่าด้านใดหรือค่านิยมใดที่สามารถนำมาปรับใช้ในปัจจุบัน โดยให้นักเรียนร่วมกันอภิปรายและแลกเปลี่ยนความคิดเห็นซึ่งกันและกัน

4.3 ครูและนักเรียนร่วมกันสรุปบทเรียน และให้นักเรียนแต่ละกลุ่มร่วมกันสะท้อนคิดถึงปัญหาและอุปสรรคที่พบจากการทำงานของกลุ่ม และของตัวเอง โดยให้บันทึกลงในใบงานงานกลุ่ม แล้วคิดเขียนถึงแนวทางในการทำกิจกรรมครั้งต่อไป

9. การวัดและประเมินผลการเรียนรู้

จุดประสงค์	วิธีการวัด	เครื่องมือ	เกณฑ์การตัดสิน
ด้านความรู้ 1. ผู้เรียนสามารถสรุปคุณค่าทางวรรณคดีจากบทวรรณคดีเรื่องบทละครพูดเรื่องเห็นแก่ลูกได้	การนำเสนอคุณค่าทางวรรณคดีละครพูดเรื่องเห็นแก่ลูก	แบบประเมินการนำเสนอหน้าชั้นเรียน	ผ่านเกณฑ์ตั้งแต่ระดับ ดีขึ้นไป
ด้านทักษะ (P) 1. ผู้เรียนสามารถเขียนวิเคราะห์คุณค่าทางวรรณคดีเรื่องบทละครพูดเรื่องเห็นแก่ลูกได้	การตอบคำถามในใบงานความรู้	ใบงานการเรียนรู้เรื่องคุณค่าทางวรรณคดีบทละครพูดเรื่องเห็นแก่ลูก	ผ่านเกณฑ์ตั้งแต่ระดับ ดีขึ้นไป
ด้านคุณลักษณะ (A) 1. ผู้เรียนอภิปรายคุณค่าข้อคิดที่ได้รับและบอกแนวทางการประยุกต์ข้อคิดคุณค่าชีวิตประจำวันได้	สังเกตพฤติกรรมการทำงาน	แบบประเมินพฤติกรรมการทำงานกลุ่ม	ผ่านเกณฑ์ตั้งแต่ระดับ ดีขึ้นไป

10. เกณฑ์การประเมิน

แบบประเมินชิ้นงานเรื่อง คุณค่าทางวรรณคดีของบทละครพูดเรื่องเห็นแก่ลูก

ระดับ คะแนน ประเด็น การประเมิน	เกณฑ์การให้คะแนน				น้ำหนัก	คะแนน รวม
	4	3	2	1		
	ดีมาก (4)	ดี (3)	พอใช้ (2)	ปรับปรุง (1)		
1. ผู้เรียน สามารถสรุป คุณค่าทาง วรรณคดีจากบท ละครพูดเรื่อง เห็นแก่ลูกได้	สามารถสรุป คุณค่าทาง วรรณคดีจาก บทวรรณคดี เรื่องบทละคร พูดเรื่อง เห็นแก่ลูกได้ ถูกต้องทุก ประเด็น	สามารถสรุป คุณค่าทาง วรรณคดีจาก บทวรรณคดี เรื่องบทละคร พูดเรื่อง เห็นแก่ลูกได้ ถูกต้อง บางส่วน	สามารถสรุป คุณค่าทาง วรรณคดีจาก บทวรรณคดี เรื่องบทละคร พูดเรื่อง เห็นแก่ลูกได้ ถูกต้องได้น้อย	สามารถ สรุปคุณค่า ทาง วรรณคดี จากบท วรรณคดี เรื่องบท ละครพูด เรื่อง เห็นแก่ลูก ได้น้อยมาก	1	4
2. ผู้เรียน สามารถนำ หลักการอ่าน วิเคราะห์ใน วรรณคดีมา วิเคราะห์ วรรณคดีในเรื่อง เห็นแก่ลูกได้	ผู้เรียนสามารถ นำหลักการอ่าน วิเคราะห์ใน วรรณคดีมา วิเคราะห์ วรรณคดีใน เรื่องเห็นแก่ลูก ได้ถูกต้องทุก ประเด็น	ผู้เรียน สามารถนำ หลักการอ่าน วิเคราะห์ใน วรรณคดีมา วิเคราะห์ วรรณคดีใน เรื่องเห็นแก่ ลูกได้ ถูกต้อง บางส่วน	ผู้เรียน สามารถนำ หลักการอ่าน วิเคราะห์ใน วรรณคดีมา วิเคราะห์ วรรณคดีใน เรื่องเห็นแก่ ลูกได้น้อย	ผู้เรียน สามารถนำ หลักการ อ่าน วิเคราะห์ใน วรรณคดีมา วิเคราะห์ วรรณคดีใน เรื่องเห็นแก่ ลูกได้น้อย มาก	2	8

ระดับ คะแนน ประเด็น การประเมิน	เกณฑ์การให้คะแนน				น้ำหนัก	คะแนน รวม
	4	3	2	1		
	ดีมาก (4)	ดี (3)	พอใช้ (2)	ปรับปรุง (1)		
3. ผู้เรียน สามารถเขียน วิเคราะห์จาก การศึกษา บท วรรณคดีเรื่อง บทละครพูด เรื่อง ละครพูดเรื่อง เห็นแก่ลูกได้	สามารถเขียน วิเคราะห์จาก การศึกษา บท วรรณคดีเรื่อง บทละครพูด เรื่อง เห็นแก่ลูกได้ ถูกต้องทั้งหมด	สามารถเขียน วิเคราะห์จาก การศึกษา บท วรรณคดีเรื่อง บทละครพูด เรื่อง เห็นแก่ลูกได้ บางส่วน	สามารถเขียน วิเคราะห์จาก การศึกษา บท วรรณคดีเรื่อง บทละครพูด เรื่อง เห็นแก่ลูกได้ ได้น้อย	สามารถ เขียน วิเคราะห์ จาก การศึกษา บท วรรณคดี เรื่องบท ละครพูด เรื่อง เห็นแก่ลูก ได้น้อยมาก	2	8
รวม					5	20

เกณฑ์การตัดสินคุณภาพ

ช่วงคะแนน	ระดับคุณภาพ
17-20	ดีมาก
13-16	ดี
9-12	พอใช้
5-8	ปรับปรุง

แบบประเมินการนำเสนอ

คำชี้แจง : ให้ผู้สอนประเมินผลการนำเสนอผลงานของนักเรียนตามรายการ แล้วขีด ✓ ลงในช่องที่ตรงกับระดับคะแนน

ลำดับ ที่	รายการประเมิน	ระดับคะแนน		
		3	2	1
1	ความถูกต้องของเนื้อหา			
2	การลำดับขั้นตอนของเรื่อง			
3	วิธีการนำเสนอผลงานอย่างสร้างสรรค์			
4	การใช้เทคโนโลยีในการนำเสนอ			
5	การมีส่วนร่วมของสมาชิกในกลุ่ม			
	รวม			

ลงชื่อ..... ผู้ประเมิน

...../...../.....

เกณฑ์การให้คะแนน

ผลงานหรือพฤติกรรมสอดคล้องกับรายการประเมินสมบูรณ์ชัดเจน	ให้ 3	คะแนน
ผลงานหรือพฤติกรรมสอดคล้องกับรายการประเมินเป็นส่วนใหญ่	ให้ 2	คะแนน
ผลงานหรือพฤติกรรมสอดคล้องกับรายการประเมินบางส่วน	ให้ 1	คะแนน

เกณฑ์การตัดสินคุณภาพ

ช่วงคะแนน	ระดับคุณภาพ
12-15	ดี
8-11	พอใช้
ต่ำกว่า 8	ปรับปรุง

11. บันทึกผลหลังการจัดการเรียนรู้

บันทึกผลหลังการจัดการเรียนรู้
แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ 4 เรื่อง คุณค่าทางวรรณคดี

ผลการประเมินบรรยากาศในการจัดการเรียนรู้

.....

.....

.....

.....

.....

ปัญหาและอุปสรรค

.....

.....

.....

.....

ข้อเสนอแนะและแนวทางแก้ไข

.....

.....

.....

.....

ลงชื่อ.....

(นายอัศววัฒน์ ศรีพัฒนานนท์)

ตำแหน่ง อาจารย์ผู้สอน



1. เป้าหมายในการทำกิจกรรมในครั้งนี้

.....

.....

.....

.....

.....

2. สิ่งที่ได้ค้ำานติจากการปฏิบัติงานกลุ่ม

.....

.....

.....

.....

.....

3. ปัญหาที่พบของกลุ่มจากศึกษาค้นคว้า

.....

.....

.....

.....

4. แนวทางแก้ไขปัญหาของกลุ่ม

.....

.....

.....

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5

รายวิชา ภาษาไทย	รหัสวิชา ท23102	ระดับชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 3
ภาคเรียนที่ 2	ปีการศึกษา 2564	กลุ่มสาระการเรียนรู้ ภาษาไทย
หน่วยการเรียนรู้ที่ 1 เรื่อง บทละครพูดเรื่องเห็นแก่ลูก (การประยุกต์ความรู้ที่เรียน)		
เวลาสอน 2 ชั่วโมง	ผู้สอน นายอัศววัฒน์ ศรีพัฒนานนท์	

1. มาตรฐานการเรียนรู้

- มาตรฐาน ท 1.1 ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิดเพื่อนำไปใช้ตัดสินใจ
แก้ปัญหาในการดำเนินชีวิตและมีนิสัยรักการอ่าน
- มาตรฐาน ท 2.1 ใช้กระบวนการเขียนเขียนสื่อสาร เขียนเรียงความ ย่อความ และเขียน
เรื่องราวในรูปแบบต่างๆ เขียนรายงานข้อมูลสารสนเทศและรายงาน
การศึกษาค้นคว้าอย่างมีประสิทธิภาพ
- มาตรฐาน ท 5.1 เข้าใจและแสดงความคิดเห็น วิเคราะห์วรรณคดีและวรรณกรรมไทยอย่าง
เห็นคุณค่าและนำมาประยุกต์ใช้ในชีวิตจริง

2. ตัวชี้วัด

- ท. 1.1 ม.3/5 วิเคราะห์ วิจาร์ณ และประเมินเรื่อง ที่อ่านโดยใช้กลวิธีการเปรียบเทียบ
เพื่อให้ผู้อ่านเข้าใจได้ดีขึ้น
- ท.1.1 ม.3/8 วิเคราะห์เพื่อแสดงความคิดเห็นโต้แย้งเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน
- ท.1.1 ม3/10 มีมารยาทในการอ่าน
- ท.2.1 ม3/7 เขียนวิเคราะห์ วิจาร์ณ และแสดงความรู้ ความคิดเห็น หรือโต้แย้งในเรื่อง
ต่าง ๆ
- ท.5.1 ม.3/2 วิเคราะห์วิถีไทยและคุณค่าจากวรรณคดีและวรรณกรรมที่อ่าน

3. จุดประสงค์การเรียนรู้

ด้านความรู้ (k)

- ผู้เรียนสามารถอธิบายหลักการประยุกต์ใช้คุณค่าวรรณคดีในชีวิตประจำวันได้

ด้านทักษะ (P)

- ผู้เรียนสามารถออกแบบแนวทางการประยุกต์ใช้ข้อคิดคุณค่าทางวรรณคดีจาก
บทละครเรื่องเห็นแก่ลูกได้

ด้านคุณลักษณะ (A)

- ผู้เรียนอภิปรายคุณค่าและบอกแนวทางการประยุกต์ใช้คุณค่าวรรณคดีได้

4. สารการเรียนรู้

4.1 บทละครพูดเรื่องเห็นแก่ลูก

-การนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ในการคิดวิเคราะห์

5. สารสำคัญ

วรรณคดีเรื่องเห็นแก่ลูก สะท้อนคุณค่าด้านเนื้อหาคือความรักของพ่อที่มีต่อลูก ในปัจจุบัน กระแสสังคมต่าง ๆ ปัญหาของครอบครัวมีมากขึ้น วรรณคดีเรื่องเห็นแก่ลูกจะสามารถเป็นตัวอย่าง เพื่อให้นักเรียนใช้ทักษะการคิดวิเคราะห์มาใช้ในการแก้ปัญหาในสถานการณ์ต่าง ๆ ได้

6. สื่อการสอนและแหล่งการเรียนรู้

6.1 คลิปวิดีโอ ผมเกลียดลูกสาวตัวเอง (<https://www.youtube.com/watch?v=C0xfua6lMtM>)

6.2 แอปพลิเคชัน Canva และ power point

6.3 แอปพลิเคชัน mentimeter

6.4 แอปพลิเคชัน padlet

7. ภาระงาน

7.1 ผังมโนทัศน์เรื่อง บทละครพูดเรื่องเห็นแก่ลูก

7.2 ใบงานกลุ่มการประยุกต์ทักษะการคิดวิเคราะห์ไปใช้ในงานประเภทอื่น ๆ

8. กิจกรรมการเรียนรู้

ชั่วโมงที่1

ใช้กระบวนการเรียนรู้แบบสุนทรียสาธกร่วมกับการใช้สื่อมัลติมีเดีย

1. ขั้นที่ 1 ขั้นค้นหา (10 นาที)

1.1 ครูให้นักเรียนเข้ากลุ่มในโปรแกรมซูมพร้อมกับให้นักเรียนร่วมกันสรุปว่าจากการเรียน และทำงานกลุ่มด้วยกันมาทั้งหมดนักเรียนทุกคนได้รับประสบการณ์อะไรบ้าง และบทบาทของตนเอง ในฐานะสมาชิกกลุ่มส่งเสริมให้กลุ่มประสบผลสำเร็จอย่างไร

1.2 ครูให้นักเรียนนำเอาความรู้ทั้งหมดจากการเรียนเรื่องเห็นแก่ลูกในแต่ละส่วนมารวบรวม แล้วให้นักเรียนแต่ละกลุ่ม สรุปความรู้ทั้งหมดลงในแอปพลิเคชัน padlet ครูแจกให้ โดยให้นักเรียน ออกแบบได้อิสระตามกลุ่มของตัวเอง แล้วให้นำไปติดที่หลังห้องเรียน หลังจากนั้นครูให้นักเรียนแต่ละ กลุ่มวนสำรวจแผนผังมโนทัศน์ของกลุ่มเพื่อน ๆ หลังจากนั้นครูและนักเรียนทั้งห้องเรียนร่วมกันสรุป ความรู้ทั้งหมดที่ได้เรียนในหน่วยการเรียนรู้

2. ชั้นที่ 2 จินตนาการ (20 นาที)

2.1 ครูให้นักเรียนเข้ากลุ่มในแอปพลิเคชันซูม และให้ดูคลิปวิดีโอ *ผมเกลียดลูกสาวตัวเอง* โดยให้นักเรียนแต่ละคนนำหลักการวิเคราะห์ในวรรณคดีที่เคยศึกษาไปในบทละครพูดเรื่องเห็นแก่ลูกมาใช้โดยให้วิเคราะห์ ในประเด็นดังต่อไปนี้

- สาเหตุสำคัญของวิดีโอคืออะไร
- สาเหตุใดพ่อลูกจึงทะเลาะกัน
- วิดีโอนี้บ่งบอกเจตนาของผู้ผลิตวิดีโออย่างไร
- นักเรียนจะนำความรู้นี้ไปประยุกต์ใช้ได้อย่างไร
- ความเห็นแก่ลูกของพ่อในเรื่องนี้คืออะไร
- ความเห็นแก่พ่อของลูกในเรื่องนี้คืออะไร

2.2 เมื่อนักเรียนแต่ละคนวิเคราะห์เสร็จแล้วให้สมาชิกในกลุ่มร่วมกันแลกเปลี่ยนความคิดเห็น พร้อมสรุปความรู้เป็นความรู้ของกลุ่มตนเองลงในใบงานที่ครูได้มอบหมาย

ชั่วโมงที่ 2

ใช้กระบวนการเรียนรู้แบบสุนทรียสารร่วมกับการใช้สื่อมัลติมีเดีย

3. ชั้นที่ 3 ออกแบบ (35 นาที)

3.1 ให้นักเรียนแต่ละกลุ่มนำเอาคำตอบที่ผ่านการสรุปของกลุ่มไปจัดทำเป็นสื่อนำเสนอ ใน Canva หรือ power point และบอกว่าจํานำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้อย่างไร โดยให้เนื้อหาทั้งหมดจัดอยู่ในหน้าเดียวกันและตกแต่งได้อย่างอิสระ

3.2 ครูให้นักเรียนแต่ละกลุ่มออกมาจับสลากในการเรียงลำดับการนำเสนอ

4. ชั้นที่ 4 ติดตามประเมินผล (35 นาที)

4.1 ครูให้นักเรียนแต่ละกลุ่มออกมานำเสนอ โดยให้แต่ละกลุ่มจดสาระสำคัญของกลุ่มเพื่อนที่มานำเสนอด้วยว่ามีสาระสำคัญในแต่ละข้ออย่างไรบ้าง

4.2 เมื่อนำเสนอเสร็จ ครูให้คำแนะนำกับนักเรียนทุกกลุ่ม และร่วมกันสรุปคำตอบจากกิจกรรมที่ได้ทำในครั้งนี้

4.3 ครูให้นักเรียนทุกคนสรุปสิ่งที่ได้เรียนรู้ในการทำกิจกรรม และประโยชน์ของการทำกิจกรรมด้วยกันในครั้งนี้บนแอปพลิเคชัน mentimeter

9. การวัดและประเมินผลการเรียนรู้

จุดประสงค์	วิธีการวัด	เครื่องมือ	เกณฑ์การประเมิน
ด้านความรู้ (k) 1. ผู้เรียนสามารถอธิบายหลักการประยุกต์ใช้คุณค่าวรรณคดีในชีวิตประจำวันได้	การนำเสนอคุณค่าทางวรรณคดีละครพูดเรื่องเห็นแก่ลูก	ชิ้นงานนำเสนอหน้าชั้นเรียน	ผ่านเกณฑ์ตั้งแต่ระดับ ดีขึ้นไป
ด้านทักษะ (P) 1. ผู้เรียนสามารถออกแบบแนวทางการประยุกต์ใช้ข้อคิดคุณค่าทางวรรณคดีจากบทละครเรื่องเห็นแก่ลูกได้	การตอบคำถามในใบงานความรู้	ใบงานการเรียนรู้เรื่องคุณค่าทางวรรณคดีบทละครพูดเรื่องเห็นแก่ลูก	ผ่านเกณฑ์ตั้งแต่ระดับ ดีขึ้นไป
คุณลักษณะ (A) 1. ผู้เรียนอภิปรายคุณค่า และบอกแนวทางการประยุกต์ใช้คุณค่าวรรณคดีในชีวิตประจำวันได้	สังเกตพฤติกรรมการทำงาน	แบบประเมินพฤติกรรมการทำงานกลุ่ม	ผ่านเกณฑ์ตั้งแต่ระดับ ดีขึ้นไป

10. เกณฑ์การประเมิน

แบบประเมินชิ้นงานเรื่อง บทละครพูดเรื่องเห็นแก่ลูก (การประยุกต์ความรู้บทเรียน)

ระดับ คะแนน ประเด็น การประเมิน	เกณฑ์การให้คะแนน				น้ำหนัก	คะแนน รวม
	4	3	2	1		
	ดีมาก (4)	ดี (3)	พอใช้ (2)	ปรับปรุง (1)		
1. ผู้เรียน สามารถอธิบาย หลักการ วิเคราะห์คุณค่า ทางวรรณคดีได้	สามารถ อธิบาย คุณค่าทาง วรรณคดี จากบทได้ ถูกต้องทุก ประเด็น	สามารถอธิบาย คุณค่าทาง วรรณคดีจากบท วรรณคดีเรื่องบท ได้ถูกต้องได้ ถูกต้องบางส่วน	สามารถอธิบาย คุณค่าทาง วรรณคดีได้ ถูกต้องได้น้อย	สามารถ อธิบาย คุณค่าทาง วรรณคดี จากบท วรรณคดีได้ ถูกต้องน้อย มาก	1	4
2. ผู้เรียน สามารถ ออกแบบแนว ทางการ ประยุกต์ใช้ ข้อคิดคุณค่าทาง วรรณคดีจาก บทละครเรื่อง เห็นแก่ลูกได้	สามารถ ออกแบบ แนว ทางการ ประยุกต์ใช้ ข้อคิด คุณค่าทาง วรรณคดีได้ ถูกต้องทุก ประเด็น	สามารถ ออกแบบแนว ทางการ ประยุกต์ใช้ ข้อคิดคุณค่าทาง วรรณคดีได้ ถูกต้องบางส่วน	สามารถ ออกแบบแนว ทางการ ประยุกต์ใช้ ข้อคิดคุณค่าทาง วรรณคดีน้อย	สามารถ ออกแบบ แนวทางการ ประยุกต์ใช้ ข้อคิดคุณค่า ทาง วรรณคดีได้ น้อยมาก	2	8

ระดับ คะแนน	เกณฑ์การให้คะแนน				น้ำหนัก	คะแนน รวม
	4	3	2	1		
	ดีมาก (4)	ดี (3)	พอใช้ (2)	ปรับปรุง (1)		
ประเด็น การประเมิน						
3. ผู้เรียน สามารถประเมิน ค่า และ วิพากษ์วิจารณ์ ชิ้นงานการ นำเสนอของกลุ่ม เพื่อนอย่าง เหมาะสมและ สร้างสรรค์	สามารถ ประเมินค่า วิพากษ์วิจารณ์ ชิ้นงาน การ นำเสนอ ของกลุ่ม เพื่อนอย่าง เหมาะสม และ สร้างสรรค์ ได้ถูกต้อง ทั้งหมด	สามารถประเมิน ค่า วิพากษ์วิจารณ์ ชิ้นงานการ นำเสนอของกลุ่ม เพื่อนอย่าง เหมาะสมและ สร้างสรรค์ได้ บางส่วน	สามารถประเมิน ค่า วิพากษ์วิจารณ์ ชิ้นงานการ นำเสนอของกลุ่ม เพื่อนอย่าง เหมาะสมและ สร้างสรรค์ได้ น้อย	สามารถ ประเมินค่า วิพากษ์วิจารณ์ ชิ้นงาน การนำเสนอ ของกลุ่ม เพื่อนอย่าง เหมาะสม และ สร้างสรรค์ ได้น้อยมาก	2	8
		รวม			5	20

เกณฑ์การตัดสินคุณภาพ

ช่วงคะแนน	ระดับคุณภาพ
17-20	ดีมาก
13-16	ดี
9-12	พอใช้
5-8	ปรับปรุง

แบบบันทึกการประเมินการทำงานกลุ่ม

เลขที่	ประเด็น/ คะแนน	ความร่วมมือ	ขั้นตอน	แสดงความ คิดเห็น	ความ รับผิดชอบ	รวม คะแนน
	ชื่อ - สกุล	4	8	4	4	20
1						
2						
3						
4						
5						
6						
7						
8						
9						
10						
11						
12						
13						
14						
15						
16						
17						
18						
19						
20						
21						
22						
23						
24						

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน

(.....)

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.

เกณฑ์การให้คะแนนการทำงานกลุ่ม

ระดับ คะแนน ประเด็น การประเมิน	เกณฑ์การให้คะแนน				น้ำหนัก	คะแนน รวม
	4	3	2	1		
ความร่วมมือ	สมาชิกในกลุ่ม ทุกคนร่วมมือกัน ทำงาน มีการ ประสานงานที่ดี เปิดโอกาสให้ สมาชิกกลุ่มอื่น มีส่วนร่วมใน กิจกรรม ตลอดเวลาการ นำเสนอ	สมาชิกในกลุ่ม ทุกคนร่วมมือ กันทำงาน ส่วนใหญ่มีการ ประสานงาน ที่ดี เปิดโอกาสให้ สมาชิกกลุ่มอื่นมี ส่วนร่วมใน กิจกรรมบางช่วง ของการนำเสนอ	สมาชิกในกลุ่ม ทุกคนทำงาน แต่ยังขาดการ ประสานงาน ในกลุ่ม เปิด โอกาสให้ สมาชิกกลุ่ม อื่นมีส่วนร่วม น้อยมาก ในช่วงของการ นำเสนอ	สมาชิกในกลุ่ม บางคนไม่ทำงาน กลุ่ม ขาดการ ประสานงาน สมาชิก กลุ่มอื่นไม่มีโอกาส เข้าร่วมกิจกรรม ในช่วงของการ นำเสนอ	1	4
ขั้นตอนการ ทำงาน	มีการกำหนด ขั้นตอนการ ทำงานที่ชัดเจน ตั้งแต่เริ่มทำงาน จนกระทั่งเห็น ผลงานสมบูรณ์	มีการกำหนด ขั้นตอนการ ทำงานค่อนข้าง ชัดเจนตั้งแต่ เริ่มการทำงาน จนกระทั่งเห็น ผลงานสมบูรณ์	มีการกำหนด ขั้นตอนการ ทำงานแต่ยังมี ความสำเร็จ ของงานไม่ ค่อยสมบูรณ์	มีการกำหนด ขั้นตอนการ ทำงานไม่ชัดเจน ทำ ให้ผลงานไม่ สมบูรณ์	2	8
การแสดงความ คิดเห็น	สมาชิกทุกคน ร่วมแสดงความ คิดเห็น	สมาชิกส่วนใหญ่ ร่วมแสดง ความคิดเห็น	สมาชิก มากกว่า ครึ่งร่วมแสดง ความคิดเห็น	สมาชิกไม่ให้ ความร่วมมือใน การแสดงความ คิดเห็น	1	4
ความ รับผิดชอบ	สมาชิกทุกคน ทำงานที่ได้รับ มอบหมายจน งานเสร็จสมบูรณ์ ทันเวลา	สมาชิกส่วนใหญ่ ทำงานที่ได้รับ มอบหมายจน เสร็จสิ้นสมบูรณ์	สมาชิกบางคน ไม่ทำ หน้าที่ตามที่ได้ รับมอบหมาย งานเสร็จ แต่ ไม่ค่อย สมบูรณ์	สมาชิกไม่มี ความรับผิดชอบ ทำให้งานไม่ บรรลุเป้าหมาย	1	4
รวม					5	20

แบบประเมินการนำเสนอ

คำชี้แจง : ให้ผู้สอนประเมินผลการนำเสนอผลงานของนักเรียนตามรายการ แล้วขีด ✓ ลงในช่องที่ตรงกับระดับคะแนน

ลำดับ ที่	รายการประเมิน	ระดับคะแนน		
		3	2	1
1	ความถูกต้องของเนื้อหา			
2	การลำดับขั้นตอนของเรื่อง			
3	วิธีการนำเสนอผลงานอย่างสร้างสรรค์			
4	การใช้เทคโนโลยีในการนำเสนอ			
5	การมีส่วนร่วมของสมาชิกในกลุ่ม			
	รวม			

ลงชื่อ..... ผู้ประเมิน

...../...../.....

เกณฑ์การให้คะแนน

ผลงานหรือพฤติกรรมสอดคล้องกับรายการประเมินสมบูรณ์ชัดเจน	ให้ 3	คะแนน
ผลงานหรือพฤติกรรมสอดคล้องกับรายการประเมินเป็นส่วนใหญ่	ให้ 2	คะแนน
ผลงานหรือพฤติกรรมสอดคล้องกับรายการประเมินบางส่วน	ให้ 1	คะแนน

เกณฑ์การตัดสินคุณภาพ

ช่วงคะแนน	ระดับคุณภาพ
12-15	ดี
8-11	พอใช้
ต่ำกว่า 8	ปรับปรุง

11. บันทึกผลหลังการจัดการเรียนรู้

บันทึกผลหลังการจัดการเรียนรู้
แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ 5 เรื่อง บทละครพูดเรื่องเหินแก่ลูก
(การประยุกต์ความรู้บทเรียน)

ผลการประเมินบรรยากาศในการจัดการเรียนรู้

.....

.....

.....

.....

.....

ปัญหาและอุปสรรค

.....

.....

.....

.....

ข้อเสนอแนะและแนวทางแก้ไข

.....

.....

.....

.....

ลงชื่อ.....

(นายอัศววัฒน์ ศรีพัฒนานนท์)

ตำแหน่ง อาจารย์ผู้สอน

ใบงานกลุ่มการประยุกต์ทักษะการคิดวิเคราะห์



ชื่อกลุ่ม

สมาชิกในกลุ่ม

1.
2.
3.
4.
5.
6.

ให้สมาชิกร่วมกันวิเคราะห์สื่อ วิดีโอเรื่อง ผมเกลียดลูก แล้วตอบคำถามดังต่อไปนี้

1. สาระสำคัญของวิดีโอนี้คืออะไร

.....

.....

.....

.....

2. สาเหตุใดพ่อกำลังทะเลาะกัน

.....

.....

.....

.....

3. วิดีโอนี้บ่งบอกเจตนาของผู้ผลิตวิดีโออย่างไร

.....

.....

.....

.....

4. ความเห็นแก่ลูกของพ่อในเรื่องนี้คืออะไร

.....

.....

.....

.....

5. ความเห็นแก่พ่อของลูกในเรื่องนี้คืออะไร

.....

.....

.....

.....

6. นักเรียนจะนำความรู้นี้ไปประยุกต์ใช้ได้อย่างไร

.....

.....

.....

.....



ภาคผนวก ฎ

สื่อมัลติมีเดีย เรื่อง บทละครพูดเรื่องเหินแก่ลูก

สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3



ภาพ 2 สื่อมัลติมีเดีย บทละครพูดเรื่องเหินแกลูก ความเป็นมาของบทละครพูด
สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3



ภาพ 3 บทละครพูดเรื่องเหินแกลูก ลักษณะคำประพันธ์ในบทละครพูด
สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่



ภาพ 4 บทละครพูดเรื่องเห็นแก่ลูก เนื้อหาบทละครพูดเรื่องเห็นแก่ลูก
สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

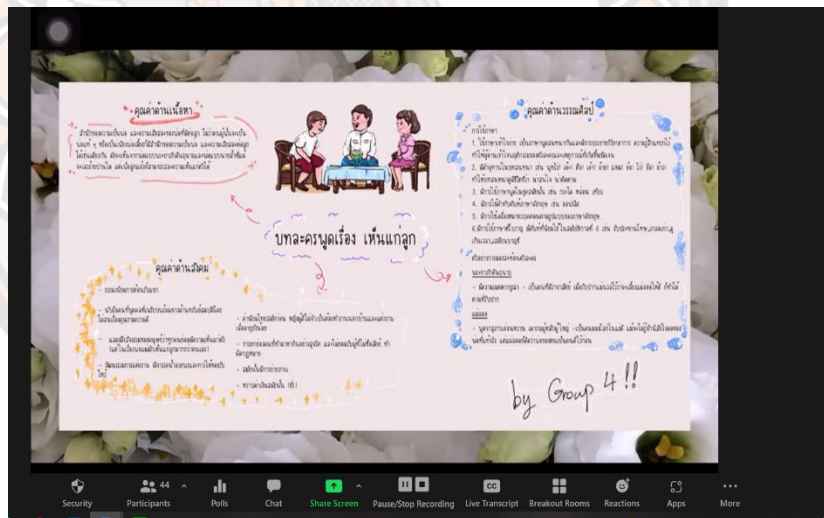


ภาพ 5 บทละครพูดเรื่องเห็นแก่ลูก คุณค่าทางวรรณคดีเรื่องเห็นแก่ลูก
สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3





ภาพ 8 ขั้นตอนสุนทรียสาธกในการทำกิจกรรมกลุ่ม



ภาพ 9 การนำเสนอผลงานที่ผ่านการค้นคว้าของกลุ่ม



ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ-นามสกุล	อัศววัฒน์ ศรพัฒนานนท์
วัน เดือน ปี เกิด	22 มิถุนายน 2537
ที่อยู่ปัจจุบัน	22 ถนนห้วยแก้ว ตำบลสุเทพ อำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่
ที่ทำงานปัจจุบัน	โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยเชียงใหม่
ตำแหน่งหน้าที่ปัจจุบัน	อาจารย์กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย
ประสบการณ์การทำงาน	พ.ศ. 2561-2562 อาจารย์ภาษาไทย โรงเรียนปรินสรอยแยลส์วิทยาลัย พ.ศ. 2562-ปัจจุบัน อาจารย์ภาษาไทย โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยเชียงใหม่
ประวัติการศึกษา	พ.ศ. 2561 ศษ.บ. (ภาษาไทย) มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

